

mento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis, etc.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII decembris MDCLVII, pontificatus nostri anno III.

Det. die 7 decembris 1657, pontif. anno III.

CLXXXIV.

Commissio nuncio apostolico Neapolis, ut curet sibi, seu personis ab eo delegandis, consignari episcopum Ortonensem et Camplensem detentum iussu ministrorum regionum in arce Piscariae, utque illum Sedis Apostolicae nomine recipiat et custodiri faciat.

Dilecto filio magistro Iulio Spinulae, in nraque signaturâ nostrâ referendario, nostro et Sedis Apostolicae in regno Neapolis nuncio,

Alexander Papa VII.

Dilecte fili,
salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

§ 1. Cum, sicut non sine gravi animi nostri molestiâ accepimus, venerabilis frater episcopus Ortonensis et Camplensis ob nonnullas praetensas causas iussu ministrorum regionum¹ in arce Piscariae detentus fuerit et adhuc detineatur: nos, pro pastoralis officii nobis divinitus commissi debito providere volentes ut personae eiusdem episcopi dignitati, ac libertati et immunitati ecclesiasticae, atque iustitiae, quantum cum Domino poterit, consulatur, sperantesque te gravissimum hoc negotium ex animi nostri sententiâ secundum datam tibi a Domino prudentiam et spectatam tuam in nos et Apostolicam Sedem fidem gesturum, motu proprio, ac ex certâ scientiâ nostrâ, tibi

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Edit. Main. legit *regionum* (R. T.).

apostolicâ auctoritate per praesentes committimus et mandamus, quatenus sedulo cures, ut quamprimum episcopus praedictus tibi, seu personae vel personis quam vel quas ad id delegandam seu delegandas duxeris, libere tradatur et cum effectu consignetur, utque eum nostro et praedictae Sedis Apostolicae nomine recipias et detineas, seu recipi et detineri facias, eundemque personae seu personis minime suspectis, sed quibus confidere posse iudicaveris, custodiendum committas, ab eisque de eo tuto ac fideliter, nomine praedicto, tenendo et custodiendo iuramentum recipias. Nos enim tibi praemissa, necnon omnia et singula alia quae in illis et circa ea necessaria fuerint seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia essent quae specialem et expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, auctoritate et tenore praedictis, plenam et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impertimur.

§ 2. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XV decembris MDCLVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 decembris 1657, pontif. anno III.

CLXXXV.

Innovatio¹ statuti, quod canonici S. Ioannis Lateranensis de Urbe teneantur ad solvendam mediam annatam fructuum primi anni suorum canonica-

¹ Edit. Main. legit *Invocatio* (R. T.).

Commissio, ut in rubrica.

Contraria refellit.

*tuum fabricae eiusdem ecclesiae, cum extensione ad beneficiatos et clericos, etc.*¹

Alexander Pape VII,
ed perpetnam rei memoriam.

Reconsuetudinum Clementis Papae VIII.

§ 1. Dudum felicitis recordationis Clementis Papa VIII praedecessor noster, ut fabrica ecclesiae S. Ioannis Lateranensis de Urbe incumbencia sibi onera commodius supportare posset, in visitatione eiusdem ecclesiae statuit et ordinavit, ut ex tunc de cetero perpetuis futuris temporibus omnes et singuli, qui² de ipsius ecclesiae canonicatibus et praebendis quovis modo pro tempore vacantibus per ipsum Clementem praedecessorem aut eius successores vel quoscumque alios quavis auctoritate provisum foret, medietatem omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque universorum et singulorum primi anni suorum canonicatum et praebendarum eidem fabricae dare et persolvere omnino et absque ullâ diminutione, omni et quacumque exceptione, appellatione et recursu remotis, deberent et tenerentur; statutumque³ huiusmodi inter alia ecclesiae praedictae statuta, per quoslibet ex illius canonicis in assecutione possessionis suorum canonicatum et praebendarum observari et iurari solita, adscribendum et annotandum esse mandavit; et nihilominus medietatem omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium et singulorum fructuum⁴ canonicatum et prae-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Legendum quibus ut patet ex seqq. (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *statutumque* (R. T.).

⁴ Forsan legendum *praedictorum pro fructuum* (R. T.).

bendarum ecclesiae praedictae, post provisionem de illis faciendam decurrendorum, eidem fabricae (ita quod liceret capitulo et canonicis dictae ecclesiae ipsiusque fabricae camcrario, et aliis ab eisdem capitulo et canonicis deputatis seu deputandis, dictae fabricae nomine, propria auctoritate, medietatem huiusmodi debitis temporibus percipere, et in ipsius fabricae usus convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ) perpetuo applicavit et appropriavit, et aliâs prout in decreto eiusdem Clementis praedecessoris desuper sub datâ diei XIV iunii MDXCII, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, continetur.

§ 2. Nunc autem nos, pro commissâ nobis caelitus omnium ecclesiarum sollicitudine, fabricae praedictae per amplius consulere cupientes, de congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanae curiae praelatorum super negotiis visitationis apostolicae ecclesiarum et locorum piorum Urbis praefatae a nobis institutae deputatorum consilio, statutum et ordinationem, aliaque praemissa, ac decretum desuper a Clemente praedecessore emanatum huiusmodi, quamvis fructus, redditus, proventus, distributiones quotidianae, iura, obventiones et emolumenta praedicta aliis oneribus sive pensionibus gravata existant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo innovamus, ac de cetero perpetuis futuris temporibus servari¹ debere decernimus.

§ 3. Praeterea idem statutum et ordinationem ad omnes et singulos, quibus de beneficiis, *beneficiatibus* vel *clericatibus* nuncupatis, in eadem ecclesia S. Ioannis Lateranensis quovis modo nunc

Innovat et confirmat.

Extendit ad beneficiatos et clericos.

¹ Edit. Main. legit *servati* pro *servari* (R. T.).

forsan vacantibus, et in posterum quandocumque vacaturis, per nos vel Romanos Pontifices successores nostros et Sedem Apostolicam aut alios quoscumque etiam speciali notâ et expressione dignos, etiam cardinalatus honore fulgentes, quavis auctoritate provisum pro tempore fuerit (ita quod eorum singuli medietatem omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque primi anni suorum beneficiatum et clericatum, quamvis aliis oneribus seu pensionibus gravata existant, fabricae praedictae dare et persolvere omnino et absque ullâ diminutione, omni et quacumque exceptione, appellatione et recursu penitus semotis, similiter debeant et teneantur) auctoritate et tenore praedictis extendimus; et nihilominus medietatem omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium et singulorum beneficiatum et clericatum huiusmodi, post provisionem de illis faciendam decurrendorum, eidem fabricae (ita quod pariter liceat capitulo et canonicis praedictis ipsiusque fabricae camerario, et aliis ab eisdem capitulo et canonicis deputatis seu deputandis, dictae fabricae nomine, propria auctoritate, eandem medietatem debitum temporibus percipere, ac in ipsius fabricae usus convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ) auctoritate et tenore paribus itidem perpetuo applicamus.

Utrum annalatum praescribitur.

§ 4. Volentes et districte praecipientes ut dimidia annata huiusmodi ab illis, qui canonicatus et praebendas, vel beneficiatus aut clericatus praedictos respective pro tempore quandocumque obtinebunt, persolvendae, et fabricae praedictae, sicut praemittitur, applicatae et

appropriatae, unâ cum annuâ perpetuâ pensione ducentorum scutorum a memorato Clemente praedecessore super canonicatus et praebendae eiusdem ecclesiae, quos dilectus filius Virgilius Panxirolus ad praesens obtinet, fructibus, redditibus, proventibus, distributionibus et emolumentis universis impositâ, penes depositarium pro tempore existentem capituli et canonicorum praedictorum deponantur, non nisi pro ipsius ecclesiae maintenance et restauratione impendendae; de quibus fabricerii singulis annis exactam rationem reddere, et, si quid supererit, illud in emptionem tot locorum montium cameralium non vacabilium ad eundem effectum investire teneantur; sublata omni facultate capitulo et canonicis praedictis, eorumque depositario et exactoribus, de illis aliter disponendi, sub poenâ capitulo contrafacienti¹ resolvendi duplum de proprio, quod fabricae praedictae applicatum censeatur ipso facto; fabriceriis vero, ultra poenam praefatam, etiam excommunicationis eo ipso incurrendae, si secus disponere aut aliter resolvere praesumpserint.

§ 5. Ac decernentes easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod capitulum et canonici ac ceteri praedicti, aliive quicumque, etiam speciali et individuâ mentione digni, etiam cardinalatus aut aliâ quacumque dignitate, praerogativâ vel honore praediti seu fungentes, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati et auditi, seu causae, propter quas ipsae praesentes emanarunt, adductae, verificatae, aut iustificatae nullatenus aut non sufficienter fuerint, seu ex aliâ quacumque quantumvis iustâ², piâ et privilegiatâ causâ, colore, praelexu et

¹ Male edit. Main. legit *contrafaciendi* (R. T.).

² Edit. Main. legit *iuxta* (R. T.).

capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae aut interesse habentium vel aliorum quorumcumque consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali et individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in ius vel controversiam revocari, ad viam seu terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrato¹ vel etiam motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, neque easdem praesentes sub quibusvis similibus vel dissimilibus innovationum, extensionum, applicationum, appropriationum, voluntatum et dispositionum revocationibus, limitationibus, modificationibus, aliisque contrariis dispositionibus (si quas etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros Sedemque praefatam etiam per viam constitutionis, aut ordinationis generalis vel specialis, aut regulae cancellariae apostolicae et aliâs quomodolibet fieri contigerit) unquam comprehendendi, aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt toties in pristinum et validissimum statum et robur restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ denuo editas esse et censi, firmasque, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. car-

¹ Potius lege *remedium impetrari aut impetrato* (R. T.).

dinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque auctoritate et potestate fungentes et quandocumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, de non tollendo iure quaesito, ac de exprimendo vero valore in unionibus et dismembrationibus et applicationibus fructuum et bonorum ecclesiasticorum, et aliis quibusvis cancellariae praefatae regulis a nobis hactenus editis et in futurum quandocumque per nos vel successores nostros Romanos Pontifices edendis, ac aliis apostolicis, et in Lateranensi novissime celebrato uniones perpetuas, nisi in casibus a iure expressis, fieri prohibenti, aliisque universalibus et provincialibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiae et fabricae praedictarum, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, aut aliis¹ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clau-

¹ Forsan legendum *aliis* pro *aliis* (R. T.).

Contrarius derogat.

sulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones, ac singulorum canonicatum et praebendarum, beneficiatum et clericatum praedictorum fructuum, reddituum, proventuum, distributionum, iurium et emolumentorum universorum veros annuos secundum communem aestimationem valores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis et servatis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii decembris MDCLVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 decembris 1657, pontif. anno III.

CLXXXVI.

Mandat observari decreta edita a sacra congregatione de Propaganda Fide ab ecclesiasticis tam secularibus quam regularibus pro bono regimine spirituali animarum christifidelium Goae.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Sacrosanti apostolatus officii, quo, divina disponente clementia, catholicae Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, praesidemus, sollicitudo nos monet, ut noxia quaecumque a dominico grege quantum nobis ex alto conceditur remove studeamus.

¹ Qua via proficisci debeant religiosi ad partes Indiarum et insularum definivit Clemens VIII Const. CCXLVI, tom. x, pag. 631, et Paulus V, Const. CV, tom. XI, pag. 501. Officio parochi ut fungi possint religiosi concessit Pius V, Const. LII, tom. VII, pag. 558.

§ 1. Cum itaque ad aures nostras de venerint querimoniae christifidelium Goae atque in adiacentibus insulis degentium de nonnullis abusibus ecclesiasticorum, eorum praecipue penes quos ipsorum christifidelium spirituale regimen ac cura residet: nos, praedictis abusibus, quatenus irrepererint, quantocius occurrere, aut saltem praecaveri ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium ex congregatione negotio Propagandae Fidei praeposita, quibus querimoniae huiusmodi discutendas remisimus, consilio, apostolica auctoritate, tenore praesentium, statuimus, praecipimus et mandamus sedulo, inviolabiliter et exacte servari ab omnibus et singulis, ad quos spectat et in posterum spectabit, decreta infrascripta, videlicet:

§ 2. I. Caveant parochi, aut ecclesiastici quicumque, sive seculares, sive regulares, ne in posterum nullo pacto cogant pauperes ad operas seu laborem impendendum pro suis ecclesiis, non persoluta iusta mercede, nisi id sponte et ex pietate praestare voluerint, multoque minus audeant eos mulctare qui renuerint.

II. Cum iis qui sacro aut catechesi doctrinae christianae non interfuerint (si mos sit eos, ut supponitur, aliquam poenam mulctare) eam moderatione se gerant, ut non nisi vere contumacibus et contemnentibus, eaque modica nec crebro irrogetur.

III. Instruant populum omni qua decet lenitate, abstinentes omnino a ferula et a verbis indecentibus, maxime si cum mulieribus, viris nobilibus, seu aetate proVectis agatur.

IV. Ad seminarium (nisi eius institutio, seu fundatio obstet) locus etiam iis, qui ex nobili¹ sunt genere, et congrua (ni pau-

¹ Nescio an desit particula non (R. T.).

Reconsuet alia
statuta et or-
dinata iussu
praedecessorum
pontificum et ab
omnibus obser-
vari mandat.

peres sint) persolverint alimenta, concedatur, ne a rectae educationis beneficio prorsus excludantur, habitam tamen prudenti distinctione a reliquis, ut quieti consulatur.

V. Ad scientias addiscendas et scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis seu generis discrimine, nisi ex aliqua propria culpa quis indignus censeatur.

VI. Neophytos Deo sub religionis iugo servire volentes sine rationabili causa regulares non respuant, sed pari charitate omnes, qui spiritu Dei aguntur et ad perfectionem anhelant, amplectantur.

VII. Presbyteri seculares doctrinam et moribus idonei a beneficiis curatis, et a quolibet alio ecclesiastico munere, sive praedicationis, sive administrandi sacramenta¹ poenitentiae minime arceantur, attentam praesertim indigentiam tot animarum millium, quibus longe impares sunt pauci regulares illuc ex Europa adventantes.

VIII. Caveant itidem parochi seculares et regulares ullo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad politiam secularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior ceteris videatur, nec unquam intersint comitiis aut conventibus, ubi de rebus publicis agitur.

IX. Ut maiori cum gaudio verbum Dei suscipiatur, altiusque radices agat et fructum afferat, concionentur omnino regulares pluries in anno idiomate vernaculo et patrio populorum, utque id ipsum facilius et frequentius praestetur, curet omnino vicarius capitularis aut superior qui fuerit, ut etiam clerus secularis eius regionis in verbi Dei praedicatione exercentur.

X. Deputet vicarius plures ex sacerdotibus secularibus indigenis, quos idoneos

¹ Forsan deest et eucharistiae, aut legendum sacramentum pro sacramenta (R. T.).

repererit, ad confessiones excipiendas, quo facilius et libentius fideles sacramentum poenitentiae valeant frequentare, nec cogantur solis regularibus aut exteris sese subiicere.

XI. Ut autem radicitus evellatur abusus, qui in praefatis regionibus, ut praefertur, irrepsit, excipiendi confessiones per interpretem, aut lecto poenitentis¹ catalogo peccatorum, ut nutibus innuat, si qua² fuerint ab eo commissa, districte praecipitur vicariis capitularibus (graviter etiam onerando conscientiam ipsorum regularium, et quorumcumque ad quos pertinet), ut in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantum audiantur confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, et ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omnino sacerdotes seculares eius regionis ad confessiones fidelium patrio idiomate excipiendas.

XII. Cumque audiatur maximum catholicorum numerum, contra praeceptum Domini qui voluit debiles et claudos admitti, sub praetextu ignobilitatis et rudioris ingenii reiici a sacra synaxi, id eadem sacra congregatio omnino vetat ac prohibet, nisi prorsus eius mysterii sint incapaces.

XIII. Aegrotis morti proximis, cuiuscumque sint conditionis, quamvis in sordido ac vili degant loco aut tugurio, sacrum Eucharistiae Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit exceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum nec crucis ignominiam exhorruerit.

XIV. Ne ob instructionis defectum, qui sacro baptisate initiantur, immaculatam Christi legem profanis ac gentilitiis institutis ex ignorantia foedent, ac idololatram cum orthodoxa fide confundant, ut saepe inibi evenire enunciatum est, ca-

¹ Videtur legendum poenitenti (R. T.).

² Edit. Main. habet si quae (R. T.).

veant ii, qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum ullus ad baptismum admittatur, qui veterem hominem ac gentios mores prorsus exutus, Christum plene non induerit, et in fide sit sufficienter instructus.

xv. Quoniam vero (ut veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater caelestis eum traxerit, monentur ecclesiastici, tum seculares, tum regulares, ceterique qui ethnicorum conversionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei praedicatione et honorum operum exemplo ad baptismum inducant, perscrutantes praecipue diligenter quo fine et spiritu ducantur qui baptizari postulant.

xvi. Nihil prorsus, ne quidem sub praetextu pietatis, parochi tam seculares quam regulares a suis parochianis quaesunt, et, si quid pro festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integre in eam causam insumant, et quidquid superest pauperibus eiusdem parochiae dispensetur; ita ut quantumvis minima aviditatis suspicio a viris ecclesiasticis absit.

xvii. Pro temporali regimine confraternitatum existentium in ecclesiis regularium deputentur in posterum officiales seculares, qui reddituum administrationi incumbant, nullatenus regularibus ea in re sese ingerentibus.

xviii. Cum Goae et in adiacentibus insulis vetitum sit ethnicis ritus gentilios publice exercere, districte prohibetur ecclesiasticis ne eisdem permittant, et maxime (quod nefas est) turpis lucri gratia, cadavera ethnicorum inde asportari, ut iuxta profanum eorumdem ritum comburantur.

xix. Cadavera pauperum fidelium gratis omnino posthac a parochis sepulturae tradantur, nec ad extorquendam aut emendicandam a vicinis vel affinis elemosinam publice exponantur.

xx. Districte prohibetur ne ethnicis ullo pacto permittatur in ecclesiis sacrificare, serio vicariis capitularibus iniungendo ut in contravenientes, et maxime ob lucrum, graviter animadvertant, curentque in posterum ne ecclesiis praeficiantur neophyti parum instructi.

xxi. Similiter regularium superiores sedulo curent ut parochi extra conventus in praedictis regionibus commorantes regularis observantiae specimen cunctis ubique praebeant, eosque idcirco ad claustra et regularem disciplinam revocent, ne, regulari instituto paulatim exsolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demum in destructionem potius quam aedificationem populorum missi videantur.

§ 3. Decernentes ita in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac, quatenus opus sit, ecclesiarum, monasteriorum, collegiorum, conventuum, ordinum, congregationum, societatum et institutorum quorumcumque, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Decretum irritans.

Contraria re-
fclit.Transumptio-
rum Bles.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium transumptis manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii ianuarii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 ianuarii 1658, pontif. anno III.

CLXXXVII.

Quod fratres Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum possint dividere suam congregationem in tres provincias, et augere duos definitores generales, dummodo unaquaeque provincia habeat octo conventus.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus a S. Ioanne Baptista, procurator generalis Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias pro eius parte venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositis exposito, quod dicta Congregatio duas tantum provincias haberet, illarumque domus regulares per Castellae, Beticae, Aragoniae, Navarrae, Catalauniae et Valentiae regna seu principatus dispersae, et a se invicem valde distantes reperirentur, nec a duobus provincialibus nisi difficulter visitari possent; quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat definitores essent, pro expulsionem au-

Bull. Rom. — Vol XVI.

42

tem incorregibilium sex definitores iuxta constitutiones felices recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri requirerentur; et propterea nomine Congregationis praedictae eisdem cardinalibus supplicato, ut ipsi Congregationi in eius capitulo generali praedictas domos regulares in tres provincias, dummodo tamen unicuique trium provinciarum huiusmodi octo domus regulares seu conventus assignarentur, dividendi, ita quod novus provincialis pro tertia provincia eligi deberet, necnon alios duos definitores, qui easdem auctoritatem et praeeminentiam voti et loci cum aliis quatuor definitores praedictis haberent, pro graviorum dictae Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatem concederent: emanavit a congregatione dictorum cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 1. « Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, ac instante procuratore generali congregationis praefatae, committendum censuit, prout praesenti decreto committit, eminentissimo Ordinis huiusmodi apud hanc sanctam Sedem protectori, ut (si et quatenus praedictarum duarum provinciarum supputationem seu subdivisionem, ita ut ex eis tertia provincia consurgat, ac in illa provincialis, ceterorumque officialium ad instar aliarum dictarum provinciarum et sub iisdem legibus electionem fieri pro meliori ipsarum provinciarum regimine in Domino indicaverit expedire) praemissa pro suo arbitrio et prudentia oratoribus indulgere valeat, modo tamen neutra ipsarum provinciarum pauciores quam octo conventus habeat, in quibus regularis observantia vigeat; ac praeterea ut in capitulo generali alios duos definitores, cum omnibus auctoritatibus, praeminentiis et

Decretum alias
emanatum
congregationis.

praerogativis, quibus quatuor nunc existentes fruuntur et gaudent, adeo ut inter omnes sex numero esse debeant, in futurum eligere et superaddere possint, facultatem impertiri; in contrarium non obstantibus quibuscumque.

Romae XIV decembris MDCLVII.

M. cardinalis GINETTUS. »

§ 2. Cuius decreti vigore subinde venerabilis frater noster Martius episcopus Albanensis eiusdem S. R. E. cardinalis Ginettus nuncupatus, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protector, decretum edidit tenoris sequentis, videlicet:

« Martius, miseratione divina episcopus Albanensis, S. R. E. cardinalis Ginettus, SS. D. N. Papae vicarius generalis, totiusque Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum generalis protector, attentis expositis, petitam licentiam et facultatem ex praefatis duabus provinciis tertiam erigendi, ac provincialem aliosque officiales sub eiusdem Ordinis et ceterarum provinciarum legibus eligendi, dummodo nulli ex ipsis minus quam octo conventus, in quibus regularis vigeat observantia, assignentur, ac demum in capitulo generali duos alios definitores superaddendi et eligendi, ac in omnibus ad formam retrospecti decreti sacrae congregationis negotiis episcoporum et regularium praepositae, et non aliis, concedimus et imperitur. Datum Romae ex aedibus nostris hac die X Ianuarii MDCLVIII.

Cardinalis GINETTUS, protector. »

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Ludovicus procurator generalis dictum decretum eiusdem Martii cardinalis apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desideret: nos, ipsum Ludovicum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis,

a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim memorati Martii cardinalis, apostolica auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiecimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva semper in praemissis auctoritate congregationis praefactorum cardinalium.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primordiae Congregationis, eiusque provinciarum et domorum regularium, seu conventuum quorumcumque, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Decretum irritans.

Contraria tollit.

Apostolica auctoritate praesertim decretum confirmat.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXX Ianuarii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. 30 Ianuarii 1658, pontif. anno III.

CLXXXVIII.

Declarat modum habendum a generali in visitando Congregationem monachorum del Tardon¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus a Iesu, monachus ac procurator generalis Congregationis reformatae del Tardon nuncupatae in Hispania consistentis monachorum Ordinis S. Basilii, quod (licet per litteras felicis recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri super institutione seu approbatione eiusdem Congregationis die XXIII septembris MDCIII expeditas, quae incipiunt *Altissimi dispositione*,² etc., caveatur expresse monachos Congregationis reformatae huiusmodi abbati generali dicti Ordinis taliter subiacere, ut ipse per se, non vero per alium, nisi forte ex eadem Congregatione reformatam monachum, possit illos tam in capite quam in membris visitare, corrigere et emendare, non vero in aliquo contra reformationem seu constitutiones ab ipsis faciendas et a Sede Apostolica approbandas in communi vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare seu innovare, neque monachos reformatos a suis monasteriis alia quacumque de causa auferre, seu alios ab ipsis et ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare seu statuere, in quo ipsos possit perturbare seu quomodolibet inquietare) nihilominus dilectus filius modernus abbas generalis Ordinis prae-

dicti, vigore quarundam litterarum recollendae memoriae Innocentii Papae X praedecessoris pariter nostri, etiam in forma Brevis die XXV Iunii MDCXLVII expeditarum,¹ memoratam Congregationem reformatorum cum consilio et interventu monachorum assistentium non reformatorum eiusdem Ordinis visitare, quin, etiam ipse abbas generalis et monachi non reformati Ordinis huiusmodi monachos dictae Congregationis reformatos ad expensas pro exhibitione seu manutentione dictorum monachorum assistentium non reformatorum contribuere teneri respective praetendunt et praetendunt. Quare praedictus Franciscus procurator generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

§ 1. Nos igitur, ipsum Franciscum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, reque per eosdem cardinales mature discussa, quoad visitationem servandas esse litteras praedicti Clementis praedecessoris in forma Brevis expeditas, ut scilicet fieri debeat per ipsummet abbatem generalem, et, eo impedito, per alium ex Congregatione del Tardon, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus.

§ 2. Quoad contributionem autem pro assistentibus et eorum interventu in visitatione cum abbate generali, litteras memorati Innocentii praedecessoris non comprehendere dictam Congregationem seu provinciam del Tardon, ac proinde assistentes non posse intervenire in dicta vi-

Absolvit auctoritatem a censuris.

Declaratio.

¹ Vide supra pag. 174 (R. T.).

² Quas vide tom. XI, pag. 39 (R. T.).

¹ Quas vide tom. XV, pag. 515 (R. T.).

sitatione, nec dictam provinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis assistentibus. Quo vero ad accessum ad capitulum generale, licere monachis *del Tardon* mittere eos tantum quos permittunt litterae in simili formâ Brevis eiusdem Innocentii praedecessoris, auctoritate et tenore praedictis declaramus; salvâ semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, etc., in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus, etc., ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI februarii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 11 februarii 1658, pontif. anno III.

CLXXXIX.

*Commissio nuncio apostolico Neapolis causae excessuum, quos ministri regii Neapolis ab episcopo Ortonensi et Camplensi commissos fuisse praetendunt*¹.

Venerabili fratri Iulio archiepiscopo Laodiceae, nostro et Apostolicae Sedis in regno Neapolis nuncio,

Alexander Papa VII.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut accepimus, venerabilis frater episcopus Ortonensis et Camplensis, qui ob nonnullas praetensas causas iussu ministrorum regionum in arce Piscariae detinebatur, tibi consignatus fuerit, tuque eum in executionem mandatorum nostrorum nostro et Apostolicae Sedis nomine receperis, et ad praesens detineas seu detineri facias: nos, de excessibus, quos, ut pariter accepimus, ab eodem episcopo commissos fuisse ministri regii praedicti praetendunt, informationem capi volentes, fraternitati tuae causam seu causas excessuum huiusmodi contra memoratum episcopum Ortonensem et Camplensem, cum illius seu eorum² incidentibus, emergentibus, annexis et connexis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, usque ad sententiam exclusive committimus; mandantes tibi ut omni diligentia processum desuper dictâ auctoritate formes, seu formari et confici facias; nos enim quamcumque necessariam et opportunam ad id facultatem tibi, harum serie, eadem auctoritate, trihuimus et impertimur; tibi que, ut nullam praemissorum occasione irregularitatem contrahas, concedimus et indulgemus. Ceterum volumus ut, si quid contra praedictum episcopum Ortonensem et Camplensem resultaverit, tu informationes et processum vel processus, quos in executionem praesentium feceris seu fieri curaveris, sub tuo sigillo clausos ad nos quamprimum transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, maturâ deliberatione habitâ, decernamus.

Committit nuncio apostolico Neapolis, ut informationem capiat super excessibus episcopi Ortonensis et Camplensis.

§ 2. Non obstantibus praemissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ et concilii generalis de duabus dietis, aliisque apostolicis, ac in universalibus provinciali-

Contraria tolli.

¹ Forsan legendum earum (R. T.).

busque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, Ortonensis et Camplensis ecclesiarum, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXII februarii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 22 februarii 1658, pontif. anno III.

CXC.

*Erectio trium commendarum hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani ex bonis suppressae praeceptoriae seu commendae S. Mariae Fanensis dicti hospitalis*¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Militantis Ecclesiae regimini inscrutabili divinae providentiae sapientiâ praesidentes, et attentâ mentis acie considerantes, hospitale S. Ioannis Hierosolymitani, in insulâ Melitae, beati Pauli apostoli hospitio et miraculis clarâ, ad praesens constitutum, firmissimum esse reipublicae christianae adversus Turcarum invasiones propugnaculum, eiusdemque hospitalis fratres milites tamquam veros Christi athle-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tas pro fidei catholicae defensione iugiter laborare, dignum, quin potius debitum reputamus, ut Sedes Apostolica novas interdum praeceptorias seu commendas, etiam praeviâ alicuius opulentioris divisione, pro ipsis fratribus militibus erigat et instituat, quo pluribus ex fratribus militibus huiusmodi in suorum laborum praemium de opportuna¹ remunerationis beneficio valeat provideri, ipsique eo alacrius in tam laudabili eorum vocatione et instituto perseverent.

Motiva.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, praeceptoriam seu commenda S. Marci Fanensis hospitalis praedicti (de qua, aliâs per liberam et spontaneam cessionem venerabilis fratris nostri Antonii episcopi Tusculani cardinalis Antonii Barberini nuncupati, S. R. E. camerarii, qui illam tunc ex concessione et dispensatione apostolicâ obtinebat, in manibus felicis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri factam vacante, idem Urbanus praedecessor dilecto filio Nicolao Barberino nobili Romano in quinto tunc suae aetatis anno constituto, et cum quo antea praedictus Urbanus praedecessor super defectu aetatis huiusmodi, ita ut, illo non obstante, ac licet habitum per fratres milites dicti hospitalis gestari solitum non suscepisset, nec professionem per eosdem emitti consuetam emisisset regularem, neque residentiam et caravanas aliaque ad id necessaria fecisset et adimplevisset, et quibuscumque aliis per statuta seu stabilimenta et ordinationes capitulares hospitalis huiusmodi apostolicâ auctoritate confirmata requisitis minime praeditus esset, nihilominus praeceptoriam seu commendam S. Marci Fanensis praedictam, si illi conferretur vel commendaretur, aut ipse aliâs de illâ provideretur, recipere, obtinere et retinere posset et valeret, dis-

¹ Ed. Main. legit *opportune* (R. T.).

pensaverat, apostolica auctoritate, sub eertis modo et formâ tunc expressis, providit), ex eo quod Nicolaus praedictus nuper clericali militiae adscriptus, sacrum subdiaconatus ordinem suscepit, ac proinde inhabilis ad suscipiendum unquam habilum et emittendam professionem huiusmodi, quem suscipere et quam emittere cum primum ad aetatem triginta annorum pervenisset debebat, effectus sit, vacaverit et vacet ad praesens:

Erigit tres commendas hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani ex bonis suppressae praepetoriae seu commendae S. Marci Fanensis dicti hospitalis.

§ 2. Nos, attendentes praepetoriam seu commendam S. Marci praedictam valde pinguem et opulentam existere, ac eius bonis commode tres praepetorias seu commendas pro totidem fratribus militibus linguae Italiae dicti hospitalis erigi et institui posse, necnon litterarum apostolicarum etiam in formâ Brevis super dispensatione et provisione praedictis emanatarum tenores et datas etiam veriores, ac ipsius praepetoriae seu commendae S. Marci bonorum, fructuum, reddituum et proventuum quoruncumque valorem et quantitatem, aliaque etiam necessario hic exprimenda, praesentibus pro plene expressis et verbatim insertis habentes, motu proprio, ac ex eertâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praepetoriam seu commendam S. Marci huiusmodi, sicut praefertur, vacantem, illiusque nomen, titulum et essentiam, tenore praesentium, perpetuo supprimimus et extinguimus, ac ex nunc suppressa et extincta esse decernimus. Neenon ex bonis redditibus, fructibus, iuribus, obventionibus et proventibus universis praepetoriae seu commendae sic suppressae et extinctae tres praepetorias seu commendas, unam videlicet Fanensem, et alteram de Scapezzano, ac tertiam de Saxoferrato respective nuncupandas pro totidem fratribus militibus linguae Italiae et hospitalis praedictorum expresse professis, et requisita a

statutis seu stabilimentis et ordinationibus capitularibus eiusdem hospitalis, auctoritate apostolica confirmatis, habentibus, qui ad easdem praepetorias seu commendas, eveniente (hac primâ vice exceptâ) illarum vacatione, servatâ statutorum seu stabilimentorum et ordinationum huiusmodi formâ, assumi debeant, earumdem tenore praesentium itidem perpetuo, sine alicuius tamen praepetudicio, erigimus et instituimus. Tribusque praepetoriis seu commendis huiusmodi sic erectis et institutis, illi videlicet, quae de Scapezzano vocatur, omnia et singula membri de Scapezzano, ac alteri, quae de Saxoferrato nuncupatur, omnia et singula membri de Saxoferrato, tertiae vero, Fanensi nuncupatae, reliqua omnia et singula praepetoriae seu commendae S. Marci Fanensis per praesentes suppressae et extinctae bona, res et proprietates quascumque in quibusvis rebus consistentia, et ubicumque ac cuiuscumque qualitatis, speciei, quantitatis et valoris existentia, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis universa¹, apostolica auctoritate, tenore praesentium, etiam perpetuo concedimus, applicamus et appropriamus; ita quod liceat tres praepetorias seu commendas ut praefertur erectas pro tempore obtinentibus, per se, vel alium, seu alios ipsorum et earumdem praepetoriarum seu commendarum respective nomine, illorum omnium et singulorum veram, realem, corporalem et actualem possessionem seu quasi possessionem, iuxta statuta seu stabilimenta praedieta, propriâ auctoritate apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta ex eis provenientia percipere, exigere et levare, ac in suos necnon trium praepetoriarum seu commendarum huiusmodi respective,

¹ Edit. Main. legit *suppressa et extincta* (R. T.).

² Potius lege *universis* (R. T.).

adimpletis et supportatis prius exinde solitis et consuetis oneribus iuxta formam eorumdem statutorum seu stabilimentorum, usus et utilitatem convertere, magni magistri hospitalis praedicti et prioris cuiusvis prioratus, a quo praepetoria seu commenda suppressa et extincta huiusmodi antehac forsâ dependebat, necnon dioecesanî loci vel cuiusvis alterius licentiâ desuper minime requisitâ.

Decretum irritans.

§ 2. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, sub praetextu quod magnus magister seu prior praedicti, vel quicumque alii in praemissis forsâ interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, vocati non fuerint, seu ex quibusvis aliis praetextibus et causis quantumvis legitimis et iustissimis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu, ex quovis capite vel causâ notari, impugnari, seu in ius vel controversiam vocari, aut contra eas quomodolibet opponi posse, sed semper et perpetuo, ac omni tempore firmas, validas et efficaces existere, nec sub ullis omnino similibus vel dissimilibus erectionum et aliarum gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus et aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum in quo antea erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori datâ per eos, quorum intererit, quodcumque eligendâ concessas, validasque et efficaces fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, ac illis, ad quos pro tempore spectabit, perpetuo plenissime suffragari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, necnon

quacumque tribunalia hospitalis praedicti et alios quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et quodcumque functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Quocirca dilectis filiis nostris modernis et pro tempore existentibus nostris et Sedis Apostolicae in Romandiola, ac civitate et ducatu Urbinatensi de latere legatis, eorumque vicelegatis, necnon causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praepetorum seu commendatariorum trium praepetoriarum seu commendarum per praesentes erectarum huiusmodi, seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes illos, vel quempiam ex eis, per magnum magistrum, seu consilium, aut priorem, aliosve quoscumque dicti hospitalis vel alios quoslibet desuper quoquo modo indebite molestari, perturbari vel inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Praesentes litteras publicari et ab omnibus observari mandati.

Contraria ro-
felli.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac de non tollendo iure quaesito, et de exprimendo vero valore in quibusvis suppressionibus et applicationibus de quibusvis fructibus ecclesiasticis, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, et aliis nostris et cancellariae apostolicae regulis, ceterisque quibuslibet apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon hospitalis et linguae praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, ordinationibus capitularibus, antianitatibus, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, magno magistro et conventui et quibuscumque prioribus et fratribus etiam antianis et aliis quomodolibet nuncupatis dicti hospitalis, tam per felicis recordationis Ioannem XXII, Martinum V, Eugenium IV, Sixtum etiam IV, Pium II, Paulum II, Leonem X, Clementem VII, Paulum III, Pium IV, Gregorium XIII, Sixtum V, Gregorium XIV, et alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, quam nos et Sedem eandem, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam per viam legis, aut contractus, vel statuti perpetui, in genere vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, etiam de eiusdem S. R. E. cardinalium consilio, necnon ex certis causis tunc expressis et consistorialiter propositis ac diligenter examinatis, seu etiam ad quorumvis principum instantiam etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis (etiamsi in eis caveatur expresse quod non censeatur illis derogatum nisi de-

rogatio huiusmodi de eorumdem cardinalium consilio et consistorialiter fiat, atque tunc magistri et conventus praedictorum ad id expressus accedat assensus, necnon litterae derogationis huiusmodi certis modo et forma tunc expressis intimatae et notificatae fuerint); quibus omnibus et singulis, etiamsi¹ pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio ad hoc servanda foret, illarum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter insertis, servatis et expressis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi februarii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 26 februarii 1658, pontif. anno III.

CXCI.

Unio collegii, seu hospitalis Gregoriani de Urbe Ordinis sancti Benedicti congregationi Angliae eiusdem Ordinis².

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Wilfridus abbas praesidens

¹ Edit. Main. legil etiam (R. T.).
² Ex Regest. in Secret. Brev.

Expositio

hospitii seu collegii Gregoriani nuncupati de Urbe monachorum exterorum Ordinis sancti Benedicti, quod dudum, cum monachi exteri Ordinis praedicti domum regularem in eadem Urbe non haberent in qua ad ipsam Urbem devotionis aut studiorum negotiorumve causam accedentes reciperentur, sed ad diversoria publica cum habitus monastici dedecore, multorumque scandalo et suarum periculo animarum divertere cogentur, quondam Constantinus Caietanus, dum vixit, hospitii seu collegii huiusmodi abbas praesidens, ut remedium tanto malo adhiberet, idem hospitium seu collegium pro exiipiendis monachis exteris praedictis extruere coepit, illudque a felicis recordationis Gregorio Papa XV praedecessore nostro sub certis modo et forma tunc expressis erigi et institui obtinuit, et alias, prout in eiusdem Gregorii praedecessoris litteris desuper sub datum kalendas iunii anni Incarnationis Dominicae MDCXXI sub plumbo expeditis uberius continetur¹. Postea vero, eodem Constantino prius defuncto quam hospitium seu collegium praefatum vel perficere vel eo perducere valuisset ut monachi in illo commode habitare possent, praedictus Ioannes Wilfridus, qui, ut asserit, in regimine memorati hospitii seu collegii dicto Constantino successit, quo id praestaret et per litteras et in Germaniam, non sine multis suis laboribus et expensis, profectus viva voce cum abbatibus diversarum congregationum dicti Ordinis egit, ut illi manus auxiliatriees operi tam pio atque Ordini huiusmodi tam proficuo darent. Sed iidem abbates prae calamitate temporum et bellorum id facere hactenus non potuerunt. Unde, cum spes non superesset dictum hospitium seu collegium nedum absolventi, sed ne quidem eo promovendi, ut fini in illius erectione intento posset inser-

¹ Quas vide in tom. XIII, pag. 537 (R. T.).

vire, nisi alicui particulari dicti Ordinis congregationi uniretur, quae illi perficendo cura et sumptibus serio incumberet, eiusque vel onus, quod cum multorum esset a multis, ut assolet, non ita sedulo procurabatur, in se susciperet: idem Ioannes Wilfridus, postquam aliorum operam et auxilium frustra imploraverat, ne opus tanta cum utilitate et honore dictorum monachorum exterorum susceptum, re desperata, concideret, dilectos pariter filios praesidem et monachos congregationis Angliae Ordinis praedicti rogavit, ut ipsi in hanc curam venire et quae possent subsidia praebere vellent. Quod idem praeses et monachi congregationis Angliae, multis dicti Ioannis Wilfridi precibus exortati, se facturos, notabilemque pecuniarum summam in usum fabricae memorati hospitii seu collegii praebituros, atque ea praestituros, quae ipsi possent, et necessaria viderentur, promiserunt, dummodo tamen idem hospitium seu collegium congregationi Angliae huiusmodi perpetuo uniretur.

§ 2. Quare praedictus Ioannes Wilfridus abbas praesidens necnon dilecti filii monachi in dicto hospicio seu collegio commorantes nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eosdem Ioannem Wilfridum abbatem praesidentem, et monachos hospitii seu collegii praedicti, ac praesidem et monachos congregationis Angliae specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes

Supplicatio.

Unit et incorporat collegium seu hospitium de Urbe Ordinis sancti Benedicti congregationi Angliae eiusdem Ordinis.

et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, si praenarrata vera sint, praefatum hospitium seu collegium Gregorianum nuncupatum de Urbe eidem congregationi Angliae promissa huiusmodi adimpleturae, citra alterationem tamen erectionis seu foundationis ipsius hospitii seu collegii a memorato Gregorio praedecessore factae, et cum eadem obligatione suscipiendi monachos ultramontanos advenas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo unimus et incorporamus.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria refellit.

§ 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, praedictis Gregorii praedecessoris litteris, ac nostrae et cancellariae apostolicae regulae de exprimendo vero valore in unionibus, aliisque coconstitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis universalibus editis, necnon hospitii, seu collegii, ac coogregationis et Ordinis huiusmodi, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat,

specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI martii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 11 martii 1658, pontif. anno III.

CXCH.

Praevia annullatione privilegii, quod habebat civitas Anconitana celebrandi nundinas semel quotannis de novembri et decembri, concedit, ut nundinae huiusmodi celebrentur quotannis in mense maio per octo ante et per totidem dies post festum S. Cyriaci¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Constantis fidei et siocerae devotionis affectus, quo dilecti filii communitas et homines civitatis nostrae Anconitanae nos et Romanam prosequuntur Ecclesiam promeretur, ut illis ea libenter concedamus, quae eorum utilitatibus conducere cognoscimus.

Provenium.

§ 2. Cum itaque, sicut nobis nuper pro parte communitatis et hominum huiusmodi expositum fuit, e re non solum civitatis praedictae, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem portus eiusdem civitatis summopere conduceret, celebrationem nundinarum inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetam in opportunius² tempus transferri; hoc est quod nos, eosdem communitatem et homines specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris

Concedit ut civitas Anconitana celebret in mense maio nundinas celebrari solitas quotannis in novembri et decembri.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Male edil. Main. legit *opportuni ius pro opportunius* (A. T.).

et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in primis et annullantes ius communitati et hominibus praedictis pridem concessum, sive competens, celebrandi nundinas huiusmodi quotannis de mense novembri et decembri, ita ut ipsi eo iure in posterum nullo modo uti possint, eisdem communitati et hominibus, ut nundinas huiusmodi cum solitis et consuetis exemptionibus et immunitatibus semel quotannis mense maio per octo dies ante festum S. Cyriaci et per totidem dies post idem festum celebrare libere et licite possint et valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, dictisque communitati et hominibus, aliisque quorum interest, plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, civitatis praedictae, et quibusvis aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum

tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII martii MDCLVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 martii 1658, pontif. anno III.

CXCIII.

Confirmatio decreti capituli generalis congregationis Hispaniae monachorum Ordinis sancti Benedicti, quo decernitur, quod nullus monachus monasterii S. Benedicti Vallisoletani dictae congregationis possit suscipere ullum gradum in universitate Vallisoletana, neque petere, aut contendere de cathedris¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Nevado, congregationis Hispaniae monachorum Ordinis sancti Benedicti in Romana curia procurator generalis, quod (cum aliis nonnulli monachi monasterii S. Benedicti Vallisoletani eiusdem congregationis, in quo novitii congregationis praedictae novitium gerere solent, publicas cathedras in universitate studii generalis Vallisoletanae a quatuor tunc ultimis annis petissent et occupassent, indeque regularis observantia in eodem monasterio non modice laederetur, dum monachi praefati cathedras huiusmodi sibi procurandi ergo se et monasterium inquietant, et illis more secularium regendis insistentes a choro et aliis exercitiis

Expositio.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

monasticis una cum sociis eximuntur, magnoque sibi metipsis sunt detrimento ac aliis scandalo et ad similia exemplo) capitulum generale dictae congregationis Vallisoleti die x Maii mdcclm celebratum, ad tollendos abusus huiusmodi, pro summo studio, quo congregatio praefata semper incubuit, ut dictum monasterium, ex quo in reliqua memoratae congregationis monasteria sanctorum disciplinae initia produntur, ieiunio, solitudine a mundanis negotiis, despectu honorum, et, quod novitiis recte instruendis maxime conducit, monachorum in eo professorum optimo exemplo, assiduam chori frequentatione et aliarum observantiarum monasticarum continuo exercitio quantum fieri posset floreret, decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor decreti.

§ 2. « Item ad conservandum singulare illud studium silentii et fugae honorum, quod semper viguit in regali monasterio S. Benedicti Vallisoletano, fonte et origine totius huius reformationis, definitum est, quod nullus monachus illius possit suscipere ullum gradum in universitate dictae civitatis, neque petere, aut contendere de cathedris illius; atque mens est congregationis, quod haec definitio confirmetur quousque vim legis obtineat, et praeferea concedit dicto monasterio S. Benedicti facultatem obtinendi a Sua Sanctitate bullam, qua hoc decretum confirmet, atque inhibeat ne ullo unquam tempore congregatio possit in eo dispensare, aut portam aperire praefatis contentationibus de cathedris obtinendis, aut gradibus in praefata universitate suscipiendis ».

Supplicatio

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, congregatio praedicta alia octo collegia instituendis in theologia et philosophia monachis destinata habeat, dictusque Benedictus procurator generalis decretum praecursorum, pro firmiori illius subsistentia et observatione, apostolicae

confirmationis nostrae robore communiri summo opere desideret: nos, ipsum Benedictum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, in praemissis precibus a nobis ad congregationem cardinalium praedictorum remissis, reque per eosdem cardinales mature discussa, praecursorum decretum et omnia in eo contenta tamquam religiosae monachorum praedictorum quieti et humilitati perutilia, apostolica auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, sublata omnimoda facultate tam congregationi fratrum Ordinis huiusmodi, quam ipsorum superioribus pro tempore, super praedictis seu eorum aliquo dispensandi, vel aliter decernendi; omnesque tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intercesserint, supplemus; salva semper in praemissis auctoritate memoratae congregationis cardinalium.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et defini debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, congregationis et monasterii huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx martii mdclviii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 30 martii 1658, pontif. anno iii.

CXCIV.

Pro quiete et utilitate monialium Urbis regularium curae subiectarum.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proceditum.

Sacrosancti apostolatus officii humilitati nostrae per abundantiam divinae bonitatis impositi debitum exposcit, ut, paternam dilectarum filiarum monialium monasteriorum almae Urbis nostrae, quae, contemptis seculi illecebris, Domini nostri Iesu Christi obsequiis sese sub suavi religionis iugo manciparunt, curam gerentes, illa, quae earum quieti, utilitati, et quomodolibet obesse conspicimus, peculiari studio removere satagamus.

Revenit ad statuta pro quiete monialium.

§ 1. Alias siquidem, pro quiete et felici directione sanctimonialium regularibus subiectarum, provide ab hac sancta Sede statutum fuit, ne confessores, superiores

cuicunque gradus, visitatores, eorumque socii, concionatores, alique regulares quicumque, confessionum generalium, visitationum, concionum, aliorumque exercitiorum intuitu, seu quovis alio praetextu, apud earumdem monasteria nedum pernoctare, verum neque refectio-nem aut cibum sumere possent, nisi ex urgenti necessitate ab Ordinario in scriptis approbanda, et tunc quidem, non nisi in mansionibus a monasteriorum clausura distantibus, ac prorsus segregatis. Praeterea monialibus prohibitum est, ne diurnum victum, seu refectio-nem, statutis ad functiones praedictas diebus, aliisque occasionibus ordinariis seu extraordinariis, imo neque lineam aliamve quamcumque suppellectilem supradictis regularibus subministrarent, sed pro eorum sustentatione, intuitu servitii seu ministerii quod praestant, certam frumenti ac vini quantitatem constituerent ad rationem duorum iuliorum monetae romanae in singulos dies ministerii huiusmodi, procuratoribus conventuum ipsorum regularium respective assignandam. Vetitum quoque fuit monasteriis ac monialibus communiter vel privatim, quocumque sub praetextu, etiam elemosynae, sumptuum, vel celebrationum missarum, aliove titulo, praedictis regularibus quidquam tribuere, tametsi superiores essent, et in actu visitationis versarentur.

§ 2. Quin etiam quamplurimis apostolicis constitutionibus interdicitur huiusmodi regularibus accessus ad locutoria sanctimonialium, necnon cum eisdem miscere colloquia ad crates, rotas, portas, et quovis alio in loco, sub poenis privationis vocis activae et passivae, aliisque etiam gravioribus pro rerum temporumque opportunitate inflictis, cum declaratione, quod easdem quoque poenas incurrant confessores ordinarii et extraordinarii, concionatores, superiores cuiuscum-

Colligunt cum monialibus interdicitur.

que gradus, seu visitatores, tam ordinarii, quam delegati, qui colloqui praesumpserint cum monialibus (etiãsi abbatissae, priorissae, aut officiales monasteriorum fuerint) extra actum confessionum, concionum aut visitationum huiusmodi; et aliãs, prout in diversis decretis desuper emanatis uberius continetur.

Prohibet superioribus, ne permittant concionatores, etc. pernoctare intra septa monasteriorum.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, ordinationes praedictae, sub praetextu quod nimis rigorosae sint, in eadem Urbe ut plurimum non observentur, indeque varia incommoda et perturbationes praedictis monialibus oriri doceat experientia: nos, opportunum huic malo remedium adhibere cupientes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanae curiae praelatorum super negotiis visitationis apostolicae ecclesiarum ac monasteriorum Urbis praedictae a nobis institutae deputatorum consilio, supradicta decreta innovantes, praemissaque in eis contenta de novo statuentes atque augentes, omnibus et singulis superioribus generalibus, provincialibus, abbatibus, praepositis, prioribus et superioribus localibus dictae Urbis cuiuscumque Ordinis, congregationis et instituti, tam mendicantium, quam non mendicantium, et clericorum regularium, etiam speciali notã et expressione dignis, quibus sanctimonialium cura incumbit, sub privationis vocis tam activae quam passivae, necnon eorum officiorum et dignitatum, ac inhabilitatis ad ea amplius obtinenda poenis eo ipso incurrendis, adversus quas nemo nisi a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente reintegrari valeat, apostolicã auctoritate, tenore praesentium, mandamus et praecipimus, ut, intra terminum unius mensis a die publicationis earumdem praesentium computandum, confessores, eorumque socios, concionatores et alios quoscumque regulares, apud monasteria sanctimonialium in eadem Urbe existentia vel continue vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos, ad claustra revocare debeant, neque de cetero amplius permittant eosdem seu alios regulares intra seu prope septa monasteriorum huiusmodi habitare; idque etiam sub eisdem poenis praestare et observare teneantur ipsimet superiores supra nominati, alique pro tempore eorum successores, cuiuscumque gradus fuerint; quibus omnibus expresse prohibemus, nedum apud monasteria praedicta pernoctare, aut degere, verum etiam ne diurnam quidem refectio-nem sumere, praeterquam in casibus necessitatis a nobis et pro tempore existente Romano Pontifice approbandae.

lium in eadem Urbe existentia vel continue vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos, ad claustra revocare debeant, neque de cetero amplius permittant eosdem seu alios regulares intra seu prope septa monasteriorum huiusmodi habitare; idque etiam sub eisdem poenis praestare et observare teneantur ipsimet superiores supra nominati, alique pro tempore eorum successores, cuiuscumque gradus fuerint; quibus omnibus expresse prohibemus, nedum apud monasteria praedicta pernoctare, aut degere, verum etiam ne diurnam quidem refectio-nem sumere, praeterquam in casibus necessitatis a nobis et pro tempore existente Romano Pontifice approbandae.

§ 4. Et, ut tollatur omnis occasio transgressionis, praecipimus superioribus supradictis sub eisdem poenis, ut, intra eundem terminum, quascumque cellas, mansiones, seu cubicula prope monasteria praedicta ad usum memoratorum regularium existentia, si clausurae monasteriorum earumdem sanctimonialium contigua fuerint, eisdem includi vel dirui omnino faciant, si vero extra septa, vendi, pretiumque in monasteriorum utilitatem converti, nec in posterum alia similia aptari, aedificari, aut emi respective permittant. Ad haec iisdem superioribus sub poenis praedictis mandamus et praecipimus, ut nullatenus patiantur coqui seu parari cibos a monialibus, sive lintea aliaque utensilia, tam propriis eorum, quam regularium quorumcumque usibus suppeditari. Confessores quoque et concionatores nihil omnino quovis praetextu a monialibus accipere possint, sub iisdem poenis, praeter duos iulios monetæ praedictae in pecuniã numeratã, si per institutum regulare licuerit, pro quotidianis eorum alimentis ad tempus servitii praestiti, et non ultra, procuratori eorum conventus respective solvendos; sin minus,

Praecipit alienari mansiones religiosorum prope monasteria monialium sitas.

aequivalentem vini frumentique portionem syndicis consignandam. Prohibemus pariter, sub poenis praedictis, ne dicti regulares, tam per se, quam per alios, mediate vel immediate, a monialibus earumque monasteriis dona seu munuscula, quantumvis exigui valoris, necnon esculenta aut non esculenta quaecumque accipiant, etiam recognitionis, debiti, contributionis, alimentorum, gratitudinis, mutui, elemosynae, celebrationis missarum, fabricae, valetudinarii, vestiarii, legatorum piorum, aut quocumque alio titulo.

Contractus ne ineanur cum monialibus.

§ 5. Similiter, ne cum praedictis monialibus earumque monasteriis, ipsorum regularium curae mediate vel immediate subiectis, ullos inire possint contractus censuum, tam active quam passive, mutui, locationum, conductionum, emptionum, venditionum, aut alios quoscumque, tametsi eiusmodi contractus liciti forent, ac utiles, et de Sedis Apostolicae licentiã inirentur, nisi expresse fuerit praesentibus litteris derogatum; aliãs, praeter nullitatem contractuum huiusmodi, tam contrahentes, quam superiores, mandantes aut quovis modo consentientes, incidant in poenam privationis vocis activae et passivae ac officiorum suorum eo ipso, reintegratione nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus reservatã.

Interdicit locutionem regularium cum monialibus.

§ 6. Praeterea interdiciamus omnibus et singulis praedictis sub eisdem pariter poenis colloquia quaecumque cum sanctimonialibus praedictorum monasteriorum (comprehensis etiam abbatissis, priorissis ac officialibus) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum huiusmodi; adiectã sub similibus poenis expressã prohibitionem, ne quoquo modo permittant, ut eorum socii, alique regulares, tam professi quam non professi, sub quovis praetextu cum monialibus colloquantur. Contravenientes autem, praeter poenas praenarratas, gravioribus etiam

nostro successorumque nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio punientur.

Fenestellas observari iubet praetor communionis alio vel aliis functionibus.

§ 7. Mandamus insuper omnibus et singulis superioribus supradictis ut feriis quadragesimalibus, Adventus Domini, Quatuor Temporum, vigiliarum, festorum solemnum cum totã eorum octavã, necnon diebus sanctissimae Eucharistiae sumendae destinatis, locutoria quaecumque praedictorum monasteriorum clausa remaneant, nullusque vir, quantumvis sanguine in quocumque gradu coniunctus, ad monialium colloquia hisce temporibus admittatur, nisi ob praecisam necessitatem a dilecto filio nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis vicario in Urbe praedictã in spiritualibus generali, vel eius vicesgerente, in scriptis approbandam. Et quia in quibusdam monasteriis abusus invaluit ut sacrae communionis et confessionum fenestellae locutoriorum loco deserviant, prohibemus omnibus et singulis abbatissis seu priorissis, confessoribus et ceteris superioribus regularibus, seu visitoribus monasteriorum huiusmodi pro tempore existentibus, cuiuscumque gradus existant, sub poenã excommunicationis latae sententiae, ne dictas fenestellas in alium, quam in sacrum, cuius causã institutae sunt, usum vel adhibeant vel adhiberi permittant. Mandantes et praecipientes ut, exceptis communionum et confessionum diebus, dictae fenestellae semper observatae sint, et quidem duplici clavi, internã scilicet et externã, quarum altera penes abbatissam, seu priorissam, altera vero penes confessorem asservetur: nunquam vero aperiri possint nisi statis horis dumtaxat, atque temporibus ad sacrum ministerium destinatis. Liceat tamen confessori aut superiori, cum puellas ad habitum aut professionem admitti contigerit, huiusmodi functiones ad communionis fenestellam obire, iuxta ritum et consuetudinem monasterii.

Præsentes
litteras statuto
tempore in men-
sa perlegendas
tubet.

§ 8. Ceterum, ut præsentes litterae de-
bitae executioni demandentur, illarumque
ignorantia a nemine praetendi possit, nec
in oblivionem et desuetudinem abeant,
memorato vicario nostro eiusque vices-
gerenti iniungimus, ut earumdem prae-
sentium tenorem in idioma vulgare fi-
deliter transferri, ac translatum imprimi,
et sexto quoque mense, nempe dominicâ
primâ Adventus et dominicâ tertiâ post
Pentecostem in publicâ mensâ praedictor-
um monasteriorum respective perlegi cu-
rent, sub eisdem poenis privationis vocis
activae et passivae ac officiorum, tam ab
abbatissis et priorissis, quam a superio-
ribus localibus, eo ipso incurrendis, ac
reintegratione adversus poenas huiusmodi
Sedi praedictae tantum reservatâ.

Decretum in-
finitum.

§ 9. Decernentes ipsas praesentes litte-
ras, et in eis contenta quaecumque, etiam
ex eo quod quilibet, etiam speciali notâ et
expressione digni, in praemissis interesse
habentes, seu habere quomodolibet prae-
tendentes, illis non consenserint, aut ad
ea vocati et auditi, seu causae, propter
quas eadem praesentes emanarunt, ad-
ductae, verificatae aut iustificatae non fue-
rint, aut ex aliâ quacumque quantumvis
piâ et privilegiatâ causâ, colore, prae-
textu et capite, etiam in corpore iuris
clauso, nullo unquam tempore de subre-
ptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio,
seu intentionis nostrae aliove quolibet de-
fectu notari, impugnari, in ius vel con-
troversiam revocari, ad terminos iuris
reduci, aut adversus illas quodcumque
iuris, facti, vel gratiae remedium impe-
trari posse, sed dictas praesentes semper
firmas, validas et efficaces existere et fore,
ac ab omnibus et singulis, ad quos spe-
ctat et pro tempore quodcumque spe-
ctabit, inviolabiliter observari, sicque et
non aliter in praemissis per quoscumque
iudices ordinarios et delegatos, etiam eau-
sarum palatii apostolici auditores, ac

eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de la-
tere legatos, et alios quoslibet, quavis au-
ctoritate et potestate fungentes et quan-
documque functuros, sublata eis et eo-
rum cuilibet quavis aliter iudicandi et
interpretandi facultate et auctoritate, iu-
dicari et definiri debere, ac irritum et
inane, si secus super his a quoquam, qua-
vis auctoritate, scienter vel ignoranter,
contigerit attentari.

§ 10. Non obstantibus praemissis, ac,
quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae
apostolicae regulâ de non tollendo iure
quaesito, aliisque constitutionibus et or-
dinationibus apostolicis, necnon mona-
steriorum, conventuum, ordinum, congrega-
tionum et institutorum huiusmodi, et
aliis quibusvis, etiam iuramento, confir-
matione apostolicâ, vel aliâ quavis firmi-
tate roboratis, statutis et consuetudinibus,
etiam immemorabilibus, privilegiis quo-
que, indultis et litteris apostolicis, sub
quibuscumque verborum tenoribus et for-
mis, ac cum quibusvis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisque efficaciori-
bus, efficacissimis et insolitis clausulis,
irritantibusque et aliis decretis, in genere
vel in specie, ac aliâs in contrarium
praemissorum quomodolibet concessis,
confirmatis et innovatis; quibus omnibus
et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti
derogatione de illis eorumque totis te-
noribus specialis, specifica, expressa et
individua, ac de verbo ad verbum, non
autem per clausulas generales idem im-
portantes, mentio seu quaevis alia ex-
pressio facienda aut aliqua alia exquisita
forma ad hoc servanda foret, illorum te-
nores, formas et occasiones praesentibus
pro plene et sufficienter expressis, servatis
et insertis respective habentes, illis aliâs
in suo robore permansuris, ad praemisso-
rum effectum specialiter et expresse de-
rogamus; ceterisque contrariis quibus-
cumque.

Contrariis de-
rogat.

Transumptio-
rum fides.

§ 11. Volumus autem ut eadem prae-
sentes litterae, seu earum exempla, ad
valvas basilicae Principis Apostolorum ac
cancellariae apostolicae necnon in acie
Campi Florae de Urbe praedictâ per ali-
quem ex cursoribus nostris, prout moris
est, publicentur et affigantur, quae, sic
publicatae et affixae, omnes et singulos,
quos concernunt, perinde afficiant, ac si
unicuique eorum personaliter intimatae
fuissent, utque ipsarum praesentium tran-
sumptis, etiam impressis, manu alicuius no-
tarii publici subscriptis, et sigillo personae
in ecclesiasticâ dignitate constitutae muni-
tis, eadem fides in iudicio et extra illud
ubique adhibeatur, quae praesentibus ad-
hiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
anno Piscatoris, die xxx martii MDCLVIII,
pontificatus nostri anno III.

Dat. die 30 martii 1658, pontif. anno III.

CXCV.

*Breve, quo vicarius generalis Portuga-
liae Minorum de Observantiâ declara-
tur quod sit solummodo commissarius
generalis ad instar aliorum commis-
sariorum nationum.*

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Aliâs, per nos accepto quod provinciae
tam de familiâ Observantium quam Re-
formatorum nuncupatorum Ordinis Mi-
norum sancti Francisci regni Portugalliae
et suarum conquistarum praesentiâ supe-
rioris, qui illas regeret, maxime indige-
bant, attentis difficillibus dispendiosisque
recursibus, qui, non sine temporis diu-
turnitate, incommodo et labore, ab illis
partibus ad hanc sanctam Sedem Aposto-
licam haberi possunt, praesertim bellorum
et aliorum tunc expressorum de causis,

Recenset aliâs
emanatum de-
cretum.

§ 1. Subinde nos dilectum filium Ioan-
nem Pereira, provinciae Algarbiorum dicti

Bull. Rom. Vol. XVI.

44

Ordinis professum, in vicarium generalem
earumdem provinciarum dicti regni sua-
rumque conquistarum fratrum Minorum
huiusmodi cum facultatibus ad id neces-
sariis ad triennium inde proximum, et
interim ad nostrum beneplacitum, aposto-
licâ auctoritate constituimus et deputa-
vimus, prout in nostris in simili formâ
Brevis tunc desuper emanatis litteris,
quarum tenorem praesentibus pro expresso
haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius
Michaëlangelus *della Sambuca*, totius
dicti Ordinis minister generalis, nobis nu-
per exponi fecit, in eisdem provinciis
dicti regni Portugalliae fratrum praedi-
ctorum nunquam extiterit officium vicarii
generalis huiusmodi, nec etiam ab illis
fuerit requisitum, exindeque schismata,
perturbationes et alia incommoda in eo-
dem Ordine possent exoriri; nobis pro-
pterea idem Michaëlangelus minister ge-
neralis humiliter supplicari fecit, ut in
praemissis opportune ut infra providere
de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eundem Michaëleman-
gelum specialibus favoribus et gratiis pro-
sequi volentes, et a quibusvis excommuni-
cationis, suspensionis et interdicti, aliisque
ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis,
a iure vel ab homine, quavis occasione vel
causâ latis, si quibus quomodolibet in-
nodatus existit, ad effectum praesentium
dumtaxat consequendum, harum serie ab-
solventes et absolutum fore censentes,
huiusmodi supplicationibus inclinati, men-
tis, intentionis et voluntatis nostrae fuisse
et esse, ut praedictus Ioannes non vica-
rius generalis, sed solummodo commis-
sarius generalis provinciarum praedicta-
rum sit, nominarique, haberi et esse debeat
ad instar aliorum quarumdam eiusdem
Ordinis provinciarum commissariorum ge-
neralium, apostolicâ auctoritate, tenore
praesentium, declaramus, ipsique Michaëli-

Supplicatio.

Statut. quod
vicarius genera-
lis Ordinis Mi-
norum de Obser-
vantiâ sit tan-
tummodo com-
missarius gene-
ralis.

angelo ministro generali facultatem interrim expediendi negotia fratrum provinciarum regni praedicti praesentium in curia et aliorum absentium ad eundem Michaëlemangelum pro expeditione recurrentium, auctoritate et tenore praedictis concedimus et impertimur.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes praedictas litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et oblinere, sicque, et non aliter, in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus primodictis nostris litteris, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IV aprilis MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV¹.

Dat. die 4 aprilis 1858, pontif. anno III.

CXCVI.

Translatio nundinarum civitatis Anconitanae, alias concessarum per octo dies ante et per totidem post festum S. Cyriaci, a die XV maii usque ad

¹ Legendum anno III (R. T.).

diem primam iunii inclusive annis singulis in perpetuum, cum solitis exemptionibus et immunitatibus¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum communitatis et hominum civitatis nostrae Anconitanae nobis exposito, quod e re non solum civitatis praedictae, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem portus eiusdem civitatis summopere conduceret, celebrationem nundinarum, inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetam², in opportunius tempus transferri, nos, supplicationibus eorundem communitatis et hominum nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in primis et annullantes ius communitati et hominibus praedictis perinde concessum sive competens celebrandi nundinas huiusmodi quotannis de mense novembri et decembri, ita ut ipsi eo iure in posterum uti nullo modo possent, ipsi communitati et hominibus, ut easdem nundinas cum solitis et consuetis exemptionibus et immunitatibus semel quotannis mense maio per octo dies ante festum sancti Cyriaci et per totidem dies post idem festum celebrare libere et licite possent et valerent, concessimus et indulsumus, et alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die X³ martii proxime praeteriti expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur⁴.

§ 2. Nunc autem, ne, si nundinae huiusmodi iuxta litteras nostras praedictas celebrentur, concursus personarum ad nundinas in aliis provinciae nostrae Mar-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Edit. Main. legit *consuetum* (R. T.).

³ Supra legitur *XII* (R. T.).

⁴ Quas vide supra pag. 338 (R. T.).

Supplicatio.

A die XV maii usque ad diem iunii praefatas nundinas celebrari mandati.

CXCVII.

Subsidium decem millium talerorum imperialium ab ecclesiasticis regni Poloniae regi tradendorum¹.

Venerabili fratri Petro episcopo Leudensi, apud carissimum in Christo filium nostrum Ioanuem Casimirum Poloniae et Sveciae regem illustrem nostro et Sedis Apostolicae unucio,

Alexander Papa VII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

chiae Anconitanae civitatibus celebrari solitas impediatur, providerē volentes, dictorumque communitatis et hominum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praefatas nundinas in dicta civitate Anconitana non per octo dies ante et per totidem dies post festum sancti Cyriaci huiusmodi, sed a die decimaquinta maii usque ad diem primam iunii inclusive annis singulis in perpetuum, cum solitis et consuetis exemptionibus et immunitatibus praedictis, celebrare¹ debere, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quocumque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 4. Non obstantibus litteris nostris praedictis, necnon omnibus et singulis, quae in eis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx aprilis MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 aprilis 1658, pontif. anno IV.

¹ Potius lege *celebrari* (R. T.).

§ 1. Cum, sicut accepimus, dilecti filii clerus regni Poloniae, provide considerantes adeo exhaustas esse regni praedicti vires ut ad propulsandam hostilem potentiam et avertenda imminencia pericula tam laicis quam ecclesiasticis communia laicorum facultates nequaquam sufficiant, pro publicae salutis patriaeque defensione summam decem millium talerorum imperialium, subsidii nomine, carissimo in Christo filio nostro Ioanni Casimiro Poloniae et Sveciae regi illustri pro comparandis artilleriae necessitatibus, nostram et Sedis Apostolicae ad id accedente licentia et consensu, sponte conferre, et, quia haec pecuniae summa tam cito, prout opus est, colligi non potest, Ordinarii locorum interim ex ecclesiis suarum dioecesium, accedente et ad hoc licentia et consensu praedictis, tot vasa et alia utensilia aurea vel argentea, ex quibus conflatis pecuniae huiusmodi cudi valeant, mutuo accipere, atque, ex pecuniis paulatim vigore licentiae sibi in vim praesentium concedendae usque ad praedictam decem millium talerorum summam in singulis dioecesibus eiusdem regni in totum colligendis, alia eiusdem valoris, ponderis et qualitatis vasa seu utensilia unicuique ecclesiae a qua mutuo sumpta

Subsidium decem millium talerorum ab ecclesiasticis regni Poloniae tradendum impont.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

fuerint quamprimum poterunt restituere desiderant: nos, praedicti Ioannis Casimiri et dicti Poloniae regni necessitatibus huiusmodi consulere, periculisque praedictis quantum nobis ex alto conceditur occurrere volentes, tibi, venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus et aliis personis ecclesiasticis eiusdem regni, ut pro necessitatibus huiusmodi memoratum decem millium talerorum Imperialium subsidium praedicto Ioanni Casimiro regi sponte tamen et pro una vice dumtaxat tribuere, ipsi autem Ioanni Casimiro regi eiusque ministris, quod subsidium huiusmodi petere et recipere, absque conscientiae scrupulo ac censurarum et poenarum ecclesiasticarum incursu, libere et licite possint, dummodo tamen subsidium huiusmodi in praedictos et non alios usus convertatur et erogetur, apostolicam auctoritate indulgendi ac licentiam concedendi, ipsosque archiepiscopos, episcopos, abbates et alias personas ecclesiasticas, et earum singulas, quatenus dictam pecuniam summam absque Sedis Apostolicae praedictae licentia promiserint, ab omnibus et singulis censuris et poenis propterea quomodolibet incursis eadem auctoritate absolventi, ac insuper, quo promptius eadem summa haberi possit, singulis locorum Ordinariis, ut a suarum respective dioecesium ecclesiis tam secularibus quam cuiusvis ordinis, congregationis et instituti, etiam Societatis Iesu et militiarum etiam hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani, regularibus tot vasa et alia utensilia ecclesiastica aurea et argentea (calicibus, patenis et aliis sacra unctione delibutis exceptis), ex quibus conflatis praedictorum decem millium talerorum Imperialium summa cudi possit, mutuo accipere valeant (ea lege ut iidem Ordinarii prius in forma iuris valida sese debeant obligare de restituendo, intra triennium a te arbitrio tuo

praefigendum, ex pecuniis quae paulatim subsidii nomine in vim licentiae per te vigore praesentium concedendae ab ecclesiasticis usque ad eandem decem millium talerorum summam colligentur, alia vasa et utensilia aurea seu argentea, eiusdem valoris, ponderis et quantitatis, illis ecclesiis, a quibus respective mutuo accepta fuerint) permittendi facultatem et auctoritatem, tenore praesentium concedimus et impertimur. Tibique, ut ad executionem praedictorum decem millium talerorum per personas ecclesiasticas tantum et non alias procedere debeas, eadem auctoritate committimus et mandamus; contradictores et solvere recusantes per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia eadem auctoritate compescendo.

§ 2. Non obstantibus concilii Lateranensis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quarumvis ecclesiarum monasteriorum, ordinum, congregationum, institutorum, etiam Societatis Iesu, ac militiarum et hospitalis praedictorum, et quibuslibet aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, usibus, naturis et ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio seu quaevis alia expressio habenda sit, et in eis caveatur expresse quod per huiusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur aut derogari videatur nisi certis modo et forma in illis expressis plene observatis; quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis

Contraria refellit.

habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 3. Volumus autem quod pauperes clerici, qui in redditibus non habent nisi victum necessarium, ad contribuendum minime compellantur. Praeterea volumus ut praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die VII iunii MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 iunii 1658, pontif. anno IV.

CXCVIII.

Confirmatio decreti domini cardinalis protectoris congregationis Hispaniae Ordinis Cisterciensis, ut eiusdem congregationis monachi, qui supplent vices visitorum, procurator fiscalis, procuratores generales curiae Romanae et curiae regis catholici, cancellariae Vallisoletanae et auditorii Corunae habeant ius suffragandi in capitulis generalibus, ac promotor fiscalis intersit capitulis intermediis, et electio reelectioque praedictorum procuratorum sic pertineat ad definitorium, ut alias ius suffragari habere non possint¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Tenor expositionis et supplicationis monachorum Cisterciensium.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Andreas de Avalos, reformator generalis, et definitores congregationis Hi-

spaniae Ordinis Cisterciensium, quod ipsi alias in capitulo generali die V maii MDCLVI, et subinde in definitorio dictae congregationis die ultima Ianuarii MDCLVII respective habitis, inter alia ad bonum congregationis huiusmodi regimen spectantia, statuerunt, eiusdem congregationis monachis suppletoribus, sive qui supplent vices visitorum, promotori fiscali, procuratoribus generalibus curiae Romanae et curiae regis Hispaniarum catholici, cancellariae Vallisoletanae et auditorii Corunae concedendum esse ius suffragii in capitulis generalibus congregationis praedictae deinceps celebrandis instar aliorum capitularium, atque ut promotor fiscalis intersit etiam capitulis intermediis, ac electio et resolutio praedictorum procuratorum sic pertineat privative ad definitorium, ut alias ius suffragii habere non possint: deinde, ut eadem congregatio liberaretur a contributionibus extraordinariis quae singulis annis fiunt, ac ab expensis capitulorum generalium et intermediorum, atque ut stabiliretur redditus¹ pro Complutensi, Salamantino et Palazzuelos nuncupatis collegiis memoratae congregationis, ne reddituum necessariorum defectu exercitia litteraria imminuerentur, iidem exponentes, nemine discrepante, definiverunt, quod monasterium S. Claudii in regno Galliciae positum ter mille, necnon monasterium de Melon congregationis praedictae bis mille ducatos monetae Hispaniae singulis annis respective solvere debeant, cum, his etiam solutis, habeant adhuc sufficientes redditus ad necessarium numerum monachorum alendum; praeterea, quod ex taxatione antiqua triginta millia regalium singulis annis consignentur aulario dictae congregationis in sumptus communes mille ducati pares monasterio

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

¹ Edit. Main. legit *reditus* (R. T.).

S. Annae oppidi Matriti Toletanae dioecesis eiusdem congregationis, et viginti sex millia regalium singulis trienniis in sumptuum capitulorum, in quibus non fiant de cetero taxationes extraordinariae hucusque fieri solitae, neque contribuant monasteria, quae dictas capitulorum expensas solvere consueverunt; ac demum, quoniam dicta monasteria S. Claudii et de Melon debent, ex praescripto quarundam litterarum felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri in simili formâ Brevis expeditarum, solvere congregationi praedictae septem millia ducatorum monetae Hispaniae, primum scilicet quatuor millia, alterum vero tria millia, ad stabiliendum redditum dictorum collegiorum, aerarii communis, et capitulorum, decreverunt petendum esse a nobis, ut velimus hoc suspendere, atque capitulo generali facultatem dare imponendi illis suprascripta quinque millia ducatorum monetae praedictae in usum supra expressum eroganda; quibus stabilitis atque executioni mandatis eadem monasteria S. Claudii et de Melon immunita erunt a solutione annuâ duodecim millium regalium, quae ipsis in sumptus communes congregationis et capitulorum huiusmodi imponerentur: et alias, prout in actis praedictorum capituli generalis et definitorii, quorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, petita postmodum pro parte exponentium praedictorum a congregatione venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, praemissorum confirmatione, eadem cardinalium congregatio, attentis narratis, reque mature discussâ, per suum decretum die sextâ februarii proximi praeteriti emana-

tum, dilecto filio nostro Marco Antonio tituli S. Mariae de Pace eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae presbytero cardinali Franciotto nuncupato, memorati Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectori, commiserit, ut, constito sibi de veritate expositorum, si et quatenus in Domino expedire iudicaret, petita, solummodo quoad vocales et praemissam contributionem ducatorum quinque millium a duobus praenominatis monasteriis S. Claudii et de Melon conferendorum¹ pro subventionem et manutentionem dictorum trium collegiorum, nempe Complutensis, Salamantini et de Palazzuelos, modo et formâ ac cum conditionibus in precibus expressis, pro suo arbitrio et prudentiâ concederet; cumque ipse Marcus Antonius cardinalis suprascriptum memoratae cardinalium congregationis decretum approbaverit et confirmaverit omni meliori modo et ita mandaverit in posterum observari, dicti vero exponentes decretum eiusdem Marci Antonii cardinalis super praemissis emanatum apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summiopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, attentis praemissis, ac viso per dictos cardinales decreto memorati Marci Antonii cardinalis in vim praefati alterius decreti congregationis dictorum cardinalium emanato,

¹ Edit. Main. legit *conferen.*, nobis visum fuit legendum *conferendorum* (R. T.).

Confirmat decretum domini cardinalis protectoris congregationis Hispaniae Ordinis Cisterciensis.

ipsum iuxta exponentium instantiam, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus; salvâ semper in praemissis auctoritate dictae congregationis cardinalium.

Decretum irritant.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicut in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae congregationis, eiusque monasteriorum quorumvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iunii MDCLVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 iunii 1658, pontif. anno iv.

CXCIX.

Confirmatio concordiae inter episcopum et capitulum et canonicos ecclesiae Curiensis, necnon archiducem Au-

striae uti comitem Tyrolis, super nonnullis iuribus ac iurisdictionibus¹.

Venerabili fratri Federico petriarchae Alexandrino, nostro et Apostolicae Sedis in domino Helvetiorum et Rhetorum nuncio, Alexander Pape VII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Pro parte venerabilis fratris Ioannis episcopi Curiensis, ac dilectorum filiorum nobilis viri Ferdinandi Caroli archiducis Austriae ac comitis Tyrolis, necnon capituli et canonicorum cathedralis ecclesiae Curiensis, nobis expositum fuit nuper quod ipse Ferdinandus Carolus archidux ex unâ et Ioannes episcopus et nonnulli canonici dictae ecclesiae ex alterâ partibus ad transactionem seu concordiam super quibusdam controversiis, quae super nonnullis iuribus iurisdictionibus² dictae ecclesiae Curiensis inter eos vertebant, devenerunt, prout continetur in instrumento desuper confecto tenoris qui sequitur, videlicet: « Nos Ferdinandus Carolus Dei gratiâ archidux Austriae, dux Burgundiae, Styriae, Carinthiae, Carniolae et Wittembergae, comes Tyrolis et Goritiae, landgravius Alsaciae; nos Ioannes Dei gratiâ episcopus Curiensis dominus in Grolhngstingensi, et nomine capituli ibidem nos Christophorus a Moro, praepositus ac vicarius generalis, Bernardinus Gaudentius decanus, Iacobus de Albertis, canonici eiusdem ecclesiae Curiensis, praesenti instrumento pro nobis et nostris respective haeredibus et successoribus notum facimus et attestamus, qualiter lites et controversiae, quae iam a multis annis, immo verius ab immemorabili tempore, inter serenissimam domum Austricam, uti comitem Tyrolis, ex unâ,

Expositio.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Praeposit. per hinc abiicimus (R. T.).

necnon alterum¹ episcopatum Curiensem altera ex partibus, tum causa et occasione hominum seu iurisdictionis sub Calvâ in Valle Venustâ, tum et aliarum praetensionum dicti episcopatus, contra et adversus serenissimos archiduces Austriae tamquam comites Tyrolis versae sunt et vertebantur, praevia, ex parte praelibati serenissimi archiducis, dominorum Caroli Fieger liberi Baronis ab Hirsperg Venipontani regiminis consilarii, ac Joannis Venerandi a Wittenbach iuris utriusque licentiatii consilarii ac camerae archiducalis procuratoris ad easdem controversias amicabiliter componendas deputatione, de earum scientiâ, consensu et voluntate nostrum utriusque partis maturâ praehabitâ actitatione et deliberatione considerata² in hunc qui sequitur modum fuerint terminatae, diremptae³, ac compositae, sequensque conventio desuper inita perpetuis futuris temporibus omni firmitate et rohere duratura.

Tenor concordiar.

§ 1. Inter nos per espressum fuit conclusum, ut, sicut nos praefatus archidux per venditionem iurium in valle Schanfich sub anno MDCXLIX vel alienationem non secutam superioritatis criminalis et huic annexorum in valle Engadinae inferioris nequaquam episcopatu Curiensi quoad sua iura, privilegia et dominia, quae in eisdem locis idem episcopus habet, praeiudicare intendimus, ita nec in posterum debeant vel possint praefati venditionis et alienationis contractus eidem episcopatu in dictis suis iuribus, privilegiis et dominiis aliquod generare⁴ praeiudicium.

§ 2. Quoad iurisdictionem, quae⁵ sub Calvâ de et super hominibus ad ecclesiam Curiensem per Vallis Venustae districtus

Venotriensem, Gluinsensem, Malsensem et Sihlandrensem spectantibus attinere dignoscitur, nullum ius deinceps seu accessum bone memoratus¹ episcopatus super et adversus dictam iurisdictionem seu homines habeat seu praetendere valeat, sed² potius teneatur deinceps omnia iura hac in parte habita, quomodocumque demum appellentur, sicut etiam omnes homines eiusdem ecclesiae, qui in Tirolensi territorio habitant et habitabunt, harum tenore serenissimae domui cedere, et eidem totaliter renunciare.

§ 3. E contra vero tres pro horum recompensatione ecclesiae, et iurapatronatus tam parochiae Tirolensis quam beneficii de Burgstall in dominio Preifestain, iure proprietatis episcopatu ceduntur, ut mensae episcopali incorporatae seu incorporata esse debeant, pacto tamen, ut nullus pro administratione dictarum ecclesiarum ab episcopis Curicisibus, qui serenissimo loci principi acceptus non sit, substitui et praesentari valeat, quem ad finem substituendum seu praesentandum prius serenissimis archiducibus pro eorum placet et assensu insinuare et notificare iidem episcopi teneantur.

§ 4. Nos archidux, cum praefatus episcopatus ius haereditandi bona ecclesiastica cleri minoris per comitatus³ Tirolensem aliaque bona⁴ Austriaca dioecesis Curiensis praetendat (dummodo tamen patrimonialia, seu quasi, non sint), episcopum et eiusdem successores hac in iure⁵ impedire seu perturbare quidem non volumus; libentius tamen videremus, ubi cum clericis et horum singulis, iuxta cu-

¹ Videtur legendum *praememoratus*, ut infra, pro *bene memoratus* (R. T.)

² Perperam ut puto edit. Main. habet *seu pro sed* (R. T.)

³ Videtur legendum *comitatum* (R. T.)

⁴ Ex infra dicendis potius lege *loca*.

⁵ Legendum *hac in re vel hoc in iure* (R. T.)

¹ Vox *alterum* redundare videtur (R. T.)

² An recta lectio iudicet scius (R. T.)

³ Edit. Main. legit *direptae* (R. T.)

⁴ Male edit. Main. legit *generari* (R. T.)

⁵ Vox *quae* nobis deesse visa fuit (R. T.)

iusque praebendae qualitatem, in annuam, tolerabilem tamen, pensionem, scilicet quatuor, vel, in beneficiis pinguioribus, ad summum sex florenorum eo pacto conveniretur, ut, mox decedentibus clericis, eorum haeredes ex testamento vel ab intestato secundum consuetudinem cuiusque loci succedere valeant.

§ 5. Status conditioque officii pincernarum, quod communitates Tirolis, necnon archiduces Austriae uti comites eiusdem comitatus, ab episcopatu Curiensi in feudum olim receperunt et nunc quoque recipiunt, suis antiquis in terminis et firmitate manere habeat et debeat.

§ 6. Cum insuper ex parte saepedicti episcopatus, qualiter nos ac serenissima nostra domus praeter officium pincernarum nonnulla alia ab eodem episcopatu pro feudis recognoscere teneamur, asseratur res taliter inter nos etiam transacta, ut omnium Curientia feuda, quotiescumque eorum investiturae de more feudorum erunt renovandae, in genere, iuxta stylum hucusque consuetum, etiam posterum recipere et agnoscere velimus;

§ 7. Indulgemus et facultatem facimus nos archidux domino episcopo ac successoribus eius, ut in lacubus in Malterheid, quotiescumque ipsos episcopos personaliter in arce Firstenburg existere contigerit, pro suae mensae usibus piscari valeant, eisque pari ratione, si, uti supra dictum est¹, Firstenburgi resederint, singulis annis cervus et duae cervae a nostris et nostrorum, tamen venatoribus solutis eorundem venatoriis regalibus, capiuntur et tradantur.

§ 8. Quod arcem Firstenburg attinet, eiusdem arcis et iurisdictionis iura, quibus hucusque fructa est, tam ratione parium Curium, quam aliarum libertatum et privilegiorum, in suo debeant manere vigore.

¹ Perperam edit. Main. legit *si uti supradictum* (R. T.)

§ 9. Cum contra et adversus nos archiducem praenominatus dominus episcopus nomine sui episcopatus multa millia florenorum sub nomine diversarum damnificationum occasione bellorum illatarum prout alia iura et bona, ex parte tamen serenissimae nostrae domus nunquam confessata aut agnita, praetenderit, taliter inter nos fuit concordatum, ut nos archidux sponderimus moderno domino episcopo, praevia omnium impetitionum et praetensionum, cuiuscumque demum nominis, quae episcopatu¹ adversus laudabilem domum nostram competere videbantur, harum tenore factâ renunciatione, quatuor millia florenorum per provinciam Tirolensem sine contradictione persolvenda assignare, ac hunc ad effectum obligationem desuper quamprimum expediendam tradere, salvo nobis, tamquam cessionario, praefatas militares damnificationes seu alias praetensiones, a domino episcopo expetitas, suis loco et tempore, et a quibusvis possumus, exigendi, et compensationem petendi iure et regressu.

§ 10. Sicut domini episcopi necnon capitulum sub serenissimae domus Austriae mundibundio et protectione extiterunt, ita nos Ioannes episcopus, necnon nos plenipotentarii capitulares, iuxta regulares et investituras, ex parte serenissimae domus et episcopatus dari solitas, eandem protectionem firmam habemus, prout omnia hisce confirmantur et notificantur.

§ 11. Quibus promittimus et spondemus nos saepedictus archidux Ferdinandus Carolus, uti dominus et princeps comitatus Tirolensis, sub et per principis verbum, necnon nos Ioannes episcopus Curiensis, ac nos praepositus, decanus et capitulum, pro nostris quibus episcopali

¹ Male edit. Main. legit *episcopatus* (R. T.)

ac sacerdotali respective praeferemus dignitate et gradu, pro nobis, nostris successoribus et haeredibus praesentem tractatum, nos perpetuis futuris temporibus, in omnibus suis punctis, periodis, articulis et tenoribus, firmum et ratum inviolabiliter habituros, eique in omnibus firmiter obsecundaturos et statuturos¹, nec unquam contraventuros, aut ut contraveniatur permissuros. Et isthaec omnia bona fide, sine fraude vel dolo. In quorum omnium et singulorum fidem ac robur, nos archidux Ferdinandus Carolus necnon nos Ioannes episcopus Curiensis propria, similiter nos praepositus, decanus et capitulum nostri capituli respective sigilla, pro nobis, nostris haeredibus et successoribus, duobus hisce confectis instrumentis, quorum quaelibet pars unum pro se asservavit², appendi curavimus. Datum et actum Ceniponti, die viii martii, anno Nativitatis Domini nostri Iesu Christi MDCLII. Sequitur legalitas in forma.

§ 12. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes transactionem seu concordiam huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposito-

¹ Videtur legendum *staturos* (R. T.).

² Forsan legendum *asserbabil* (R. T.).

rum, qui praemissa mandatu¹ nostro considerarunt, consilio, fraternitati tuae praesentes committimus et mandamus, quatenus, si et postquam (vocatis, qui fuerint evocandi, ac praemissis omnibus et singulis, illorumque circumstantiis universis prius coram te specificatis) de dicta transactione seu concordia, quodque illa in evidentem praefatae ecclesiae Curiensis cedat et cessura sit utilitatem tibi legitime constiterit, super quo conscientiam tuam oneramus, eandem transactionem seu concordiam, quatenus quidem nulliter secuta sit, auctoritate nostram apostolicam convalides; si vero validam factam esse appareat, illam eadem auctoritate confirmes² et approbes, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicias, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dictam auctoritate suppleas (hac tamen lege, ut duas condiciones, unam nempe, ut in provisione ecclesiarum a memorato Ferdinando Carolo archiduce dictae ecclesiae seu episcopatu Curiensi vigore transactionis seu concordiae huiusmodi cessarum placet seu assensus existentium pro tempore archiducum haberi debeat, et alteram, ut ius succedendi in bonis clericorum per comitatum Tyrolensem aliaque loca Austriaca Curiensis dioecesis episcopo Curiensi competens in annuae pensionis conventionem commutetur, quas praefatorum cardinalium congregatio dictae ecclesiae Curiensi praeiudiciales esse iudicavit, moderari facias eo modo, qui tibi hinc seorsim per epistolam significatus fuit); praeterea transigentes praedictos a censuris ecclesiasticis quibuslibet, in quas praemissorum occasione quomodocumque forsitan incurrerunt, auctoritate praedicta in utroque foro absolvendi, et alias super praemissorum executione quamcumque

¹ Videtur legendum *mandato* (R. T.).

² Edit. Main. legit *confirmas* (R. T.).

necessariam et opportunam facultatem tibi, dicta auctoritate, earumdem tenore praesentium, tribuimus et impertimur.

Contraria re-
solvit.

§ 13. Non obstantibus praemissis, nec non felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, praedictae ecclesiae Curiensis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xix iunii MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 19 iunii 1658, pontif. anno IV.

CC.

Confirmatio quarundam ordinationum pro vita communi provinciae S. Bonaventurae in Gallia Ordinis Minorum sancti Francisci Conventualium.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Universalis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione praesidentes, ad illa, per quae felici christifidelium sub suavi religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directioni consulitur, propensis¹ intendimus, ac de-

¹ Videtur legendum *propensius* vel *propensis studiis* (R. T.).

super pastoralis officii nostri partes libenter interponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Serres, provinciae S. Bonaventurae in Gallia Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum minister provincialis, quod (licet anno MDCLIV, tunc existentis apud carissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum regem christianissimum Sedis Apostolicae nunci auctoritate, necnon ministri generalis dicti Ordinis, qui tunc erat, mandato, vita communis in aliquibus provinciae praedictae conventibus iuxta sacri Concilii Tridentini decreta introducta et instituta fuerit; et postea anno MDCLVII a tunc existente Ordinis huiusmodi ministro generali alterius praedicti successore ad eiusdem vitae communis conservationem et augmentum dispositum et ordinatum fuerit, ut novit dictae provinciae in conventibus vitae communis reciperentur et educarentur, utque qui semel vitam communem suscepissent amoveri non possent de conventibus vitae communis in alios conventus, ubi eadem vita non colitur, nec e contra; denique ut non eligerentur guardiani in praefatis conventibus, nisi qui saltem per biennium praefatam vitam communem laudabiliter observasset) modicus nihilominus ex praemissis fructus provenit, quia illa executioni hactenus perfecte demandata non fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Antonius eadem praemissa, quo intentius¹ per illa finis facilius posthaec obtineatur, id etiam desiderante memorato Ludovico rege, apostolicae confirmationis nostrae robore communiti, ac alias opportune desuper a nobis provideri plurimum cupiat:

¹ Videtur legendum *intentus* (R. T.).

Expositio.

Supplicatio.

Confirmat et approbat ordinationes circa vitam communem in conventibus provinciae S. Bonaventurae Ordinis Conventuum.

§ 3. Nos, ipsum Antonium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter perrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, ac auditis per eosdem cardinales et consentientibus dilectis pariter filiis moderno ministro generali et procuratore generali Ordinis huiusmodi, ordinationes praemissas, tamquam regulari observantiae, necnon constitutionibus apostolicis et Ordinis praedicti consentaneas, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac executioni demandari praecipimus. Addentes insuper ut de cetero novitii non nisi sub lege vitae communis ad professionem admittantur; itemque, ut ex duobus fratribus, ab omnibus vocalibus conventuum, in quibus vita communis servatur, nominandis, a toto definitorio capituli provincialis unus eligatur, qui (absque diminutione tamen et praeiudicio facultatis ministri provincialis) super dictis novitiorum receptione et vitae communis observantia invigilet, quique de omnibus, quae circa praemissa emergerent, ministrum generalem certiore facere teneatur, et ab eodem generali iustis de causis removeri, alterque (dum a definitorio capituli provincialis, ut praefertur, non eligatur) eius loco eligi et subrogari possit.

Decretum irritans.

§ 4. Ac decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spe-

ctat et pro tempore quaecumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus, praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae provinciae, eiusque conventuum quorumvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI iunii MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 iunii 1658, pontif. anno IV.

CCI.

Constitutio contra religiosos congregationis Montis Virginis dignitates, praelaturas et officia dictae congregationis a quibuscumque personis, tam secularibus quam ecclesiasticis, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus procurantes.

1 Consimilem prohibitionem habent fere omnes religiones, ut videre poteris in repertorio, verbo *Ambitus*.

Contrariis derogat.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti apostolatus officio, quod auctore Deo gerimus, admonemur, ut paternam christifidelium, qui, seculi vanitati renunciantes et humilitatis spiritui adhaerentes, Altissimi obsequiis sese sub suavi monasticae vitae iugo devoverunt, curam gerentes, ambitiosum earum personis ad dignitates et officia accessum intercludere studemus.

Prohibet et interdicat, ne monachi Montis Virginis sancti Benedicti dignitates et honores procurent.

§ 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnibus et singulis monachis congregationis Montis Virginis Ordinis sancti Benedicti, cuiuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, praeeminentiae et dignitatis, nunc et pro tempore quaecumque existentibus, ne de cetero, pro praelaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus et officiis quibusvis eiusdem congregationis consequendis, ad principum, seu praelatorum, et aliarum personarum quarumlibet de gremio dictae congregationis non existentium, etiam cardinalatus honore, vel quacumque seculari dignitate et excellentia, etiam imperiali, regali, aut ducali fulgentium, favores vel suffragia recurrere, illosque seu illa sibi procurare, aut etiam sponte oblatis et a se minime procuratis uti, directe vel indirecte, seu aliis quoquo modo, audeant vel praesument, sub perpetuae privationis vocis activae et passivae, absque ulla spe reintegrationis, necnon excommunicationis maioris, a qua nemo a quocumque praeterquam a nobis et Romanis Pontificibus successoribus nostris nisi in mortis articulo constitutus absolvi possit, poenis, eo ipso absque ulla alia declaratione incurrendis, tenore praesentium prohibemus et interdicimus.

1 Aptius lege *studeamus* (R. T.).

§ 2. Mandantes propterea et districte praecipientes in virtute sanctae obedientiae, ac sub simili excommunicationis poena dilectis filiis abbati generali, ceterisque superioribus congregationis praedictae modernis et pro tempore existentibus, ne ad instantiam et requisitionem praedictarum personarum de gremio congregationis huiusmodi non existentium cuiusque ipsius congregationis monacho ullam praelaturam, ullumve officium, gradum, honorem, dignitatem, functionem vel administrationem eiusdem congregationis quovis modo concedant.

Praecepit abbati et superioribus, ne ad instantiam personarum de gremio congregationis non existentium ullam dignitatem concedant.

§ 3. Ac decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces, existere et fore, et ab illis ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et congregationis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomo-

Contraria relict.

dolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis servatis et insertis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

In singulis capitulis generalibus praesentibus litteras legi iisque eodem auctoritate iubet.

§ 5. Ut autem praemissorum notitia ad omnes dictae congregationis monachos facilius deveniat, volumus ipsas praesentes litteras in singulis capitulis generalibus eiusdem congregationis publice legi, et sic lectas omnes et singulos, ad quos spectat et spectabit, perinde afficere et arctare, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent, utque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu scribae capituli generalis congregationis huiusmodi vel alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo abbatis generalis ipsius congregationis vel alterius personae in ecclesiastica dignitate munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii iunii MDCLVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 iunii 1658, pontif. anno iv.

CCII.

Quod in provinciis cismontanis fratrum de Observantiâ ac Reformatorum san-

cti Francisci non eligantur amplius vocales seu discreti a familiâ conventuum mittendi ad capitula provincialia¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Sacrosancti apostolatus nobis divinitus commissi ratio postulat, ut ad ea, per quae controversiae inter religiosos viros, qui, contemptis seculi illecebris, vota sua sub arctioris vitae regulâ Altissimo redere iugiter satagunt, exortae perpetuo sopiantur, peculiari paternae charitatis nostrae studio intendamus.

§ 1. Itaque, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, visis per eosdem cardinales supplicibus libellis porrectis nomine plurimorum fratrum Minorum, tum de Observantiâ, tum Reformatorum nuncupatorum cismontanae familiae Ordinis sancti Francisci, instantium pro restitutione assertae consuetudinis eligendi vocales seu discretos a conventibus mittendos ad capitula provincialia; auditisque saepius in particulari dictorum cardinalium congregatione dilectis filiis fratribus commissariis generali et curiae, necnon procuratore generali Reformatorum Ordinis praedicti, partibusque hinc inde tam verbo quam scripto informantibus, cum omnibus pro utraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plenâ praedictorum cardinalium congregatione, dilecto filio nostro Ioanne Baptista tituli S. Petri ad Vincula eiusdem S. R. E. presbytero cardinale Pallotto nuncupato referente, diligenter et mature

¹ De hac materia vide, quae notavi ad Constit. CLXIII (al. CL) Urbani VIII, Sacrosanctum, tom. XIII, pag. 373, circa abrogationem concessionum contrariantium statutis Ordinis et eius regulae.

Prooemium.

Prohibet electionem vocalem in provinciis cismontanis fratrum de Observantiâ heret.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

discusso, in provinciis cismontanis tam Observantiae quam Reformatorum dicti Ordinis non esse locum praefatae discretionum electioni, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus, ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

Decretum irritum.

§ 2. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces, existere et fore, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria re-
fellit.

§ 3. Non obstantibus decreto felicis recordationis innocenti Papae X praedecessoris nostri et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 5. Volumus autem ut praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii iulii MDCLVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 iulii 1658, pontif. anno iv.

CCIII.

Declaratio super actibus et functionibus occasione electionis moderni imperatoris factis et faciendis¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 1. Acceptis nuper a carissimo in Christo filio nostro Leopoldo Hungariae et Bohemiae rege illustri litteris, quibus nobis significabat se in conventu electorali Francofurti habito in regem Romanorum futurum imperatorem electum esse; idcirco in cappellâ pontificiâ in nostrâ et venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium praesentiâ sacrosancto missae sacrificio solemniter celebrato, respectu eius electionis gratiae Deo omnipotenti actae fuerunt. Praeterea, sicut nonnullae aliae functiones praemissorum occasione fieri solitae iussu etiam nostro factae extiterunt, ita etiam reliqua per Romanos Pontifices praedecessores nostros peragi consuetâ, benedicente Domino, peragere¹, praefatisque et aliis eiusdem Leopoldi electi litteris ad nos datis et dandis respondimus, ac respective respondere intendimus, etiam illum regem Romanorum in imperatorem electum appellando.

§ 2. Verumtamen, ne ex praedictis et quibuscumque aliis actibus et functionibus, tam nostris, quam quorumcumque nostrorum et Sedis Apostolicae officialium ac ministrorum, ac quorumcumque S. R. E. cardinalium, etiam de latere legatorum, tam publicis quam privatis, quomodocumque et ubicumque ac quomodocumque factis et faciendis, ac inde sequutis et sequuturis quibuscumque posit unquam praetendi nos² electionem praedictam approbasse et confirmasse, etiamsi talis praetensio minime subsistat, cum apostolica confirmatio huiusmodi, tam de iure, quam de more, nonnisi prius coram nobis exhibitis electionis et

Prooemium.

Decernit actus praedictos et alios non significare confirmationem electionis.

¹ Subintellige intendimus, quod postea sequitur, vel peregrimus et peragere forsitan legendum (R. T.).

² Perperam ed. Main. puncto interposito legit praetendi. Nos (R. T.).

aliorum ad id requisitorum instrumentis, et praeviam maturam causae cognitione in nostro consistorio secreto, et sub bulla consistoriali concedi et expediri consueverit, nihilominus, omnem in praemissis ambigendi materiam praecidere, mentemque et intentionem nostram palam facere volentes, omniumque et singulorum praemissorum, ac quorumcumque aliorum actuum et functionum hactenus et deinceps quaecumque, ubicumque et quomodocumque a nobis et aliis quibuscumque, cuiuscumque qualitatis, dignitatis, etiam ecclesiasticae, status, gradus et conditionis et individua expressione digna extiterint et pro tempore existant, etiam de mandato nostro et aliis quovis modo tam cum eodem Leopoldo electo quam eum eiusdem Leopoldi electi oratore et oratoribus ac ministris etiam in Romana curia factorum et faciendorum, et inde sequutorum et sequutorum, aliorumque hic forsitan exprimendorum et inserendorum, etiam particulari mentione dignorum, tenores, circumstantias et quaslibet singularitates, etiam maiores et veriores, praesentibus pro plene expressis et insertis habentes, motu proprio, et ex certa scientia, ac maturam deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium serie attestamus, declaramus et decernimus nostrae mentis, intentionis et voluntatis incommutabilis semper fuisse et esse, ac deinceps fore, per omnes et singulos actus, functiones, receptiones, recognitiones et tractatus quoscumque verbo, scriptis, etiam per litteras apostolicas sub plumbo ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris et missivas, ac facto a nobis et respective a dilecto filio nostro Flavio¹ tituli S. Mariae de Populo S. R. E. presbytero cardinale Chisio nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre germano

¹ Potius lege digni vel dignae (R. T.).

² Ed. Main. legit Flavio (R. T.).

nepote, totiusque Status nostri Ecclesiastici ac quorumcumque nostrorum et Sedis Apostolicae negotiorum generali superintendente, et a quocumque alio S. R. E. cardinale, etiam de latere legato, ac etiam a nunciis apostolicis, etiam apud eundem Leopoldum electum nunc et pro tempore nomine nostro et Sedis Apostolicae residentibus, et a quibuscumque aliis nostris et Sedis praedictae officialibus et ministris ubicumque residentibus, etiam individua mentione dignis, etiam de mandato nostro quaecumque, ubicumque et quomodocumque factos et factas, et pro tempore faciendos et faciendas, ac inde sequuta et sequutura quaecumque, etiam pluribus vicibus iteratos, iteratas et iterata, ac effectum sortitos, sortitas et sortita, quocumque et quacumque sint et pro tempore fuerint, etiam cum oratore et oratoribus nunc et in posterum etiam apud nos Sanctamque Sedem praedictam nomine eiusdem Leopoldi etiam uti Romanorum imperatoris electi pro tempore residente et residentibus, ac cum quibuscumque aliis ipsius Leopoldi electi officialibus et ministris, procuratoribus et plenipotentariis, quavis occasione et causa, etiam ratione foederis universalis, ac defensionis et propagationis fidei catholicae, et quavis alia etiam particulari expressione digna, hactenus et pro tempore facta, tractata et gesta, faciendaque, tractanda et gerenda; necnon per quascumque denominationes, inscriptiones, appellationes, nuncupationes et narrativas in favorem praedicti Leopoldi in regem Romanorum futurum imperatorem electi per quoscumque etiam nomine nostro et Apostolicae Sedis, ac etiam per nos, quomodolibet factas et pro tempore faciendas, illum etiam regem Romanorum in imperatorem electum appellando, ac etiam per quaecumque oratoris et oratorum ad

¹ Male edit. Main. legit ad pro ac (R. T.).

nos et Sedem Apostolicam ab eodem Leopoldo electo destinati et destinatum, missique et mittendorum receptionem et admissionem ad audientiam nostram et ad osculum pedum nostrorum cum quibuscumque apparatus, caeremoniis, circumstantiis, praerogativis, antelationibus, etiam publicis, etiam extraordinariis et insolitis, quomodolibet, expresse vel tacite, hactenus concessis et datis, concedendisque et in posterum dandis, etiam tamquam oratori et oratoribus Romani imperatoris electi, non intellexisse nec voluisse, minusque in posterum intelligere nec velle praefatam eius electionem approbare, nec confirmare, quin imo nostrae mentis et voluntatis fuisse, ac deinceps fore, ut iuxta consuetum confirmatio apostolica huiusmodi per praedictum Leopoldum electum petatur, et per litteras apostolicas consistoriales a nobis et S. R. E. cardinalibus subscriptas expediri impetretur, et interim nedum omnem approbationem et confirmationem, sed etiam cuiuscumque approbationis et confirmationis expressae et tacitae concessionem et quemcumque eius effectum suspendimus, suspensamque et suspensum fuisse et esse ac deinceps fore declaramus, ac pro suspensio haberi volumus et decernimus.

Praesentibus litteris contravenientes puniunt.

§ 3. Praesentesque litteras de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quocumque defectu, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse quomodolibet habentes et habere praetendentes, cuiuscumque status, gradus, qualitatis, dignitatis et conditionis existant et extiterint, ad id vocati, citati et auditi non fuerint, notari, impugnari, infringi seu redargui nullatenus posse, neque sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, moderationibus, derogationibus, ac quibuscumque aliis contrariis dispositionibus generalibus, etiam motu, scientia, deliberatione

et potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros faciendis comprehendere, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et nuncios, quavis auctoritate et potestate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, similiter decernimus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus quibuscumque, tam apostolicis quam imperialibus, ac cancellariae apostolicae regulis, etiam individua derogationem requirentibus; quibus omnibus et singulis, etiam pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua et de verbo ad verbum inserta mentio habenda foret, tenores huiusmodi, etiam maiores et veriores, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium et singulorum praemissorum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 augusti MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 2 augusti 1658, pontif. anno IV.

CCIV.

Constitutio super resignationibus dignitatum cum reservatione fructuum et administrationis ad favorem resignan-

*tium hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani*¹

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Constituit et
decrevit, ut su-
per resignationibus
dignitatum
reservatarum
fructus et admi-
nistratio ad fa-
vorem resigna-
tionum hospita-
lis S. Ioannis
Hierosolymitani

§ 1. Cum, sicut accepimus, in renunciationibus et cessionibus titularum, seu, ut dicitur, iurium prioratum ac baiulivatum hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quae inter fratres eiusdem hospitalis cum reservatione fructuum ac omnium reddituum et plenae administrationis illorum una cum aliis praeminentiis fieri consueverunt, nonnulli abusus obrepserint, quibus ipsorum priorum ac baiulivorum decus et existimatio valde diminuitur, dignitatum eiusdem hospitalis iura et praerogativae confunduntur, et rectus ordo iustitiae, qui in electionibus ad praefatas dignitates, iuxta dicti hospitalis statuta seu stabilimenta et laudabiles consuetudines apostolicam auctoritate confirmata², servari debet, valde perturbatur, dum per reiteratas huiusmodi titularum renunciationes nedum duo, sed quandoque tres fratres unius prioratus vel baiulivatus nuncupatione eodem tempore censentur, et magnae crucis bonore, qua in suo antianitatis turno nonnisi post plures annos potiri potuissent, illico decorantur, aliquando etiam cessionarii seu resignatarii ipsi (non expectata successione in redditus et administrationem prioratus vel baiulivatus, quae illis in tituli acquisiti³, cum primum per cessum vel decessum illius qui resignavit eum vacare contigerit, omnino debetur), titulis iisdem quos antea affectaverant sponte dimissis, ad alias convolent dignitates; unde in titulis sic dimissis alii fratres subrogantur, et eo nomine pariter magnae crucis dignitatem assequuntur; et insuper, dum cessionariis seu resignatariis praefatis una

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Male edil. Main. legit *confirmatae* (R. T.).

³ Videtur legendum *titulo acquisito* (R. T.).

cum titulo datur expectativa seu ius futurae successionis ad plenam administrationem eiusdem prioratus vel baiulivatus, privilegium expectativae et iuris huiusmodi (quod specialiter baiulivis conventualibus dumtaxat per praefatae¹ eiusdem hospitalis stabilimenta concessum est in remotionem oneris et impensarum quas subire tenentur pro alendis fratribus suae linguae in conventu residentibus, seu, ut vulgo dicitur, tenendi albergiam) per huiusmodi praeventivas titularum cessiones, resignationes et translationes fit etiam commune aliis fratribus onera praedicta minime sustinentibus, qui etiam quandoque, hac via indirecta, iisdem baiulivis conventualibus in praedictis dignitatibus cum magno illorum praeiudicio praefertur; multaque alia damna et incommoda ex nimis frequenti usu praedictarum cessionum et renunciationum, tam publicae ipsius hospitalis tranquillitati, quam singulorum fratrum privatis iuribus praeiudicialia in dies oriuntur: hinc est quod nos, volentes, pro eo quem gerimus erga dictum hospitale paternae charitatis affectu, praedictis malis, quantum cum Domino possumus, occurrere, ac praefatos abusus abolere, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis porrectae petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, hac nostram perpetuo valituram constitutione, auctoritate apostolicam statuimus et decernimus, ac districte prohibemus, ne renunciationes, resignationes, ac cessiones titularum, seu, ut dicitur, iurium prioratum et baiulivatum, ac quarumcumque dignitatum dicti hospitalis cum reservatione fructuum, reddituum, ac administrationis illorum ad favorem cedentium seu resignantium de cetero fieri, nec per dilectum filium modernum et pro tempore existentem hospitalis praedicti magnum

¹ Videtur legendum *praefata* (R. T.).

magistrum et illius consilium admitti ullo modo possint, nisi causa prius per eosdem magnum magistrum et consilium cognita et mature examinata, et per suffragia quatuor partium ex quinque eorum qui tunc in consilio reperiantur¹ ac ius ferendi suffragii habebunt concorditer approbata, et nisi antequam de dictis renunciationibus in consilio tractetur praecesserit expressus² consensus in scriptis baiulivi conventualis capitis illius linguae, ad quem³ spectabit prioratus vel baiulivatus de cuius cessione vel resignatione agendum erit; et aliter factae vel admisae renunciationes, resignationes seu cessiones titularum, ac iurium huiusmodi sint ipso facto irritae et prorsus invalidae, ac nullius roboris et momenti.

§ 2. Praeterea eadem auctoritate prohibemus ne quicumque fratres dicti hospitalis, qui semel per huiusmodi cessiones ac resignationes cum reservatione fructuum alicuius prioratus, baiulivatus vel alterius dignitatis titulum obtinuerint, durante administratione illorum, qui titulis huiusmodi cesserunt, vel illos resignaverint, ad ullum alium prioratum vel baiulivatum promoveri possint, sed omnino in ipso titulo, quem assecuti fuerunt, permanentes, teneantur expectare vacationem seu cessationem administrationis fructuum per cessum vel decessum illius qui in renunciatione tituli eam sibi reservaverit, statimque, eveniente vacatione seu cessatione huiusmodi, praedicta administratio, una cum redditibus et fructibus ipsius prioratus vel baiulivatus, ipso facto, absque alia declaratione, unita, incorporata et consolidata intelligatur cum titulo iam cesso in personam ipsius cessionarii vel resignatarii, per cuius tantum mortem, non autem per mortem cedentis vel resignan-

¹ Aptius lege *reperientur* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *expressos* (R. T.).

³ Potius legendum videtur *ad quam* (R. T.).

tis ac reservatarii dictae administrationis, praefatus titulus vacabit et vacasse censetur. Et quoties ante huiusmodi unionem et consolidationem, vivente adhuc reservatario dictorum administrationis et fructuum, idem titulus per obitum ipsius resignatarii seu cessionarii vel quovis alio modo vacaverit, nulla ratione liceat fratribus linguae vel prioratus, ad quem seu quam spectabit, ad tituli huiusmodi smutationem procedere nisi praevio expresso consensu baiulivi conventualis capitis eiusdem linguae de cuius interesse agatur, ac etiam praevio decreto praedictorum magni magistri et consilii, per quod, concurrentibus et concordantibus quatuor partibus ex quinque suffragiorum eorum qui tunc erunt praesentes et ius ferendi suffragii habebunt, in consilio declaratum fuerit expedire ad illius tituli smutationem deveniri; alioquin ipse titulus, non obstante quacumque illius smutatione vel provisione aliter facta, censeatur eo ipso absque alia declaratione unitus et consolidatus cum administratione et fructibus in cessione reservatis, nec ad illius aliquam aliam novam smutationem vel provisionem procedi possit absque nova renunciatione seu cessione iuxta formam, ut supra a nobis praescriptam, faciendam.

§ 3. Decernentes easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam speciali nota et expressione digni, illis non consenserint, nec ad illa vocati, citati et auditi, seu causae, propter quas ipsae praesentes emanarunt, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex alia quantumvis iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut

Decretum in-
firmum.

interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illa quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato vel etiam motu simili concesso quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, necnon magnum magistrum et consilium et quaevis tribunalia hospitalis praedicti, aliosque quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contra legem
fulsit.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti hospitalis, eiusque linguarum et prioratum quorumvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis elausulis, irritantibusque et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis et in-

1 Potius lege iuvare (R. T.).

novalis; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, servatis et insertis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX augusti MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 augusti 1658, pontif. anno IV.

CCV.

Declaratio nullitatis et invaliditatis edicti ducis Sabaudiae, quo enunciatur se supremum dominum aliquot castrorum directi domini episcopatus Astensis in praeiudicium Sedis Apostolicae, ad quam spectat eiusmodi supremum dominium.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Accepimus nuper sub nomine ducti filii nobilis viri Caroli Emanuelis ducis Sabaudiae et Pedemontium principis prodiisse praeceptum sive edictum tenoris sequentis videlicet:

Carlo Emanuel, per grazia di Dio, duca di Savoia, principe di Piemonte, conte d'Asti, principe e vicario perpetuo del S. R. I., re di Cipro. Avendoci fatto sapere l'illustre e molto reverendo orator nostro don Paolo Vincenzo Roero, vescovo d'Asti, che gli convenga, come diretto signore delle diecisette castella che ap-

1 Ex Regest. in Secr. Brev.

partengono al feudo e ragioni della mensa episcopale, rinnovare alli vassalli di dette castella le investiture e riceverè da essi il giuramento di fedeltà ed omaggio vassallizio; noi pertanto, cui fu sempre a cuore, seguendo l'esempio dei serenissimi nostri antecessori, il proteggere e difendere le ragioni della Chiesa, e quelle in particolare che al detto vescovato appartengono, in virtù delle presenti, come principe, signore, sovrano e vicario imperiale nel contado d'Asti, al quale le detta castella appartengono o soggiaciono, abbiamo stimato ispediente, per troncare qualsivoglia difficoltà e pretesto che potesse nell'animo de' suddetti feudatari difficolitare o prolungare l'effetto sopradetto, che giammai da noi nè dai serenissimi nostri antecessori fu impedito di comandare, come in virtù delle presenti di nostra certa scienza, piena possanza ed autorità assoluta, col parere del nostro consiglio, e come principe sovrano e vicario imperiale suddetto, comandiamo a tutti li cavalieri e ad ogni altro che rilevi ragione di feudo o sia d'utile dominio dal detto vescovato in dette diecisette castella, cioè Magliano, Govone, Vezza, Piobesi, Castagnito, Castellinaldo, Monteu, San Stefano, Corveglia, Santa Vittoria, Monticelli, Cortanze, Piea, Cellarengo, Montaldo-Roero, Pocapaglia e Casambra¹, di dovere, per quanto stimano cara la grazia nostra, quando a ciò fare saranno dal detto vescovo chiamati, prestargli l'omaggio e riportarne da esso le dovute investiture, mediante il giuramento di fedeltà vassallizia, e di fare verso di esso tutto ciò che come a diretto si sono obbligati; al qual effetto comandiamo ai nostri magistrati, ministri, ufficiali di tener mano, acciocchè questa volontà nostra si adempisca, ed in particolare al governatore ed altro che sarà per co-

1 Forsan legendum Cossombrato (R. T.).

mandare alla città e contado d'Asti, di assisterli, se ne sarà richiesto, col braccio regio. Volendo che le presenti nostre vengano pubblicate nella città e luoghi sopradetti, acciocchè non vi sia chi possa pretendere ignoranza, e che alla copia stampata dal nostro stampatore ducale Sinibaldo si presti tanta fede quanto all'istesso originale. Dato in Torino li 11 giugno 1658.

CARLO EMANUEL. — V. MOROZZO.

§ 2. Cum autem castra memorata in huiusmodi edicto variis temporibus ab episcopis tunc existentibus Astensibus diversis personis in feudum concessa etiam ex confessione ipsiusmet dueis ad venerabilem fratrem episcopum Astensem eiusque mensam episcopalem ex liberà et irrevocabili donatione Imperatorum, regum ac piorum fidelium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse et spectare dignoscantur, ac proinde sub alto et supremo dominio ac superioritate nostrà et Romanae Ecclesiae, non autem dicti ducis aut alterius cuiuscumque fuerint ac sint et debeant censeri, necnon feudatarii, vassalli et homines eorumdem castrorum nullius alterius praeterquam nostrae et Apostolicae Sedis superioritati fuerint ac sint vere subiecti, et quemadmodum ipsi nullum alium in supremum dominium recognoscere tenentur vel debent, ita nemini nisi nobis et dictae Sedi licuerit vel liceat iura superioritatis et alti domini in castra ipsa, vassallos et homines exercere, ideoque assertiones et enunciativae praeiudiciales contentae in praedicto edicto minime sustineantur, nec deceat illas absque nostrà et eiusdem Sedis animadversione, impugnatione, ac revocatione praetermitti: propterea nos, qui, in supremo iustitiae solio a Domino constituti, universarum orbis ecclesiarum gerimus curam, quique iurium illarum et Sedis Apostolicae su-

Abolito et annullato praedictum edictum.

mus assertores, ne pastorali officio nostro hac in re quoquo modo deesse videamur, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praedictum edictum, seu praeceptum, et in eo asserta ac enunciata quaecumque praeiudicialia, praesertim in illis verbis « come principe, signore, sovrano e vicario imperiale nel contado d'Asti, al quale le detta castella appartengono e soggiacciono, ecc. »; et in illis « e, come¹ principe, sovrano e vicario imperiale suddetto, comandiamo, ecc. », tenore praesentium decernimus et declaramus erroneas et erroneas, nulliusque momenti et efficaciae fuisse aut esse, neque per illud, illas et illa, tamquam inania, frivola et inefficacia, ullum vel minimum praeiudicium iuribus nostris et dictae Sedis et ecclesiae Astensis, eiusque episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, neque inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse; et, pro maiori dictae Sedis et ecclesiae cautelâ, eadem praeiudicialia penitus et omnino annullamus, revocamus, cassamus et abolemus, viribusque et effectu quocumque prorsus evacuamus, ac motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine similibus nulla et invalida, revocata, cassa et irrita, viribusque et omni effectu plane vacua fuisse, esse et perpetuo fore et censeri debere, decernimus itidem et declaramus; ita ut, illis minime obstantibus, iura nostra et Apostolicae Sedis dictaeque Astensis ecclesiae semper et omni tempore remaneant, sint et serventur, ac censeri debeant sarta tecta et integra, illaesa et illibata in omnibus et per omnia quemadmodum erant ante editionem praedicti edicti seu praecepti, et perinde ac si illud non emanasset.

§ 3. Decernentes sic, et non aliter, in²

¹ Praeposit. a hinc abiicimus (R. T.).

² Male edit. Main. legit ac pro in (R. T.).

praemissis omnibus et singulis censeri ac¹ ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac nostram cameram, eiusque officiales quomodocumque nuncupatos, et S. R. E. cardinales, etiam de laedere legatos, et quosvis alios quacumque auctoritate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam conciliaribus, necnon legibus imperialibus et municipalibus, et, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, et felicis recordationis Pii Papae IV praedecessoris nostri constitutione de gratis quaecumque interesse camerae apostolicae concernentibus in eadem camerâ praesentandis et registrandis, ita ut praesentes litterae, etiam si in eadem camerâ nullo unquam tempore praesententur et registrentur, nihilominus valeant plenamque roboris formitatem obtineant, necnon dictae ecclesiae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem ecclesiae, illiusque praesuli, capitulo et quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, aut aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum omnium et singulorum tenores praesen-

¹ Male ibid. legit in pro ac (R. T.).

Contraria refellit.

tibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio- rum fides.

§ 5. Volumus autem, et eadem auctoritate decernimus, ut praesentes litterae, seu illarum exempla, etiam impressa, in hac almâ Urbe nostrâ affigantur per aliquem ex cursoribus nostris ad valvas basilicae Principis Apostolorum, vel per quemcumque alium in civitate Astensi, quae sic affixa ita omnes arcent et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent; quodque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 augusti 1658, pontif. anno IV.

CCVI.

Confirmatio privilegiorum, exemptionum, libertatum, immunitatum, gratiarum, indulgentiarum etc. fratrum eremitarum Ordinis sancti Pauli primi eremita sub regulâ S. Augustini, necnon communicationis privilegiorum quomodolibet concessorum patribus Ordinis Carthusiensis¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae bonitatis abundan-

¹ Ex Regesl. in Secret. Brev.

tiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti, privilegia, gratias et indulta, religiosorum virorum, qui spretis seculi illecebris in humilitatis spiritu et vitae regularis observantiâ vota sua Altissimo reddere iugiter satagunt, ordinibus pie provideque concessa, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communimus, et aliâ desuper providemus, prout maturâ consideratione praevidâ, conspiciamus in Domino rationi esse consentaneum.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum prioris generalis et fratrum Ordinis sancti Pauli primi eremita sub regulâ sancti Augustini nobis expositum fuit, quod dudum ad eiusdem Ordinis favorem emanarunt a felicis recordationis Urbano VIII praedecessore nostro litterae sub plumbo expeditae, quibus aliorum nonnullorum Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum litterae reperiuntur insertae, tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 2. *Urbanus episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.* Ad apostolicae dignitatis apicem, meritis licet imparibus, divinâ dispositione vocati, gratos Domino et christianae reipublicae utiles fructus, qui ex religiosis sancti Pauli primi eremita sub regulâ sancti Augustini, tam ex piâ et religiosâ eorum vivendi normâ, quam ex sollicitis ipsorum religiosorum studiis ac continuis laboribus pro divini nominis gloriâ, ac crebris verbi Dei praedicationibus, necnon sacramentorum ecclesiasticorum administrationibus provenire noscuntur, intra cordis nostri arcana revolventes, ea, quae pro eiusdem Ordinis conservatione et felici gubernio provide statuta fuisse dicuntur, necnon quaecumque privilegia, immunitates, exemptiones, libertates et indulta, praefato Ordini a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris quomodolibet concessa,

Recenset praecedentes Constitutiones.

Urbanus VIII.

perpetuo firma et illibata persistent; libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiucimus firmitatem; et desuper apostolici favoris auxilium impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ioannes XXII
regulam sancti
Augustini con-
cesserat.

§ 3. Dudum siquidem, per felicis recordationis Ioannem Papam XXII praedecessorem nostrum accepto quod fratres S. Pauli primi eremitae Ordinis sancti Augustini in Hungaria et aliis partibus constituti, per austeritatem piae vitae, bonorumque operum actiones, adeo sese reddebant in conspectu Dei et hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducerentur, ipsique fratres secundum B. Augustini regulam desiderabant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum, dictus Ioannes praedecessor, huiusmodi pium, laudabile, et meritorium propositum et obsequium eorumdem fratrum digne in Domino commendans, et gloriosae memoriae Caroli Hungariae regis et dictorum fratrum supplicationibus annuens, eisdem fratribus regulam antedictam, per eos et eorum successores in suis locis quae habebant et praestante Domino in posterum habituri erant perpetuis futuris temporibus observandam, auctoritate apostolica concessit.

Et varia pro
vilegia.

§ 4. Insuper fratribus, eorumque successoribus praedictis, quod in capitulo ipsorum, quoties expediret celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum priorem generalem eligere, electum recipere, idemque prior, sic electus, receptus et habitus, in dictos fratres et successores visitationis et correctionis debitae officium exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum iniectionem in seipsos vel propter statuta dictae regulae violanda incurrere contingeret, iuxta formam Ecclesiae consuetam

1 Haec deest partic. *ut vel quo* (R. T.).

absolvere valeret; et denique quod ipsi fratres et successores eorum in terris et vineis, quas propriis suis manibus excolebant, et in posterum excolerent, decimas solvere, et ad synodos dioecesanorum eorum venire minime tenerentur, neque ad id inviti compelli possint, indulsit, prout in litteris apostolicis piae memoriae Clementis Papae VII¹ praedecessoris nostri, pro eo quod originales litterae ipsius Ioannis praedecessoris amissae erant, desuper confectis, quarum tenor sequitur, videlicet:

§ 5. *Clemens episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori et fratribus S. Pauli primi eremitae sub regula S. Augustini in Hungaria et aliis partibus constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.* Provisionis nostrae debet provenire subsidio, ut ius suum cuilibet conservetur. Hinc est quod nos tenorem quarundam litterarum felicis recordationis Ioannis Papae XXII praedecessoris nostri in registro ipsius praedecessoris repperatarum, pro eo quod, sicut vestra petitio nobis nuper exhibita continebat, originales litterae sunt amissae, de registro ipso de verbo ad verbum transcribi, et ad vestrae supplicationis instantiam praesentibus annotari fecimus, qui² talis est:

§ 6. *Ioannes episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Per sanctae contemplationis studium, innocentis vitae meritum, et exercitium laudabilium actionum in fidei fragrantia, devotionis existentia³, et abundantia charitatis Deus omnipotens caput Ecclesiae sanctae suae colitur, et in cultu sui beatissimi nominis suaviter et devote sanctorum memoria renovatur, rependiturque divina gratia his qui supernae maiestatis excellentiae variis et devotis affectibus obse-

1 Legendum VI (R. T.).

1 Male edit. Main. legit *quae* pro *qui* (R. T.).

3 Nisi legend. sit *exhibentia*, vel simile (R. T.).

Constitutio
Clementis VI.

Mem. Ioan-
nis XXII.

quantur, pro quorum laboribus centuplum et ipsis aeternae vitae gaudium tribuit pro mercede. Sic igitur in sponsa Christi Ecclesia militante fideles Domini virtutum aromatibus redolentes a Romano Pontifice successore B. Petri et Iesu Christi vicario in bonis foveantur¹ operibus, ad illa favorabiliter promoveantur, gratiosis tractentur favoribus, et opportunae tutelae munimine roborentur, ut in pacis pulchritudine quiescentes liberis et quietis mentibus pensum exsolvant Altissimo debitae servitutis; sacramque religionem suprema plantat Apostolicae Sedis auctoritas, et plantatam nutrit dulcedine charitatis, pietatis lenimento prosequitur, et eo libentius et benignius ianuam ei pandit spiritualium gratiarum, quo fidelius et sedulius per viam graditur Domini mandatorum, et, per longanimitatis, humilitatis et patientiae meritum, virtutum tendit ad culmina, et sibi aliisque fidelibus thesaurum impetrat caelestium praemiorum.

Concedit ut
supra relatum
fuit.

§ 7. Sane ad nostrum apostolatus auditum relatio fide digna perduxit, quod dilecti filii fratres S. Pauli primi eremitae in Hungaria et aliis partibus constituti per austeritatem piae vitae bonorumque operum actiones adeo se reddunt in conspectu Dei et hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducuntur, quodque ipsi secundum B. Augustini regulam desiderant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum. Nos igitur, huiusmodi pium, laudabile, ac meritorium propositum et obsequium eorumdem fratrum, Dei et sanctorum suorum prosequentium laudem et gloriam, in Domino commendantes, et attendentes illa salubria et efficacia fore ad perennis salutis bravium impetrandum, et ut eo libentius dicti fratres divinis beneplacitis se occupent, seque diligentius exercent

1 Forsan *foventur*, et sic deinceps alia verba indicativo modo legenda sunt (R. T.).

in operibus sanctitatis, qui¹ invenisse gaudebunt nos et dictam Sedem sibi gratiosos, propitios et benignos: carissimi in Christo filii nostri Caroli regis Hungariae illustris, quem ad fratres ipsos specialis devotionis affectum habere percipimus, apostolicam pro fratribus praedictis in hac parte gratiam humiliter implorantis, et eorumdem fratrum devotis supplicationibus annuentes, praelibatis fratribus, auctoritate apostolica, regulam concedimus antedictam, per eos et successores ipsorum in locis suis quae habent et praestante Domino habebunt in posterum perpetuis futuris temporibus observandam; memoratis insuper fratribus, eorumdemque successoribus, quod in capitulo ipsorum, quoties expediret celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum priorem generalem eligere et electum recipere valeant et habeant; idemque prior, sic electus, receptus et habitus, in dictos fratres et successores visitationis et correctionis debitae officium valeat exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum iniectionem in se ipsos vel propter statuta dictae regulae violanda incurrere contingerit, iuxta formam Ecclesiae absolvere consuetam; denique ut praefati fratres, successores eorum, de terris, vineis, quas propriis suis manibus excolunt, et ipsi successores praefati excolunt in posterum, decimas solvere et venire ad synodos dioecesanorum eorum minime teneantur, neque ad id compelli possint invitis eisdem fratribus et successoribus et priore, de Sedis eiusdem clementia et benignitate solita, tenore praesentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indi-

1 Videtur legendum *quo* pro *qui* (R. T.).

gnationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Avenione, xxvi kalendas decembris, pontificatus nostri anno iii, Incarnationis vero Dominicæ anno mcccxxix.

§ 8. Ceterum, ut earumdem litterarum tenor præfatus, sic insertus, omnimodam rei seu facti certitudinem habeat, apostolicâ auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamque vim, eumque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quem haberent originales litteræ supradictæ, et eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur, quæcumque et ubicumque sive in iudicio vel alibi fuerit exhibitus vel ostensus, et eidem stetur firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus litteris staretur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Per hoc autem nullum ius de novo vobis acquiri volumus, sed antiquum, si quod habetur, tantummodo conservari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ annotationis, constitutionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Avenione, xiv kalendas augusti, pontificatus nostri anno i, Incarnationis vero Dominicæ anno mcccxlvi.

§ 9. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XI, etiam prædecessor noster, prioris generalis et fratrum tunc existentium huiusmodi tunc inclinatus, eorum domus, in quibus divino vacabant obsequio, sub beati Petri et suâ protectione suscepit, statuens, ut Ordo canonicus, qui secundum Deum et beati Augustini regulam in domibus ipsis auctoritate apostolicâ institutus esse dignoscebatur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observari deberet;

1 Deest præcis aut simile (R. T.).

§ 10. Præterea, ut quascumque possessiones et bona, quæ præfatae domus tunc iuste et canonice possidebant, aut in futurum concessione Pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis poterant adipisci, fratribus præfatis eorumque successoribus firma et illibata permanerent, unâ cum ecclesiis, decimis, hortis, vineis, olivetis, pratis, terris, nemoribus, wadis, pascuis in bosco et plano, in aquis et molendinis, in viis et semitis, et in omnibus aliis libertatibus et immunitatibus suis, novalium, aut quæ propriis manibus aut sumptibus colebant, de quibus aliquis hactenus decimas non perceperat, sive de animalium suorum nutrimentis, nullus ab ipsis fratribus decimas exigere vel extorquere auderet seu præsumeret; liceret quoque iisdem fratribus clericos vel laicos liberos et absolutos a seculo fugientes ad conversionem accipere, et eos absque contradictione aliquâ retinere.

§ 11. Prohibuit insuper, ut nulli fratrum præfatorum post factam in domibus huiusmodi professionem fas esset, nisi prioris sui licentiâ arctioris religionis obtentâ, de iisdem domibus discedere, discedentem vero absque communi litterarum apostolicarum cautione nullus audeat retinere. Præterea inhibuit ne ullus episcopus vel quaelibet alia persona ad synodos vel ad alios conventus forenses ipsos fratres venire, nec iudicio seculari de propriâ substantiâ vel possessionibus eorum subiacere compelleret, nec ad domos præfatas causâ ordinationis celebrandi, causas tractandi, vel aliquos conventus publice convocandi venire præsumeret, nec regularem dicti prioris electionem impediret, aut de instituendo vel revocando eo qui pro tempore foret contra statuta eorum Ordinis se aliquatenus intromitteret, illud adiiciens, ut scilicet priores ipsi episcopo, salvo ordine

suo, obedire deberent, et contra statuta Ordinis præfati nullam obedientiam facere compellerentur.

§ 12. Pro conservationibus vero altarium vel ecclesiarum, ordinationibus clericorum, seu pro oleo sancto, vel quolibet ecclesiastico sacramento, nullus a dictis fratribus sub prætextu consuetudinis vel alio modo, quicquam auderet extorquere, sed illis hæc omnia gratis episcopi dioecesanii impenderent, alioquin liceret eis quoscumque mallent catholicos adire antistites, gratiam et communionem Sedis Apostolicæ habentes, qui apostolicâ fieri auctoritate dictis fratribus, quod postularent, impertirentur. Quod si sedes dioecesanorum episcoporum forte vacarent, interim omnia sacramenta ecclesiastica a vicinis episcopis accipere libere absque contradictione possent; ita tamen, ut ex hoc imposterum propriis episcopis ulla præiudicium generaretur. Quia vero interdum priorum episcoporum copiam non habeant, si quos episcopos Romanæ Sedis gratiam et communionem habentes, et de quibus plenam notitiam habent, per eos transire contigerit, ab eis benedictionem vasorum et vestium et consecrationes altarium auctoritate apostolicæ Sedis recipere valerent.

§ 13. Cum autem generale interdictum terræ adesset, liceret eisdem fratribus, clausis ianuis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dedissent interdicto, submissâ voce divina celebrare. Christmas vero, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad ordines forent promovendi, a dioecesanis suscipere episcopis, si catholici forent, ac gratiam et communionem sacrosanctæ Romanæ Sedis habent, et ea vellent sine pravitate aliquâ exhibere.

1 Forsan legendum freti pro fieri (R. T.).

§ 14. Prohibuit similiter, ut infra fines suorum locorum nullus, sine consensu dioecesanorum episcoporum et dictorum fratrum, cappellam seu oratorium de novo adstruere auderet, salvis privilegiis Romanorum Pontificum; et ad hoc novas et indebitas exactiones ab archiepiscopis et episcopis, archidiaconis, seu decanis, aliisque omnibus ecclesiasticis, secularibusque personis a dictis fratribus omnino fieri vetuit; sepulturam quoque in ecclesiis ipsorum fratrum liberam esse decrevit, itaut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se in ecclesiis eisdem sepeliri deliberassent, nisi forte excommunicati vel interdicti aut etiam publici usurarii essent, nullus absisteret; salvis tamen iuribus illarum ecclesiarum, a quibus corpora mortuorum assumerentur.

§ 15. Decimas præterea et possessiones ad ius ecclesiarum dictorum fratrum spectantes, quæ a laicis detinebantur, redimendi et legitime liberandi de manibus eorum, et ad ecclesias ad quas pertinebant revocandi, libera esset eisdem fratribus de apostolicâ auctoritate facultas; obeunte vero generali priore prædicto, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutiâ seu violentiâ præponeretur, nisi quem dicti fratres communi consensu, vel fratrum maior pars consilii sanioris, secundum Deum et B. Augustini regulam providerent eligendum. Paci quoque et tranquillitati dictorum fratrum paternâ in posterum sollicitudine providere studens, auctoritate apostolicâ prohibuit, ut inter clausuras locorum dictorum fratrum nullus rapinam seu furtum facere, igoem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere vel interficere, seu violentiam exercere auderet. Præterea omnes libertates et immunitates a prædecessoribus suis Romanis Pontificibus locis dictorum fratrum concessas, necnon liber-

tates et exemptiones secularium exactio-
num, a regibus et principibus vel aliis
fidelibus rationabiliter eisdem fratribus
indultas, confirmavit. Decernens¹, quod
nulli omnino hominum liceret praefatas
domos temere perturbare, aut earum pos-
sessiones auferre, vel ablatas retinere,
minuere, seu quibuslibet vexationibus fa-
tigare, sed ea omnia integra conserva-
rentur illis, pro quorum gubernatione et
sustentatione concessa erant, usibus om-
nimodis profutura, salva Sedis Apostolicae
auctoritate et dioecesanorum episcoporum
canonica iustitia, et in supradictis decimis
moderatione concilii generalis, prout in
litteris ipsius Gregorii praedecessoris in
hunc qui sequitur modum;

§ 16. *Gregorius episcopus, servus ser-
vorum Dei, dilectis filiis priori generali
et fratribus S. Pauli primi eremitaе, in
Hungaria et aliis mundi partibus consti-
tutis sub regum S. Augustini, tam prae-
sentibus quam futuris regularem vitam
professis.* In perpetuum religiosam vitam
eligentibus apostolicam² convenit adesse
praesidium, ne forte cuiuslibet temerita-
tis incursus aut eos a proposito revocet,
aut robur, quod absit, sanctae religionis
infringat. Eapropter, dilecti in Domino
filii, vestris iustis postulationibus clemen-
ter annuimus, et domos vestras, in quibus
divino vacatis obsequio, sub divi Petri et
nostrae protectione suscepimus³ et prae-
sentis scripti privilegio communimus.

§ 17. In primis siquidem statuantes,
ut Ordo canonicus, qui secundum Deum
et divi Augustini regulam in domibus
ipsius auctoritate apostolica institutus esse
dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus
inviolabiliter observetur. Praeterea quas-
cumque possessiones et quaecumque bona,
quae praedictae domus impraesentiarum

¹ Male edit. Main. legit *decernentes* (R. T.).

² Videtur legendum *apostolicum* (R. T.).

³ Videtur legendum *suscipimus* (R. T.).

iuste et canonice possident, aut in futu-
rum concessione Pontificum, largitione
regum vel principum, oblatione fidelium,
seu aliis iustis modis praestante Domino
poterunt adipisci, firma vobis vestrisque
successoribus et illibata permaneant, in
quibus haec propriis duximus exprimenda
vocalibus, loca ipsa, in quibus praedictae
domus sitae sunt, cum omnibus pertinen-
tiis suis, videlicet cum ecclesiis, decimis,
hortis, vineis, olivetis, pratis, terris, ne-
moribus, wadis, pascuis in bosco et plano,
in aquis et molendinis, in viis et semitis,
et in omnibus aliis libertatibus et immu-
nitatibus, seu novalium vestrorum, quae
propriis manibus aut sumptibus colitis,
de quibus aliquis hactenus decimas non
percepit, sive ad⁴ vestrorum animalium
nutrimentis, nullus a vobis decimas exi-
gere vel extorquere praesumat.

§ 18. Liceat quoque vobis clericos
vel laicos liberos et absolutos e seculo
fugientes ad conversionem recipere, et
eos absque contradictione aliquam retinere.
Prohibemus insuper ut nulli fratrum ve-
strorum post factam in domibus vestris
professionem fas sit, nisi arctioris reli-
gionis obtenta licentia, de iisdem domi-
bus discedere, discedentem vero absque
communi litterarum nostrarum cautione
nullus audeat retinere. Insuper etiam au-
toritate apostolica inhibemus ne ullus
episcopus vel quaelibet alia persona ad
synodos vel ad alios conventus forenses
vos ire, vel iudicio seculari de propria
substantia vel possessionibus vestris sub-
iacere compellat, nec ad domos vestras
causam ordines celebrandi, causas tractandi,
vel aliquos conventus publicos convocandi
venire praesumat, nec regularem prioris
vestri electionem impediatur, aut de insti-
tuendo vel removendo eo qui pro tem-
pore fuerit contra statuta Ordinis vestri
se aliquatenus intromittat; illud adicien-

⁴ Supra in loc. parall. legitur *de pro ad* (R. T.).

tes, ut scilicet priores ipsi episcopo, salvo
Ordine suo, obedire debeant, et contra
statuta Ordinis sui nullam obedientiam
facere compellantur. Pro consecrationibus
vero altarium, vel ecclesiarum, ordina-
tionibus clericorum, pro oleo sancto,
vel quolibet ecclesiastico sacramento, nul-
lus a vobis, sub praetextu consuetudinis
vel alio modo, quicquam audeat extor-
quere, sed haec omnia gratis vobis epis-
copi dioecesani impendant; alioquin liceat
vobis quoscumque malueritis catholicos
adire antistites, gratiam et communionem
Apostolicae Sedis habentes, qui, nostram
freti auctoritate, vobis quod postulatis
impendant. Quod si sedes dioecesanorum
episcoporum forte vacaverint, interim om-
nia ecclesiastica sacramenta a vicinis e-
piscopis accipere libere absque contra-
dictione possitis; sic tamen, ut ex hoc in
posterum propriis episcopis nullum prae-
iudicium generetur.

§ 19. Quia vero interdum priorum
episcoporum copiam non habetis, si quos
episcopos Romanae Sedis, ut diximus,
gratiam et communionem habentes, et
de quibus plenam notitiam habeatis, per
vos transire contigerit, ab eis benedictio-
nes vasorum et vestium, et consecrationes
altarium, auctoritate Apostolicae Sedis re-
cipere valeatis.

§ 20. Cum autem generale interdictum
terrae fuerit, liceat vobis clausis ianuis,
exclusis excommunicatis et interdictis,
non pulsatis campanis, dummodo causam
non dederitis interdicto, suppressam voce
divina officia celebrare; chrisma etiam,
oleum sanctum, consecrationes altarium
seu basilicarum, ordinationes clericorum
qui ad ordines fuerint promovendi a
dioecesanis suscipietis episcopis, si quidem
catholici fuerint, et gratiam et commu-
nionem sacrosanctae Romanae Sedis ha-
buerint, et ea vobis voluerint sine pra-
vitate aliquam exhibere.

§ 21. Prohibemus insuper, ut infra fines
locorum vestrorum nullus sine consensu
dioecesanorum episcoporum vestrorum
cappellas seu oratorium de novo con-
struere audeat, salvo privilegio Pontifi-
cum Romanorum, et ad hoc novas et inde-
bitas exactiones ab archiepiscopis et epi-
scopis, archidiaconis seu decanis et aliis
omnibus ecclesiasticis secularibusve per-
sonis a vobis omnino fieri prohibemus;
sepulturam quoque in ecclesiis vestris
liberam esse decernimus, ut eorum de-
votioni et extremae voluntati, qui se in
iisdem ecclesiis sepeliri deliberarint, nisi
forte excommunicati vel interdicti sint
aut etiam publici usurarii, nullus obsistat,
salva tamen iustitia illarum ecclesiarum,
e quibus corpora mortuorum assumuntur.

§ 22. Decimas praeterea et possessiones
ad ius ecclesiarum vestrarum spectantes,
quae a laicis detinentur, redimendi et
legitime liberandi de manibus eorum, et
ad ecclesias ad quas pertinent revocandi,
libera sit vobis de nostra auctoritate fa-
cultas.

§ 23. Obeunte vero generali vestro
priori, suorum quomodolibet successo-
rum nullus ibidem qualibet subreptionis
astutia seu violentia proponatur, nisi quem
fratres communi consensu fratrum, vel
maior pars consilii sanioris, secundum
Deum et beati Augustini regulam provi-
derint eligendum. Paci quoque et tranquil-
litate vestrae paternam imposterum sollici-
tudine providere studentes, auctoritate
apostolica prohibemus, ut intra clausuras
locorum vestrorum nullus rapinam seu
furtum facere, ignem apponere, sanguinem
effundere, hominem temere capere vel
interficere, seu violentiam audeat exer-
cere.

§ 24. Propterea omnes libertates et im-
munitates a praedecessoribus nostris Ro-
manis Pontificibus locis vestris concessas,
necnon libertates et exemptiones secula-

rium exactionum, a regibus et principibus vel alijs fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate apostolicâ confirmamus et praesentis scripti privilegio communimus.

§ 25. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat praefatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ea omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salvâ Sedis Apostolicae auctoritate et dioecesanorum episcoporum canonicâ iustitiâ, et in supradictis decimis moderatione concilii generalis. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens contra temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congruâ satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio excommunicationis existere de perpetrata iniquitate dignoscat, et a sanctissimo Corpore et Sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremâ exterminatione districtae subiaceat ultioni.

§ 26. Cunctis autem eisdem domibus sua iura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Datum Avenione, per manum Petri tituli S. Anastasiae presbyteri cardinalis sanctae Romanae Ecclesiae vice-cancellarii, xii die mensis septembris, indictione ix, anno ab Incarnatione Domini MCCCXXI, pontificatus vero dicti Gregorii XI Papae anno I.

Subscriptio. Item praedictus sanctissimus pater Gregorius XI propriâ manu se subscripsit, signum suum apponendo; et omnes domini cardinales etiam propriis manibus se sub-

scripserunt ad maiorem efficaciam et certitudinem concessorum; item Guido Portuensis tituli S. Rufinae, episcopus; item Raymundus episcopus Praenestinus; item frater Guilielmus episcopus Ostiensis et Velletriensis; item Aegidius Tusculanus; item Ioannes tituli S. Mariae presbyter cardinalis; item Guilielmus tituli S. Stephani in Caelio Monte presbyter cardinalis; item Guilielmus tituli S. Clementis presbyter cardinalis; item Stephanus tituli S. Eusebii presbyter cardinalis; item Franciscus tituli S. Sabinae presbyter cardinalis; item Petrus S. Praxedis presbyter cardinalis; item Ioannis tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis; item frater Bernardus tituli S. Priscae presbyter cardinalis; item Robertus basilicae XII Apostolorum presbyter cardinalis; item Guilielmus tituli S. Vitalis presbyter cardinalis; item Ioannes tituli S. Marcelli presbyter cardinalis; item Petrus tituli S. Laurentii in Damaso presbyter cardinalis; item Ioannes tituli S. Ioannis in Lucina presbyter cardinalis; item Raynaldus diaconus cardinalis; item Guilielmus S. Angeli diaconus cardinalis; item Iacobus S. Georgii ad Velum Aureum, diaconus cardinalis; item Petrus S. Eustachii diaconus cardinalis; item Ugho S. Mariae in Porticu diaconus cardinalis; item Petrus... S. Mariae in Viâ Latâ diaconus cardinalis.

§ 27. Et successive piae memoriae Bonifacii Papa VIII¹ similiter praedecessor noster, omnia et singulas² libertates, immunitates, privilegia et indulgentias et facultates abbati pro tempore existenti ac monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque monasteriis seu locis, ab Apostolicâ Sede quomodolibet concessa seu indulta, eisdem fratribus sancti Pauli, eorumque monasteriis et locis, dummodo

¹ Ex datâ inferius positâ lege potius IX (R. T.).

² Potius lege *singula* (R. T.).

Dein Bonifacius Papa IX concessit fratribus S. Pauli privilegia Carthusiensium.

essent canonice instituta, communicavit. Et quod prior generalis et ceteri priores seu locatenentes Ordinis fratrum Eremitarum praedictos suos fratres novitios et conversos absolvere, et cum eis dispensare in casibus, in quibus abbas et priores dicti Ordinis Carthusiensis poterant, libere et perpetuo possent indulsit, prout in ipsius Bonifacii praedecessoris litteris tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Bonifacii IX relectur.

§ 28. *Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori generali et fratribus sancti Pauli Ieremite Ordinis S. Augustini, salutem et apostolicam benedictionem.* In sinu Sedis Apostolicae cum Ordo ac sacra religio, sub qua virtutum Domino devotum impenditis famulatum, consistentes, sic splendent¹ per virtutum incrementa, quod digne merentur praecipuis attolli favoribus et spiritualibus gratiis confoveri; nos quidem Ordinem ipsum libenter prosequimur praerogativâ favoris, et augmenta suorum processuum paternis affectibus promovemus.

§ 29. Hinc est quod nos, volentes quod idem Ordo felicioribus exinde augetur auspiciis, et tanto salubrius possitis reddere Domino vota vestra, quanto potioribus fueritis gratiis et libertatibus a Sede Apostolicâ communiti, vestris hac in parte supplicationibus inclinati devotis, omnia et singula libertates, immunitates, privilegia, indulgentias et facultates, quae hic ex certâ scientiâ praesentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, dilectis filiis patri abbati pro tempore existenti ac fratribus monachis Ordinis Carthusiensis eorumque monasteriis seu locis ab Apostolicâ Sede quomodolibet concessa, seu indulta, vobis et monasteriis ac locis vestris, dummodo sint canonice instituta, ut eis uti et gaudere, et quod prior generalis ac ceteri priores seu locatenentes

¹ Forsan legendum *splendeant* (R. T.).

dicti vestri Ordinis possint suos fratres novitios et conversos absolvere, et cum eis dispensare in casibus, in quibus pater abbas et priores dicti Ordinis Carthusiensis possunt, libere et perpetuo valeatis, vobis auctoritate apostolicâ de speciali gratiâ (constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon statutis et consuetudinibus, tam praefatarum quam omnium aliarum ordinationum, ac aliis contrariis non obstantibus quibuscumque) tenore praesentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, viii kalendas martii, pontificatus nostri anno XII, Incarnationis vero Dominicae MCCCXC.

§ 30. Ad hoc dictus Gregorius praedecessor, intuitu et contemplatione gloriosae etiam memoriae Ludovici regis Hungariae, monasteria, prioratus et loca dictorum fratrum sancti Pauli, quae tunc habebant et iustis modis in posterum obtinerent, cum ecclesiis seu oratoriis eorundem ac personis in eis degentibus, a iurisdictione ac dominio et potestate dioecesanorum et quorumcumque ordinariorum iudicium exemit et totaliter liberavit, districtius inhibens dioecesanis et aliis Ordinariis quibuscumque, ne in monasteria, prioratus vel loca huiusmodi, aut ecclesias et oratoria eorundem, vel personas in illis degentes, iurisdictionem aliquam exercere praesumerent; ac decernens¹ monasteria, prioratus ac loca, necnon ecclesias, oratoria et personas huiusmodi sibi et Apostolicae Sedi immediate subiecta esse, prout in infrascriptis eiusdem

Itarum Gregorius IX immunitates Ordinis ampliavit.

¹ Male edit. Main. legit *decernentes* (R. T.).

Gregorii praedecessoris, quarum tenor sequitur:

Gregori XI
aliae litterae re-
ceptae.

§ 31. *Gregorius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori generali et fratribus sancti Pauli primi Eremitae sub regulâ S. Augustini in Hungariâ et aliis mundi partibus constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.* Sacrae vestrae religionis, sub qua mundanis abiectis illecebris devotum ac sedulum impenditis Domino famulatum, promeretur honestas, ut, vos et loca vestra specialibus gratis et favoribus prosequentes, illa vobis libenter concedamus, per quae divinis obsequiis ac studio piae vitae quietius et liberalius vacare possitis.

§ 32. Hinc est quod nos, consideratione carissimi in Christo filii nostri Ludovici regis Hungariae illustris nobis super hoc humiliter supplicantis et vestris in hac parte supplicationibus inclinati, monasteria, prioratus, ac loca vestra, quae impraesentiarum habetis, et praestante Domino iustis modis in posterum obtinebitis, cum ecclesiis seu oratoriis eorundem, ac personis in eis degentibus praesentibus et futuris, a iurisdictione ac dominio et potestate dioecesanorum et quorumcumque ordinariorum iudicum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, eximimus et totaliter liberamus: districtius inhibentes dioecesanis et aliis ordinariis quibuscumque, ne in monasteria, prioratus, vel loca vestra, aut ecclesias et oratoria eorundem, vel personas in illis degentes, praesentes vel futuras, iurisdictionem aliquam exercere praesumant; ac decernentes, auctoritate praefatâ, monasteria, prioratus, ac loca, necnon ecclesias, oratoria, ac personas huiusmodi, nobis et Apostolicae Sedi immediate subesse, ac irritum et inane, si secus super hoc a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat banc pa-

giam nostrae exemptionis, liberationis, inhibitionis et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Anapinae¹, XVI kalendas octobris, Pontificatus nostri anno VII, Incarnationis vero Dominicae MCCCCLXXVII.

§ 33. Et denique per felicitis memoriae Martinum Papam V praedecessorem nostrum accepto quod antea dictus Bonifacius Papa VIII² praedecessor, ipsorum prioris et fratrum precibus annuens, et cupiens ut praefatus illorum Ordo eo felicioribus proficeret incrementis, quo maioribus gratis foret ab eadem Sede Apostolicâ communitus, auctoritate apostolicâ et irrefragabili constitutione prohibuerat, ne aliqui vel aliquis, cuiusvis status, gradus seu conditionis existeret vel existerent, aliquam personam religiosam vel fratrem dicti Ordinis professum vel conversum de dicto Ordine in fratrem alicuius alterius Ordinis paris seu etiam arctioris recipere, seu aliâs ad professionem admittere, sine speciali licentiâ et Apostolicae Sedis potestate faciente plenam et expressam de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cetero sub excommunicationis poenâ quovis modo praesumeret seu praesumerent, prohibitionem praesentem, ac inde secuta quaecumque, eadem apostolicâ auctoritate approbavit et confirmavit; et, per alias litteras, personas dictorum fratrum et loca, in quibus divino essent mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quae tunc rationabiliter possidebant, aut in futurum iustis modis adipisci poterant, sub S. Petri protectione suscepit, atque decimas, terras, possessiones, domos, vineas, hortos et alia bona

Martinus V
transitum ad
alias religiones
prohibuit.

¹ Sic legit edit. Main. (R. T.).

² Ex supra et infra diversis legendum IX (R. T.).

eorundem fratrum, necnon omnes immunitates et libertates eis a praedecessoribus suis Romanis Pontificibus concessas, necnon libertates et exemptiones secularium exactionum, a regibus, principibus et aliis christifidelibus rationabiliter ipsis fratribus et eorum locis huiusmodi concessas confirmavit, prout in ipsius Martini praedecessoris, quarum tenor sequitur:

Litterae Martini V.

§ 34. *Martinus episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.* Sedis Apostolicae providentia circumspecta personas sub regulari observantiâ vacantes assiduo studio piae vitae, benigno favore prosequimur¹, et quae pro ipsarum complectendis indemnitatibus ac religionis perseverantiâ pariter et augmento providâ deliberatione facta fuere, ut illibata persistant, solidiorem apostolici roboris consuevit adiacere firmitatem. Dudum siquidem Bonifacius, in suâ obedientiâ, sub qua dilecti filii prior et fratres S. Pauli primi eremite Ordinis sancti Augustini tunc persistebant, IX nominatus, ipsorum prioris et fratrum precibus annuens, ac cupiens ut Ordo praefatus eo felicioribus proficeret incrementis, quo maioribus gratis foret ab eadem Sede communicatus² auctoritate apostolicâ et irrefragabili constitutione prohibuit, ne aliquis vel aliqui, cuiusvis status, gradus seu conditionis existeret vel existerent, aliquam personam religiosam vel fratrem dicti Ordinis professum vel conversum de dicto Ordine in fratrem alicuius alterius Ordinis paris seu etiam arctioris recipere, seu aliâs ad professionem admittere, sine speciali licentiâ Sedis praefatae faciente plenam ac expressam ac de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cetero sub excommunicationis poenâ, quam contrafacientes incurrere voluit eo ipso,

quovis modo praesumerent, prout in suis litteris desuper confectis plenius continetur.

§ 35. Quare pro parte dictorum prioris et fratrum nobis fuit humiliter supplicatum, ut prohibitionem ac litteras huiusmodi potioris Sedis Apostolicae munimini praesidio fulcire benignitate apostolicâ dignemur. Nos igitur, huiusmodi supplicationibus inclinati, prohibitionem ac litteras praedictas ac inde sequuta quaecumque rata habentes et grata, illa eadem auctoritate approbamus pariter et confirmamus, ac praesentis scripti patrocinio communitus. Nulli ergo omnino hominum liceat banc paginam nostrae approbationis, confirmationis et communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Constantiae, III kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno I.

§ 36. Et in aliis eiusdem Martini praedecessoris, scilicet:

Martinus episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori generali, vicariis et prioribus, ac universis fratribus S. Pauli primi eremite Ordinis sancti Augustini ubicumque consistentibus, salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod iustum est et honestum, tam vigor aequitatis, quam etiam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducantur¹ effectum. Eapropter, dilecti in Domino filii, quibus licet habere possessiones et proprium in communi ex indulto Sedis Apostolicae speciali, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras et loca in quibus divino estis mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quae

¹ Videtur legendum *prosequi* (R. T.).

² Ex supradictis legendum *communitus* (R. T.).

¹ Potius lege *perducatur pro perducantur* (R. T.).

in praesentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum iustis modis praestante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri protectione suscipimus, atque nostrâ speciali auctoritate decimas, terras, possessiones, domos, vineas, hortos et alia bona vestra, necnon omnes libertates et immunitates a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus sive per privilegium vel alias indulgentias vobis et locis vestris concessas, necnon libertates et exemptiones secularium exactionum, a regibus, principibus vel aliis christifidelibus rationabiliter vobis et iisdem locis vestris concessas, sicut ea omnia iuste et pacifice possidetis, vobis et per vos eisdem locis vestris apostolicâ auctoritate confirmamus et praesentis scripti privilegio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis et communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum de Cennis, VII kalendas iunii, pontificatus nostri anno I, Incarnationis vero Domini nostri MCDXVII.

Prout¹ singulis praeinsertis litteris plenius continetur.

Urbanus VIII
praedicta confirmat.

§ 37. Quare pro parte dilecti filii moderni prioris generalis et fratrum S. Pauli huiusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus litteras praefatas, ac privilegia et indulta, facultates, libertates, aliaque praemissa, pro firmiori eorum subsistentiâ, apostolicâ auctoritate approbare et confirmare, aliaque in praemissis providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 38. Nos igitur, qui iustis et honestis pe-

¹ Particulam *prout* et distinctionem nos addimus; etenim haec prosequitur bullae Urbani VIII (n. r.).

tentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, modernos priorem praefatum et fratres S. Pauli huiusmodi et eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, super causis ad episcopos et regulares spectantibus praepositorum, dilecto filio nostro Tiberio tituli S. Priscae presbytero cardinale Muto nuncupato referente, singulas litteras praedictas, ac privilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, praeeminentias, concessionem, indulgentias, favores et alias gratias universas spirituales et temporales priori generali et fratribus S. Pauli, eorumque Ordini, ac ecclesiis, cappellis, oratoriis, domibus et aliis locis, bonis et rebus praefatis, tam per praedictos, uti praemittitur, ac alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, etiam per viam extensionis et communicationis, quam per quoscumque imperatores, reges, duces et alios principes ac personas seculares quomodocumque et qualitercumque concessas¹, cum omnibus et singulis inde legitime secutis et sequendis (quatenus privilegia huiusmodi sint in usu, nec hactenus revocata, aut sub aliquâ revocatione comprehensa, et salvâ Concilii Tridentini quoad exemptionem a iurisdictione episcoporum et ordinariorum, et circa accessum ad synodum, benedictiones vasorum ac vestium, necnon altarium consecrationes, dispositione, et circa novitio-

¹ Aptius lege *concessa* (n. r.).

rum receptionem salvâ pariter dispositione constitutionum apostolicarum et institutionum generalium et praeterquam quoad agriculturam propriis eorum manibus faciendam), apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, grataque et rata habemus, ac denuo concedimus, necnon illis perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti et solemnitatum quarumcumque de iure usu vel consuetudine aut aliâ quomodolibet requisitarum vel necessariorum, et quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui quomodolibet intervenerint aut intervenisse dici vel censi possit in eisdem, dictâ auctoritate apostolicâ supplemus.

Is addit firmitatem.

§ 39. Decernentes litteras, privilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, praeeminentias, concessionem, indulgentias, licentias, favores et alias gratias praedictas perpetuo validas et efficaces, ac valida et efficacia esse et fore, suosque plenarios ac integros effectus sortiri et obtinere, necnon priori generali et fratribus sancti Pauli et eorum Ordini, illiusque ecclesiis, cappellis, oratoriis, domibus et aliis locis, rebusque et bonis praedictis suffragari, illasque et illa, tam per priorem generalem, provinciales, eorumque vicarios, definitores, aliosque superiores et officiales nunc et pro tempore existentes dicti Ordinis sancti Pauli, quam quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat et spectare poterit in futurum, perpetuo firmiter et inviolabiliter observari et adimpleri debere, ab illisque resiliari et recedi nunquam posse; sicque per quoscumque iudices ordinariorum et delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac dictae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, indicari et defi-

niri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 40. Non obstantibus praemissis, ac ^{Obstantia tollit.} regulâ nostrâ de gratiis et indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dietique Ordinis sancti Pauli, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis illi, illiusque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis in contrarium forsitan quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda, aut quaevis alia expressio habenda, vel aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 41. Volumus autem, quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, vel impressis, ac sigillo alicuius praelati, aut generalis eiusdem Ordinis sancti Pauli, vel personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra illud, ac in Romanâ curiâ et extra eam, ac si originales litterae forent exhibitae vel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum suppletionis, decreti derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipoten-

tis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXIII, idibus februarii, pontificatus nostri anno I.

Nova fratrum
petitio.

§ 42. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Ordo sancti Pauli primi eremitae, et seu eius prior generalis et fratres in litteris praecursoris Ordinis sancti Augustini per errorem denominentur et nuncupentur, quippe qui sub regula quidem eiusdem sancti Augustini ex concessione Sedis Apostolicae vivant, non tamen dicti Ordinis sancti Augustini existant; cumque firmitera et illibiora persistant illa, quae saepius apostolici muniminis constabuntur praesidio, nobis propterea praedicti prior generalis et fratres exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignamur.

Petitio anoni
Alexander VII.

§ 43. Nos igitur, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Ordinem sancti Pauli primi eremitae huiusmodi, et seu eius priorem generalem et fratres in praecursoris litteris Ordinis sancti Augustini per errorem denominatos et nuncupatos fuisse, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus, ipsosque priorem generalem et fratres proinde Ordinis sancti Pauli primi eremitae, sub regula eiusdem S. Augustini, non autem Ordinis san-

cti Augustini denominari, dici et nuncupari debere statimus et decernimus.

§ 44. Praeterea singulas Urbani et aliorum praedecessorum litteras apostolicas praecursoris, ac privilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, praecursorias, indulgentias, favores et alias gratias universas, spirituales et temporales, dicto Ordini sancti Pauli primi eremitae, eiusque priori generali et fratribus, necnon ecclesiis, cappellis, oratoriis, domibus et aliis locis, bonis et rebus praefatis, tam per praedictos, at praefertur, et alios Romanos Pontifices praedecessores nostros tam per viam extensionis et communicationis, quam per quoscumque imperatores, reges, duces et alios principes ac personas seculares quomodocumque et qualitercumque respective concessas et concessa, cum omnibus et singulis inde legitime secutis et secuturis (quatenus tamen privilegia huiusmodi sint in usu, nec hactenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa) et alias iuxta praecursoris Urbani praedecessoris litteras (sublato et correcto dumtaxat errore circa denominationem et nuncupationem dicti Ordinis sancti Pauli primi eremitae et seu eius prioris generalis et fratrum, sicut praemittitur, commisso) auctoritate et tenore praesentium perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in iisdem, supplemus.

§ 45. Decernentes easdem praesentes, ac praecursoris litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac praedicto Ordini sancti Pauli primi eremitae, eiusque priori generali et fratribus, et aliis ad quos quoquo modo spectat et spectabit in futurum, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari,

Confirmat. litem
Urbani VIII.

Decretum ir-
ritans.

1 Oportet legere 1624 (R. T.).

2 Edit. Main. legit absolutos (R. T.).

1 Potius lege etiam (R. T.).

sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, etiam S. R. E. cardinales et de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio ob-
stantium.

§ 46. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus quomodolibet adversantur, praecursoris litteris, necnon omnibus et singulis quae in eisdem litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto-
rum fides.

§ 47. Volumus autem ut praesentium subscriptis, et sigillo prioris generalis dicti Ordinis sancti Pauli primi eremitae vel alicuius personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi septembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 septembris 1658, pontif. anno IV.

CCVII.

Breve confirmationis contractus unionis seu consortii ecclesiae S. Iuliani, ac modi eligendi officiales inter universitates cauponum, seu hospitum et albergatorum Urbis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Motiva huius
Constitutionis.

Ex commissae nobis divinitus dispensationis officio controversias inter universitatem stabulariorum seu albergatorum ex una, et universitatem cauponum, seu hospitum, necnon hospitum albergatorum mixtorum de Urbe ex altera partibus, de et super praetensa rescissione sive nul-

litate contractus unionis seu consortii ecclesiae S. Iuliani, et aliis hinc inde deductis praetensionibus, et signtanter super electione guardianorum et officialium earundem universitatum subortas dirimere cupientes,

Statuit ut in
publica.

§ 1. De congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, et dilectorum filiorum Romanae curiae praecursorum super negotiis visitationis apostolicae ecclesiarum et locorum piorum Urbis praedictae a nobis institutae deputatorum consilio, auditis pluries, per venerabilem fratrem Marcum Antonium episcopum Hierapolitanum unum ex praelatis et exequutorem decretorum eiusdem congregationis, partibus praefatis, earumque rationibus et iuribus ponderatis, ad conservandam unitatem, concordiam et pacem inter easdem universitates, illarumque homines, et ut omnis inter eos dissensionis fomentum de cetero praecidatur, ac illi in unum fraternam charitate convivant,

§ 2. Instrumentum unionis et concessionis consortii antedictae ecclesiae S. Iuliani, licet nondum Sedis Apostolicae auctoritate in vim litterarum felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri in simili forma Brevis expeditarum confirmatum, inter partes praedictas servandum esse, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus.

§ 3. Praeterea, quod fructus locorum quinque montis salis secundae erectionis, provenientes ex pretio communicationis dictae ecclesiae soluto per universitatem hospitum seu cauponum, spectent et sint proprii ac ad liberam dispositionem antedictae universitatis albergatorum, reliqui vero fructus aliorum duorum locorum eiusdem montis, quae remanent et continentur in litteris patentibus die XXVIII aprilis MDCLIV et die XVI novembris MDCLV expeditis, sint pariter et spectent ad libe-

ram dispositionem universitatis hospitum seu cauponum, ita tamen ut fructus praedicti erogari non possint nisi in usum et beneficium dictae ecclesiae olim S. Iuliani; nunc autem sub invocatione Ss. Martini et Iuliani, auctoritate et tenore praedictis, statuimus et ordinamus.

§ 4. Volentes quod in futurum eligantur sex guardiani, duo scilicet ex simplicibus albergatoribus, alii duo ex hospitibus seu cauponibus, reliqui vero duo ex hospitibus albergatoribus mixtis; et ad effectum praedictum fieri debeant tres pyxides, seu hussolae, in quibus ponantur, seu imbussolentur personarum universitatum huiusmodi nomina, extrahenda solitis temporibus; et idem proportionabiliter servetur in ceteris officialibus earumdem universitatum. In reliquis vero observentur ipsarum universitatum statuta, necnon conventiones et disposita in praedicto instrumento consortii, quibus nullatenus censeatur derogatum.

§ 5. Ceterum praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, illisque ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, pariter decernimus.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, memoratarum universitatum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia rohoratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et sin-

gulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x septembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 septembris 1658, pontif. anno IV.

CCVIII.

Super contributione ecclesiasticorum regnorum Castellae et Legionis in decem novem millionibus et dimidio pro defensione fidei catholicae dictorum regnorum, et praesertim adversus invasiones Anglorum haereticorum quas rex catholicus sustinet¹.

Carissimo in Christo filio nostro
Hispaniarum regi catholico,
Alexander Papa VII.

Carissime in Christo fili noster,
salntem et apostolicam benedictionem.

Orthodoxae fidei conservandae et propagandae zelus ac singularis in nos et Apostolicam Sedem devotio, aliaque catholici nomine optimo iure insigniti regis praeclara merita, quae in maiestate tua caelesti gratia resplendent, plane exigunt, ut subsidia pro eiusdem fidei et dominiorum tuorum, praesertim adversus haereticorum conatus defensione, a tuis subditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino possumus, ac prout postulare videtur temporum conditio, adiuverimus.

Prooemium.

§ 1. Cum itaque², sicut maiestatis tuae nomine nobis nuper expositum fuit, laici subditi tuorum regnorum Castellae et Legionis in eorum comitiis seu curiis in-

Supplicatio

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Similes vide tom. xv, pag. 347 et 665 (n. t.).

frascriptum subsidium maiestati tuae praestare prompte obtulerint, et ad praedictum effectum consenserint impositioni gabellarum seu sisarum super vino, aceto, oleo et carne, videlicet octavae partis specierum vel pretii vini, aceti et olei, ac, ultra sisas super carne antea impositas, et trium regalium¹ pro quolibet capite pecudum, et trium morapetitorum pro qualibet libra carnis quae minutatim venditur, sexdecimque morapetitorum pro qualibet mensura arropa nuncupata vini sisati, alteriusque morapetini pro qualibet mensura acumbre nuncupata vini etiam sisati, ac sexdecim morapetitorum pro qualibet mensura olei arropa nuncupata, et quatuor morapetitorum pro qualibet libra candelarum de sevo, et saponis, vel aliis verioribus quantitatibus impositarum et auctarum, quae sunt exigendae et percipiendae durante sexennio incepto a prima die mensis augusti MDCLVI, nempe pro summa decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis ad rationem trium millionum et ducentorum et quinquaginta millium ducatorum monetae Hispaniae quolibet anno praedicti sexennii solvenda ex praedictis gabellis seu sisas super praedictas rerum species, ut praefertur, impositis et auctis, ita ut omnes tam laici quam ecclesiastici praedictorum regnorum non solum ementes et vendentes, sed etiam illi qui praedictas rerum species percipiunt ex propriis terrenis vel afflictibus, aut respective emunt in uvis vel olivis, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu aliis ex quovis alio reddito et introitu habent et consumunt, ita ut omnes laici cuiuscumque status, gradus, conditionis ac praesentiae ad id subsidium contribuere, ac gabellas seu sisas huiusmodi solvere deberent, nec ullus laicus

¹ Perperam ed. Main. legit *regularium* pro *regalium* (R. T.).

immunis aut exemptus esset; ecclesiastici quoque eorundem regnorum, si et postquam nostra et huius sanctae Sedis licentia et approbatio accesserit, in subsidio huiusmodi scilicet in praedictis gabellis super eisdem speciebus impositis et auctis contribuere, ac gabellas seu sisas praedictas iuxta litterarum nostrarum in forma Brevis super praedicta licentia seu approbatione expediendarum formam, continentiam et tenorem persolvere deberent: idcirco pro parte eiusdem maiestatis tuae nobis fuit humiliter supplicatum pro approbatione oneris cleri, ecclesiarum, locorumque piorum et personarum ecclesiasticarum ad contribuendum in praedicto sexennio, incepto a praedicto mense augusti anni MDCLVI et ut sequitur usque ad mensem augusti MDCLXII finiendo, in praedictis sisas et gabellis iam, ut praefertur, impositis et auctis pro solutione praedictorum millionum decem et novem cum dimidio alterius millionis, attento quod, ut maiestas tua asserit, hactenus actum fuerit, et de praesenti agatur de communi defensione et interesse tam laicorum quam cleri, ecclesiarum, locorum piorum et personarum ecclesiasticarum praedictorum regnorum, quodque facultates laicorum ad summam praedictam conficiendam ea qua expedit celeritate infra tempus opportunum non sufficerent.

§ 2. Nos igitur, nedum promptam et obsequentem eorundem laicorum subditorum tuorum erga te oblationem, sed etiam maiestatis tuae erga fidem catholicam zelum commendantes, et ad ingentes sumptus, quibus maiestas tua gravatur ob assidua quae pro defensione fidei catholicae, tuorumque regnorum et dominiorum iugiter in pluribus orbis partibus et praesertim adversus invasiones Anglorum haereticorum sustinet bella, paternae dirigentes considerationis intuitum; motu

Inponit contributionem decem novem millionum ecclesiasticis regnorum Castellae.

proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praevidâ etiam respectu exactorum hactenus a praedictâ primâ die augusti absolute a quibuscumque censuris et poenis quam tenore praesentium concedimus, volentes maiestatem tuam favore prosequi gratioso, clerum, omnesque et singulas ecclesias, loca pia, personasque ecclesiasticas, tam seculares, quam cuiusvis Ordinis, etiam exempti, etiam Societatis Iesu, et Apostolicae Sedi immediate subiecti, regulares, necnon monasteria utriusque sexus, conventus, et collegia, ac capitula quarumcumque ecclesiarum regnorum Castellae et Legionis praedictorum, ac in eisdem regni commorantes et commorantia et respective consistentes et consistentia, ad conferendum et contribuendum pro eorum ratâ ad instar laicorum in dictis gabellis seu sisis, quoad praedictam summam dumtaxat decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis praedictorum monetae illorum regnorum, mediante scilicet solutione praedictarum gabellarum seu sisarum in praedictâ quantitate tantum et super praedictis rerum speciebus dumtaxat in dictis regnis colligendis et consumendis, ut praefertur, impositarum durante sexennio dumtaxat a praedicto mense augusti anni MDCLVI ut praemittitur inchoato et ut sequitur finiendo, et non ultra, teneri et obligatos esse (non tamen quoad praedictas rerum species, quas clerus, ecclesiae, locaque pia praedicta et personae ecclesiasticae praedictae ex propriis terrenis seu decimis et aliis quibuscumque redditibus propriis, per se, vel alios, etiam afflictuarios suos, vel etiam ex elemosynis, sive ostiatim, sive alio quovis modo pro tempore datis et erogatis ac ipsis traditis percipiunt, et pro divino cultu seu propriis vel familiarum suarum usibus, iuxta

taxationem, ubi super his partes discordes fuerint, ad instantiam cuiuslibet earum, expensis tamen perperam contradicentis, per Ordinarios locorum ecclesiasticos seu ab eis deputatos faciendam, consumunt, pro quibus omnino immunes et exempti sint), et, elapso praedicto sexennio, exactio respectu ecclesiasticorum cesset, et nullatenus quovis praetextu vel causâ continuari possit, etiamsi integra summa decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis huiusmodi adhuc non fuisset exacta, quodque, si ante finem sexennii praedicti summa decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis ducatorum huiusmodi confecta fuerit, ecclesiastici praedicti amplius contribuere, et dictas gabellas seu sisas, ut praefertur, solvere non debeant, sed praesens gratia expiret, nullaque sit eo ipso;

§ 3. Quodque clerus, ecclesiae, loca pia et personae ecclesiasticae praedictae durante praedicto sexennio non possit gravari ratione cuiusvis alterius novi augmenti praedictarum gabellarum et sisarum super eisdem, ac novae impositionis aliarum gabellarum et sisarum super quibuscumque rerum speciebus, nec etiam pro portionibus iuros nuncupatis, de laicorum tantum consensu aliâ erectis et impositis, eorumque fructibus, nisi si et postquam beneplacitum nostrum seu a successoribus nostris concessum fuerit, aliâ, in quolibet casu contraventionis, quilibet contraveniens eo ipso absque aliâ monitione et declaratione sententiam excommunicationis maioris, reservatâ illius, ut infra exprimitur, absolute, in quo excesserit, teneatur, tenore earumdem praesentium decernimus et declaramus. Volentes etiam, quod omnes et singuli ecclesiastici praefati solvere recusantes, opportunis iuris et facti remediis, per Ordinarios locorum ecclesiasticos tan-

Clerum, ecclesias, etc. gravari minime aliis oneribus iudicari et decerni.

tum ad solutionem huiusmodi cogantur, non autem coram iudicibus laicis sive exactoribus earumdem gabellarum sive sisarum, neque coram quibusvis aliis iudicibus laicis aut ministris (sub poenâ excommunicationis maioris et aliis poenis a sacris canonibus et constitutionibus apostolicis inflictis et comminatis ipso facto sine aliâ monitione et declaratione incurrendis, a quibus a nemine praeterquam a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente absolvi etiam vigore quorumcumque privilegiorum apostolicorum, etiam cruciatae sanctae, nequeant) conveniri ullo modo possint seu debeant, sed a praedictis ordinariis ecclesiasticis tantum ad solutionem huiusmodi compelli valeant, quibus ordinariis sub interdicti ingressus ecclesiae et suspensionis a divinis, necnon omnibus et singulis eiusdem maiestatis tuae officialibus et ministris, cuiuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis et praesentiae fuerint, ac aliis quibuscumque etiam speciali notâ dignis, etiam Apostolicae Sedi delegatis et commissariis, etiam cruciatae praedictae, ceterisque omnibus aliis, ad quos quomodolibet spectat et pro tempore spectabit, sub praedictâ excommunicationis maioris poenâ, ut praefertur, eo ipso incurrendâ, eius absolute itidem ut supra reservatâ, ac sub obtestatione divini iudicii et interminatione maledictionis aeternae districtè praecipiendo mandamus, ne ecclesias et loca praedicta, ac clerus et ecclesiasticos, aliosque praedictos, indebite, neque ultra, praeter aut contra continentiam et tenorem praesentium nostrarum litterarum, gravent quomodolibet, nec a quoquam gravari permittant, et nedum contra quoscumque contravenientes et quomodolibet inobservantes ad sententiarum et poenarum praedictarum declarationem et promulgationem respective, sed etiam contra eosdem ecclesiasticos et

regulares etiam exemptos, nobisque et Sedis Apostolicae immediate subiectos, etiam Societatis Iesu, solvere recusantes, ad quamcumque simplicem eorumdem exactorum requisitionem, etiam executive, ac quacumque appellatione remotâ, auctoritate nostrâ procedant.

§ 4. Volumus autem quod istud subsidium respectu contributionis cleri et ecclesiarum, locorumque piorum et personarum ecclesiasticarum praedictorum regnorum, scilicet decem et novem millionum praedictorum ducatorum cum dimidio alterius millionis, succedat loco quorumcumque onerum, gravaminum et impositionum, etiam pro militibus et aliis quibuscumque impositorum, ac etiam loco quorumcumque aliorum subsidiorum super millionibus per felicis recordationis Innocentium Papam X aliosque praedecessores nostros hactenus approbatorum et concessorum, ita quod illorum vigore nihil amplius a clero, nec a quoquam ecclesiarum, locorumque piorum et ecclesiasticorum praedictorum exigi possit, quodque pecuniâ, ex praedictis subsidiis et gabellis seu sisis, ut praefertur, a dictis ecclesiasticis exigendae, in praedictos et non alios usus convertantur, super quo eiusdem maiestatis tuae eiusque ministrorum et officialium quorumcumque conscientias oneramus.

§ 5. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, sicque, et non aliter, quovis praetextu, ratione vel causâ, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores (sublatâ quacumque omnibus et singulis, cuiuscumque gradus, status, conditionis, qualitatis, praesentiae et dignitatis etiam ecclesiasticae, etiam individuâ mentione dignis, quomodolibet in contrarium iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari, interpretari et

Subsidium in nullos alios usus converti iubet.

Decretum irritabile.

definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in generalibus conciliis editis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, ecclesiis, regnis, personis, capitulis, monasteriis, conventibus, collegiis et aliis praedictis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac eum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis exprimerentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§ 7. Ut autem praesentes nostrae litterae, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus ut earum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV septembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 septembris 1658, pontif. anno IV.

CCIX.

Confirmatio facultatis cognoscendi certas causas appellationum praesidentibus collegii doctorum iuris utriusque civitatis Perusinae a Leone X concessae et a Clemente VIII confirmatae¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Constantis fidei et sincerae devotionis affectus, quem dilecti filii communitas et homines civitatis nostrae Perusinae erga nos et Romanam gerere comprobantur Ecclesiam, promeretur, ut eos specialis favore gratiae prosequamur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt communitas et homines praedicti, quod dudum felicitis recordationis Clemens Papa VIII, praedecessor noster, per quasdam suas in simili forma Brevis die XXX Iulii MDXCIII expeditas litteras, inter alia, concessionem super facultate cognoscendi per praesidentes collegii doctorum iuris utriusque universitatis studii generalis civitatis praefatae causas appellationum a sententiis vicelegatorum, gubernatorum et aliorum quorumcumque eiusdem civitatis iudicum, summam centum duorum non excedentes, a recolendae memoriae Leone Papa X praedecessore pariter nostro factam, ac ipsius Leonis praedecessoris litteras desuper expeditas, quatenus essent in usu, confirmavit et approbavit; inhibens legatis, vicelegatis et gubernatoribus praedictis, in virtute sanctae obedientiae, ne ex tunc in posterum ipsi vel eorum aliquis causas huiusmodi, postquam coram dictis praesidentibus introductae fuissent, advocare et aliis iudicibus committere, aut quoquo modo iurisdictionem ipsam impedire valerent seu praesumerent; ac decernens omnia et singula contra praemissa acta, proces-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Prooemium.

Expositio.

sus et sententias nullius roboris vel momenti fore, minimeque exequi posse aut debere.

Confirmat facultatem cognoscendi causas alias concessam praesidentibus collegii doctorum civitatis Perusinae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, qui novissimis temporibus fuerunt civitatis praefatae gubernatores memoratas causas appellationum in ipsis concessionibus supra expressae terminis a praefatis praesidentibus advocare tentaverint; dictique exponentes propterea, ne concessio huiusmodi, quae, ut asserunt, adhuc in usu est, et publicae eiusdem civitatis utilitati valde conducit, labefactetur¹, opportune sibi a nobis in praemissis provideri summopere desiderent: nos, eorumdem exponentium votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, necnon praefatarum Leonis et Clementis praedecessorum litterarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, supplicationibus dictorum exponentium nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem praefati Leonis praedecessoris super facultate cognoscendi causas appellationum praedictas emanatam et a memorato Clemente praedecessore confirmatam ut praefertur, necnon, in quantum illam concernunt dumtaxat, supra dictas Leonis et Clementis praedecessorum litteras, quatenus sint in usu, auctoritate apostolicam, tenore praesentium, confirmamus et approbamus; inhibentes pariter legatis, vicelegatis et gubernatoribus praefatis in virtute sanctae obedientiae,

¹ Edit. Main. legit labefactatur (R. T.).

ne in posterum ipsi vel eorum aliquis causas huiusmodi, postquam coram dictis praesidentibus introductae fuerint, advocare et aliis iudicibus committere, aut quoquo modo iurisdictionem ipsam impedire valeant seu praesumant.

§ 3. Ac decernentes omnia et singula contra praemissa acta, processus et sententias nullius roboris vel momenti fore, minimeque exequi posse aut debere; easdem quoque praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac exponentibus praedictis plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, eorumque vicelegatos, ac dictae civitatis gubernatores, iudicari et definiri debere, irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum Iriilans.

§ 4. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis, quae in praedictis memoratorum Leonis et Clementis praedecessorum litteris respective concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria refellit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII septembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 23 septembris 1658, pontif. anno IV.

CCX.

Quod non extrahantur libri et scripturae ex archivis et conventibus ac bibliothecis canonicorum regularium Congregationis S. Augustini in regno Portugalliae existentibus.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exortium.

Conservationi et mantentioni librorum, scripturarum bibliothecarum et archiviorum publicorum omnium et singulorum conventuum Congregationis canonicorum regularium S. Augustini in regno Portugalliae existentium, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectum filium modernum priorem conventus S. Crucis Colimbriensis, qui totius Congregationis praedictae regni Portugalliae prior generalis ex consuetudine existit, specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eiusdem prioris nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Prohibet ac interdictum extrahere et asportare librorum et bibliothecarum canonicorum regularium Congregationis sancti Augustini.

§ 1. Ne de cetero quisquam, quavis auctoritate, officio vel dignitate fungens¹, libros, quinterna, folia, litteras apostolicas sub plumbo vel in formam Brevis expeditas, indulta et privilegia, aliasque scripturas publicas et privatas, tam impressa quam manuscripta, tam hactenus in quavis et quovis bibliothecarum et archiviorum conventuum et collegii Colimbriensis Congregationis huiusmodi in regno Portugalliae praedicto existentium collocata, et illis per quoscumque fideles donata et assignata, quam in posterum forsitan in eis collocanda et illis donanda et assignanda, quibusvis personis commodare, aut sub quovis quaesito colore, ingenio, causa, ratione aut occasione ex quacumque conventuum Congregationis huiusmodi

¹ Edit. Main. legit *fungentes* (R. T.).

bibliothecarum et archiviorum in dicto regno existentium extrahere et asportare, seu ut commodentur et asportentur permittere aut consentire audeat seu praesumat, sub excommunicationis latae sententiae ac privationis vocis activae et passivae poenis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, interdicimus et prohibemus.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, conventuum et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod praesentis prohibitionis copia in valvis singularum et singulorum cuiusvis conventus huiusmodi bibliothecarum et archiviorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat; quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Contraria revocantur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv septembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 24 septembris 1658, pontif. anno IV.

CCXI.

Constitutio super reformatione capituli generalis Congregationis Portugalliae canonicorum regularium Ordinis sancti Augustini¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per abundantiam divinae bonitatis impositum postulat, ut circa ea, per quae felici¹ religiosorum virorum vota sua Altissimo reddere iugiter satagentium directioni consulitur, sollicitis studiis intendamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Expositio.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum canonicorum regularium Congregationis Portugalliae Ordinis sancti Augustini nobis expositum fuit, quod capitulo generali eiusdem congregationis viginti et unus² dumtaxat religiosi ipsius Congregationis³ cum iure suffragii seu voti ferendi interesse hactenus consueverunt, nempe rector collegii Colimbriensis eiusdem Congregationis, duodecim priores totidem conventuum, qui Congregationem huiusmodi constituunt, ac octo procuratores, duo ex conventu S. Crucis Colimbriensis, et sex alii ex totidem aliis conventibus dictae Congregationis, quibus solis competit praerogativa mittendi ex conventibus huiusmodi respective una cum prioribus ipsorum conventuum ad praedictum capitulum generale procuratores a capitulis conventualibus eorundem conventuum electos. Verum experientiam compertum est hanc singularitatem Dei servitio dictaeque Congregationis utilitati plurimum adversari, quia priores dictorum conventuum privilegiatorum, sibi obnoxios seu partiales in procuratores eligi⁴ ordinarie desiderantes, variis artibus (ut evenire visum est) procurant, ut electis⁵

¹ Pessime edit. Main. habet *fel. rec.* pro *felici* (R. T.).

² Perperam eadem legit *unius* pro *unus* (R. T.).

³ Contra rationem contextus eadem fert *Congregatis* pro *Congregationis* (R. T.).

⁴ Ed. Main. habet *elegi* pro *eligi* (R. T.).

⁵ Videtur legendum *electio* pro *electis* (R. T.).

huiusmodi in personas aetatis immaturae nec qualitatibus ad hoc muneris necessarils praeditas cedat. Unde disciplinae regularis detrimentum semper consequitur et tumultus, turbulentiaeque saepe oriuntur. Hacque de causa de anno MDCL vir religiosus Martinus Monis frater Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, tunc temporis, seu alias, Congregationis praedictae visitator auctoritate apostolica deputatus, congregationi tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae retulit, se in visitatione dictae Congregationis Portugalliae a senioribus ipsius Congregationis religiosis accepisse, hoc praecipue punctum reformatione indigere, ut capitulum generale Congregationis huiusmodi personis dignioribus et maturioribus componatur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes Congregationis praedictae quieti consultum iri sperent, si, abrogata memoratorum procuratorum conventualium electione, duo collegae superioris generalis eiusdem Congregationis, qui etiam visitatores totius Congregationis huiusmodi existunt, necnon eiusdem superioris generalis substitutus, ac tres definitores, qui etiam supradicti conventus S. Crucis Colimbriensis, qui saepedictae Congregationis caput existit, visitatores sunt, et vicarius¹, quae² secunda a praefato superiore generali persona dictae Congregationis existit, magisterque novitorum conventus huiusmodi in eorundem procuratorum conventualium locum vocales dicti capituli generalis fiant; eisque adiungantur eiusdem Congregationis procuratores generales curiae Ulyssiponensis et civitatis Portugallensis, qui omnes cum in capitulo generali Con-

Supplicatio.

¹ Male edit. Main. legit *vicarium* (R. T.).

² Aptius lege *qui* pro *quae* (R. T.).

gregationis huiusmodi eligi¹ consueverint, praestantissimique dictae Congregationis religiosi esse soleant ab ipsa Congregatione in exercitio munerum eis respective demandatorum probati, sperandum est eorum ministerio inconvenientibus praenarratis remedium adhibitum iri: nobis propterea eorundem exponentium nomine humiliter supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere, de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut Congregationis Portugalliae huiusmodi paci et tranquillitati, eiusdemque regimini, quo melius in Domino fieri potest, pro pastoralis nostrâ vigilantia consulamus, necnon, ut ab eâ iurgia, dissensiones et querimoniae removeantur; advertentes quod electio octo procuratorum conventualium, qui unâ cum prioribus conventuum, qui eo iure potiuntur, ad capitulum generale ipsius Congregationis pergere et in eo vota reddere hucusque consueverunt, minus opportuna, praemissis de causis, reperitur, ex quo bonum religionis et regularem disciplinam non leve detrimentum pati saepe contingit; inhaerendo relationi aliâs de anno MDCXL ad praefatam cardinalium congregationem factae per memoratum Martinum dictae Congregationis Portugalliae visitatorem, auctoritate apostolicâ sicut praemittitur

¹ Edit. Main. habet *elegi pro eligi* (R. T.).

deputatum, praefatam octo procuratorum electionem eiusque usum et consuetudinem abrogandos et abolendos esse duximus, prout ex nunc, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, abrogamus et abolemus. Ac eius loco ius, facultatem et praerogativam interveniendi et suffragia reddendi in capitulis generalibus eiusdem Congregationis transferimus et translata esse volumus in totidem alios dictae Congregationis professores, scilicet in ambos collegas superioris generalis ipsius Congregationis, qui totidem totius Congregationis huiusmodi visitatores existunt, item in substitutum eiusdem superioris generalis, in tres definitores, necnon in vicarium et magistrum novitiorum memorati conventus S. Crucis Colimbriensis, qui insimul eundem numerum octonarum perficiunt, omnes ex gravioribus et dignioribus religiosi in ipso generali capitulo eligendi, prout respective eligi dicuntur. Ac insuper, quo huiusmodi capitula celebriora et magis conspicua reddantur, praefatis vocalibus, qui numero viginti et uno suffragiis seu votis firmis esse dicuntur, cum paribus praerogativis et iuribus, quibus ceteri praefati potiuntur, auctoritate et tenore praedictis superaddimus, ac de cetero superadditos esse volumus procuratores generales curiae Ulyssiponensis et civitatis Portugallensis praefataeque omnia in eadem Congregatione exinde perpetuo observari mandamus et praecipimus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quando-cumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane,

Decretum irritans.

si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria reijcit.

§ 5. Non obstantibus memorato usu procuratorum conventualium et aliis praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, eiusque conventuum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi, Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die x octobris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 octobris 1658, pontif. anno IV.

CCXII.

Confirmatio quarundam Ordinationum pro provinciâ Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Inscrutabili divinae providentiae arcano, meritis licet imparibus, ad Ecclesiae catholicae per totum orbem diffusae regimen vocati, ad ea, per quae religiosorum virorum in humilitatis spiritu et arctioris vitae observantiâ Altissimo vota

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

sua reddere iugiter satagentium quieti et felici directioni consulitur, libenter intendimus, illaque nonnunquam apostolico munimine roboramus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Hyacinthus de Deo minister provincialis et totum definitorium provinciae Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod ipsi, ut prospero eiusdem provinciae regimini et regularis observantiae conservationi opportune prospiciatur, multaeque vexationes fratribus provinciae huiusmodi per commissarios generales inferri solitae cessent, plurimum cupiunt auctoritatis nostrae patrocínio communiri ordinationes et capitula tenoris qui sequitur, videlicet:

i. Quod patres commissarii generales nullatenus quae ad ordinarium provinciae regimen spectant sibi usurpare possint; quod nec in aliquo, nisi per veram et iustam appellationem, in secundâ instantiâ se intromittant; nec illam accipere vel cognoscere valeant, quin prius a pleno definitorio provinciae nostrae provincialem nimiam procedere passione iudicatum sit; quia levi causâ et ad libitum praedicti patres commissarii generales appellationes accipiunt, et nullo servato ordine iuris res¹ penitus absolvunt.

Capitula proposita.

ii. Quod in ipsâ appellatione commissarii generales ad voluntatis placitum iudices nominare nequeant; sed in omni re iudicandâ et in dubiis omnibus quidquid fuerit conveniens a definitorio determinetur.

iii. Quod si commissarii generales, a provinciali praemoniti, completo provincialis triennio capitulum seu congregationem celebrare et in illis assistere ac

¹ Videtur reos pro res esse legendum (R. T.).

praesidere nolint, ipse provincialis capitulum seu congregationem celebret ac in illis praesideat: quia patres commissarii, si ad suae voluntatis nutum electiones efficere non possunt, dilant¹, et longo tempore, magnam reformationis districtione ac libertatis electionum praeiudicio, differunt.

iv. Quod patres commissarii generales in electionibus omnibus iam minis iam² promissionibus ad suum beneplacitum movendo electorum libertatem non tollant: quia hoc utuntur medio in suffragiis, postulamus, quod praedicti commissarii generales ante capitulum nullum vocalem sententiare nec iudicare possint; sed capitulo facto vocalem audiant, et actitato processu et definitorio tradito, ipsum definitorium in prima instantia praeter privationis officii vel vocis alicuius poenam reum iudicet.

v. Quod in electione commissarii generalis in India facta, utriusque definitorii, nempe nostrae provinciae Matris Dei et provinciae S. Thomae, voces adsint aequales, quatuor videlicet definitores, duo provinciae patres, antiquior scilicet et modernior qui provinciales extiterunt, custos et provincialis. Et quod ex defectu, seu aliquorum absentia, filii eiusdem provinciae, ille scilicet, cui ad ceteros definitionis actus in tali provincia convenit subrogatio, subrogetur, et nullo pacto, ad alicuius vocem supplendam, alterius provinciae filius admittatur, nisi eiusdem provinciae filius unde absentia contigerit. Si tamen casus fuerit quod electionis tempore pater aliquis non inveniatur, vel qui definitor extiterit, tunc ad huiusmodi electionem commissarii guardianus dignioris conventus eiusdem provinciae ubi suffragator absens erat filius absentis suppleat vocem.

¹ Verbum *dilant* non intelligo (R. T.).

² Forsan tam minis iam (R. T.).

vi. Quod electio commissarii generalis sit alternativa, scilicet in uno triennio eligatur ex nostra provincia filius, et in alio ex provincia S. Thomae. Et quod mortuo commissario eiusdem provinciae unde erat ipse defunctus commissarius filius, principalis guardianus electioni praesideat. Item quod finito tempore commissariatus, per spatium trium dierum alius eligatur, et quod commissarii praedicti duodecim annos habeant interstitii, nec reeligi possint, nisi transacto tempore, nec in tali officio sint nisi triennales.

vii. Quod commissarii generales fratribus domicilia assignare non valeant, nec eorum translationes a provinciali quocumque tempore factas impedire; sed provincialis omnia disponat; quia multi vocales et alii, subtimescentes se a patribus commissariis, si iuxta eorum placitum suis suffragiis non concurrunt, in partes proici remotissimas, sententiam permutant, et minus dignis assentiunt in eligendo. Etiam quod commissarii generales, qui nostrae provinciae fuerint filii, nullo pacto, finito commissariatus officio, in provincia S. Thomae manere et incorporare se possint, ad quod non valeat aliqua facultas.

viii. Cum usque adhuc nullus commissarius fuit visitatus, qua de causa effrenata audacia omnes incredibilia perpetrant absurda, postulamus quod commissarius electus de ipso commissario transacto syndicationem faciat, et provinciae definitorium, unde talis commissarius est filius, iudicet et sententiam fulminet.

xi. Et cum patres commissarii generales omnia apostolica privilegia et mandata (ultra religionis leges) spernent¹, Vestrae Sanctitatis pedibus inhaerentes et cernui postulamus, ut omnia ista a nobis postulata suum habeant vigorem et effectum, praecipiat, sub obedientiae prae-

¹ Videtur legendum *spernant* (R. T.).

cepto et poenam excommunicationis latae sententiae ipso facto incurrendam, a praedictis commissariis serventur.

x. Denique, quod ab omnibus molestiis ac violentiis, quas nobis et huic provinciae commissarii generales fecerint, ac si iustitiae ordinem, iuris et nostrorum provincialium statutorum non servaverint, et super omnia dubia nullitatis electionum, vel alterius cuiusque rei, ad dominos inquisitores apostolicos contra haereticam pravitatem in ista India commorantes et pro tempore commorandi¹, ut nostros iudices, conservatores et protectores, recurrere² possimus, et quod ipsi potestatem habeant omnimodam ut omnia iudicent et determinent.

Confirmat ordinationes in provincia Matris Dei Ordinis Minorum de Observantia in Indiis Orientalibus.

§ 3. Nos igitur, specialem eisdem exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, auditisque per eosdem cardinales partibus ac relatione dilecti pariter filii viceprocuratoris generalis Ordinis huiusmodi, praesertim ordinationes et capitula, tamquam bono regimini et regulari observantiae, necnon praefatarum provincialium Matris Dei Indiarum Orientalium Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantia

¹ Legendum *commorandos* vel *commoratos* (R. T.).

² Legendum foret *recurrere* (R. T.).

sancti Francisci tranquillitati et paci valde consentanea et opportuna, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac iuxta illorum tenorem deinceps exequi et observari mandamus et praecipimus, irritum et inane decernentes quidquid secus in praemissis a quolibet, quavis auctoritate, hucusque vel exinde actum seu statutum fuerit; salva tamen semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictarum provincialium et alii quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum harum serie specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique lo-

Decretum irritans.

Contraria tollit.

Transumptorum fides.

corum tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum in Arce Gandulphi, Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die xv octobris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 octobris 1658, pontif. anno IV.

CCXIII.

Confirmatio decreti magni magistri et consilii hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani circa expensas albergiarum per baiulivos conventuales in eorum a conventu absentia sustentandas.

Alexander Pape VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Militantis Ecclesiae regimini per abundantiam divinae bonitatis, nullo licet meritum nostrorum suffragio, praepositi, illa, quae a militiarum regularium, in eadem Ecclesia sapienter institutarum, et non solum laudabilis in subeundis adversus christiani nominis hostes periculis fortitudinis gloria, sed etiam regularis observantiae decoribus fulgentium, superioribus provide constituta esse conspicimus, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dicti filii Martinus de Rediu, magnus magister, et consilium hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quod ipsi ante paucos menses decretum ediderunt tenoris sequentis, videlicet: « Frater D. Martinus de Rediu Dei gratia sacrae domus hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani et militaris Ordinis sancti Sepulchri Dominici magister humilis, pauperumque Iesu Christi custos, universis et singulis praesentes nostras

1 Edit. Main. ad marg. habet 25 (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

litteras visuris, lecturis, salutem, etc. Notum facimus, et in verbo veritatis attestamus qualiter infrascriptum decretum una cum sequenti relatione extractum fuit ex libro conciliorum¹ in cancellaria nostra conservato, in quo similia notari et registrari solent, quod quidem in hanc publicam firmam extrahi et redigi iussimus, ut ubique, tam in iudicio quam extra, eidem plena et indubitata fides adhibeatur, cuius tenor est qui sequitur, videlicet:

Die xvii mensis iulii MDCLVIII, venerandi magnus cancellarius frater D. Ioannes Ximenes de Vedoya, prior Tolosae frater Dionysius de Pollastron Laillière, prior Daciae frater Christianus de Osterbausen, et baiulivus Cremonae frater Pompeus Rospigliosus, commissarii super providendo albergiarum sustentationi in absentia venerandorum baiulivorum conventualium die xi instantis mensis deputati, retulerunt ut sequitur, videlicet:

Eminentissimo signore, e sacro Consiglio.

Considerando, in conformità della commissione dataci da vostra eminenza e sacro Consiglio sotto li 11 del presente mese, la impossibilità che li luogotenenti dei venerandi baiulivi conventuali hanno di sustentare l'albergo, non bastando per le spese la quantità di danaro che essi venerandi baiulivi li contribuiscono nella conformità dell'ordinazione seconda de' baiulivi dichiarata da questo sacro consiglio sotto il primo di dicembre prossimo passato, siamo nel parere seguente.

1. Che d'oggi avanti detti venerandi baiulivi conventuali, che sono di presente, o saranno in futuro, ancorchè, nella conformità che gli permette detta ordinazione, siano assenti da convento, devano fare intieramente tutte le spese dell'al-

1 Videtur legendum conciliorum (R. T.).

bergo l'oro per mezzo de' suoi procuratori, senza che li detti luogotenenti abbiann da partecipare in dette spese, nè ingerirsi nel mantenimento dell'albergo, e che non avendo in conventu procuratori prnnti, condannerà a quest'effetto il comun tesoro abbia da somministrare per essi tutto il denaro, che sarà necessario per sustentare gl'albergo, incaricando il far le spese alli procuratori di detti venerandi baiulivi, che avranno procura sufficiente, o ad altre persone a detti venerandi procuratori ben viste.

II. Che, a fine che il comun tesoro possa comodamente far questo sborso, detti venerandi baiulivi devano consegnare in mano dei ricevitori ogni sei mesi anticipatamente la somma, che per altro tempo da essi sarà domandata, conforme l'ordine di detti venerandi procuratori per dette spese, e tralasciando di farlo, li ricevitori, senz'altro ordine del convento, procedano subito a sequestrarli le commende e altri beni che avranno della religione, e altrimenti li stessi ricevitori siano caricati di detta quantità.

III. Che in casi di promozioni di detti venerandi baiulivi ad altre dignità, se' per dette somme da loro sborsate si troveranno debitori del comun tesoro, s'intendano incapaci a conseguirle se non avranno prima delle smutizioni e stazioni soddisfatte, e avendosi promosso se li restituisca il denaro che anticipatamente avranno depositato quella parte che avanza delle spese fatte in fin al tempo delle promozioni.

IV. Che le cose suddette s'intendano per tutte le venerande lingue, eccetto quella d'Alemagna, stante gli accordi particolari che sopra le spese dell'albergo sono in essa.

E finalmente che V. E. resti servita di

1 Male edit. Main. legit si pro se (R. T.).

rappresentare il tutto per lettera a Nostro Signore, supplicandoli a nome del venerando Consiglio la confirmazione, rimettendoci sopra questo nostro parere alla prudenza di V. E. e questo venerando Consiglio.

Il gran cancelliere Fr. D. INNOCENZO XIMENEZ de Vedoya.

Il prior di Tolosa Fr. D. DE LALLIÈRE.

Il prior di Dacia Fr. CRISTIANO D. OSTERHAUSEN.

Il baiulivo di Cremona Fr. POMPEO ROSPIGLIOSI.

Qua relatione audita et mature perpensa excellentissimus ac reverendissimus dominus magnus magister et venerandum consilium cum suffragiorum scrutinio praesertim venerandorum commissariorum opinionem laudaverunt, approbaverunt, et apostolica confirmatione confestim postulanda muniri decreverunt.

Et quia ita se habet veritas, factaque fidei cum originali collatione concordare comperimus, ideo in huius rei testimonium bulla nostra magistralis in cera nigra praesentibus est impressa. Datum Melitae in conventu nostro die xvii mensis iulii MDCLVIII. Registratum in Cancellaria.

Fr. PETRUS BASUGA, Vicecancellarius.

(Locus bullae).

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desiderent, nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum

Praedictum decretum confirmatum.

serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim in singulis eius partibus, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis, robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui de super quomolibet intervenerint, supplementus.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quandoeumque spectabit, inviolabiliter observari, et in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac quaevis dicti hospitalis tribunalia, ludicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§ 5. Non obstantibus praemissis, necnon, quatenus opus sit, confirmatione a felicitis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro emanata, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem hospitalis, eiusque linguarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et

1 Edit. Main. legit *tribunalium* (n. t.).

expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi octobris mdcxviii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 31 octobris 1658, pontif. an. iv.

CCXIV.

Bulla sive litterae decretales canonizationis S. Thomae de Villanova archiepiscopi Valentini.

Alexander episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Sanctissimum regem et prophetam, cum Dei spiritu plenus omnia creaturum rerum genera et creatorem suum laudandum dulcissimis psalmis invitat, hominum praecipue causa id facere non obscure cognoscitur. Etenim angelicae mentes, quas primo vocat, animantia item cuncta atque inanimata, quae deinceps appellat, nihil admodum eiusmodi sive inissu sive incitamento indigebant; quippe illae beatitudinis suae necessitate per sanctum hymnum incessabili voce proclamant; ista vero suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque divinitatem opificis contemplantibus laudandum praebent. Igitur fideles prophetis vocibus polissimum excitantur, quibus maxime dicitur: *Elevate Dominum in Sanctis eius; honorantes*

Prooemium.

1 Syntaxis *laudandam* requirit (n. t.).

videlicet viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria et honore coronavit in caelis; domesticos Dei vestris in difficultatibus suppliciter advocantes; denique Dominum agnoscentes et colentes in servis eius. Atque hoc ipsum catholica Ecclesia, Spiritu Sancto docente, praeclare intelligit, dum filiis suis quotidie fere Sancti alicuius memoriam divino officio ac precibus recolendam offert celebrandamque, et dum temporis intervallis nonnullos egregiae sanctitatis et miraculorum luce inter alios veluti sidera coruscantes, divino instinctu, apostolica pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, populisque fidelibus venerandos proponit; nimirum ut ea ratione omnipotentis Dei laus et gloria magis magisque increbrescat, eiusdemque bonitati ac benignitati simul agantur gratiae, qui dedit virtutem et potestatem talem hominibus. Quod vero idem Deus in haec tempora, quibus ineffabili providentia, nullis nostris meritis, Ecclesiae suae praesesse nos voluit, reservavit, ut sanctissimus sibi maxime dilectus sacerdos Thomas de Villanova eo titulo, atque honore decoraretur, nobisque hanc mentem inspiraverit, sedulo felicitatem in Domino gratulamur, quod novum ac salutare sanctitatis exemplum intueri propius, novumque apud Dei misericordiam interpretem et intercessorem praesentibus in periculis atque necessitatibus invocare praecipue possit, eiusque precibus pacem et tranquillitatem in diebus suis, placato Domino, sperare. Seorsum autem nostro nomine pro eo, ut debemus immortales gratias humillime habemus, atque agimus eidem divinae benignitati. Iam vero ut Thomae sanctitas testimonio etiam nostro innotescat:

Ortus S. Thomae de Villanova.

§ 1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in castro Fontisplani Toletanae dioecesis anno a salute orbis reparata mcdlxxxviii,

ex honestis et catholicis parentibus, Alphonso Thoma Garcia de Villanova eiusdem dioecesis oppido, et Lucia Martinez Castellana, adeo charitati deditis, ut nunquam ab se vacuo sinu egenum abire permiserint.

Pintus in pauperes.

§ 2. Ac veluti ingenito quondam pietatis et misericordiae sensu ex matris alvo secum delato, et sub huiusmodi parentibus educatus, antea visus est se Deo dicare, quam Deum posset per aetatem cognoscere. Nunquam negavit pauperibus Christi quod peterent, et oculos viduae expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea; nam ientacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus, saepe domum repetebat sago, thorace, pileo, caligis et pallio denudatus; matrem quandoque enixe precatus, ut pauperi supervenienti consuetae ac quotidianae elemosynarum distributioni paratum sibi prandium adliceret, spondens ea die se minime comesturum; quo obtento, et innocenti ieiunio satur, mentem divina esurientem caelestibus dapibus recreabat. Et exinde ad xenodochia reficiendis languentibus ova recens edita deferebat; usque adeo a teneris unguiculis in egenos effusus, ut pullos ipsos gallinae sublato Christi Domini pauperibus distribueret; ac messoribus aliquando praefectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum, sed proprium ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen parentum imperio aeque subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

Corporis castigatio.

§ 3. Optavit enim, et datus est ei sensus, invocavit et venit in eum spiritus sapientiae, quo agente, Patrem luminum et domi et in templis assidue precabatur, et concupiscentiam carnis robusto atque integro sanctitatis rigore calcavit, casti-

gans corpusculum suum et in servitatem redigens, cilicio et flagellis domans; quibus ab eo per oblivionem in cubili quandoque relictis, et a matre non sine admiratione repertis, evidenter patuit in eo a tritura sementem, a vindemia palmitem, a pomis radicem praeveniri. Quam sane in se ipsum privatam et tacitam severitatem pari etiam modestia condiebat; adeo enim modestus fuit, ut nunquam e terra oculos levare consueverit; adeoque castus et pudicus, ut ad extremum usque spiritum virgo permanserit, neque unquam ex eius ore verbum prodierit, quod puritatem pectoris non redoleret.

Doctrina.

§ 4. Intelligens autem fore ut ii qui docti fuerint quasi splendor firmamenti, et qui ad iustitiam erudiunt multos quasi stellae in perpetuas aeternitates fulgeant; Compluti in collegio S. Idelphonsi in disciplinis et facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facile superavit. Logicas subinde et theologicas quaestiones explanavit. Iam vero satis in christianam palaestra edoctus, ac evangelici memor effati: *Qui non renunciat omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus*, audito parentis obitu, se cathedrae ornamento et commodis abdicavit, ac integrum patrimonium virginibus alendis addixit: quo illis erectum fuit xenodochium in oppido Villaenovae, adhuc *hospitale archiepiscopi* nuncupatum.

Ordinem Eremitarum sancti Augustini reformatorem ingreditur.

§ 5. Interim inclinavit aurem suam, ut audiret loquentem in se Dominum, et dicentem: *Obliviscere populum tuum et domum patris tui*. Unde, cum annum septimum et vigesimum ageret, ne secularium strepitu curarum a perfecta cum Deo unione distraheretur, duxit eum Dominus in solitudinem, ut ibi loqueretur ad cor eius; ibique Ordini Eremitarum S. Augustini in Salamantino conventu nomen dedit die xxiv novembris mdxvi, ac, peractis per annum mira austeritate vitae religionis

rudimentis, recurrente mox eadem die xxiv novembris ibidem solemnem professionem emisit, et aemulatus charismata meliora, eam brevi religiosae perfectionis metam attingit, ut, vix biennio elapso, eiusdem conventus S. Augustini Burgensis, visitoris provinciarum Castellae et Beticae, provincialis definitoris eiusdem provinciae Castellae, et prioris conventus Vallisoletani munia iis vitae ac morum exemplis obivit, eoque zelo labefactam regularis disciplinae integritatem restituit, ut numero reformatum Ordinis adscribi promeruerit.

§ 6. Inter haec, volente Altissimo rigare montes de superioribus suis, iussus est talentum sibi a Domino creditum non abscondere in terra, sed ut sapientissimus dispensator in communem utilitatem convertere. In praedicto igitur percelebri Salamantino conventu ex obedientia Magistrum sententiarum et religiosus sui Ordinis et exteris advenientibus exposuit, S. Thomae doctrinam sequutus; ad quod et nominis similitudo et religionis consuetudo eum hortabantur; eoque doctore tantus fuit discipulorum profectus, ut, cum sanctum bellum principibus et potestatibus tenebrarum indicere decrevisset, eos dignos invenerit quos ad expugnandas Mexicanas infidelitatis arces, dum ipse postea provincialis officio fungeretur, ad apostolicam formam plene conformatos, ut angelos veloces ad gentem christianae religionis penitus ignaram transmitteret; eos accendens proposito gaudio aut futurae illarum a Deo aversarum mentium conversionis, aut proprii pro Christo effusi sanguinis laureae consequendae; quorum primum non sine magno christianae reipublicae emolumento clementissimus Dominus felicissimo eventu per illos comprobare dignatus est.

1 Videtur deesse vox prioris (R. T.).

In Salamantino conventu discipulos instruit.

Divinum verbum dispensat.

§ 7. Dum in istis versatur, Spiritus Domini super eum pauperibus evangelizare misit eum. Nam e cathedra ad suggestum ex obedientia translatus, visus est populis tuba vitae et vox caelorum, ac proinde vas electionis, ut portaret nomen Iesu coram regibus et principibus. Propterea Carolus V imperator eum sibi a concionibus singulariter elegit; cuius apostolicus spiritus omnibus omnia factus sapientibus et insipientibus verbi divini pabulum erogavit, ita ut una omnium voce Spiritus Sancti organum proclamaretur.

Granatensem ecclesiam recusat, Valentiam ex praeecepto suscipit.

§ 8. His permoti idem Carolus V et Philippus II Hispaniarum rex catholicus labefactam Valentinae ecclesiae ex diuturna viduitate disciplinam Thoma tantum praesule ad eam proposito restitui posse pie crediderunt. Verum, ne, ut antea Granatensis ecclesiae infulas recusaverat eo quod elegisset abiectus esse in domo Dei sui, etiam Valentiae curam suscipere abnueret, ubi imperatoris ac regis voluntatem non satis urgere compertum fuit, iisdem petentibus a suo superiore adactus, cellam cum lacrymis descrens, Valentiam sese contulit, et in conventu S. Mariae de Succursu Ordinis S. Augustini eque descendens, fastu solemniter ingressus vitato, pedes cum socio, simplicis religiosi habitus indutus, ad cathedralem perrexit; atque haec humilitatis fundamenta iccit, ut ecclesiastici praesulis culmen quo profundius stabiliret, eo solidius et sublimius eveheret.

Ecclesiasticam disciplinam et laicorum mores instaurat.

§ 9. In hoc cathedrae fastigio bonus iste pastor animam suam posuit pro ovibus suis, et licet gladius persecutoris eum non abstulerit, martyrii tamen palmam non amisit; ecclesiasticam enim disciplinam et laicorum mores coacta sy-

1 Forsan legendum praeposito (R. T.).

2 Edit. Main. legit insulas (R. T.).

3 Videat lector an legendum equo vel quid aliud pro eque (R. T.).

nodo provinciali multis affectus iniuriis instauravit; mox ad ovium suarum salutem promovendam conversus, plurimos ad vitae semifam, aequae prudentis ac ignitae charitatis vi, exhortando, ieiunando, orando, proprium etiam sanguinem iteratis flagellationibus fundendo, revocavit, ut vere dicere posset: *Die noctuque aestu vigeat et gelu, fugiebatque somnus ab oculis meis*.

§ 10. Et quamvis suaviter animos ad honestatem sectandam allicere studisset, fortiter tamen finem attingere non praetermisit; nam et invictum animam in tuendis Ecclesiae iuribus, et ecclesiastica restituentia et conservanda auctoritate ostendit, illis verbis usus: *Se gloriosam magis mortem, quam odibilem vitam amplecti, nec supplicia pro ecclesiastica immunitate ex debito pastoralis officii in libertatem vindicanda timere aut fugere*. Quod ex animo dictum ostendit, quum regio ministro, minitanti rerum temporalium exspoliationem, imperterrita mente respondit: *Tunc magis locuples ero, cum temporali subsidio libero ad cellam laetus remigrabo, ubi D. Augustinum parentem meum inveniam, a quo non nisi invitatus et lacrymans discessi*. Delinquentes debitam poenam subire censuris coegit ecclesiasticis, eximia charitate exaestuans, et se pro suis holocaustum offerens, quos obsecrando et arguendo corrigere non posset; iisdem enim adstantibus se usque ad sanguinem flagellando, semetque cum lacrymis increpando, cuius peccatis fieri dicebat si non respicerent, sic compungebat, ut eos ad poenitentiam et meliorem frugem reduceret.

§ 11. Ita tamen mira benignitate, charitatis excellentia, prudentiae suavitate plures tum e clero tum e populo in viam timoris Domini reduxit, ut, ubi malo

1 Forsan legendum tis pro suis (R. T.).

2 Videtur legendum respicerent (R. T.).

Ecclesiasticae libertatis promulgator.

Puritatis amator impudicos detestatur.

suorum familiarium exemplo ne alii infici possent vereretur egregius puritatis amator, neque ad horam ullum impudicitia foedatum domi suae delinuerit; quin et ipsum fratris filium, lasciviae culpa notatum, domo expullit, et patriam repetere sine mora coegit.

§ 12. Quapropter sic in labore et aerumnis, in vigiliis et ieiuniis, arguens, obsecrans, increpans in omni patientia et doctrina, omnibus omnia factus est, ut omnes lucrifaceret, et alter veluti Paulus, divinus intellectus et divini amoris cereus nuncuparetur; adeoque Dei amore flagrabat, ut passim dicere soleret, sibi prope modum tolerabilius videri se in infernum dimitti, quam non diligere Deum, et praesentibus ignibus et tormentis illud unum expavescere quod, qui cruciantur in inferno, Deum oderunt.

§ 13. Et ecce data est ei pax foederis Domini, et fuit illi pactum sacerdotii sempiterni¹, quia zelatus est pro Deo suo et expiavit scelus filiarum² Israel; et quia misericordiam habuit, erudit quasi pastor gregem suum, Christo Domino dilectus et obtemperans pavit agnos, pavitque oves ipsius. Adeo enim fuit in pauperes liberalis, et parcus erga se ipsum, ut, quo egenis, quorum se parentem gerebat, largius subveniret, laceras indueret vestes, quas propriis manibus sarciebat, unicum pileum proprio usui domi asservaret, cubiculum storeis vestitum incoleret, super sarmen-tis in terra quiesceret, et saepe pauperes convivas ex eadem patina cibum sumere permitteret; ipse vero adeo parce comederet, ut senio et infirmitate confectus, unico eoque modico ferculo mensam instrui permiserit, et oeconomo secus cum³

precibus suadenti saepius responderit: *Iniquum esse, ut servus pinguiori cibo, quam domini sui pauperes, vesceretur*: Interea proprio cubili desumens, et indusiis se ipsum exuens, ea pauperibus largiebatur, ratus ea, quae pauperum erant, citra iniuriam illis denegari non posse, in quo sui sanctissimi patriarchae Augustini perfectus extitit imitator et filius, quod nil suum aestimavit, imo. totum repulavit commune cum fratribus; unde et sancti Gregorii Magni vestigia sequutus, catalogum pauperum omnium penes se retinebat, ut singulis pro egestate consulere posset. Praeterea puellis egenis dotem pro conditione suppeditabat. Cumque Mauri praedati essent oppidum Collera suae dioecesis, et plurimos incolas captivos duxissent, ingentem aureorum vim in illis e iugo servitutis redimendis liberaliter profudit. Cumque experientiam didicisset pauperes feminas natorum in publica via projectorum vitam negligere, ad se pueros afferri curavit et grandem pecuniae summam in iis alendis impendit.

§ 14. Tria erexit collegia, quae pinguibus dotavit proventus: primum Valentiae, alterum Compluti, tertium Oriolae; e quibus viri tum probitate tum doctrina praestantes plurimi prodierunt.

§ 15. Insignem hanc viri secundum eorum pietatem ille idem piissimus Dominus, qui et facit mirabilia magna solus et est mirabilis in sanctis suis, singularibus testimoniis divinae suae dexterae, praeter consuetum causarum secundarum ordinem operantis, acceptissimam sibi esse confirmavit. Ad sublevandam enim miserabilis feminae familiam factum est, ut subcustos frumenti archiepiscopalis ab eo mitteretur ad horreum, quod paulo ante vacuum penitus reliquerat, quo cum pervenisset, e ianuae rimis grana exuberantia cum suboeconomo et alijs conspicatus est, et dum ianuam aperire student, magna

Tria erexit collegia.

Dens triticum multiplicavit in horreo.

Totus in Dei et proximi charitate flagrabat.

In pauperes liberalis, erga seipsum parcus.

1 In vulgata num. xxv, 13 legitur sempiternum (R. T.).
2 Legendum filiarum ut num. xxv, 13 (R. T.).
3 An legi debeat eum pro cum, incerta res est (R. T.).

vi frumenti compressam vix totis viribus impellentes reserare potuerunt; quomobrem stupore perculti magnis vocibus inclamant miraculum. Tumque Thomas eo accurrens, cunctis silentium praeci-piens, mulieri triticum elargitus: *Vescere, ait, et Omnipotenti gratias age, qui tibi illud paravit.*

§ 16. Ad haec conscius se missum, ut mederetur contritis corde, producto super pauperem quemdam Caesaraugustanum, quadraginta iam annis paralyti laborantem et fulcimentis insistentem signo sanctissimae crucis dicens: *Confide, et dic gratias Deo, qui dignatus est tibi salutem imper-tiri*, consolidavit bases et plantas eius, ita ut paralyticus se erigeret undique validus, relictisque fulcimentis ad pedes eius procumberet: cui sanctus archiepiscopus silentium indixit, ac Deo gratus ut esset et pro se preces funderet hortatus est.

§ 17. Memor etiam promissionis Christi Domini: *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis*, nunquam ad conciones habendas perrexit, aut conversionis alicuius provinciam suscepit, nisi Deum prius effusis precibus exorasset, ut divina gratia dura peccatorum corda emol-lire dignaretur; mox ab huiusmodi oratione consurgens eo fervore, ardentique zelo peccatores corripuit, ut quamplurimos ad poenitentiam et perfectioris vitae semitam revocaverit; quos tactos dolore cordis intrinsecus ad confessarii pedes illico accurrere impellebat. Contigit etiam, ut, coram dicto rege Philippo II agens de ineffabili Sanctissimae Trinitatis mysterio, eo usque exererit mentem, ut archiepiscopus Granatensis, vir doctrinam ac pietate praeditus, dixerit se non putasse eo illum sese potuisse attollere, quod, quae audisset, humanum intellectum longe ex-cederent. Huiusce vero et aliarum quamplurimum¹ concionum codex, se superstitie,

1 Forsan quamplurimarum (R. T.).

nunquam Thomae singularis modestia ut typis committeretur praebuit assensum.

§ 18. Continuum insuper Dei servus mentis elevationem patiebatur, ita ut a concionibus, aliisque sacris functionibus abstinere cogere-tur, exinde mundi gloriae ratione devitans. Quem tamen, in novissimo loco interius recumbentem, altius, qui eum ad nuptias invitaverat, non sine magna gloria coram discumbentibus ascendere compulit. In ipsa enim Ascensionis Dominicae celebritate, cum divinis officiis interesset, ad antiphonam Nonae, et, videntibus illis, elevatus est, et ipse quo e terra sublatus prorsus immobilis integro duodecim horarum spatio omnibus videntibus permansit; quasi iam felix illa anima suo itineri ad Deum se accingeret.

§ 19. Tandem his multisque alijs meritis plenus in febrim incidit, ac, cum pe-culium domesticum iamdiu in pijs usibus consumpsisset, quae pauperrimae suppel-lectili supererant inter pauperes familia-res partitus est; oblitus vero cuiusdam Commentariensis patrisfamilias egeni, cu-bile quo aegrotans iacebat, cum nil aliud ipsi superesset, ei donavit, et tunc, ut quod suum erat ferret, hortabatur; at, renuentibus familiaribus ipsum super sto-ream ponere ut fieri postulabat, mira humilitate per viscera Iesu Christi a Com-mentariensi eiusdem cubilis usum ad mortem usque precatus est, ut, qui alijs pauperibus totus vixerat, in alieno decedens pauperrimus moreretur.

§ 20. Cumque orans et vigilans expectaret adventum Domini sui, episcopus Segobricensis ultimum adventare vitae terminum nunciavit, cui exhilaratus gratias egit et addidit: *Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibi-mus*; usurpans etiam illud S. Martini: *Si adhuc populo tuo sum necessarius, non*

1 Forsan legendum hunc (P. T.).

In Ascensionis Dominicae celebritate a terra elevatus est.

Aegrotus lectum suum pauperi largitur.

Pecunia in pauperes distributa, omnibus ecclesiae sacramentis munus, eorum hortatus est.

Paralyticum sanat.

Quamplurimos ad poenitentiam revocavit, et mira de divina Trinitatis mysterio exposuit.

recuso laborem; sin minus, cupio dissolvi et esse tecum. Tunc vero, cum per oeconomum quinque millium aureorum summam superesse significaretur, eam pauperibus distribui mandavit; cumque intellexisset omnibus civitatis pauperibus abunde esse subventum, et adhuc mille et quingentos aureos reliquos esse, ad immortalitatis bravium terrenis omnibus affectibus exspoliatus anhelans, sic conquestus est: *Cur me hic detinetis adhuc, ne ad fruendum bono, quod mihi paravit Dominus, evolem? properate, opus absolvi, ne ipse diutius hic in labore anxius detinear, sed tandem in pace Christi requiescam.* Et certior factus iam omnia consummata, ipse suum iam consummaturus cursum, Deo gratias agens addidit: *Nunc laetus ad agonem propero, nudus cum nudo, nil habens unde teneat, strenue luctaturus;* iussitque se sacro oleo muniri et clerum vocari, cui, sumpto sanctissimae Eucharistiae sacramento, sanctitatem vitae et perpetuam erga sanctam Sedem Apostolicam obedientiam ex testamento legavit.

§ 21. Demum semel adhuc sub speciebus sacramentalibus venerari cupiens Deum Salvatorem, quem mox facie ad faciem sese intuiturum sperabat, in suo cubiculo sanctum sacrificium confici, et interim sibi Dominicae Passionis Evangelium secundum Ioannem legi voluit; eoque cum alta contemplatione audito, ac miram pietate et humilitate augustissimo sacramento, erga quod semper devotissimus extitit, ad elevationem adorato, prae gaudio vim lacrymarum profundens, inchoavit canticum: *Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace;* eoque absoluto, subdidit: *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum;* quae cum diceret, expiravit, die VIII septembris, vespere Nativitatis Beatissimae Virginis, cuius, dum viveret, amore lan-

guebat, anno salutis MDLV, aetatis suae LXVIII.

§ 22. Clerus et populus, qui ad Deum confugerant indicta supplicatione generali pro suo languente pastore, in ecclesia S. Thomae apostoli stationem peregerunt; adeoque universalis ploratus invaluit, ut cleri cantus non audirentur; et ad antiphonam: *Non sumus digni a te exaudiri,* cantores, dolore et commiseratione commoti, illam prae lacrymis absolvere nequiverint. Mox, audito pulsu campanae illius obitum nunciantis, ita planctus omnium erupit, ut cuiusvis conditionis homines, quasi amentes per vias discurrentes patrem se amississe conquererentur.

§ 23. Corporis vero aspectu in tam ingenti iactura idem populus adeo se levare posse putabat, ut illud pontificalibus indumentis et florum coronam, virginitatis eius insigni, ornatum ad praefatam ecclesiam S. Mariae de Succursu Ordinis sancti Augustini delatum, humo tradi non permisisset, nisi fratres eiusdem monasterii sepulturae clanculum mandassent. Talis autem erat gratia eius corporis emortui, ut viventi haud absimile appareret.

§ 24. Successive tamen multa sunt eius suffragantibus meritis edita miracula, Domino cooperante, et servi sui usque ad mortem fidelis vitae sanctitatem confirmante sequentibus signis.

Duo etenim mortui ad vitam revocati fuere: Paulus Franciscus Cardona post septem mensium febrim extinctus, et Sperantia Valeria decem quoque mensium febrim consumpta, non solum vitae sed etiam integrae sanitati restituti sunt.

Marcella de Lizania tertium annum agens trimestri morbo distillationis in pectore affecta, vehementi et assiduam tussi ita afflicta, ut erumpente e pectore sanguine cibum sumere, aut sumptum retinere non posset, distillatione etiam ad eius oculos descendente, remediis omnibus ad

Locus sepulchrae.

Corporis emortui gratia.

Miracula post mortem.

Spiritum dans expiravit die VIII septembris MDLV. Placuit magis super eum.

eius curam adhibitis, spe ad salutem pristinam redeundi prorsus destituta, ad sepulchrum Thomae delata, postera die, hora qua sacrum pro eius sanitate celebrabatur, sanata est, et de cubili surgens ad matrem incolomis, quasi nunquam passa fuisset ophthalmiae morbum, clarissimis oculis festiva contendit.

A carcinomate Franciscam Nadal liberavit, et Catharinae Vincentiae Roselon innumerabilibus plagis per quinquennium cruciatae insperatam salutem reddidit.

Petrum Antonium, sutorem, ex nervorum contractione per biennium claudicantem, iamque inutilem, sanavit.

Iacobus Cervera, caementarius, ulceribus insanabilibus plenus, ab eo sanatur. Vincentius Cyprer, nervis ex paralyti solutis, sanitatem pariter impetravit.

Arida ubera Catharinae Montaltae, ad motis floribus quibus servi Dei sepulchrum respersum erat, ad infantulum sustentandum lacte illico affluere visa sunt.

Ludovico Lemosy, per sex annos adeo pedibus laboranti ut saepissime cubili immobiliter inhaereret, bases et plantas consolidavit.

Quatuordecim annorum herniam Ioannem Tibicinem afflicto pristinae sanitati restituit.

Septennem puellam Vincentiam Matheum in puteum delapsam, in aquis per tres horas submersam eripuit incolumem.

Quibus coruscantibus signis lux effulsi, ostenditque venerandum esse in terris, quem in caelis adeo acceptum advocatum humana haberet infirmitas.

§ 25. Agimus igitur omnipotenti Deo quammaximas possumus gratias, et repletum est gaudio cor nostrum et lingua nostra exultatione, quod nullis nostris suffragantibus meritis, sed inscrutabili sapientiae suae arcano hanc servi sui canonizationis celebrationem per nostrae humilitatis mi-

Pontifex gratias agat Deo.

nisterium toti orbi splendescere praordinavit. Cum enim iam ab eius felici occasu per universas gentes et nationes ipsius sanctitas celebraretur, et ipsius nomen apud christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem eius tot miracula, quae etiam in dies una cum eius veneratione augebantur, via parabatur a Patre luminum Thomae clarificationi.

§ 26. Propterea ab Ordinario processus informativus sacrae congregationi rituum exhibitus fuit anno MDCVMI, et accedentibus precibus etiam clarae memoriae Philippi III Hispaniarum regis catholici, necnon praesulum et procerum deputatorum regni Valentiae ac totius Ordinis Eremitarum sancti Augustini tertio repetitis, ceterisque de more peractis, responsum fuit a praedicta congregatione plane constare de validitate processuum, de virtutum excellentia, de fidei puritate, vitae sanctimoniam, miraculorum operatione, fama sanctitatis, et frequentiam populi ad servi Dei sepulchrum; ac propterea posse (si Summo Pontifici placuisset) imposterum nuncupari Beatum, et de eo tamquam de Confessore Pontifice quotannis in regno Valentiae a religiosis utriusque sexus Ordinis sancti Augustini, et in civitate Valentiam clero tam seculari quam regulari recitari officium et missam celebrari. Quibus annuit felicis recordationis Paulus V praedecessor noster, ac desuper litteras in formam Brevis concessit, et praedictum indultum mox extensum fuit ad omnes utriusque sexus religiosos praedictos regnorum Castellae, Aragoniae et Cataloniae, necnon ad oppidum Villaenova, et tandem ad omnes pariter utriusque sexus religiosos Ordinis sancti Augustini ubique terrarum existentes.

§ 27. Eodem quoque anno, duobus aliis insuper approbatis miraculis, censuit eadem congregatio tota, posse Sedem Apo-

Processus et instantia canonizationis.

Votum sacrae Congregationis.

stolicam ad solemnem eiusdem Beati canonizationem quandoeumque iuxta sanctae Romanae Ecclesiae ritum et sacrorum canonum dispositionem procedere.

§ 28. Verum supervenientibus novis decretis recolendae memoriae Urbani Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, si luit causa, nusquam fuit facta praemissorum omnium relatio similis memoriae Innocentio X itidem praedecessori nostro, et ab eo deputatus in relatores tunc in humanis agens bonae memoriae Fridericus sanctae Romanae Ecclesiae cardinalis Cornelius nuncupatus, et signata commissio re assumptionis causae. Demandatum etiam fuit dicto cardinali Cornelio relatori cum dilecto filio Hilarione Roncato et quondam Terentio Alciato consultoribus examen operum eiusdem servi Dei Thomae, et facta relatione decretum in illis nihil contra fidem et bonos mores nec aliquam doctrinam a catholico sensu alienam contineri.

§ 29. Postea decretae litterae remissoriales ad probandum ea quae supervenerant post indulgentiam venerationem, et directae litterae venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Valentino et Segobrigensi et Derthusensi episcopis, et transmissis ad Urbem processibus, in locum praedicti cardinalis defuncti subrogatus est dilectus filius noster Ioannes Baptista cardinalis Pallotta nuncupatus, dicti Ordinis sancti Augustini protector: a quo iisdem processibus in congregatione praedicta relatis, ab eaque mature discussis, declaratum est, abunde constare de validitate, de relevantia, de incremento cultus, ac etiam de duobus aliis miraculis de novo patris, et sic adimpleta esse omnia ea quae novis decretis expetebantur.

§ 30. Accedentibus carissimis in Christo filii nostri Philippi IV Hispaniarum regis catholici, venerabilium etiam fratrum nostrorum archiepiscoporum et episcopo-

rum regnorum Hispaniae, necnon eorumdem procerum ac etiam totius Ordinis Eremitarum sancti Augustini precibus, quibus a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris praedictis et a nobis id saepius postulaverant et postulabant.

§ 31. Reliquum erat, ut de more universam causam cardinales, quibus id commissum fuerat, recenserent; et pro rei gravitate recognoscerent. Id quod cum recte fideliterque praestitissent, idemque omnes sensissent, praedictus deinde Ioannes Baptista cardinalis de vitae sanctitatis, virtutibus et miraculis servi Dei Thomae, necnon de actis omnibus in eadem rituum congregatione coram nobis habita plenissime retulit. Mox per venerabilem etiam fratrem nostrum Iulium episcopum Sabinensem S. R. E. cardinalem Sacchetum similiter nuncupatum, dictae congregationis praefectum, totius summam processum in consistorio nostro secreto plene relatam, suam collegarumque sententiam expositam, reliqui cardinales, qui aderant, unanimi suffragio eandem sententiam approbarunt. Quapropter sequenti publico consistorio, in quo pro canonizatione dicti B. Thomae verba fecit, dilectus etiam filius Marcus Antonius Burattus nostrae consistorialis aulae advocatus, et nomine praedicti regis, necnon praedictarum universitatum et regnorum, ac totius Ordinis Eremitarum nobis humiliter supplicavit. Nos in tam gravi causa cardinales, patriarchas, archiepiscopos et episcopos, qui tunc aderant, hortati sumus, ut eleemosynis, ieiuniis et orationibus sedulo incumberent, quo divina voluntas clarius nobis elucesceret. In semipleno postmodum consistorio ex more accersitis non solum cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis praedictis, sed praesentibus nostris et Sedis Apostolicae notariis, ac

1 Edit. Main. legit *incumbent* (R. T.).

Relatio de vita et alia sequentia.

sacri palatii nostri apostolici causarum auditoribus, de vita et miraculis B. Thomae, quae opportuna visa sunt, proposuimus: omnesque ad eius canonizationem deveniendum esse aperte suffragiis confirmarunt. Nos itaque, unanimi consensu audito, aperuimus os nostrum in benedictionibus, et Dei nutum ad voluntatem sequuti, iustum et debitum esse censes, ut quos Deus honorat in caelis, nos venerationis officio laudemus et glorificemus in terris, diem canonizationis indiximus, cunctos adhortati, ut, iunctis nobiscum precibus, eleemosynis, ieiuniis et sacrificiis, Spiritus Sancti gratiam nostrae humilitati in tam alto negotio impetrare studerent.

§ 32. Tandem, cum nihil aliud desideraretur eorum, quae ex sanctorum patrum auctoritate, sacrorum canonum decretis, sanctae Romanae Ecclesiae antiqua consuetudine, ac novorum decretorum praescripto agenda et observanda erant, bodie in sacrosancta B. Petri Apostolorum Principis basilica, in qua solemni ritu cum eiusdem S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis Romanae curiae praelatis, officialibus et familiaribus nostris, clero seculari et regulari, ac maxima populi frequentia mane convenimus, post repetitas pro canonizationis decreto petitiones nomine eiusdem Philippi regis a dilecto etiam filio nostro Hieronymo tituli S. Mariae Transtiberim presbytero cardinale Columna similiter nuncupato, ac per Marcum Antonium advocatum praedictum, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christiana religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostram, maturam

deliberatione praehabita, et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium fratrum nostrorum cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum in Urbe existentium consilio, B. Thomam de Villanova archiepiscopum Valentinum Sanctum esse decrevimus et definivimus, ac Sanctorum catalogo adscripsimus, prout praesentium tenore decernimus, definimus et adscribimus, statuentes ab Ecclesia universali quolibet anno, die XVIII septembris, memoriam eius inter sanctos Confessores Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

§ 33. Eademque auctoritate omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui annis singulis in die festo ipsius S. Thomae ad sepulchrum, in quo eius corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut alias quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavimus, in forma Ecclesiae consuetam.

§ 34. His peractis, Deum Patrem aeternum, regemque gloriae Christum Dominum Patris sempiternum Filium, et Sanctum Paraclitum Spiritum unum Deum, unumque Dominum, laudibus et confessionibus venerati, sacroque hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari in honorem B. Thomae oratione precati sumus per eiusdem merita, atque ad altare sancti Petri apostoli missam celebravimus cum eiusdem Sancti commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessimus.

Dignum igitur et iustum est, nos gratias agere et gloriam dare Deo viventi in saecula saeculorum, qui benedixit conservum nostrum in omni benedictione spiritali, ut esset sanctus et immaculatus coram ipso, et cum illum dederit nobis

Visitantibus sepulchrum indulgentiam largitur.

Praesentibus canonizationi plenariam concedit indulgentiam.

Conclusio.

Causae reassumptionis.

Litterae remissoriales.

Instantes pro canonizatione.

Beatum Thomam sanctorum catalogo adscribit.

1 Videtur legendum ac pro ad (R. T.).

quasi fulgentem solem in templo suo in hac nocte peccatorum et tribulationum nostrarum, adeamus cum fiducia thronum divinae misericordiae, ore et opere supplicantes, ut S. Thomas universo christiano populo prosit meritis et exemplis, precibus adsit et patrocinio, et in tempore iracundiae fiat reconciliatio.

Transumptum fides.

§ 35. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus eorum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem ubique fidem haberi, quae ipsis praesentibus haberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Decretum irritans.

§ 36. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, relaxationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCLVIII, kalendis novembris, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 novembris 1658, pontif. an. IV.

✠ EGO ALEXANDER

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

Providentem 1 Dominum in conspectu meo semper, quoniam a D. est mihi N. C. 2.

† Ego Franciscus episcopus Portuensis cardinalis Barberinus.
† Ego Bernardinus episcopus Praenestinus cardinalis Spada.
† Ego Iulius episcopus Sabinensis cardinalis Sacchetti.

1 Videtur legendum *Providebam* (R. T.).

2 Scilicet *a dextris est mihi ne commovear* (R. T.).

† Ego Martius episcopus Albanensis cardinalis Ginettus.

† Ego Antonius Barberinus episcopus Tusculanus cardinalis Antonius.

† Ego Hieronymus tituli S. Mariae Transyerim presbyter cardinalis Columna.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Petri ad Vincula presbyter cardinalis Pallottus.

† Ego Franciscus Maria basilicae Ss. XII Apostolorum presbyter cardinalis Brancatins.

† Ego Videricus tituli S. Anastasiae presbyter cardinalis Carpineus.

† Ego Marcus Antonius tituli S. Mariae de Pace presbyter cardinalis Franciottus.

† Ego frater Vincentius tituli S. Clementis presbyter cardinalis de Florentiola.

† Ego Iulius tituli S. Priscae presbyter cardinalis Gabriellus.

† Ego Caesar tituli Ss. Quatuor Coronatorum presbyter cardinalis Facchennetus.

† Ego Aogelus tituli Ss. Quirici et Iulittae presbyter cardinalis Georius.

† Ego Nicolaus S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis Ludovisius.

† Ego Federicus tituli S. Martini in Montibus presbyter cardinalis Sfortia.

† Ego Aloysius tituli S. Alexii presbyter cardinalis Homodeus.

† Ego Iacobus tituli S. Mariae Transpontinae presbyter cardinalis Corradus.

† Ego Marcellus tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Santacruccius.

† Ego B. tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Aldobrandinus.

† Ego Ioannes Baptista Spada tituli sanctae Susannae presbyter cardinalis S. Susannae nuncupatus.

† Ego Franciscus tituli S. Mariae in Via presbyter cardinalis Albitius.

† Ego F. tituli S. Mariae de Populo presbyter cardinalis Chisius.

† Ego Iulius tituli S. Xisti presbyter cardinalis Rospigliosius.

† Ego Nicolaus tituli S. Eusebii presbyter cardinalis a Balneo.

† Ego F. tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Paulutius.

† Ego Virginius S. Mariae in Vialata diaconus cardinalis Ursinus.

† Ego Vincentius S. Eustachi diaconus cardinalis Costagutus.

† Ego Paulus Aemilius S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Rondaninus.

† Ego Benedictus Ss. Cosmae et Damiani diaconus cardinalis Odescalchus.

† Ego Laurentius S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Raggius.

† Ego Carolus Barberinus diaconus cardinalis S. Caesarii.

† Ego Decius S. Adriani diaconus cardinalis Azzolinus.

CCXV.

Quod Iudaei solvere teneantur pensiones domorum illocatarum ghetti pro tempore, quo illae non erunt locatae.

**Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Ad ea per quae christifidelium quorumlibet, praesertim vero huius almae Urbis nostrae incolarum, commodis et utilitatibus opportune consulitur, libenter intendimus, et desuper auctoritate nostrae partes favorabiliter interponimus, prout rationi et aequitati consentaneum esse conspicimus.

§ 1. Cum itaque alias felicitis recordationis Clemens Papa VIII praedecessor noster indulserit universitati iudaeorum eiusdem Urbis, inter alia, ut e domibus intra septa ghetti eorumdem iudaeorum, quas ipsi pro tempore inhabitant, quovis praetextu expelli, ipsarumque pensiones domorum, quas tunc solvebant, augeri minime possent; sicut autem accepimus, ipsi iudaei, in vim privilegii seu indulti huiusmodi, domos praedictas sibi invicem absque dominorum illarum consensu ven-

1 Vide ad Constit. dxxxix (al. 495) Urbani VIII, tom. XIV, pag. 500, super praestatione alimentorum hebraeis creditorum.

Exordium.

Motiva.

dant cum earum persaepe membrorum confusione, et desuper dotium et alios qui sciri non possunt contractus et hypothecas faciunt, unde pensiones huiusmodi domorum suis dominis difficilioris exactio redduntur, ac insuper domos praedictas aliis iudaeis sublocent, in eisque multo plures inquilinos inducunt, ita ut ex eis longe maiorem eam quam solvunt percipiant pensionem, domosque huiusmodi adeo male inhabitent, ut domini crebro ad illarum instauracionem cogantur, viceque versa domos praedictas pro suo arbitrio dimittere posse praetendant, et re ipsa plurimae illarum multos annos illocatae fuerint, emanata inter ipsos prohibitione, ne eorum ullus domum ab alio iudaeo dimissam conducat; cumque fraudibus huiusmodi nulla alia ratione obviam iri possit, quam via iuris et litem, quas eapropter per domorum praedictarum dominos, inter quos multa loca pia existunt, magno cum incommodo et dispendio in dies sustineri oportet:

Statuit ut in rubrica.

§ 2. Hinc est quod nos¹, iudaeorum praedictorum malitiam eam in re opportuno remedio retundere volentes, motu proprio, et ex certa scientia nostra, deque apostolicae potestatis plenitudine, universitatem iudaeorum in Urbe praedictam commorantium quibuscumque christianis dominis domorum in eodem ghetto consistentium, nunc et quocumque in futurum illocatarum, pro tempore quo illae non erunt locatae, pensiones solitas perinde, ac si particularibus iudaeis locatae essent,olvere teneri et obligatam existere, atque ad id opportunis iuris et facti remediis summarie, simpliciter et de plano sine figura et strepitu iudicii, ac sola facti veritate inspecta, omni et quacumque appellatione remota, cogi et

¹ Circa domus ghelli iudaeorum quae illocatae manent vide aliam Alexandri VII constitut. supra pag. 319 huius vol. (R. T.).

compelli posse et debere, tenore praesentium, perpetuo statuimus, volumus et ordinamus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras, etiam ex eo quod praedicti iudaei ad praemissa citati et auditi non fuerint, et illis non consenserint, de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore et praetextu, etiam enormis et enormissimae laesionis, ullo unquam tempore notari, impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam et terminos iuris reduci et revocari, seu adversus illas aperiendi oris, restitutionis in integrum, aut quodvis aliud iuris et facti remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quempiam in iudicio et extra illud uti minime posse, sed illas firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de non tollendo iure quaesito, et aliis constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter ex-

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

pressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv novembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 novembris 1658, pontif. anno IV.

CCXVI.

Iniungitur superioribus conventuum provinciae Portugalliae Ordinis S. Hieronymi, sub poenis privationis vocis activae et passivae ac officiorum et dignitatum, et inhabilitatis ad ea, ut ratas annuales quinquenniorum solvendorum camerae apostolicae in capsam seu loco separato, seorsim ab aliis ipsorum conventuum redditibus, quotannis deponant¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Motiva.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius prior conventus S. Mariae de Bethlehem nuncupati monachorum Ordinis S. Hieronymi vicarius generalis provinciae Portugalliae, quod nonnulli eiusdem provinciae conventus camerae nostrae apostolicae quinquennia ecclesiarum quas obtinentolvere tenentur, dictorumque conventuum priores iam aliis in loco separato quotannis summam pecuniarum, quae solvi debebat, deponere solebant. Quoniam vero, sicut eadem expositio subiungebat, priores huiusmodi pecunias quinquenniorum praedictorum deponere destiterunt, totumque debitum ad tempus solutionis reservant, non sine maximo eorundem conventuum praeiudicio, qui saepenumero

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tunc pecunias huiusmodiolvere coguntur, et eorum argentea oppignorare; nobis propterea idem exponens¹ humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica digneremur.

§ 2. Nos igitur, eundem exponentem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, superioribus conventuum praefatorum, ad quos spectat, apostolica auctoritate, tenore praesentium, iniungimus sub privationis vocis activae et passivae, ac etiam officiorum et dignitatum, quae obtinent, ac inhabilitatis ad ea, ipso facto incurrendis poenis, ut ratas annuales pecuniarum, pro oneribus praedictorum quinquenniorum persolvendorum, in capsam seu loco separato seorsim ab aliis ipsorum conventuum redditibus singulis quibusque unitis² realiter et actualiter deponant, nec inde, nisi ad effectum praemissum solvendi quinquennia huic sanctae Sedi Apostolicae debita, amoveant, seu in alium quemcumque usum convertant.

§ 3. Decernentes insuper eisdem quoque poenis subiacere officiales deputatos acquirios nuncupatos, qui, si secus super his factum noverint, communitati conventuum quocumque praetextu nunciare neglexerint vel non curaverint.

¹ Male edit. Main. habet *exponentes* (R. T.).

² Potius lege *annis* pro *unitis* (R. T.).

Decernit ut in rubrica.

Poenae.

Contraria re-
sollit.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum; hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx novembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 novembris 1658, pontif. anno IV.

CCXVII.

Confirmatio decreti pro Congregatione Ordinis monachorum sancti Hieronymi Portugalliae editi, quod nullus ex dictâ Congregatione religiosus particularis possit impetrare Breve aliquod a Sede Apostolicâ, aut decretum a congregatione Regularium pro religione in communi, speciatim pro praesidente capituli, sub poenâ privationis vocis activae et passivae, ac exilii ad quadriennium a conventu cuius est filius.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Proosmium.

Quae pro religiosorum Ordinum quorumcumque statu prospere dirigendo provide facta noscuntur, illa, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Aloysius Alvarez de Rocha, inquisitor supremi adversus haereticam pravitatem inquisitionis officii regni Portugalliae, deputatus praesidens a venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositis pro capitulo quod pro electione vicarii generalis in Congregatione monachorum Ordinis sancti Hieronymi Portugalliae aliâs celebratum fuit, ipseque vicarius generalis electus cum suo definitorio, quod ipsi, considerantes incommoda quae oriuntur ex quo nonnulli dicti Ordinis religiosi particulares litteras apostolicas aut decreta ab eadem congregatione ipsorum cardinalium religionem praedictam concernentia in communi aut speciatim pro praesidentibus capituli impetrant, prout experientia docuit occasione dicti capituli, in quo reperitae fuerunt binae in simili formâ Brevis litterae pro celebratione illius, quarum una ad unius religiosi particularis altera ad ipsius Ordinis instantias impetratae fuerunt, ultra quod a novem annis citra quidam dicti Ordinis monachus domum suam regularem egressus absque illius superioris licentiâ pro uno praesidente unum Breve huiusmodi, nullâ ad id suffultus facultate, reimpetravit, ex quo maximae in ipso Ordine perturbationes exortae sunt; proinde ipsi Aloysius praesidens ac vicarius generalis suumque definitorium huiusmodi opportune decreverunt, statuerunt et mandarunt, ne quis dicti Ordinis religiosus particularis sub poenâ privationis vocis activae et passivae, ac exilii a conventu, cuius erit filius, ad quadriennium, litteras in eadem formâ Brevis a dictâ Sede Apostolicâ, aut decreta ab eisdem cardinalibus pro ipsâ religione in communi, et speciatim pro praesidente capituli procurare vel impetrare possit. Nobis

Motiva huius
Constitutionis.

propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune ut infra providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmat de-
cretum.

§ 2. Nos igitur, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore consentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, attentis narratis, ne pax et tranquillitas praefatae provinciae causâ praemissorum perturbetur, seu aliâs bonum regimen detrimentum patiat, praefatum decretum, seu statutum et mandatum exponentium, quatenus ut dictum est¹, legitime emanaverit, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac iuxta illius formam et tenorem sub poenis in eo contentis observari exinde per² quemlibet dictae congregationis religiosum mandamus et praecipimus, ac irritum et inane decernimus quicquid secus super his absque consensu et speciali licentiâ vicarii generalis et definitorii privati eiusdem congregationis contigerit impetrari.

Contraria re-
sollit.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii no-

¹ Verbum est et distinctionem interpunctionis nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. habet de per pro per (R. T.).

vembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 22 novembris 1658, pontif. anno IV.

CCXVIII.

Declaratio super ecclesiis et bonis commendarum de Scapezzano, de Saxoferrato et Fanensis hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Aliâs praeceptoriam seu commendam S. Marci Fanensis hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, certo, quem praesentibus haberi volumus pro expresso, modo tunc vacantem, perpetuo suppressimus et extinximus, ac ex illius bonis, iuribus, redditibus, fructibus et proventibus universis, tres praeceptorias seu commendas, unam videlicet Fanensem, et alteram de Scapezzano, ac tertiam de Saxoferrato respective nuncupandas pro totidem fratribus militibus linguae Italiae hospitalis praedicti sub certis modo et formâ tunc expressis itidem perpetuo ereximus et instituimus, tribusque praeceptoriiis seu commendis sic erectis et institutis, illi videlicet, quae de Scapezzano vocatur, omnia et singula membri de Scapezzano, et alteri, quae de Saxoferrato nuncupatur, omnia et singula membri de Saxoferrato, tertiae vero, Fanensi nuncupatae, reliqua omnia et singula praeceptoriae seu commendae S. Marci Fanensis, sicut praemititur, suppressac et extinctac bona, res et proprietates quascumque in quibusvis rebus consistentia et ubicumque, et cuiuscumque qualitatis, speciei, quantitatis et valoris existentia, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis universis, etiam perpetuo concessimus, applicavimus et ap-

Reconsuetudinem
et appropriationem
bonorum
commendae S.
Marci hospitalis
sancti Ioannis
Hierosolymitani
aliâs institutam
tribus
commendis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

propriavimus, et alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xxvi februarii proxime praeteriti expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur¹.

Nunc illa bona distribuitur commendis instituitur.

§ 2. Nunc autem, quae bona et ecclesiae ad singulas ex praedictis tribus praepetoriis seu commendis per nos erectis et institutis ex infrascriptis ecclesiis et bonis supradictae praepetoriae seu commendae suppressae et extinctae respective spectare debeant, distinctius et apertius declarandum et constituendum esse rati, motu proprio et ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, cappellam S. Mariae de Bodio Maestadella vulgariter nuncupatam in territorio terrae Mondolfi, ac ecclesiam S. Anastasii de Scapezzano (quae cappellae huiusmodi membrum existit), cum omnibus et singulis ipsarum cappellae et ecclesiae bonis, rebus, proprietatibus, iuribus et pertinentiis universis (canone tamen seu canonibus certae quantitatis frumenti ratione terrenorum *dell'otto* vulgariter vocatorum in dicto territorio terrae Mondolfi positorum, et a diversis personis possessorum, dictae cappellae debitis, nec non, ex bonis eiusdem cappellae, medietate cuiusdam molendini veteris nuncupati ad dictam cappellam in praedicto territorio terrae Mondolfi spectante, cuius molendini alteram medietatem universitas eiusdem terrae Mondolfi possidet, ac insuper quinque octavis partibus alterius molendini *delle cone* vulgo appellati, ad dictam ecclesiam S. Anastasii pertinentibus, exceptis) ad praedictam de Scapezzano cum responsionis trecentorum viginti sex; ecclesiam vero parochialem S. Petri gnani

¹ Litteras praedictas habes supra pag. 333 huius tomi (R. T.).

loci *rio ritroso* nuncupati in territorio terrae Saxoferrati et villa *Porticano* vulgo vocata, pariter cum omnibus et singulis bonis, rebus, proprietatibus et iuribus ad illam tam in dicto territorio terrae Saxoferrati quam in territorio civitatis Eugubinae spectantibus, praeterea omnia et singula ecclesiae olim sub invocatione S. Ioannis Dedignis in praedicto territorio terrae Saxiferrati, ac ecclesiae olim S. Ioannis Pisaurensis in territorio civitatis Pisaurensis respective bona, res, proprietates, iura et pertinentias universa, ad haec annum canonem seu canones certae quantitatis frumenti praedictae cappellae S. Mariae de Bodio ratione dictorum terrenorum *dell'otto* vulgo nuncupatorum, ut praemittitur, debitos, ac primodictam medietatem memorati molendini veteris nuncupati ad dictam cappellam in territorio terrae Mondolfi spectantem, et quinque octavas partes alterius molendini praedicti *delle cone* appellati ad dictam ecclesiam S. Anastasii de Scapezzano pertinentes, ecclesiam quoque S. Ioannis in Valle in curia de Montenojo, cum omnibus et singulis illius bonis, rebus, proprietatibus, iuribus et pertinentiis universis, ad memoratam de Saxoferrato cum responsionis centum; ac demum S. Marci Fanensis, ac in territorio civitatis Senogalliae et villa de Filetto positam S. Mariae de Filetto, parochiales ecclesias, similiter cum omnibus et singulis earum bonis, rebus, proprietatibus, iuribus et pertinentiis universis, necnon omnia et singula ecclesiae olim S. Ioannis de Senogallia bona, res, proprietates, iura et pertinentias universas¹, ad supradictam Fanensem, respective nuncupatas praepetorias seu commendas a nobis erectas et institutas, cum responsionis centum quinquaginta scutorum monetae romanae

¹ Supra lectum fuit *universa* (R. T.).

communi aerario dicti hospitalis per dilectos filios praepetores seu commendatarios trium praepetoriarum seu commendarum huiusmodi nunc et pro tempore existentes annuatim respective praestandorum onere, spectare et pertinere, ipsisque tribus praepetoriis per nos erectis et institutis respective perpetuo concessa, applicata et appropriata esse et censi debere, tenore praesentium declaramus, ac decernimus et constituimus.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti praepetores seu commendatarii, necnon dilecti pariter filii magnus magister et conventus ac consilium et fratres quicumque memorati hospitalis, alique quilibet et speciali et individua mentione et expressione digni, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificateae aut iustificatae fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, et etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali et individua expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari in controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodvis iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, neque ipsas praesentes litteras sub quibuscumque similibus vel dissimilibus

declarationum, decretorum et gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros Sedemque Apostolicam quomodocumque faciendis, ullatenus comprehendendi seu comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data, per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, de novo concessas, firmasque, validas et efficaces existere et fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, necnon quaecumque tribunalia hospitalis praedicti, et alios quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et quodcumque functuros, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, praedictis nostris litteris, ac omnibus et singulis, quae in illis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii novembris mdcclviii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 novembris 1658, pontif. anno iv.

CCXIX.

Mandatum provinciali provinciae Turoniae Pictanensis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ, ut nonnulla decreta, rescripta et Brevia a perturbatoribus observari faciat.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Hecenset decreta aliâ emana-
ta, ut compe-
scentur impe-
tus quorundam
fratrum Ordinis
sancti Francisci
de Observantiâ
provinciae Tu-
roniae Picta-
nensis.

§ 1. Nomine dilectorum filiorum totius definitorii, necnon omnium superiorum etiam reformatum provinciae Turoniae Pictanensis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, nobis nuper exponi fecit dilectus pariter filius Guillelmus Troulliet, frater expresse professus et procurator eiusdem provinciae, quod aliâs, ad sedandam quamdam rebellionem per dilectos etiam filios Iosephum le Balleur, Aegidium Noblè, Ioannem Iagu, Iulianum Brault, Bonaventuram Philippon, et nonnullos forsân alios dictae provinciae fratres publicae quietis perturbatores in provinciâ huiusmodi suscitam et per biennium integrum cum maximo totius Ordinis praedicti scandalo continuatam, congregatio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita duos ex supradictis, qui ad hanc almam Urbem accesserant, ad suam provinciam tamquam apostatas et rebelles per decretum die xi ianuarii proxime praeteriti remisit, et deinde capitulum provinciale dictae provinciae in conventu de Sattenay die xx octobris MDCLVII celebratum, quod iidem rebelles impugnare praetendebant, per aliud decretum die xxiv maii proxime elapsi approbavit, quod etiam postea per quasdam nostras in simili formâ Brevis litteras die xvii

iunii subsequentis expeditas confirmatum fuit; ac subinde supradictis rebellibus, qui hic instabant pro obtinendâ facultate mittendi duos alios, eadem congregatio per rescriptum die v iulii proxime praeteriti emanatum specialiter inhibuit, ne attentâ duorum expulsionem alios pro eadem causâ ad Urbem accedere permitterent; et postmodum, per aliud decretum die xxiii augusti subsequentis editum, quoddam concordatum, in castello domini temporalis oppidi Clisii inter dilectos filios ministrum provincialem et duos definitores dictae provinciae ex unâ parte et praefatum Iosephum le Balleur nonnullisque illi adhaerentes ex alterâ irritum, tamquam ambitionis fomentum et tranquillitatis dissidium cassavit et annullavit, praecipiendo omnibus provinciae praedictae fratribus, ut in omnibus statuta Ordinis, provinciae huiusmodi servarent; ac demum eisdem rebellibus per aliud decretum die xxvii septembris proxime praeteriti emanatum super praetensâ erectione custodiae perpetuum silentium imposuit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, a definitorio generali dicti Ordinis Matrili congregato, auditis ex utraqûe parte rationibus, decretum fuerit die xxvii iunii proxime elapsi contra petitionem supradicti Iosephi le Balleur, quod definitorium provinciae non tenebatur eligere guardianos conventuum reformatum ad eorundem reformatum postulationem, sed quod satis erit si eligantur ex reformatis, qui tunc temporis erunt in conventibus reformatis et per biennium proxime praecedens laudabiliter vixerint; quodque minister provincialis per se ipsum poterit reformatum conventus visitare nisi aliter in Domino iudicaverit expedire; quo casu

1 Potius lege *initum* (R. T.).

2 Forsan legendum *teneatur* (R. T.).

Supplicatio.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

definitorem reformatum aut alium ex reformatis deputare tenebitur; cumque venerabilis frater noster Franciscus episcopus Portuensis eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalis Barberinus nuncupatus, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protector, decretum huiusmodi die xix octobris proxime elapsi suâ et memoratae congregationis auctoritate confirmaverit; praedicti vero rebelles, omnibus praemissis non obstantibus, in suâ rebellionem pertinaciter durent, et spretilis dictae congregationis decretis, etiam auctoritate, ab iisdem praemissis appellare ausi fuerint; nobis propterea dictus Guillelmus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Mandat provin-
ciali provin-
ciae Turoniae
S. Francisci de
Observantiâ ut
illa decreta ab
inquietis et per-
turbatoribus ob-
servari faciat.

§ 3. Nos igitur, eundem Guillelmum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de praefatae congregationis cardinalium consilio, attentis narratis, ut omnino praefatae memoratae provinciae perturbatores, et omnes alii, si qui forsân existunt, eorum fautores et adhaerentes tandem aliquando compescantur, et pax et tranquillitas dictae provinciae restituatur et conservetur, dilecto filio ministro apostolicâ, tenore praesentium, stricte iniungimus, ut omnia supra enunciata decreta, rescripta et litteras apostolicas in formâ Brevis desuper emanatas a praefatis fratribus perturbatoribus, omnibusque aliis ad quos spectat seu spectabit,

1 Videtur legendum *et pro etiam* (R. T.).

observari faciat sub poenis in eis contentis, ac etiam ecclesiasticis censuris omnimode observari curet, mandat et praecipiat, super ex adverso praetensis perpetuum silentium imponendo.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 decembris MDCLVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 2 decembris 1658, pontif. anno IV.

Contrariis de-
rogat.

CCXX.

Confirmatio decreti Congregationis Immunitatis, quod pro elemosynis frumenti, vini, lanae et similium, tam datis, quam receptis, pro victu fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ, non sit solvenda gabella.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium immunitati ecclesiasticae et controversiis iurisdictionibus praeposita decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Sacra congregatio eminentissimorum et reverendissimorum dominorum cardinalium immunitati ecclesiasticae et iurisdictionibus controversiis praeposita censuit pro elemosynis frumenti, vini, lanae et similium, tam datis, quam receptis, pro victu et vestitu fratrum Ordinis sancti Francisci Minorum de Observantiâ, non esse solveodam gabellam. Die xii novembris MDCLVIII.

M. card. GINETTUS.

B. Roccius, sacrae congr. *secret.*

§ 2. Cum autem, sicut subinde pro parte praefatorum Minorum Ordinis sancti Fran-

Hecenset de-
cretum Congre-
gationis Immu-
nitatis.

Quod confir-
mat Pontifex.

1 Legendum *mandet pro mandat* (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

cisci de Observantiâ nuncupatorum nobis expositum fuit, ipsi decretum huiusmodi, pro firmitate illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderant: nos, speciâlem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ semper in praemissis auctoritate praefatae congregationis cardinalium.

Decretum in-
titans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstatum
in-
titans.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum
in-
titans.

§ 5. Volumus autem ut praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. dia 2 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXI.

Facultas rectori et sapientibus operae metropolitanae ecclesiae Senensis demolendi domum archiepiscopalem Senensem, et pro archiepiscoporum habitatione assignandi domum eiusdem operae.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii rector et sapientes operae metropolitanae ecclesiae Senensis, quod, cum domus archiepiscopalis Senensis, quae eidem ecclesiae a latere contigua existit eum in statum redacta reperitur ut inhabitabilis sit, eiusque ruina nequeat evitari, ipsi exponentes dictae ecclesiae publicumque decorem notabiliter auctum iri credunt, si eadem domus destruat, et illa pars faciei exterioris ecclesiae praedictae, cui dicta domus archiepiscopalis adhaeret, incrustationibus marmoreis sicut reliqua facies exterior ipsius ecclesiae ornetur, scalaeque ab eadem parte construantur similes illis, quae ab anteriori eiusdem ecclesiae parte existunt.

Expositio.

§ 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, venerabilis frater modernus archiepiscopus Senensis, qui, ut dicti exponentes asserunt, in propria domo sua habitat, domus archiepiscopalis praedictae demolitioni consentiat, ipsique exponentes ad demolitionem domus huiusmodi devenire, et pro futurorum archiepiscoporum Senensium habitatione domum operae supradictae, donec iisdem archiepiscopis de-

Supplicat.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

convenientiori habitatione providerint, assignare plurimum desiderant: nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concedit ut
demolatur do-
mus archiepi-
scopalis Senen-
sis illiusque ma-
terialium pro-
prium in eccle-
siae usus con-
vertatur.

§ 2. Nos igitur, specialem dictis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem exponentibus, ut praedictam domum archiepiscopalem memoratae ecclesiae contiguam demoliri curare, necnon eiusdem domus tigna, rudera et materiam omnem vendere, ac pecunias inde proventus in dictae ecclesiae usus et ornatum convertere et erogare, et pro futurorum archiepiscoporum Senensium habitatione praedictam domum operae, donec illis de aliâ congruentiori habitatione providerint, assignare, de praedicti tamen moderni archiepiscopi ceterorumque in praemissis interesse habentium respective consensu, libere et licite possint et valeant, quamcumque necessariam et opportunam facultatem et licentiam, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

Contrariis de-
rogat.

§ 3. Non obstantibus praemissis, necnon, quatenus opus sit, felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae metropolitanae ecclesiae, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ ro-

boratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXII.

Donativum extraordinarium regni Siciliae scutorum centum millium pro rege catholico pro unâ vice tantum.

Venerabili fratri²
archiepiscopo Montis Ragalis,
Alexander Papa VII.

Venerabilis frater,
salutem at apostolicam benedictionem.

Exponi nobis nuper fecit³ carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, quod, cum dilecti filii tres hominum status, seu tria brachia ecclesiasticum, militare et demaniale nuncupata regni Siciliae ultra pharum, cuius ipse Philippus etiam rex existit, de mense iulii huius anni MDCLVIII eidem Philippo regi occasione nativitatis eius filii Hispaniarum principis donativum extraordinarium centum millium scutorum expendorum pro munitione civitatum, terrarum et locorum dicti regni, ac sub certis terminis, modoque et formâ, et pro

Exordium.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

2 Edit. Main. legit *frater* (R. T.).

3 Similem vide supra pag. 7 huius tomi (R. T.).

hac vice dumtaxat exigendum, obtulerint, venerabiles quoque fratres archiepiscopi, episcopi, ac archimandrita et aliae ecclesiasticae personae dicti regni certam ratam non excedentem sextam partem praedictorum centum millium scutorum solvendorum, ut praemittitur, sponte sua in eisdem comitiis, accedente tamen ad hoc nostro et Sedis Apostolicae beneplacito, persolvere obtulerunt et forsam etiam persolverunt.

Per concilium Lateranense veritum est potentibus aliquid subventionis nomine ab ecclesiasticis tunc sponte offerentibus exigere absque apostolico beneplacito.

§ 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ex eo praesertim quod per Lateranense concilium novissime celebratum diversasque alias canonicas sanctiones sub certis censuris et poenis caveatur expresse, ne reges, principes et alii potentatus ab archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam sive subventionem recipiant, dictus Philippus rex ac eius regni illius ministri dubitent ratam praedictam ante obtentum beneplacitum apostolicum recipiendo, censuras et poenas huiusmodi incurrere, et forsam incurrisse, nobisque propterea dictus Philippus rex humiliter supplicari fecerit pro suae et dictorum ministrorum conscientiae quiete, quatenus praemissis nostram et huius Sanctae Sedis auctoritatem interponere dignaremur:

Anno Pontificis talli subventioni voluntarie faciendae regi catholico per ecclesiasticos.

§ 2. Nos igitur, eiusdem Philippi regis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, constituto tibi per legitimas probationes de expresso maioris partis cleri, seu archiepiscoporum, episcoporum et aliarum personarum ecclesiasticarum secularium et cuiusvis Ordinis regularium dicti regni consensu, et quod reliqui vel reliquae personae non consentientes vocati et vocatae fuerint, oblationi et promissioni, necnon solutioni

per archiepiscopos, episcopos et archimandritam, ac alias personas ecclesiasticas factis pro hac vice tantum nostram et Sedis praedictae auctoritatem vigore praesentium interponas, ipsosque archiepiscopos, episcopos et alias personas huiusmodi, etiam si sint de illis, quae pro minori cleri parte praemissis non consenserint, ad ea tamen vocati et vocatae fuerint, ad solutionem eorum ratae opportunis iuris et facti remediis cogas et compellas; et nihilominus archiepiscopis, episcopis et archimandritae, aliisque ecclesiasticis personis praedictis, ut ratam huiusmodi per eos, ut praemittitur, oblatam et promissam persolvere, ac dictus Philippus rex et eius ministri eam petere et recipere absque conscientiae scrupulo seu censurarum et poenarum praedictarum incursum libere et licite valeant, auctoritate nostram concedes¹ et indulgeas, ipsosque archiepiscopos, episcopos et archimandritam, aliasque personas ecclesiasticas et earum singulas, et² quatenus ipsi dictam ratam iam promiserint et solverint, necnon eundem Philippum regem eiusque ministros praedictos, si eandem ratam iam perceperint, ab omnibus et singulis censuris et poenis propterea quomodolibet incursum, eadem auctoritate, absolvas et absolutos fore censeas et declares. Et quod omnes et singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum vel in partem reservati existunt, cuiuscumque dignitatis vel conditionis sint, exceptis tamen S. R. E. cardinalibus, ad huiusmodi ratae solutionem in omnibus et per omnia perinde ac si nominatim ratam eandem se soluturos obtulissent (clausulis et decretis in litteris apostolicis reservationum, pensionum et fructuum huiusmodi etiam consistorialiter appositis, et quod dictae pensiones ab omni

¹ Legendum *concedas* (R. T.).

² Particula *et* redundare dignoscitur (R. T.).

Excipiuntur tamen ab hac subventionis S. R. E. cardinales.

decimam, subsidio charitativo et quovis alio onere, tam ordinario quam extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione, tam offensivam quam defensivam contra Turcas et alios infideles, et reipublicae christianae hostes ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa, a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad imperatoris regum, ducum et aliorum instantiam, illorumque contemplatione et intuitu, etiam motu proprio et ex certa scientia impositis et imponendis, aut alias qualitercumque, exemptae sint, nequaquam obstantibus) teneantur et efficaciter obstricti sint; ipsique archiepiscopi, episcopi et archimandrita, aliaeque personae, quarum ecclesiae, monasteria et alia beneficia ecclesiastica annuis pensionibus apostolicam auctoritate assignatis gravata et onerata sunt, ratam pensionarium suorum, seu eorum, quibus fructus huiusmodi sunt reservati, solve, et illud quod pro ipsis pensionariis, seu iis quibus fructus huiusmodi sunt reservati, vere et realiter ac quacumque fictione cessante persolverint, suam propriam auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras et poenas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

Contraria refellit.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis, ac litteris apostolicis quibusvis generaliter vel specialiter concessis, necnon litteris reservationum, pensionum et fructuum huiusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in forma camerae, etiam cum

iuramento ac censurarum et mandati executivi susceptione, vel alias desuper factis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio seu quaevis alia expressio habenda sit, et in ea¹ caveatur expresse, quod per huiusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eisdem derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo et forma in illis expressis plene observatis; quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum et hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Ceterum, volentes providere, ne pauperes ecclesiastici ad contributionem huiusmodi graventur, te hortamur attente, et in virtute sanctae obedientiae tibi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil aut parum etiam usque ad valorem decem unciarum, scuta viginti quinque monetae illius regni constituentium, inclusive habent, ad contributionem praedictam per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, cogi aut compelli nullo modo permittas.

Pauperes ecclesiastici a praedicta solutione sunt exempti.

§ 4. Volumus autem quod exactio pecuniarum huiusmodi ab ecclesiasticis per personas ecclesiasticas a dicto Philippo rege seu venerabili fratre moderno archiepiscopo Panormitano regni praedicti prorege nominandas et per te deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis; quod si secus in aliquo praemissorum factum fuerit, qui contravenerint, in poenas et censuras incurrant, perinde ac si praesentes litterae non emanassent; quodque etiam praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici sub-

Exactio committitur.

Transumptum illius.

¹ Forsan legendum *eis* pro *ea* (R. T.).

scriptis, et sigillo personae in dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra in omnibus et per omnia adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXIII.

Quod nullus particularis religiosus Congregationis canonicorum regularium S. Augustini Portugalliae possit de cetero impetrare a Sede Apostolica quamvis gratiam concernentem commune regimentum dictae Congregationis sine consensu et speciali licentia capituli generalis sub poena nullitatis similis gratiae.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§ 1. Cum, sicut dilecti filii superior generalis et definitores congregationis canonicorum regularium sancti Augustini regni Portugalliae nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli particulares dictae Congregationis canonici suapte sponte propria auctoritate a Sede Apostolica multoties impetrarint soleantque impetrare varias gratias et indulta commune eiusdem Congregationis regimen concernentia, e quibus experientia docuit non nisi discordias, perturbationes, animorumque alienationes eum maximo disciplinae regularis detrimento provenire; nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 2. Nos igitur, incommodis, quibus ea de causa congregatio praefata affici posset, obviam ire, ipsosque exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet immodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne de cetero perpetuis futuris temporibus quicquam dictae Congregationis canonici particularis a praefata Sede quodvis indultum seu gratiam concernens commune eiusdem congregationis regimen et gubernum siveque speciali capituli generalis eiusdem Congregationis licentia et consensu quoquo modo impetrare possit, audeat vel praesumat, apostolica auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes irritum, nullum et inane, si quid secus a quoquam contra tenorem praesentium contigerit attentari vel impetrari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1658, pontif. anno IV

CCXXIV.

Commissio inquisitori Melitano super concessione facultatis imponendi contributionem trium scutorum super qua-

Decretum ut in rubrica.

Clausulae.

Contraria relicit.

*libet salmâ terreni in insulâ Gaudisii hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani*¹.

Dilecto filio inquisitori adversus haereticam pravitatem in insulâ Melitanâ a nobis deputato,

Alexander Papa VII.

Dilecte fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Motivum huius Constitutionis.

§ 1. Alias, pro parte tunc existentis magni magistri hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, felicitis recordationis Urbano Papae VIII praedecessori nostro exposito, quod valde necesse erat insulam Gaudisii, ad eundem magnum magistrum et hospitale praedictum spectantem, crebrisque Turcarum invasionibus obnoxiam, munitis adversus invasiones huiusmodi de cetero tutam et quoad posset inexpugnabilem reddi; quodque id, constructo in parte eiusdem insulae Marsalforno vulgo nuncupata munitio peropportuna novo propugnaculo eum evidenti incolarum securitate et salute ob salubriorem inibi caeli temperiem facile fieri² poterat; verum vires eommunis aerarii dicti hospitalis bellis ita aecisae erant ut sumptibus ad praemissa necessariis nequaquam sufficerent: idem Urbanus praedecessor, supplicationibus memorati magni magistri nomine sibi super hoc humiliter porreetis inclinatus, tunc existenti inquisitori adversus haereticam pravitatem in insulâ Melitanâ a se deputato commisit et mandavit, ut, veris existentibus praemissis, eidem magno magistro, ut, ad quinquennium dumtaxat, contributionem annuam trium scutorum super qualibet salmâ terreni quod conseritur in dictâ Gaudisii insulâ, ad cuius quidem contributionis solutionem omnes et singuli teneri hu-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

2 Male ut puto edit. Main. legit frui pro fieri (R. T.).

iusmodi possessores, tam laici quam ecclesiastici, etiam cuiusvis ordinis, congregationis et instituti, ac dicti hospitalis regulares, etiam ipse magnus magister, durante dicto quinquennio tenerentur, et opportunis iuris et facti remediis cogi possent, ita tamen ut contributio huiusmodi in munitiones praedictae insulae Gaudisii, et non in alios usus, integre converteretur et converti deberet, imponere valeret, facultatem concessit, et alias prout in dicti Urbani praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die VIII augusti MDCLIII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus magnus magister hospitalis praedicti nobis nuper exponi fecit, dicta insula Gaudisii nondum ita munita reperitur, ut adversus supradictorum Turcarum invasiones tuta sit; nee ad id efficiendum sufficienter memorati aerarii vires; ipseque magnus magister, quo eadem insula adversus invasiones huiusmodi tuta et inexpugnabilis quantum fieri poterit reddatur, de infrascripto subventionis auxilio a nobis provideri summopere desideret: nos, considerantes publico interesse insulam Gaudisii praescriptam, ob eius cum insulâ Melitanâ, quae maximum nedum Italiae, sed totius reipublicae christianae propugnaculum existit, vicinitatem, quaeumque opportuniore ratione muniri, ne non laudabilem eiusdem moderni magni magistri, qui etiam ratam contributionis infrascriptae se tangentem solvere obtulit, hac in re sollicitudinem plurimum in Domino commendantes, eumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis,

Facultatem imponendi aliam contributionem ad decennium concedit.

si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut, veris existentibus praemissis, dicto moderno magno magistro, ut, ad decennium dumtaxat, contributionem annuam trium scutorum super qualibet salmâ terreni quod conseritur in supradictâ Gaudisii insulâ, ad cuius quidem contribulinnis¹ solutionem omnes et singuli terreni huiusmodi possessores tam laici quam ecclesiastici et cuiusvis ordinis, congregationis et instituti etiam dicti hospitalis regulares, etiam ipse magnus magister, durante dicto decennio teneantur, et opportunis iuris et facti remediis cogi possint, ita tamen ut contributio huiusmodi in munitiones dictae insulae Gaudisii, et non in alios usus, integre convertatur et converti debeat, imponere libere et licite possit et valeat, facultatem auctoritate nostrâ apostolicâ concedas.

§ 3. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis, quae memoratus Urbanus praedecessor in suis litteris praedictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ix decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXV.

*Facultas magno magistro et consilio hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani concedendi ordinationem super receptione cappellanorum conventualium.*²

¹ Male edit. Main. legit *contribuciones* (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii magnus magister et consilium hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani, quod, cum in ecclesiâ conventus eiusdem hospitalis fratres cappellanos litteris eruditos semper reperiri multis gravissimis ex causis expediat, et praesertim quia ex illis episcopus ac prior dictae ecclesiae, qui prima duo suffragia in consilio hospitalis huiusmodi habent, pro tempore assumi solent, ipsi magnus magister et consilium (si tamen opportuna sibi hac in re facultas a nobis et hac Sanctâ Sede concedatur) ordinare destinarunt, ut quicumque sacerdotes intra limites linguarum dicti hospitalis nati, qui sacerdotes religiosi aliarum religionum non fuerint, et capitulis provincialibus seu assembleis prioratum eiusdem hospitalis per documenta authentica constare facient quod in universitatibus studiorum, approbatis, si theologi, duobus in philosophiâ et quatuor in theologiâ, si vero canonistae aut legistae fuerint, pariter quatuor annis in decretis aut in legibus civilibus respective studuerint, commissionem obtinere debeant, ut eorum probationes fiant, ipsique in fratres cappellanos conventuales hospitalis praedicti recipiantur (dummodo tamen ceteras qualitates a statutis seu stabilimentis et ordinationibus capitularibus hospitalis huiusmodi auctoritate apostolicâ confirmatis requisitas habeant), absque eo quod passagium communi aerario eiusdem hospitalis solvere teneantur, prout non tenebantur ante ultimum capitulum generale memorati hospitalis; remanente in suo vigore, quoad cetera, ordinatione LIII de receptione fratrum in eodem ultimo capitulo factâ. Quare iidem magnus magister et consilium nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra

Prooemium.

indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum magnum magistrum et consilium specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praefatis magno magistro et consilio, ut, licet nulli presbyteri, nisi in insulâ Melitensi orti seu oriundi, in fratres cappellanos conventuales hospitalis praedicti hactenus admissi fuerint, nihilominus ipsi magnus magister et consilium praemissa, quae ordinare destinarunt, modo et formâ supra expressis, perpetuo constituere et ordinare libere, licite et valide possint et valeant (hoc tamen addito, ut in fratres cappellanos conventuales dicti hospitalis vigore ordinationis et constitutionis in vim praesentium faciendae recipiendi, nonnisi eorum rigoroso examine et in illo approbatione praevius recipiantur), plenam et amplam facultatem, auctoritate apostolicâ, earumdem tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 3. Decernentes ordinationem et constitutionem huiusmodi, postquam a memoratis magno magistro et consilio, sicut praemittitur, facta fuerit, firmam, validam et efficacem fore, ac ab illis, ad quos pro tempore quaecumque spectabit, inviolabiliter observari et illis respective suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, dictique hospitalis tribunalia quaelibet iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam,

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon eiusdem hospitalis, eiusque linguarum et prioratum quorumvis, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x decembris MDCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXVI.

Confirmatio ordinationum in pluribus capitulis generalibus Ordinis fratrum Praedicatorum factarum, ne quis religiosus, sub gravioris culpae ac etiam excommunicationis latae sententiae magistro generali reservatae interminatione, directe divisionem dicti Ordinis vel institutionem vicarii generalis Indiarum quovis praetextu procuret.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, illis, quae pro felici sacrarum religionum in eadem Ecclesiâ pie sapienter-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Contraria
relicta.

Prooemium.

Et ad hanc
contribulionem
ecclesiasticos
aeque, ac lai-
cos teneri vo-
luit.

Obstantium
remotio.

Praevius ta-
men eorum exa-
mine et appro-
batione.

Decretum ir-
ritans.

que institutarum¹, uberesque, benedicente Domino, fructus iugiter praeferentium², directione et gubernio provide constituta sunt, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius magister generalis Ordinis Praedicatorum, quod, ad avertendam eiusdem Ordinis divisionem, retinendamque illius unionem, quam ab ipsa sui institutione ad haec usque tempora sub unius superioris generalis directione servavit, factae fuerunt a diversis ipsius Ordinis capitulis generalibus ordinationes tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinationes capitulorum generalium.

§ 2. Sic dicitur in capitulo generali Romae MDCLXXXIII³: « Ordinamus de communi totius Ordinis consensu et prohibemus quod nullus procuret Ordinis divisionem sub poenam excommunicationis latae sententiae, ac aliis poenis gravioris culpae, a quibus non possit absolvi, nisi a magistro Ordinis; mandamusque sub eadem poenam, quod nullus procuret institutionem vicarii generalis Indiarum ». Quod idem Romae MNLXXXIX, Venetiis MXXII, et interim Romae MDCI, et Parisiis MDCXI, et Ulyssipone MDCXVIII, et ultimo Mediolani MDCXXII his verbis confirmatur: « Confirmamus ordinationem Romae, Venetiis, Parisiis et Ulyssiponae factam et confirmatam, ne scilicet ullus, sub poenis in capitulo de graviore culpa contentis, ac etiam sub poenam excommunicationis latae sententiae, hac una pro trinam canonicam monitione praemissam (cuius absolutio reverendissimo Ordinis reservatur) directe vel indirecte divisionem Ordinis, vel institutionem vicarii generalis Indiarum, quovis praetextu audeat vel praesumat procurare.

¹ Male edit. Main. legit institutam (R. T.).

² Aptius lege perferentium (R. T.).

³ Sic edit. Main.; forsitan MDCLXXXIII (R. T.).

⁴ Nisi legendum sit ac pro hac (R. T.).

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus magister generalis exponens ordinationes huiusmodi, pro firmitate illarum subsistentia et observatione, apostolicae confirmatinnis nostrae robore communiri summopere desideret: nos, ipsum magistrum generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ordinationes praesertim, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint, in eisdem supplementus.

Ordinationes a capitulis generalibus factas confirmat Pontifex.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras et praesertim ordinationes semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Sic ab omnibus iudicari mandat.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis eiusque provinciarum et conventuum quorumvis, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quo-

Contrariis derogat.

modolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi decembris MCLVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 10 decembris 1658, pontif. anno IV.

CCXXVII.

Confirmatio statuti Congregationis canonicorum secularium S. Ioannis Evangelistae regni Portugalliae super restrictione numeri electorum generalis eiusdem Congregationis¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Universalis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione praesidentes, illis, quae pro felici piarum congregationum in eadem ecclesia sapienter institutarum directione provide constituta sunt, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii rector generalis et definitorium Congregationis canonicorum secularium S. Ioannis Evangelistae nuncupatae in regno Portugalliae consistentis, quod dudum de anno MCDXXV eadem Congregatio sub habitu, regulam et statutis Congregationis canonicorum secularium sancti Georgii in Alga Venetiarum in dicto regno instituta fuit, primamque fundationem habuit in monasterio de Villar de frades nuncupatae², cuius religionis fe-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Videtur legendum nuncupato (R. T.).

licis recordationis Eugenius Papa IV praedecessor noster de anno MCDXLV praecipit, ut instituto, statutis, consuetudinibus et privilegiis praefatae Congregationis sancti Georgii in Alga uterentur. Verum, hoc non obstante, ob parvum numerum religiosorum qui in dicta Congregatione S. Ioannis Evangelistae reperiebantur, introductum fuit, ut in electione rectoris generalis Congregationis huiusmodi omnes canonici seculares ipsius Congregationis in sacro presbyteratus ordine constituti, qui Congregationis huiusmodi habitum sexennii spatio gestassent, non solum praesentes sed etiam absentes per epistolam suffragium seu votum ferrent: hincque modus suffragium seu votum ferendi diu obtinuit. Postmodum tamen, cognito quod idem modus suffragium seu votum ferendi sacris canonibus adversaretur, multis fraudibus subiaceret, multisque inconvenientibus et perturbationibus causam praerberet, praesertim quia nonnunquam numerus suffragiorum ultra centum octoginta ascenderet, multique iuvenes, modicae religionis experientiam praediti, tenuemque personarum, quas eligere deberent, notitiam habentes, suffragium ferrent: ac considerato, quod in supradicta congregatione S. Georgii in Alga nullum sit statutum, aut consuetudo, ut illi, qui sexennio habitus ipsius congregationis gestarunt, suffragii praerogativa gaudeant, quodque usus dandi suffragium per epistolam, quoad eandem congregationem S. Georgii in Alga, per quasdam litteras recolendae memoriae Sixti Papae V, praedecessoris pariter nostri, die xii iulii MDLXXVII expeditas sublatus fuerit: memorata Congregatio S. Ioannis Evangelistae in duobus suis capitulis generalibus, uno quidem cui dilectus pariter filius Ludovicus Alvarez de Rocha in regno praedicto inquisitor adversus haereticam pravitatem auctoritate apostolica deputa-

tus ac¹ delegatione Sedis Apostolicae praesedit de anno MDCLII et altero cum interventu centum octuaginta trium vocalium capitularium de anno MDCLVI respective celebratis, ipsius congregationis regimini consulendi, eamque tam sacrorum canonum dispositioni, quam modo gubernandi, quo dicta congregatio S. Georgii in Alga utitur, iuxta praefati Eugenii praedecessoris praeceptum, conformandi, ac fraudes et perturbaciones tollendi ergo, statuit, ut in electione rectoris generalis ipsius Congregationis S. Ioannis Evangelistae ex eiusdem Congregationis canonicis soli praelati conventuum, ac definitores et rectoris generalis ipsius congregationis officio functi, necnon gradu doctoratus in universitatibus studiorum generalium Colimbriensi et Elborensi insigniti, ac lectores qui per novem annorum spatium in sacra theologia vel philosophia legerint, visitator et secretarius Congregationis huiusmodi suffragium seu votum ferant. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in praedictis duobus capitulis generalibus dispositum fuerit, ut statuti huiusmodi confirmatio a Sede praedicta, id si videretur esse necessarium, obtineretur, nec² quisquam presbyterorum, qui dictae congregationis S. Ioannis Evangelistae habitum sexennii spatio gestarunt, contra idem statutum controversiam moveat; dictique exponentes propterea ipsum statutum apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singularcs personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum

¹ Videtur legendum ex pro ac (R. T.).

² Videtur legendum ne pro nec (R. T.).

praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praedictum statutum in dictis duobus capitulis generalibus, sicut praemittitur, editum, ut in electione rectoris generalis memoratae congregationis canonicorum secularium S. Ioannis Evangelistae nuncupatae ex eiusdem congregationis canonicis soli praelati conventuum, ac definitores, et rectoris generalis ipsius Congregationis officio functi, necnon gradu doctoratus in praefatis universitatibus studiorum generalium Colimbriensi et Elborensi insigniti, ac lectores, qui per novem annorum spatium in sacra theologia vel philosophia legerint, visitator et secretarius Congregationis huiusmodi suffragium seu votum ferant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis S. Ioannis Evangelistae, eiusque conventuum, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis

Statutum in capitulis generalibus editum confirmat Pontifex.

Et vocales ad capitula destinati.

Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii ianuarii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 22 ianuarii 1659, pontif. an. iv.

CCXXVIII.

Confirmatio quarundam declarationum seu ordinationum universitatis et hominum artis vaccinariorum de Urbe¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii universitas et homines artis vaccinariorum de Urbe, quod alias, cum inter homines eiusdem artis super observatione tertii et quarti capitulorum statutorum universitatis huiusmodi circa admissionem personarum ad exercitium dictae artis, et modum, quo macella inter homines universitatis praefatae distribuerentur, natae essent controversiae, ipsi exponentes insimul congregati, ad avertendas maiores lites, dicta statuta observanda esse decreverunt, cum nonnullis tamen declarationibus, seu ordinationibus, quas bono et quieti communi magis condonabiles esse censuerunt, et reservato nostro et huius Sanctae Sedis beneplacito, ediderunt, prout continetur in scriptura tenoris sequentis, videlicet:

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

« Fidem facio ego notarius publicus infrascriptus, qualiter die xv novembris MDCLVIII in eongregatione seu adunantia universitatis vaccinariorum facta in eorum ecclesia S. Bartholomaei de licentia illustrissimorum dominorum almae Urbis conservatorum inter cetera resolutum fuit prout infra, videlicet:

Item, riservato in prima il consenso e beneplacito degl'illustrissimi signori padroni, e non altrimenti, fu decretato e risoluto, che si debba osservare quanto si contiene in due fogli consegnatimi dalli signori consoli, del tenore seguente, cioè:

Essendo nata controversia sopra l'osservanza del terzo e quarto capitolo dei nostri statuti, che parlano dell'ammissione de' soggetti e persone all'esercizio ed arte di vaccinaro rispettivamente del modo di comprare e spartire fra vaccinari li macelli, per ovviare a dette liti e rimediare a questi inconvenienti seguiti, e per conservazione dell'unione fra tutti quelli che sono ascritti a questo esercizio, e ad effetto che ognuno possa con quiete e buona pace attendere a lavorare e godere gli effetti delle proprie fatiche e industria con ogni bontà e timore di Dio et amore del prossimo, si è unicamente¹ decretato e stabilito, che si mantenga la osservanza di detti capitoli terzo e quarto inviolabilmente, e si operi in esecuzione di quelli nel modo seguente:

Cioè, rispetto al terzo:

Che nessuno di qualsivoglia stato, grado e condizione ardisca di comprare roba sconcia o acconcia per conciare o apparecchiare ad uso di vaccinaro, se non sarà stato a lavorare in Roma per lo spazio di cinque anni nell'arte di vaccinaro, e se vorrà esser matricolato nella matricola delli mastri, debba dimandare licenza alli signori consoli, che saranno pro tem-

¹ Forsan legendum unitamente (R. T.).

porè, e debba esser esaminato dalli esaminatori da deputarsi dalli detti signori consoli, affinché si veda se sa l'arte, e conciare, acciò la città di Roma e il pubblico non siano defraudati, e trovato che sarà idoneo e sappia ben l'arte suddetta, gli sia data la patente, quale pagherà dieci scudi anticipati, quali servono per mantenimento della nostra chiesa di San Bartolomeo, e facendo altrimenti incorra nella pena di scudi cinquanta da applicarsi la metà alla reverenda camera apostolica, ovvero di Campidoglio. E che se li suddetti consoli, che saranno *pro tempore*, facessero patente sopra osservanza delli capitoli suddetti incorrano in pena di scudi cento da applicarsi come sopra, eccettuato però li figliuoli delli maestri nati in Roma, quali non devono esser sottoposti alli sopraddetti capitoli, ma gli si debba rifermare la patente del padre senza pagare altro, e debba esser matricolato nella matricola dell'arte, dove si troverà suo padre;

Che quelli, che haveranno la patente dell'arte, e non bottega, non debbano entrare nè in adunanza, nè in congregazione, ma solo debbano intervenire alla Messa dell'arte, che si celebra la terza domenica di ciaschedun mese;

Che si debba portar rispetto alli consoli e camerlengo dell'arte, e facendo altrimenti, sia lecito a detti consoli e camerlengo, che sono per qualsivoglia tempo, alli disobbedienti e sparlatori di farli mettere prigione di fatti con darne poi ragguaglio agl'illustrissimi signori senatori e conservatori.

E rispetto al quarto capitolo de' medesimi statuti, parimente nel modo seguente, cioè:

Che li consoli per qualsivoglia tempo assieme con i loro deputati debbano fare la distribuzione e spartizione egualmente *pro rata* di tutti i macelli, agnelli, vac-

cinè e porcine sotto pena di scudi cinquecento da applicarsi la metà per servizio della nostra chiesa e università, e l'altra metà secondo la mente de' padroni, cioè la reverenda camera apostolica, e quella di Campidoglio;

Che nessun vaccinaro ardisca di comprare con macellari norcini, o pizzicarioli, di prender maggior parte di quella sarà assegnata nella divisione da spartitori in ciaschedun anno, anzi che tutti debbano stare all'ubbidienza e porzione assegnatagli, e che d'anno in anno gli si assegnerà da spartitori sotto pena di scudi cento per ciascheduna contravvenzione in ciaschedun macello, da applicarsi come sopra. E chi contravverrà e non ubbidirà, non solo sia obbligato a restituire a chi comanderanno i consoli tutta quella porzione che avesse presa o prendesse di più di quella assegnatagli da' spartitori, ma anco tenuto alla detta pena; riservato alli consoli il decidere se sia stato preso più o meno della sua porzione assegnatagli; salvo però, che se si fosse ecceduto per errore nel prender cinque o sci centinaia di più, nel qual caso il contravveniente non incorra pena, ma solo sia obbligato restituirle nel modo e forma che ordineranno i consoli; ma apparendovi malizia nel prender più macelli dall'assegnatogli, oltre la restituzione, che deve fare di quel più, incorra nella pena suddetta.

Inoltre venendo il caso, che, dopo fatta la distribuzione delli macelli, venga serato qualche macello, in modo che in quello non si macelli più, ed in tal maniera resti il vaccinaro, al quale è stato assegnato detto macello, o parte di esso, senza aver pelli per causa di detta clausura, accrescendosi per tal causa maggior faccende ed occasioni d'animali agli altri macelli, affinché il vaccinaro non resti privo, debba, in caso che si riapra detto

macello d'altro macellaro, assegnarsi detto macello riaperto, o altro nuovo macello che si apra, al vaccinaro che n'era restato privo, e non riaprendosi detto macello, o non aprendosi altro nuovo, in riguardo di detto miglioramento, che hanno altri macellari di macellar più animali, ed affinché detto vaccinaro non sia in danno per la clausura di detto macello, debbano gli altri vaccinari tutti singolarmente *pro rata* assegnar delli macelli avuti tanta quantità di quelli, quanto porta la quantità del macello, che s'era assegnata al vaccinaro, che ne resta privo per la clausura seguita.

E che nessuno ardisca di comprare per rivendere prima che non sia concia ad uso di calzolaro e sellaro, sotto pena di scudi dieci per qualsivoglia pelle da applicarsi come sopra; e per maggior comprobazione del presente decreto, se ne chieda a Nostro Signore, e a chi bisogna, conferma in forma specifica, con la clausula *sublata*, e decreto irritante, affinché mai più per l'avvenire si possa dubitare per alcun tempo della dovuta osservanza.

Quali essendo stati da me letti alla detta congregazione, furono approvati e accettati, e si dovesse osservare quanto in essi si contiene in ogni miglior modo, ecc.; et aliàs latius, prout in actis mei, etc., ad quae, etc. In quorum fidem, etc. Datum hac die xxv novembris MDCLVIII.

Ita est: pro NICOLAO RIGNANO, curiae Capitoli ac dictae universitatis notarius.

HORATIUS MONTANELLUS, substitutus, in fidem, etc. »

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, declarationes seu ordinationes praesertae non solum appositum modum admittendi homines ad exercitium artis praedictae praescribant, ut illa a peritis et expertis ad publicam utilitatem exercentur, plurimaque inconvenientia excludantur, quae nasci possent, si imperiti,

et qui artem huiusmodi non callent, illius exercitio se ingererent; sed etiam aequalitati distributionis macellorum provideant ut unicuique pro modo laboris absque alterius praeiudicio merces obveniat;

§ 3. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut easdem declarationes seu ordinationes apostolicae confirmationis nostrae robore communire de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, declarationes seu ordinationes praesertae, a praefatis exponentibus sicut praemittitur factas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiacimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras, necnon declarationes seu ordinationes praesertae, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus aposto-

Praesertae ordinationes confirmat Pontifex.

Et sic in posterum observari mandat.

Contrariis non obstantibus.

licis, necnon, quatenus opus sit, dictae universitatis, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii ianuarii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 ianuarii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXIX.

Confirmatio decreti domini cardinalis protectoris totius Ordinis sancti Francisci, quo declaratur constitutiones Clementis VIII et Gregorii XV, quibus aboliti fuerant patres provinciarum, in posterum in provincia tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia in regno Portugalliae inviolabiliter observari debere.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. In his auctoritatis nostrae partes libenter interponimus, per quae congregationum regularium in Ecclesia Dei pie institutarum felici statui opportune consuli cognoscimus.

Supplicatio. § 1. Cum itaque, porrectis aliis nobis pro parte dilecti filii Ioannis de Pietate custodis et procuratoris provinciae fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia nuncupati in regno Portugalliae

nitentia nuncupati in regno Portugalliae precibus super observantia constitutionum felicitis recordationis Clementis VIII et Gregorii XV Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, quibus abrogantur patres provinciae, negotioque praedicto per nos ad venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales negotiis episcoporum et regularium praepositos, et ab his ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum episcopum Portuensem eiusdem S. R. E. cardinalem et vicecancellarium Barberinum nuncupatum, totius Ordinis S. Francisci apud nos et Sedem Apostolicam protectorem, remisso, emanaverit desuper ab eodem Francisco episcopo cardinale decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Franciscus miseratione divina episcopus Portuensis cardinalis Barberinus, S. R. E. vicecancellarius ac totius Ordinis S. Francisci protector, corrector et gubernator, dilecto nobis in Christo ministro provinciali, custodi et definitoribus provinciae tertii Ordinis S. Francisci de Poenitentia nuncupatae in regno Lusitaniae, salutem in Domino sempiternam. Cum pro parte dilecti filii fratris Ioannis a Pietate, custodis et procuratoris istius provinciae, Apostolicae Sedi expositum fuerit pluries irrepsisse animorum commotiones atque incommoda ob observantiam apostolicae constitutionis Urbani VIII felicitis recordationis nostri patrum, quae incipit *Onerosa*, etc., faciliusque pro commoditate totius provinciae regimine et officiorum provisione fuisse consultum constitutionibus apostolicis Clementis VIII et Gregorii XV sanctae memoriae, quibus provinciarum patres perpetui in omnibus capitulis suffragandi iure privantur; ac proinde exoraverit praedictas constitutiones inviolabiliter in provincia observari, non obstante dicta constitutione quae incipit *Onerosa*, etc., nobisque commissum fuerit desuper benigne indulgere:

Decretum cardinalis protectoris.

Nos, qui operosis studiis, quantum in Domino possumus, intendimus ut ea sacra indulta, quae in felici regimine dicti Ordinis sancti Francisci concessa sunt, fideliter observentur, necnon quandoque revocentur, prout Apostolicae Sedi expedire benevisum est, id exigente regularis observantiae candore et provinciarum regimine feliciori, dictae provinciae directioni et commodo consulere cupientes¹, mentem retinentes dictam constitutionem Urbani VIII nostri patrum principaliter exaratam fuisse pro provinciis tantum Observantibus Hispaniarum familiae ultramontanae, et non pro fratribus Tertii Ordinis, de quibus debebat fieri individua mentio, cum sint alterius Ordinis et professionis, apostolicam auctoritate nobis in hac parte concessam statuimus, decernimus et declaramus dictas constitutiones Clementis VIII et Gregorii XV, quibus omnes patres provinciarum abolerentur, in posterum in dicta provincia inviolabiliter observari debere, ac in sua viridi observantia persistere, non obstante dicta constitutione Urbani VIII quae incipit *Onerosa*, etc.; cui, omnibusque ipsius clausulis, pro perpetua subsistentia suffragandi iuris patris antiquioris atque exprovincialis, in hac parte derogatum esse volumus, auctoritate, qua supra, praecipientes universis et singulis superioribus et subditis praedictae provinciae in virtute sanctae obedientiae, et sub poenam privationis officiorum, necnon vocis activae et passivae, ut praesentes litteras debitae executioni demandari ac inviolabiliter observari curent et faciant. Pro quorum omnium executione oramus primum inquisitorem sancti officii in dicto regno Lusitaniae, ut has nostras litteras infallibiliter quacumque tergiversatione postposita observari studeat; pro qua re plenariam nostram desuper ipsi imperti-

¹ Edit. Main. legit *cupiens* (R. T.).

mur facultatem, necnon quoscumque rebelles sive contradictores per censuras compescere, sive alia iuris remedia pro harum litterarum observantia adhibere pro cassandis, abolendis, ut praefertur, huiusmodi patribus perpetuis, eorumque in omnibus capitulis et definitoriis perpetuo suffragandi iure cassando. Datum Romae die xv decembris MDCLVIII ex aedibus cancellariae apostolicae.

E. cardinalis BARBERINUS, protector.

AGAPITUS COLORSIUS, secretarius :

Cumque firmiora sint ea, quae Sedis praedictae munimine roborantur, nobis propterea dictus Ioannes humiliter supplicari fecit, ut decretum huiusmodi apostolicam auctoritate confirmare de benignitate apostolicam dignaremur.

§ 2. Nos igitur, eundem Ioannem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praesentium, cum omnibus et singulis in illo contentis, tenore praesentium confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

§ 3. Decernentes decretum huiusmodi necnon praesentes litteras valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam,

Supplicatio pro confirmatione praedicti decreti a Pontifice obtinenda.

Confirmat Pontifex.

Et ab omnibus observari mandati.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat. § 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, praedicti recolendae memoriae Urbani Papae VIII praedecessoris itidem nostri et quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac provinciae et Ordini¹ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia reboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die viii februarii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 8 februarii 1659, pontif. anno iv.

CCXXX.

Declarat non esse locum erectioni conventuum Aquitaniae provinciae Ss. Ludovici et Eleazari in Gallia Tertii Ordinis sancti Francisci, et proinde provinciales pro tempore exercere debere suam iurisdictionem in tota provincia, etiam in dictis conventibus Aquitaniae².

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio. § 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Lugdunensis, minister provincialis provinciae Ss. Ludovici et Eleazari in Gallia fratrum Tertii Or-

¹ Legendum Ordinis (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

dis sancti Francisci, quod, licet dicta provincia in quibusdam concordatis et capitulis provincialibus conventus Aquitaniae eiusdem Ordinis in custodiam erigere decreverit, congregatio tamen venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita erectionem huiusmodi multiplicatis decretis improbavit. Quibus decretis non obstantibus, aliqui fratres Aquitani Ordinis praedicti, sub praetextu etiam novorum concordatorum; a¹ dilectis pariter filiis ministro generali et capitulo seu definitorio generali anno superiore MDCLVIII Toleti habito Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci de Observantia nuncupatorum erectionem dictae custodiae et deputationem commissarii, qui praedictos conventus Aquitaniae a iurisdictione ministri provincialis dictae provinciae separaret eosque regeret, obtinuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, erectio huiusmodi nullo pacto fieri debuerit, ex causis in facto et in iure coram praefata cardinalium congregatione late deductis, et propterea dictus Benedictus minister provincialis eidem erectioni custodiae locum non esse a nobis declarari, sibi et aliis ministris provincialibus provinciae huiusmodi pro tempore existentibus iurisdictionem super praedictis conventibus Aquitaniae quatenus opus sit restitui, ac commissarium a praefato ministro generali et definitorio generali deputatum, non obstantibus concordatis supradictis, decreto definitorii generalis et aliis quibuscumque in contrarium facientibus, amoveri plurimum desideret: nos, ipsum Benedictum ministrum provincialem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et inter-

¹ Male edit. Main. legit ac pro a (R. T.).

dicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum cardinalium, qui, partibus informantibus, rem mature discussissent, consilio, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus non esse locum praetensae erectioni praedictae novae custodiae, et proinde provinciales pro tempore exercere debere suam iurisdictionem in tota provincia, etiam in conventibus Aquitaniae, amoto commissario generali deputato.

Erectioni custodiae in provincia Aquitaniae non esse locum mandat Pontifex.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus supradictis ex adverso deductis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi februarii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 11 februarii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXI.

Ut alumni collegii Graecorum de Urbe ritum latinum circa ieiunia et abstinentiam a cibis vetitis sequantur¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius rector collegii Graecorum de Urbe, quod eiusdem collegii alumni iuramentum perpetuo servandi ritum graecorum praestare soliti sunt, quo ritu non solum ieiuniorum quadragesimalium iuxta eundem ritum observatio praescribitur, sed etiam ab esu carnum et ovorum abstinentia singulis diebus mercurii et veneris iniungitur, permissis diebus sabbati carnum esu.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti alumni etiam ad quatuor temporum et vigiliarum ieiunia iuxta ritum latinum servanda per quasdam felicis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri litteras, quae eos ad eundem ritum latinum in omnibus casibus in quibus ad evitandum scandalum necessaria est illius observatio, servandum adstringunt, obligantur¹, praedictus vero rector, ut eorundem alumnorum sanitati consulatur, ipsique, quandoquidem in alma Urbe praedicta degunt, se S. R. E. ritui circa ieiuniorum et abstinentiae ab esu quorundam ciborum certis temporibus prohibito observationem conforment, opportune illis, ut infra, a nobis provideri summopere desideret: nos, specialem eidem rectori et alumni gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti rectoris nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praefati collegii Grae-

Supplicatio.

Alumni collegii Graecorum Urbis in certis casibus servandi ritum latinum quoad ieiunia obligantur.

Pontifex cum ab observantia ritus graeci in ieiuniis et abstinentia servanda absolvit ritumque latinum in his servari praescribit.

¹ Legendum obligantur (R. T.).

corum alumnis tam nunc existentibus quam quaecumque futuris, ut, quamdiu in eodem collegio respectively vixerint dumtaxat, ieiunia quadragesimalia ac abstinenciam ab esu carnum et ovorum singulis diebus mercurii et veneris per ritum graecum, sicut praemittitur, praescripta et iniuncta servare minime teneantur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus; eâ tamen lege, ut ipsi alumni et eorum quilibet interea quadragesimae, ac quatuor temporum, ceteraque vigiliarum ieiunia, et in ieiuniis huiusmodi a carnum, ovorum et lacticiniorum, singulis vero diebus veneris et sabbati, quibus ieiunium praescriptum non reperitur, a carnum esu abstinenciam iuxta praedictum ritum latinum servant¹, in omnibus et per omnia, prout christifideles, qui eundem ritum latinum sequuntur, illa servare teneantur; ac eisdem alumnis iuramentum supradictum, ad praemissorum effectum dumtaxat, auctoritate et tenore praedictis relaxamus.

Derogat contraria.

§ 3. Non obstantibus praemissis, necnon apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac, quatenus opus sit, dicti collegii, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv februarii MDCLIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 februarii 1659, pontif. anno IV.

CCXXXII.

Nova erectio collegii apostolici minorum poenitentiariorum basilicae Principis Apostolorum de Urbe, cum nonnullis

¹ Edit. Main. legil servant (R. T.).

ordinationibus pro eiusdem collegii gubernio et officii eorumdem poenitentiariorum exercitio.

Alexander Papa VII;
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, inscrutabili divinae providentiae arcano collocati, ad ea per quae christifidelium curae nostrae caelitus commissorum animarum saluti consulitur, iugis vigilantiae studiis intendimus, illaque provide, quantum nobis ex alto conceditur, disponere satagimus, prout, maturâ consideratione praeviâ, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum felicitatis recordationis Pius Papa V praedecessor noster, certis rationalibus causis motus, pro salutari reformatione collegii minorum poenitentiariorum basilicae Principis Apostolorum de Urbe, minores poenitentiariorum qui tum erant ab eorum poenitentiariorum minoris officio et exercitio penitus et omnino amoverit, et in eorum locum ad huiusmodi munus, officium et exercitium minorum poenitentiariorum aliquot presbyteros regulares Societatis Iesu substituerit et subrogaverit, illisque domum et redditus pro eorum habitatione et sustentatione assignaverit, et alia circa eorum deputationem, officiique eis demandati exercitium, ac ipsorum et eorum collegii statum constituerit et ordinaverit; nec tamen super his, ob eiusdem Pii praedecessoris obitum, litterae apostolicae fuerint expeditae:

§ 2. Hinc est quod nos, ea, quae memoratus Pius praedecessor pro animarum salute et spirituali consolatione christifidelium (qui omnipotentem Deum glorificandi, ac beatos eius apostolos venerandi, opportunaque spiritualibus temporalibusque necessitatibus suis remedia et auxilia eorumdem beatorum apostolorum inter-

Exordium.

Causa huius Constitutionis.

Collegium minorum poenitentiariorum denuo erigit.

cessionem impetrandi studio ad basilicam praedictam ex omnibus mundi partibus confluent) in praemissis laudabili zelo et pietate instituit et coepit, constabilire et perficere, et alias opportune desuper providere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, erectionem et institutionem praedicti collegii minorum poenitentiariorum dictae basilicae Principis Apostolorum, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, ipsumque collegium de novo perpetuo erigimus et instituimus.

Habitationem et redditus assignat.

§ 3. Ac pro eorumdem minorum poenitentiariorum habitatione domum in civitate nostrâ Leoninâ, seu (ut vocant) Burgo, prope basilicam huiusmodi positam, et per illos hactenus inhabitari solitam, cum omnibus et singulis eius membris, pertinentiis et iuribus, sicut dicti minores poenitentiariorum illis ad praesens fruuntur, concedimus et assignamus; et, casu quo eadem domus tota vel eius pars destruat, seu in alios usus convertatur, aliam domum eis habitationis causâ a nobis seu Romanis Pontificibus successoribus nostris pro tempore existentibus assignandam; pro ipsorum vero minorum poenitentiariorum sustentatione et collegii huiusmodi dote de pecuniis elemosynarum, quae ex dispensationum matrimonialium expeditionibus proveniunt, et penes montem pietatis de eâdem Urbe in subsidium pauperum et alia opera pia erogandae deponi solent, annua mille scuta monetae romanae, nempe singulis mensibus octuagintatria scuta et trigintaduos eiusdem monetae, in locum octuaginta scutorum auri iisdem minoribus poenitentiariorum pridem assignatorum quae illis a camerâ apostolicâ praestabantur; praeterea dimidium iulium dictae monetae pro singulis litteris apostolicis, quae super dis-

pensationibus matrimonialibus in tertio vel in quarto gradu per officium nostrum minoris gratiae nuncupatum sub plumbo expediuntur, et insuper tria loca eum tertiâ parte similis loci montis fidei, et alia novem loca montis salis secundae erectionis de Urbe praedictâ, et vineam extra moenia Urbis, intra suos notissimos fines sitam, a praedictis modernis poenitentiariorum acquisita, necnon pensiones ex locatione membrorum domus praedictae locari solitorum provenientes, cum solitis donativis salis, cerae, ac in electione Romani Pontificis, et aliis hactenus eis fieri consuetis, per ipsos minores poenitentiariorum percipienda, exigenda, levanda, ac in suos et dicti collegii usus et necessitates convertenda, eisdem collegio et minoribus poenitentiariorum itidem perpetuo assignamus.

§ 4. Ad haec dictum collegium minorum poenitentiariorum, a nobis de novo sicut praemittitur erectum et institutum, Collegium Apostolicum Minorum Poenitentiariorum esse, ac perpetuo fore et vocari debere, nec illius statum aut denominationem quomodolibet immutari aut alterari unquam posse, statuimus et decernimus, ipsumque collegium ex nunc sub immediatâ B. Petri ac nostrâ et Romanorum Pontificum successorum nostrorum Sedisque Apostolicae protectione suscipimus.

§ 5. Praeterea idem collegium apostolicum dilectis filiis presbyteris regularibus praedictae Societatis Iesu pariter perpetuo concedimus, hac tamen lege, ut eadem Societas in collegio huiusmodi tredecim ipsius Societatis presbyteros regulares, comprehenso in illis dicti collegii rectore, qui omnes et singuli ministerium minorum poenitentiariorum in memoratâ basilicâ sedulo exercere teneantur, et ex quibus duo pro Italicâ, duo pro Gallicâ, duo pro Hispanicâ et Lusitanâ, unus pro Germanicâ, unus pro Hungaricâ, unus pro

Collegium apostolicum minorum poenitentiariorum.

Regularibus Societatis Iesu concedit.

Polonica, unus pro Anglica, unus pro Graeca et unus pro Illyrica nationibus seu linguis minores poenitentiarum respective deputentur; ac insuper unum, quatenus necessarius videatur dilecto filio praeposito generali eiusdem Societatis, qui pro ministro serviat, et ad mensam legat, necnon quatuor adiutores laicos dictae Societatis, seu eos, qui eidem praeposito generali servitiis presbyterorum regularium collegii huiusmodi necessarii videbuntur, perpetuo habere et manutenere debeat et teneatur. Declarantes et decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex praedictis presbyteris regularibus pro supra expressis nationibus seu linguis minores poenitentiarum respective deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, vere et realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat, et quod illi, qui in regionibus earumdem nationum respective nati et educati non sint, sub quocumque praetextu, etiamsi idiomaticae nationis, pro qua deputari peritissimi forent, ad minorum poenitentiarum huiusmodi officia adsumi non possint. Quod si, propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicuius ex praedictis minoribus poenitentiarum pro tempore deputatis, oportuerit alium in eius locum ad exercitium officii minoris poenitentiarum tantisper subrogari, eo casu alterum eiusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alium alterius quidem nationis, sed qui idiomaticae nationis ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel alias impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia (nisi aliter ob urgentem necessitatem maiori poenitentiarum nunc et pro tempore existenti visum fuerit) praevio examine in signaturam poenitentiarum approbetur, et per modum provisionis, pro

1 Legerem deputati vel deputarentur (R. T.).

eo tempore dumtaxat quo durabit infirmitas vel impedimentum infirmi vel impediti, seu donec defuncto vel remoto successor fuerit constitutus, deputeur et subrogetur.

§ 6. Porro electionem rectoris, ceterorumque minorum poenitentiarum praedicti collegii apostolici, nunc et pro tempore existenti praeposito generali memoratae Societatis tribuimus.

§ 7. Statuentes, ut ab eodem praeposito generali pro tempore electi non ante ad exercitium minorum poenitentiarum huiusmodi admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in dicta signaturam poenitentiarum iuxta dispositionem litterarum recolendae memoriae Clementis Papae VIII praedecessoris pariter nostri in simili forma Brevis die III septembris MDXCII expeditarum examinati et approbati fuerint. Ceterum illi, qui semel in eadem signaturam poenitentiarum, sicut praemittitur, examinati et approbati fuerint, examini denuo subiacere non tenebuntur, nisi nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur.

§ 8. Si autem dilectus filius noster Nicolaus tituli S. Mariae Angelorum sanctae Romanae Ecclesiae presbyter cardinalis Ludovisius nuncupatus, nunc et pro tempore existens maior poenitentiarum, aliquem a praedicto praeposito generali ad officium minoris poenitentiarum electum minime duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus cardinalis nunc et pro tempore existens maior poenitentiarum illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quamcunq; nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici eius rei relatione, quid fieri debeat fuerit ordinatum.

§ 9. Qui vero ad exercitium officii minoris poenitentiarum huiusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri vel dimitti, aut ex collegio praedicto disce-

Electio rectoris poenitentiarum ad generalem Societatis spectat.

Modus examinationis et admissionis.

Maior poenitentiarum quomodo possit electos suspendere.

Semel admissi non amoveantur sine maioris poenitentiarum facultate.

dere non poterunt absque licentia dicti cardinalis maioris poenitentiarum nunc et pro tempore existentis, qui, pro data sibi a Domino prudentia, licentiam huiusmodi, instante praeposito generali praedicto, negare non debeat nisi ex iustis causis, quas eo casu, prout etiam quoties eidem summo poenitentiarum videretur aliquis ex praedictis poenitentiarum, dissentiente eodem praeposito generali, removendus, nobis seu pro tempore existenti Romano Pontifici referet, apostolica mandata hac in re fideliter exequuturus.

§ 10. Volumus autem ut memorati minores poenitentiarum in basilica praedicta resideant, ibique in suae quisque nationis confessionalibus assistant et praesto sint, ac quorumcumque christifidelium, scilicet propriae quisque nationis primum, et, his non extantibus, aliorum etiam, quando casus contigerit, quorum idiomata calleant, confessiones sacramentales diligenter audiant bis in die, nempe mane ab initio matutini usque ad finem officiorum divinarum antemeridianorum, et post meridiem ab initio vesperrarum per duas horas continuas; idque omnes singulis maioris hebdomadae et intra octavam Paschatis Resurrectionis Dominicae diebus, necnon in Nativitatis Domini, Pentecostes, singulis B. Mariae Virginis, ac sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et aliorum apostolorum, ceterisque omnibus et singulis festis anni diebus, praesertim de praeepto, vigiliis etiam consuetis, praeterea singulis diebus veneris mensis martii, necnon iubilaeorum et stationum in eadem basilica existentium temporibus, ac insuper quocumque id eis ex aliqua causa particulari a superioribus iniunctum fuerit, aut charitas poenitentiarum suadebit, aut necessitas poenitentiarum postulabit, inviolabiliter observent; in ceteris vero ferialibus anni diebus id saltem pro tertia eorumdem poenitentiarum

reriorum parte sedulo adimpleant. Ab his tamen rectorem praedicti collegii excipimus, qui, cum eius officii causa multoties legitime sit impeditus, praedicto excipiendarum confessionum muneri, prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet.

§ 11. Praeterea praedictos rectorem et minores poenitentiarum in omnibus quidem illis, quae poenitentiarum officium concernunt, iurisdictioni, visitationi et coercitioni memorati Nicolai cardinalis nunc et pro tempore existentis maioris poenitentiarum subiectos esse debere decernimus, adeo ut in gravioribus, non nisi facto prius verbo nobiscum et cum successoribus nostris, contra eos procedat: in iis vero, quae ad disciplinam regularem, regulae observantiam, constitutiones et instituta Societatis praedictae, ac economiam et gubernium rei familiaris pertinent, iidem rector et minores poenitentiarum cum universa eorum familia memorato praeposito generali Societatis Iesu immediate subiacebunt, reservata tamen semper superioritate visitationis apostolicae, cui ad nostrum et pro tempore existentis Romani Pontificis nutum subesse, ac peculiares reddituum dicti collegii rationes reddere debent.

§ 12. Postremo, abrogatis in primis facultatibus omnibus minoribus poenitentiarum a praedecessoribus nostris hactenus concessis, eisdem minoribus poenitentiarum, quamdiu in collegio manserint et officium minoris poenitentiarum exercuerint dumtaxat, omnes et singulas facultates pro foro conscientiae in particulari tabella proprio dicti Nicolai nunc et pro tempore maioris poenitentiarum caractere firmata et eiusdem sigillo munita inssu nostro descriptas, ac in libris tam poenitentiarum maioris quam collegii dictorum presbyterorum registrandas, et ulterius in aula eiusdem collegii palam exponendas,

Poenitentiarum quando subiciantur maiori poenitentiarum, et quando generali Societatis Iesu.

Facultates poenitentiarum.

Residentiam in confessionalibus poenitentiarum praescribit.

concedimus et impertimur; easque, motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine pariter¹ approbamus et confirmamus.

Exemptiones
et immunitates
pro victu et vesti-
tutu.

§ 13. Necnon omnia et singula privilegia et gratias, indulta, honores, praerogativas, ac, tam quoad ipsorum minorum poenitentiariorum personas, quam res pro eorum victu, vestitu, suppellectilibus et libris, totâque ipsorum familiâ necessarias, a contributionibus pro viarum publicarum refectione, ceterisque oneribus publicis, et aliis rebus² quibusvis, immunitates et exemptiones, ac libertates quascumque, poenitentiariis minoris gratiae ac eorum antecessoribus hactenus concessa et concessas, et quibus moderni minores poenitentiarii et collegium praedictum ad praesens fruuntur, potiuntur et gaudent, motu, scientiâ, deliberatione, potestatis, plenitudine et tenore praedictis, concedimus et impertimur.

Clausulae prae-
servativae.

§ 14. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti et alii quilibet, cuiusvis gradus, ordinis, dignitatis, status et conditionis existant, etiamsi cardinalatus honore fulgeant, aut aliâ speciali et individuâ mentione digni sint, in praemissis quomodolibet interesse habentes, seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad praemissa vocati et auditi, et causae, propter quas emanarunt, adductae, verificateae vel iustificatae non fuerint, vel ex aliâ quacumque quantumvis piâ, legitimâ, iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus,

¹ Forsan legendum *paribus* (R. T.).

² An vox *rebus* conveniat iudicet lector sciens (R. T.).

aliove quantumvis magno et substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, vel etiam motu simili concessio quempiam in indicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium dispositionum et gratiarum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque praedictam quandocumque faciendis, unquam comprehendi, aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligendâ, de novo concessas, firmasque, validas et efficaces existere et perpetuo fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis ad quos spectat et quandocumque spectabit respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, necnon camerae praedictae praesidentes clericos, aliosque officiales et ministros, et ceteros quoslibet, quacumque auctoritate et potestate fungentes et quandocumque functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 15. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de non tollendo iure quaesito, necnon pia memoriae Symmachi, quae incipit *Non liceat*, et Pauli II aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae et camerae huiusmodi non alienandis, ac similis recolendae Pii Papae IV praedecessoris pariter nostri de gratiis quaecumque interesse dictae camerae contentibus in eadem camerâ inter certum tunc expressum tempus praesentandis et in libris illius registrandis, ita ut praesentes ibidem et registrari nunquam necesse sit, aliisque apostolicis, ac in conciliis etiam universalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon Societatis et collegii praedictorum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam eidem Societati, illiusque praeposito generali, et personis quibuslibet, necnon dicto collegio et aliis quibusvis, etiam speciali et individuâ expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio faciendâ aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus

pro plene et sufficienter insertis, servatis et expressis respective habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die xxii februarii MDCLIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. 22 februarii 1659, pontif. anno IV.

CCXXXIII.

Nonnullae ordinationes pro collegio apostolico minorum poenitentiariorum sacrae domus Lauretanae.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Ex commissi nobis divinitus sacrosancti apostolatus officii debito gregi dominico sollicitis studiis iugiter invigilantes, nonnulla circa collegium apostolicum poenitentiariorum (ut vocant) minorum sacrae domus Lauretanae, dudum pro dilectis filiis presbyteris regularibus Societatis Iesu in civitate nostrâ Lauretanâ auctoritate apostolicâ institutum, constituenda seu declaranda esse duximus, quae christifidelium, ex omnibus christiani orbis partibus ad eandem sacram domum piâ devotione confluentium, animarum saluti conducibilia fore in Domino speramus.

Exordium.

§ 1. Motu itaque proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut praedicta Societas Iesu in collegio apostolico huiusmodi undeviginti Societatis presbyteros regulares, comprehenso in illis eiusdem collegii rectore, ex quibus unus pro Gallicâ, unus pro Hispanicâ, unus pro Germanicâ, unus pro Belgicâ, unus pro Polonicâ, unus pro Anglicâ, unus pro Illyricâ et unus pro Graecâ, ceteri

Minorum poenitentiariorum numerus pro variis linguis.

vero pro Italicis nationibus seu linguis minores poenitentiarum praedictae sacrae domus Lauretanae respective deputentur, quique omnes et singuli sacramentales christifidelium (scilicet propriae quisque nationis primum, et, his non extantibus, aliorum etiam, quando casus contigerit, quorum idiomatica calleant) confessiones in ecclesia Lauretana, in qua memorata sacra domus existit, diligenter audire et ad id praesto esse, ceteraque officium minorum poenitentiarum huiusmodi conseruientia sedulo exercere debeant (rectore collegii excepto; nam ille, cum eius officii causam multoties legitime sit impeditus, huic muneri, prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet), perpetuo habere et manutenere debeat et teneatur, tenore praesentium statuimus et ordinamus.

Vere nationales sint poenitentiarum.

§ 2. Declarantes et decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex praedictis presbyteris regularibus pro supra expressis nationibus seu linguis minores poenitentiarum dictae sacrae domus respective deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, vere et realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat; quodque, qui in regionibus earumdem nationum respective nati et educati non sint, sub quocumque praetextu, etiamsi idiomaticis nationis, pro qua deputari praetenderentur, peritissimi forent, ad minorum poenitentiarum huiusmodi officia adsumi minime valeant, exceptis tamen Italicis, quos pro maiori parte sufficiat in Italia natos et educatos esse, ceteros vero in ea diu permansisse, atque italicum idioma optime callere; quinimo alios etiam praedictos, qui pro nationibus praefatis eligentur, eandem italicam linguam, et aliquos ex eis etiam lusitanam et hungaricam edoctos esse curandum erit, ut Italicorum quoque, Lusitanorum et Hungarorum, si quando opus fuerit, confessio-

nes audire, atque alios in eodem munere coadiuvare valeant.

§ 3. Quod si, propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicuius ex praedictis minoribus poenitentiarum pro tempore deputatis, oportuerit alium in eius locum ad exercitium officii minoris poenitentiarum tantisper subrogari, eo casu alterum eiusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alium, alterius quidem nationis, sed qui idiomaticis nationis, ex qua defunctus, infirmus, remotus vel aliis impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia, praevio examine ut infra faciendo, approbetur, et per modum provisionis pro eo tempore dumtaxat, quod durabit infirmitas vel impedimentum infirmi vel impediti, seu donec defuncto vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur et subrogetur.

Quomodo in casu impediti sibi subrogandi.

§ 4. Porro electionem rectoris, ceterorumque minorum poenitentiarum praedicti collegii apostolici, et fratrum aliorumque inservientium, dilecto filio nunc et pro tempore existenti praeposito generali memoratae Societatis tribuimus, statuentes ut ab eodem praeposito generali pro tempore electi non ante ad exercitium officii minorum poenitentiarum huiusmodi admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in signaturam poenitentiarum apostolicae, vel, si ad aliam Urbem nostram sine gravi incommodo et expensis accedere non possint, coram aliquo ex venerabilibus fratribus episcopis supradictae sacrae domus Lauretanae vicinis, per dilectum filium nostrum Nicolaum tituli S. Mariae Angelorum S. R. E. presbyterum cardinalem Ludovisium nuncupatum modernum et pro tempore existentem maiorem poenitentiarum in singulis casibus ad hunc actum specialiter delegando, prout ipsi

Electio rectoris et poenitentiarum generalium Societatis loca reservata.

Nicolao cardinali moderno et pro tempore existenti maiori poenitentiarum videbitur, et hactenus iuxta constitutionis felicis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri die xx iunii MDCXXXIX in simili forma Brevis promulgatae, quae incipit: *Attendentes universo gregi, etc.*, dispositionem servatum fuit, examinati et approbati fuerint. Et si quando contigerit quempiam ad modicum tempus ob iustam supervenientem causam in locum alicuius ex dictis minoribus poenitentiarum deficientis vel impediti, sicut praemittitur, subrogandum esse, tunc pariter illius examen coram aliquo ex vicinis episcopis praedictis per memoratum Nicolaum cardinalem modernum et pro tempore existentem maiorem poenitentiarum pro huiusmodi tantum contingentibus provisionibus de praesenti seu antecederet delegando procedere debeat.

Semel admissi denuo examini non subiciantur.

§ 5. Ceterum illi, qui semel in dicta signaturam poenitentiarum, aut aliter, sicut praemittitur, examinati et approbati fuerint, examini denuo sese subiicere non tenebuntur, nisi nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur. Si autem praefatus Nicolaus cardinalis, nunc et pro tempore existens maior poenitentiarum, aliquem a supradicto praeposito generali ad officium minoris poenitentiarum electum minime duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus cardinalis nunc et pro tempore existens maior poenitentiarum illius examinationem tantisper suspendere, donec factam quantocius nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici eius rei relatione, quid fieri debeat fuerit ordinatum.

Admissi nec amoveantur sine maioris poenitentiarum facultate.

§ 6. Qui vero ad exercitium officii minoris poenitentiarum huiusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri vel dimitti aut ex collegio praedicto discedere non poterunt absque licentia dicti cardinalis maioris poenitentiarum, nunc et

pro tempore existentis, qui pro data sibi a Domino prudentiam huiusmodi, instante praeposito generali praedicto, negare non debeat nisi ex iustis causis, quas eo casu, prout etiam quoties ipsi cardinali maiori poenitentiarum videbitur aliquis ex praedictis minoribus poenitentiarum, dissentiente memorato praeposito generali, removendus, nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici referet, mandata apostolica hac in re fideliter executurus.

Quando subiciantur maiori poenitentiarum.

§ 7. Praeterea praedictos rectorem et minores poenitentiarum in omnibus quidem illis, quae poenitentiarum officium concernunt, iurisdictioni, visitationi et coercitioni memorati Nicolai cardinalis nunc et pro tempore existentis maioris poenitentiarum subiectos esse debere decernimus, adeo ut in gravioribus, non nisi facto verbo nobiscum et cum successoribus nostris contra eos procedat. In iis vero quae ad disciplinam regularem, regulae observantiam, constitutiones et instituta Societatis praedictae, ac oeconomiam et gubernium rei familiaris pertinent, iidem rector et minores poenitentiarum cum universa eorum familia praedicto praeposito generali immediate subiacebunt.

Constitutionem Urbani VIII confirmat.

§ 8. Postremo supradictam Urbani praedecessoris constitutionem in omnibus et singulis, quae praesentibus non adversantur, perpetuo inviolabiliter observari mandamus et praecipimus.

Clausulae praeservativae.

§ 9. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti et alii quilibet, cuiusvis gradus, ordinis, dignitatis, status et conditionis existant, etiamsi cardinalatus honore fulgeant, aut aliis speciali et individuam mentione digni sint, in praemissis quomodolibet interesse habentes, seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad praemissa vocati et

auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificatae vel iustificatae non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis pia, iuridica, legitima et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus, aliove quantumvis magno et substantiali ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, vel etiam motu simili concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium dispositionum et gratiarum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque Apostolicam quodcumque faciendis, unquam comprehendi, aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data, per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, de novo concessas, firmasque, validas et efficaces existere et perpetuo fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et quodcumque spectabit, respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, ceterosque quoslibet, quavis auctoritate et potestate

fungentes, et quodcumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, similiter decernimus.

§ 10. Non obstantibus praemissis, ac, quoad ea quae praesentibus sunt vel dici possent contraria, praedicta Urbani praedecessoris, et, quatenus opus sit, nostrae et cancellariae apostolicae regulae de non tollendo iure quaesito, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon Societatis et collegii praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Societati, illiusque praeposito generali, et personis quibuslibet, necnon dicto collegio, et aliis quibusvis, etiam speciali et individua expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, serva-

Derogat contrariis.

lis et insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXII februarii MCLIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 22 februarii 1659, pontif. anno IV.

CCXXXIV.

Confirmat omnia privilegia monachorum Silvestrinorum Ordinis S. Benedicti, extenditque eis ac communicat omnia et singula privilegia, gratias et indulta tam Mendicantium quam non Mendicantium Ordinibus et Congregationibus concessa.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Religiosorum virorum Altissimo famulantium profectui, quantum cum Domino possumus, paternam charitate prospicere cupientes, privilegia et gratias aliorum Ordinum et Congregationum regularium religiosorum concessa libenter illis communicamus, et ad eos extendimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Leonardus Pelagallus, procurator generalis congregationis monachorum Silvestrinorum nuncupatorum Montisfani Ordinis S. Benedicti, nominibus dilectorum filiorum abbatis generalis et omnium monachorum eiusdem congregationis nobis nuper exponi fecit, congregatio praefata omnia et singula privilegia, gratias et indulta tam Mendicantium quam non Mendicantium Ordinibus et congregationibus, ac eorum monasteriis, domibus et locis et

¹ Quatenam sint privilegia monachorum ac Mendicantium, vide bullas citatas in repertorio, verb. *Privilegium*.

personis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros quomodolibet concessa, ad eorum Silvestrinorum congregationem illiusque monachos et personas extendi, illaque eis communicari summopere desiderant: idcirco nobis idem Leonardus nominibus praedictis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, congregationem Silvestrinorum Montisfani praefatam, eiusque monachos et personas quascumque, specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ac singulorum privilegiorum, gratiarum et litterarum desuper confectarum huiusmodi tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, et quemlibet eorumdem religiosorum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula privilegia, praerogativas, concessionem, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, ceterasque gratias spirituales et temporales, tam coniunctim quam divisim, et alias quomodolibet, quibusvis Mendicantium et non Mendicantium Ordinibus et congregationibus, et tam virorum quam mulierum monasteriis, domibus et regularibus locis, in quibuscumque mundi partibus consistentibus, illorumque superioribus, fratribus, monachis et personis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros huiusmodi, ac nos et Sedem eandem, etiam per viam communicationis vel extensionis aut alias concessa, et quibus singulae congregationes praedictae, earumque mona-

Absolutio a censuris.

Silvestris partibus concedit Pontifex omnia privilegia exemptiones, etc.

steria, domus, loca ac superiores, fratres et monachi ac personae huiusmodi, de iure, usu, consuetudine vel privilegio, aut concessione apostolica, vel alia quavis auctoritate, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, quatenus sint in usu et non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus apostolicis, seu particularibus constitutionibus eiusdem congregationis Silvestrinorum non adversentur, ad praedictam Silvestrinorum congregationem, itaut illa, eiusque tam virorum quam mulierum hospitia, conventus seu regulares domus, illorumque superiores, priores, officiales, fratres, ministri, et aliae personae, nunc et pro tempore existentes, praemissis omnibus et singulis aequae principaliter et pariformiter, et sine ulla prorsus differentiâ, uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, ac si illa dictae Silvestrinorum congregationi, illiusque monasteriis, hospitalibus, conventibus et domibus regularibus, ac superioribus, officialibus, fratribus, ministris et personis praedictis, specialiter et expresse, ac principaliter, non autem ad instar, concessa, ac praesentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate et tenore praedictis perpetuo extendimus, illaque omnia et singula dictae congregationi Silvestrinorum, illiusque monasteriis, hospitalibus, conventibus ac regularibus domibus, necnon prioribus, subprioribus, officialibus, ministris et personis praedictis quibuscumque (exceptis tamen privilegiis monachorum S. Benedicti, per quae eidem Ordini indulgentiae conceduntur, ac etiam exceptâ facultate eligendi et deputandi conservatores religionis et monachorum) communicamus.

§ 3. Decernentes sic et non aliter per

quoscumque iudices quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublatâ eis et eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno et pro tempore existenti dictae Silvestrinorum congregationis protectori per praesentes committimus et mandamus, quatenus, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, solemniter publicans, ac dictae Silvestrinorum congregationis monachis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ praesentes et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsae litterae concernunt, illis pacifice frui et gaudere, non permittentibus eos, vel eorum aliquem, desuper contra praesentium tenorem per quoscumque etiam locorum Ordinarios quomodolibet indebite molestari, perturbari vel impediri, contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

§ 4. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, coconstitutionibus et ordinationibus, necnon Mendicantium Ordinum, congregationum, monasteriorum et regularium domorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis, sub quibusvis etiam derogato-

Contrariis derogat.

Illaque extendit prout in rubrica.

Decretum irritans.

riarum derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, et aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandati.

§ 5. Volumus autem quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii subscriptis, et sigillo dictae Silvestrinorum congregationis vel illius procuratoris obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii februarii moclxxix, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 februarii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXV.

Ut clerici Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia emittant tria vota simplicia cum iuramento perseverandi, et promoveri possint ad ordines ad titulum dictae Congregationis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam impositum postulat,

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

ut congregationum virorum in Ecclesia Dei pie prudenterque institutarum, uberesque bonorum operum fructus assidue producentium, statui et utilitati opportunis rationibus consulere studeamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Avias, presbyter ac procurator Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia, quod eadem Congregatio anno mncxlvii a felicitis recordationis Innocentio Papa X praedecessore nostro per quasdam suas in simili formâ Brevis litteras a Congregatione clericorum regularium de Somascha nuncupatorum separata fuit, et pro futuris inde temporibus secularis remansit, atque ita usque ad hodiernum diem perseveravit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, plurimi a praedicto anno moclxxvii circa postulaverint, et adhuc hodie postulent in eandem Congregationem Doctrinae Christianae admitti, allecti vitâ exemplari illius personarum et assiduis pietatis officiis in instituto docendi doctrinam christianam tam in missionibus quam in civitatibus, quibus indesinenter incumbit cum plurimo animarum fructu, ut publica fama est, et pariter ex quamplurimis attestationibus authenticis tam episcoporum quam civitatum in quibus ipsa Congregatio humaniores sacrasque litteras in academiis publicis docet, saepe tamen accidat, ut non pauci nullis ligati vinculis perpetuis, postquam congregatio huiusmodi plurimum temporis et multas expensas in eisdem alendis, formandis et educandis tum in instituto praedicto tum in scientiis acquirendis consumpserit, existimans se habere operarios, qui possint attendere obligationibus et exercitiis quibus ipsa Congregatio ex instituto incumbit, ab eadem Congregatione recedant, ipsaque Congregatio ex illo operariorum

Supplicatio.

Motiva.

discessu non levia sentiat incommoda et detrimenta; cumque universa Congregatio Doctrinae Christianae huiusmodi, quo incommodis et detrimentis huiusmodi remedium adhibeatur, ipsaque Congregatio obligationibus suis satisfacere et ex laudabili suo instituto cum maiori operariorum numero animarum saluti et culturae vineae Domini vacare valeat, se firmo aliquo stabilimento a nobis muniri summopere desideret: nobis propterea praedictus Franciscus eiusdem universae Congregationis nomine humiliter supplicari fecit, ut ipsi Congregationi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, praedictae Congregationis votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, dictumque Franciscum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis et visis per eosdem cardinales mandatis specialibus et liberis consensibus a singulis domibus et collegiis praefatae Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia per secreta suffragia capitulariter praestitis ad infra petenda factis, in personam dicti Francisci Avias sacerdotis et procuratoris eiusdem Congregationis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus pro maiori stabilimento et conservatione praefatae congregationis, ut, firmis secundum universum tenorem omnino manentibus litteris in formam Brevis memorati Innocentii praedecessoris super negotiis eius-

dem Congregationis emanatis sub die xxxiunii MDCXLVII, et servata, non obstantibus quibuscumque, a singulis eiusdem Congregationis tam praesentibus quam futuris eadem omnino habitus formam, qua de praesenti in omnibus suis domibus et collegiis utitur dicta Congregatio, omnes tam qui in eadem Congregationem post dictas litteras iam sunt admissi, quam qui in futurum admittentur, expleto probationis anno, si idonei reperti fuerint, emittant tria vota simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis, quemadmodum ab initio eius fundationis usque ad unionem cum supradicta Congregatione de Somascha, et post divisionem usque in praesentem diem facere consueverunt, necnon votum seu iuramentum in eadem Congregatione seculari perpetuo perseverandi, non dispensandum vel relaxandum a quocumque alio, etiam vigore cuiuscumque indulti, nisi a solo Romano Pontifice, aut a capitulo generali vel definitorio memoratae Congregationis; cum facultate, ut eius clerici, post vota emissa et iuramentum ut supra praestitum, de licentia praepositi generalis vel provincialis ad omnes sacros et presbyteratus ordines, servatis servandis, promoveri valeant ad titulum praefatae Congregationis, ita tamen ut in locis, ubi erunt duodecim de familia, tres dumtaxat clerici ad sacros ordines promoveri valeant ad titulum praefatae Congregationis, duo vero, ubi fuerit minor numerus, et adhuc ut capitulum generale vel definitorium minime dispenset sive relaxet huiusmodi votum seu iuramentum alicui ex promotis ad sacros ordines, nisi prius sibi constituerit etiam ex litteris testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari possit: quod si aliquis huiusmodi votis et iuramento emissis, ut praefertur, sine dispensatione et relaxa-

1 Male edit. Main. legit sive (R. T.).

Clerici Congregationis idonei expleto probationis anno emittent tria vota una cum iuramento perseverandi in eadem Congregatione.

Et promoveri tunc poterunt ad sacros et presbyteratus ordines titulo dictae Congregationis.

Modus autem illos promovendi.

Nec a iuramento postea dissolvi nisi aliunde habeant unde alere.

A censuris absolvit.

tione praevia, recesserit a dicta Congregatione, eo ipso remaneat suspensus, donec eiusmodi dispensationem et relaxationem obtinuerit.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac ab illis, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae praeservativae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, necnon apostolicis, ac universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, et, quatenus opus sit, dictae Congregationis, eiusque domorum et collegiorum huiusmodi, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permauris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 7. Volumus autem ut praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-

rem, sub annulo Piscatoris, die xv martii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 martii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXVI.

Confirmatio reformationis provinciae fratrum Minorum strictioris observantiae Austriae, cum declaratione quod moderetur sicut reliquae provinciae reformatae eiusdem Ordinis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili divinae providentiae arcano praesidentes, ad ea, per quae religiosorum virorum, praesertim sub suavi arctioris regulae iugo Altissimi obsequiis mancipatorum, statui et felici directioni opportune consulitur, propensis studiis intendimus, ac in illis commissi nobis caelitus officii partes libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Alias siquidem felicis recordationis Urbano Papae VIII praedecessori nostro pro parte clarac memoriae Ferdinandi Romanorum dum vixit regis in imperatorem electi exposito, quod in domibus regularibus fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia reformationum nuncupatorum provinciae Austriae operam Antonii a Galbiato, tunc dicti Ordinis in illis partibus commissarii generalis, reformatio introducta fuisset, dictique fratres uberes in vineam Domini fructus afferrent: idem Urbanus praedecessor, supplicationibus dicti Ferdinandi regis in imperatorem electi nomine tibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, reformationem in domibus regularibus dictae provinciae Ordinis huiusmodi ut praefertur introductam, cum iisdem privilegiis, gratiis et indultis, ac modo et formam, quibus similem refor-

Prooemium.

Ab Urbano VIII in provinciae Bavariae et Tyrolis approbata fuit reformatio.

mationis introductionem in provinciis Bavariae et Tirolis prius confirmaverat, auctoritate apostolicâ approbavit et confirmavit, et aliâs, prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die II decembris MDCXXXII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Petitio pro reformatione in provincia Austriae.
 § 2. Cum autem, sicut dilecti filii Franciscus Statfelt, minister provincialis, et fratres praedictae provinciae Austriae nobis nuper exponi fecerunt, ipsi gratias et privilegia, quae memoratis provinciis Bavariae et Tirolis, a supradictâ provinciâ Austriae valde remotis, per litteras praedicti Urbani praedecessoris super confirmatione introductionis reformationis in provinciis huiusmodi expeditas concessa reperiuntur, eidem provinciae Austriae per extensum pariter concedi summopere desiderent, dilectusque pariter filius minister generalis Ordinis praedicti, visis et consideratis iussu nostro dictis privilegiis et gratiis, eisdem exponentibus opportunè in praemissis ut infra a nobis provideri expedire censuerit:

Absolvit oratores a censuris.
 § 3. Nos, specialem dictis Francisco ministro provinciali et fratribus exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, ac audito per eosdem cardinales praedicto

ministro generali Ordinis huiusmodi, ut praedicta provincia Austriae sit reformata, aliisque fratrum dicti Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum provinciis regnorum Hispaniarum conformis et ad illorum instar, ac sub omnimodâ ministri generalis eiusdem Ordinis, et, eo Italicae nationis et extra Italiam existente, eius vicarii generalis, necnon etiam commissarii generalis iuxta Bullam unionis electi (non autem commissariorum generalium eorundem Ordinis et regnorum Hispaniarum, nec superioris vel inferioris Germaniae, ita quod minister ac vicarius et commissarius generalis praedicti, iuxta Bullam huiusmodi electi, illam non nisi per se ipsos aut commissarios Ordinis Reformatorum praedictorum visitare valeant) iurisdictione, auctoritate et superioritate, ac etiam sub directione procuratoris generalis Reformatorum in curiâ Romanâ quoad negotia occurrentia eiusque fratres iuxta declarationes recolendae memoriae Nicolai III et Clementis V Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum vivere debeant;

Quae facultas ministri provincialis.
 § 4. Et cum hoc etiam quod minister provincialis provinciae reformatae Austriae huiusmodi omnem iurisdictionem, facultatem et auctoritatem, tam in fratres Ordinis praedicti sibi subditos, quam circa novarum domorum eiusdem instituti in eadem provinciâ foundationem, seu erectionem, aut aedificationem, necnon etiam circa novitios et alia in litteris apostolicis memoriae Gregorii Papae XIII etiam praedecessoris nostri contenta, prout alii ministri provinciales aliarum provinciarum fratrum eiusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, in omnibus et per omnia habeat, ac tam ipse, quam singularum domorum dictae provinciae Austriae fratrum Minorum sancti Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum superiores, necnon sin-

gulares cuiuslibet illarum personae, omnibus et singulis praerogativis, praemiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus et gratiis spiritualibus et temporalibus, quibus alii huiusmodi ministri provinciales ac dictarum domorum regularium superiores et singulares personae uti, frui et gaudere solent et possunt ac poterunt quomodolibet in futurum, pariter et pariformiter ac aequè principaliter sine ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere respective possint et valeant,

Statuta provinciae alterari vetat sine consensu vocalium.
 § 5. Quodque nunc et pro tempore existens minister generalis praedictus, aut visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi, statuta, constitutiones et ordinationes eiusdem provinciae reformatae Austriae, illiusque domorum regularium huiusmodi constitutionibus generalibus Reformatorum non adversantia, nisi de consensu maioris partis fratrum vocalium dictae provinciae reformatae Austriae in eorum capitulis provincialibus praestando, alterare vel immutare, aut eosdem fratres ab eorum modo vivendi, dummodo iuxta easdem declarationes vivant, disturbare, necnon quod fratres eiusdem Ordinis sancti Francisci de Observantiâ nuncupati, infra limites eiusdem seu alterius provinciae existentes, collecturas seu quae-sturas ad domos regulares eiusdem provinciae Reformatorum Discalceatorum Austriae spectantes, exceptis eis a fratribus provinciae Austriae huiusmodi in dicto eorum capitulo provinciali forsitan concedendis, occupare, aut eosdem fratres Reformatos Discalceatos provinciae Austriae desuper perturbare nullo unquam tempore possint nec valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo concedimus et indulgemus.

Quod minister generalis eligere possit patres diffinitores.
 § 6. Ac insuper eidem ministro generali, ut ministrum provincialem, custodem et diffinitores dictae provinciae Austriae

creare et eligere, ceteraque omnia et singula in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae magis specialem, specificam, individuum et expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare et exequi libere et licite possint et valeant, plenam, liberam et amplam auctoritate et tenore praedictis concedimus et impertimur licentiam et facultatem; ita tamen ut fratres provinciae huiusmodi constitutionibus et ordinationibus in capitulo sive congregatione generali factis, quae strictiori observantiae non adversantur, subiaceant, ad illarumque observationem omnino teneantur.

Decretum irritans.
 § 7. Decernentes provinciam Austriae praedictam decretis et declarationibus a nobis et Romanis Pontificibus praedecessoribus et successoribus nostris pro reformationibus et custodiis Italiae emanatis seu emanaturis nullatenus subiectam et comprehensam esse vel fore, ac provincialem, custodem et diffinitores, aliosque superiores et fratres provinciae Reformatae Austriae huiusmodi a quoquam, quavis etiam archiepiscopali aut episcopali vel etiam maiori auctoritate fungente, desuper molestari, perturbari, inquietari aut impediri non posse, sicque per quoscumque iudices et commissarios ordinarios et delegatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarius derogat.
 § 8. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis illiusque provinciarum quarumvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis,

1 Edit. Main. legit *possint et valeant* (R. T.).

statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordini et provinciis, illiusque et illarum superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii martii MDCCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 18 martii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXVII.

Quod fratres Minores Discalceati sancti Francisci Hispaniarum non possint transire ad aliam religionem, nisi de licentiâ maioris partis patrum vocalium definitorii.

Alexander Pape VII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Cum, sicut dilecti filii ministri provinciales et fratres provinciarum Ss. Ioannis Baptistae et Iosephi Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum regni Hispaniarum nobis nuper exponi fecerunt, ipsi aliis provide consideraverint incommoda, quae eisdem provinciis in dies proveniunt ex eo quod nonnulli earumdem provinciarum religiosi huiusmodi, praetextu vitae melioris, praetendant e dicto Ordine transire ad fratres Carthusianos, petita dumtaxat licet non obtenta ad id suorum superiorum licentiâ: nobis propterea iidem exponentes, ut eadem provinciae

in eorum statu reformato et in pacis et quietis universalis amoenitate conserventur, humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune ut infra providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 1. Nos igitur, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, ad evitanda exposita inconvenientia, ac aliis iustis de causis, in futurum nulli Ordinis huiusmodi religioso professo, etiam sub praetextu arctioris vitae, seu quovis alio quaesito titulo, liceat ad quamcumque aliam religionem quantumlibet strictiorem transire, nisi prius in pleno definitorio licentiam transeundi petierint, eamque per maiorem partem suffragiorum favorabilium legitime obtinuerint, ac nullum et inane quicquid secus gestum fuerit, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, decernimus.

§ 2. Cognitionem vero causarum praetensorum gravaminum propter denegationem praedictae licentiae eisdem cardinalibus etiam privative quoad alios quoscumque iudices, quantumvis specificâ et specialissimâ mentione dignos, avocamus et reservamus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis,

Concedit pro-
mi infra.

Derogatio
contrariorum.

statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii martii MDCCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 18 martii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXVIII.

Quod alumni et convictores collegiorum de Somascha possint in eorum oratoriis confiteri tam presbyteris dictae Congregationis quam aliis ab Ordinario approbatis.

Alexander Pape VII,
ad futuram rei memoriam.

Motiva huius
Constitutionis.

Aliis, postquam felicitis recordationis Paulus Papa V praedecessor noster, inter alia privilegia, Congregationi clericorum regularium de Somascha aliis S. Maioli Papiensis nuncupatorum concesserat ut singuli presbyteri professi dictae Congregationis omnibus et quibuscumque personis degentibus et commorantibus in orphanotrophiis, seminariis, academiis et convictorum collegiis, sub curâ, regimine et administratione dictae Congregationis existentibus, extremae unctionis necnon etiam tempore Paschatis et Resurrectionis Dominicae festivitate sanctissimae Eucharistiae sacramenta absque aliquo censurarum incursu ministrare possent,

§ 1. Urbano Papa VIII praedecessori pariter nostro pro parte tunc existentis procuratoris generalis praedictae Congregationis exposito, quod a nonnullis locorum

Ordinariis revocaretur in dubium, an per supradictam concessionem presbyteris praedictis implicite etiam concessa esset licentia privata oratoria in orphanotrophiis, seminariis, academiis et convictorum collegiis huiusmodi, praesertim dictae Congregationis non propriis, habendi, in eisque sacrosanctum missae sacrificium etiam extra tempus paschatis celebrandi: idem Urbanus praedecessor, supplicationibus dicti procuratoris generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, eidem Congregationi quod ipsa in orphanotrophiis, seminariis, academiis et convictorum collegiis huiusmodi, etiam non propriis dictae Congregationis, sub eius tamen curâ, regimine et administratione existentibus, oratoria privata habere, ipsiusque Congregationis presbyteri professi in eis sacrosanctum missae sacrificium in personarum in dictis orphanotrophiis, seminariis, academiis et convictorum collegiis degentium et commorantium praesentia, tam intra quam extra tempus Paschatis et Resurrectionis Dominicae festivitates huiusmodi, celebrare libere et licite possent et valerent, declaravit, ac, quatenus opus esset, eis de novo concessit et indulsit, prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis xxii decembris MDCXXXII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et verbatim inserto haberi volumus, continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Petrus Franciscus Moia procurator generalis memoratae Congregationis nobis nuper exponi fecit, nonnulli locorum Ordinarii adhuc revocent in dubium utrum alumni et convictores, qui in praedictis collegiis educantur, peccata sua presbyteris per Ordinarios approbatis in eisdem collegiis sacramentaliter confiteri valeant, ipseque Petrus Franciscus procurator ge-

Supplicatio.

1 Ut supra legerem festivitatem (R. T.).

neralis propterea, quo spirituali eorumdem alumnorum et convictorum quieti consulatur, opportune in praemissis a nobis provideri plurimum desideret:

Decernit ut
in rubrica.

§ 3. Nos, eundem Petrum Franciscum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes; supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut alumni et convictores collegiorum sub cura dictae Congregationis existentium in oratoriis seu cappellis eorumdem collegiorum, in quibus praemissum¹ est auctoritate apostolicam missam celebrare et sacram communionem ministrare, peccata sua sacramentaliter confiteri libere et licite possint et valeant, idque presbyteris ab Ordinario approbatis etiam secularibus, si alumni et convictores praedicti nollent confiteri regularibus dictae Congregationis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Contrarius derogat.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii martii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 18 martii 1659, pontif. anno iv.

CCXXXIX.

Quod correctores provinciales in Ordine fratrum Minimorum sancti Francisci de Paula, de cetero, completo et exacto eorum officio per sex annos immediate

¹ Forsan legendum *permissum* (B. T.).

sequentes, ab eodem munere vacare debeant, antequam ad huiusmodi munus denuo eligi possint¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad ea, per quae religiosorum Ordinum quorumcumque felici directioni opportune consulitur, libenter intendimus, et desuper pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Prooemium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Ordine fratrum Minimorum sancti Francisci de Paula, in vim illius regulae et constitutionum apostolicam auctoritate confirmatarum, correctores provinciales munus huiusmodi spatio trium annorum exerceant, quibus expletis, illi vacare et cessare ab eodem munere et officio ad aliud triennium immediate subsequens debent ad hoc ut in correctorem provincialem denuo reeligantur; cumque videatur ad praesens inolevisse in eodem Ordine cupiditas et ambitio officiorum, ipsique correctores provinciales, ut ad idem correctoris provincialis munus et officium exacto triennio praedicto reeligantur, eaque de causa successores in eodem munere sibi grati et accepti creentur, studeant eos dicti Ordinis religiosos in correctores locales constituere, qui ad suae libitum voluntatis in capitulo provinciali votum seu suffragium ferant, sui perpetuitatem in domo et officio, nulla habita boni communis et prosperi regiminis dicti Ordinis tam in spiritualibus quam in temporalibus ratione, quaerentes:

Motiva huius
Constitutionis.

§ 2. Hinc est quod nos, ambitioni et cupiditati huiusmodi obviam ire et in praemissis opportune pro cura nostra pa-

Observari
mandat. prout
in rubrica.

¹ De hac materia vide ad Constitutionem xxvi, tom. xii, pag. 576, Gregor. XV *Onerosa*, pro fratribus regularis Observantiae et Discalceatis sancti Francisci.

storali providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, quod de cetero perpetuis futuris temporibus correctores provinciales dicti Ordinis, completo et exacto illorum officio huiusmodi, per sex annos immediate sequentes ab eodem munere vacare et cessare debeant, ita ut ante lapsum sexenii huiusmodi ad munus et officium correctoris provincialis cuiuscumque provinciae Ordinis praedicti denuo eligi vel assumi nullo modo possint, tenore praesentium statuimus; atque ita ab omnibus et singulis dicti Ordinis fratribus et personis, sub indignationis nostrae ac privationis vocis activae et passivae, necnon dignitatum, officiorum et praeeminentiarum quarumlibet, ac perpetuae inhabilitatis ad illa et quaevis alia obtinenda poenis, eo ipso absque declaratione incurrendis, inviolate et perpetuo servari praecipimus et mandamus.

Decretum irritant.

§ 3. Decernentes sic et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis regula et correctorio nuncupato, necnon statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effe-

ctum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 5. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quae praesentibus adhibetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv martii MDCLIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 24 martii 1659, pontif. anno iv.

CCXL.

Confirmatio quarundam capitulationum inter electorem Maguntinum, episcopum Herbipolensem, ac capitulum dictae Herbipolensis ecclesiae¹.

Alexander Pape VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex impositae nobis divinitus apostolicae servitutis debito omnium ecclesiarum utilitati sollicitis studiis iugiter invigilantes, in eam curam peculiari sedulitate incumbimus, ut illa, quae inter personas in sortem Domini assumptas pro conservandis ecclesiarum praesertim cathedralium rebus, augendoque in eis cultu divino, et removendis illis quae ipsis ecclesiis et pastorum earumdem iuribus praeiudicium successu temporis inferre valerent, salubriter conventa esse dignoscuntur, apostolici muniminis praesidio constabulantur.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, venerabilis frater Ioannes Philippus archiepiscopus Maguntinus, sacri Romani imperii princeps elector, uti ecclesiae Herbipolensis, cui ex concessione et dispensatione

Expositio.

¹ Ex Regesl. in Secret. Brev.

apostolicâ praeest, praesul, necnon dilecti filii praepositus, ac decanus et capitulum eiusdem ecclesiae Herbipolensis, quasdam inter se capitulationes sen conventiones inierint, quae continentur in scripturâ tenoris qui sequitur, videlicet:

Conventionis tenor. « Nos Ioannes Philippus, Dei gratiâ sanctae sedis Maguntinae archiepiscopus, sacri Romani imperii per Germaniam archicancellarius, princeps elector, etc., episcopus Herbipolensis et Franciae¹ orientalis dux: Et nos Franciscus Faust a Stomberg, praepositus, Ioannes Hermannus a Rosembach, decanus senior, et capitulum ecclesiae cathedralis Herbipolensis, pro nobis nostrisque huius ecclesiae et capituli successoribus publicamus praesentibus hisce litteris et fidem facimus:

Cum ab obitu serenissimi et illustrissimi principis domini D. Maximiliani Adami, landgravii quondam in Leuchtemberg postremi huius nominis et familiae, dominium dictum² in Greunsuelt, quod dilectio et respective illustrissima gratia sua a nobis in modum feudi possederat, per ipsius e vivis discessum ad nos et ecclesiam nostram redierit, proprietati suae pristinae fuerit reconstitutum; in casum vero huius aperturæ, decedente reverendissimo domino D. Francisco episcopo quondam Herbipolensi et Franconiae Orientalis duce antecessore nostro, dilectione et illustrissimâ gratiâ suâ, a nobis capitulo, sede vacante, in itâ capitulatione, ac canonicâ praecedente electione, suscepto deinde a nobis regimine, transactum³ et dispositum fuerit, prout etiam in electione iam dicti antecessoris nostri simili capitulatione convenerat, ut praedictum dominium seu feudum, certis conditionibus, nobis capitulo et successoribus nostris cederet, ac proinde subsecuto

1 Infra legitur *Franconiae* (R. T.).

2 Forsan *directum* (R. T.).

3 Edit. Main. legit *transactam* (R. T.).

tempore a capitulo, durantibus ipsorum comitiis, quae peremptoria a capitulis appellantur, submississimae hac de causâ nobis instantiae factae⁴ fuerint; res tamen illa, ob notoriam temporis difficultatem, incertis praesertim tractatibus pacis, executionisque recessu, usque in hodiernum diem non potuit adimpleri.

Unde, licet nos capitulationis nostrae in eâque contentorum probe meminerimus, et de cetero capitulo nostro gratificandi obnixam semper voluntatem habeamus, horumque intuitu nos libentius ad ea paratos exhibeamus; cum autem huiusce rei undequaque rationibus circumspectis, ponderatisque iis, quae profluere exinde queunt, non exiguas in animo nostro et conscientiae difficultates praesentiamus, quod huiusmodi renunciaciones, cessiones et abdicaciones, iure et sacris canonibus renitentibus (viduatâ praesertim, sede vacante, capiteque suo destitutâ ecclesiâ) omnino prohibita⁵, ac proinde, ita disponentibus iisdem canonibus, nullius roboris et valoris, censuris clausulisque irritantibus sint obnoxiae; cum praecipuae⁶ etiam iuramento, quod nos sanctissimo domino nostro Papae praestitimus, adversentur, neque apud eandem Sanctitatem sustineri ullatenus possit, ut nos in huiusmodi capitulationes, obligationes seu conventiones, quibus ecclesiae derogatur, resque illius ad privatos usus et commoda directo vel indirecto modo transfertur⁷, consentiamus: eapropter nos, necessario in haec animum intendentes, rev.^{mo} nobis devoto et fideli domino Melchiori episcopo Domitiopolitano nostro in pontificalibus et spiritualibus vicario Herbipolensi in mandatis dedimus hac de re, cum ex iis sit quae conscientiae religionem concer-

1 Edit. Main. legit *facta* (R. T.).

2 Videretur legendum *prohibitae* (R. T.).

3 Videtur legendum *praecipue* (R. T.).

4 Edit. Main. legit *transfertus* (R. T.).

nunt, capitulo nostro animi nostri penetrabilia reserare, et emergentes exinde praeiudiciales sane sequelas, quae non levius quam pro rei gravitate cogitationes nostras premunt, prolixius intimare, insimulque eadem operâ proponere ea quae, pro gratioso paternoque quo in eos inclinamur affectu, in vicem huius domini capitulo (prout inferiori scripto continetur) intenderamus offerre: Cum vero adhortaciones desuper habitae aequissimo ab illis animo admissae, prudentique et maturâ deliberatione exagitata¹ fuerint;

Articuli ultraque concordati.

Nos super iisdem cum dictis praeposito, decano seniori, et capitulo universo, alteque memoratâ suâ electorali gratiâ, ut episcopo Herbipolensi clementissimo domino nostro, praehabito maturo consilio et deliberatione, cum plenâ causae cognitione, in vim legis pacti et statuti perpetui immutabiliter et irrevocabiliter convenimus et conclusimus in perpetuum, ab utraque etiam parte, ut illud ita conventum et conclusum et irrevocabiliter acceptatum inconcusse, solide, firmiter et fideliter observetur, in formâ iuramenti est promissum:

i. Praecipue vero et primo loco, dictum iam dominium Grunsuelt cum omnibus suis annexis et connexis, nihilo penitus exinde secluso, iam nunc et perpetuis successivis temporibus, nobis, ecclesiae nostrae, cameraeque redditibus immutabiliter cedet et manebit. Nos vero, successores nostri et camera, huius vigore, ad augendum cultum divinum, ex praescripto modi et formae ut sequitur, capitulo nostro eorumque successoribus tenebimur et obligabimur die sanctorum Kiliani et sociorum, ab hoc ipso MDCLI incipiendo, quotannis ex nostrâ et ecclesiae nostrae camerâ, omni difficultate sopitâ, extradi, solvi et numerari curabimus duo millia et quadrin-

1 Videtur legendum *exagitatae* (R. T.).

gentos imperiales legitimâ monetâ franconicâ, imperialem octodecim batriorum pretio computando, absque ullâ diminutione vel expensis, atque ita singulis deinceps annis continuando, donec nobis occasio suggeratur tanti valoris redditus (accedente tamen nostro, episcopi et successorum nostrorum consensu) capitulo coëmendi, idque si facultates etiam nostrae tali tempore camerae adfuerint, quibus illa summa in sorte suâ radicitus supprimatur, istis conspirantibus, et ex eo tempore, nec antea; camerae nostrae integrum erit, intercedente solutione sortis quadraginta millium imperialium, vel octo et quadraginta millium dictorum florenorum franconicorum, annuae sese duorum millium et quadringentorum florenorum pensionis onere exsolvendi; praedicta vero pensio seu praestatio duorum millium florenorum praesentibus canonicis capitularibus, iis nempe qui in festo sancti Kiliani eiusque octavae de facto supplicationi publicae interfuerint, tantum obvenient, ad normam elargitionis pecuniariae et reddituum, quae cathedrae dicti Petri festivitate distribuuntur, quadringenti autem floreni residui canonicis domicellaribus qui vigore statutorum praesentes in ecclesiâ adfuerint cedant inter illos pro ratâ temporis dividendi.

ii. Nos praepositus, decanus senior, et capitulum e contra his ipsis atque harum vigore litterarum promittimus, in nosque recepimus² viginti³ illa dominorum festa, quae praeter antiquam et laudabilem observationem, retroacti temporis iniquitate, abolita ex usu et consuetudine plane abierunt, ut in contractu originali continetur rite institutâ celebritate denuo renovandâ, eaque inter viginti quatuor capitulares, octo nimirum presbyteros, totidemque diaconos et subdiaconos hac

1 Videtur legendum *recepimus* (R. T.).

2 Ex seqq. legend. foret *viginti quatuor* (R. T.).

peragendi serie dividenda, ut cuique eo ordine quo censetur tria festa personaliter celebranda obveniant; quod si aliquem canonicorum, cui officium illud incumbit, ab ecclesia abesse contigerit, aliave de causa dictum illud officium exequi non potuerit, eius loco alius e canonicis capitularibus, vel, hoc etiam deficiente, e domicellaribus alius, maioribus ordinibus insignitus, vices supplebit; singulis autem vicibus decem imperiales, ex praedicto pecnniarum cumulo, ita administranti officium persolventur.

III. Ut ecclesia quoque in congruo sibi statu debitique viribus conservari possit, neve similibus et huiusmodi alienationibus, donationibus, reservationibus episcopalis camerae redditus diminuantur, gubernantique episcopo et domino ad ecclesiae et patriae utilitatem spectantes facultates eripiantur, quominus episcopalem dignitatem in ecclesiasticis et politicis ancloritatem, convenientemque imperio splendorem sustinere queat, utque praedificili iuris administrandi negotio ordinandis qui ecclesiasticis et politicis a consilio sint camerae, aulae, aliisque in necessariam patriae defensionem et conservandum militiae robur praeficiendis ministris sine detrimento nec maiori gravamine et ecclesiae incommodo absque aeris alieni oneribus iniecto posterum provideri valeat, ex horum praescripto praepositus, decanus senior, et capitulum, et successores nostri, iam nunc et in perpetuum ex hinc consecuturis temporibus, quoties gubernantem episcopum Herbipolensem et Franconiae ducem in Domino e vivis excedere contigerit, iure et potestate curabimus, episcopali sede vacante, futurum successorem et Ordinarium episcopum ad huiusmodi alienationes et incorporationes cameralium reddituum adstringendi, easve in proprios nobis usus vertendi, et ne quid simile praeterlabentibus ali-

quando annis eveniat, nos et capitulo nostro successores, corporali ad hoc praestito iuramento, quod de cetero obligamur ecclesia nostra denuo devincimus¹. Si quid autem simile, quod longissime a nobis averti cupimus, quocumque tandem praetextu aut velamine evenire contigerit, id hisce et harum virtute litterarum pro illegitimo habemus, irritumque et invalidum reddimus, neque ullum successorem episcopum ad servandum illud obligandum declaramus, nihil ad hoc suffragante iuramento, licet corporaliter praestito, pacto, consuetudine, statuto, praescriptione, aliave conventionem qualibet in contrarium allegandis.

IV. Praeterea, quantum ad aerarium attingit, ne ab obitu episcopi Herbipolensis Franconiaeque orientalis ducis, eo quispiam, sede vacante, veluti ipsius ecclesiae patrimonio abutatur, neve ex eo aliquid, prout pessimo aliquibus locis exemplo, nec absque gravi Divini Numinis Pontificiaeque suae Sanctitatis offensam, maximoque detrimento ecclesiae fieri solet, in singulares divisiones, distractiones, appropriationes, et sic in proprium privatum commodum usurpetur, nos quoque, maturo desuper habito initoque consilio, vigore huius laudabilis observationis ecclesiae, statuimus et ordinavimus, statuentes et ordinantes denuo bisce, idque in vim perpetui canonis et statuti, ut superstes illud aerarium episcopi diligenti cura a capitulo in inventarium redigatur, depositumque exinde duabus diversis clavibus concludatur, earum una statim a facta electione futuro successoris consignanda, alteraque in manibus capituli permansura; ex illo tamen aerario capitulari, cuiusvis² praesenti in electione canonico, illis etiam qui de consuetudine claves tenent, a quin-

¹ Interpretationi tuae, lector benigne, ista dimittimus (R. T.).

² Forsan cuius (R. T.).

quaginta usque ad centum imperiales, vel ut summum centum floreni aurei, pro quantitate et viribus relictae haereditatis, in recordationem praecedentis domini addicant; reliquum vero aerarium, consignata, ut iam dictum est, clavi, novo electo episcopo et capiti integrum conservetur, qui nec ipse de eo aliquid nisi in bonum publicum et ecclesiae utilitatem, patriaeque et subditorum protegendam salutem, et non aliter, erogare, nec nisi accedente consensu capituli disponere de eo poterit.

V. Cum experientia etiam constet quod ecclesiarum interregnis, capite suo destitutis ecclesiis, priusquam aliud subrogetur, tam ecclesiastici, quam seculares, causas aliquas, quas vivis Ordinariis tamquam cognitionem earum habentibus in favorem sui et commodum expugnare nequiverant, in dictis interregnis obtinere conitantur; nos, ecclesiae nostrae eiusque successoribus consulentes, in commodum¹ et utilitatem illius, ordinavimus et conclusimus unanimiter, ne, sede vacante, capitulum quidpiam in hoc genere, praeterquamquod sacris canonibus illis praemissum² est, discussioni et dispositioni suae attribuat, sed omnia ad futuram electionem intronizationemque electi remittat, ut tum una cum ipso pariter et capitulo controversiae pro rei gravitate et necessitate prospiciatur.

Universa haec superiori scripto comprehensa, ut de verbo ad verbum, de articulo ad articulum inconcusse in hunc modum et firmiter pro nobis nostrisque in ecclesia et capitulo successoribus perpetuis futuris temporibus observentur, et memori recordatione animo observentur ad faciliorem posteritatis notitiam, in illud quoque consensimus, ut praesens hoc perpetuum statutum quotannis in vigilia seu pro festo sancti Kiliani episcopi et

¹ Edit. Main. legit *incommodum* (R. T.).

² Videtur legendum *permissum* (R. T.).

martyris nostraeque tutelaris ecclesiae in consueto et peremptorio capitulo praelegatur; quantum vero ex his concernit episcopos, futuris episcoporum capitulationibus quae incumbunt capitulo consuetis canonicorum iuramentis inseri procurabimus.

In buius rei fidem, firmamque et inconcussam observationem, nos Ioannes Philippus Dei gratia sanctae Maguntinae sedis archiepiscopus, sacri romani imperii per Germaniam archicancellarius, princeps elector, episcopus Herbipolensis et Franciae¹ orientalis dux, et nos praepositus, decanus senior, et capitulum nostrum respective electorale, nostrumque capitulare sigillum his appendi curavimus.

Datum actumque Herbipoli, x mensis iulii MDCLi.

Loco + sigilli.

§ 2. Hinc est quod nos, firmiori et stabiliori earundem capitulationum seu conventionum subsistentiae et observationi consulere volentes, necnon memoratorum Ioannis Philippi archiepiscopi ac praepositi, decani et capituli ecclesiae Herbipolensis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio ac maturam deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas capitulationes seu conventiones in scripturam praesentem contentas, et inter eosdem Ioannem Philippum archiepiscopum uti praesulem dictae ecclesiae Herbipolensis, ac praepositum, decanum et capitulum ipsius ecclesiae Herbipolensis, sicut praemittitur, initas, tenore praesentium

¹ Supra legitur *Franconiae* (R. T.).

confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, Sedisque Apostolicae nuncios, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, praedictae ecclesiae Herbipolensis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVIII martii MDCLIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 28 martii 1659, pontif. anno IV.

*Acceptatio donationum Sedi Apostolicae factarum a quibusdam ex familia de Flisco ex oppido Messerano Vercellensis dioecesis in et super feudis principatus dicti oppidi et marchionatus Crepacorii, eorumque terris et adiacentiis*¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut accepimus, dilecti filii Franciscus Maria quondam Barnabae et Octavius quondam Petri Augustini respective nati de Flisco ex oppido Messerano² Vercellensis dioecesis proprio, dictusque Octavius praeterea uti tutor dilectorum pariter filiorum Victorii Felicis, Francisci Mariae, ac Iosephi Benedicti et Petri Lucac etiam praedicti Petri Augustini natorum pupillorum et respective infantium unâ cum dilectâ in Christo filiâ Antoniâ eorumdem pupillorum genitrice et contritrice ipsorum pupillorum nominibus; respective, nuper omnia iura et actiones, quae tam ipsi primodictus Franciscus Maria et Octavius quam³ dicti Victorius Felix ac alter Franciscus Maria necnon Iosephus Benedictus et Petrus Lucas pupilli in et super feudis principatus dicti oppidi Messerani ac marchionatus Crepacorii dictae dioecesis, eorumque terris, locis et adiacentiis, ad nos et Sedem Apostolicam spectantibus et pertinentibus, habebant seu praetendebant, sive habere ac praetendere poterant in futurum, talia qualia sunt, ac⁴ nobis et Romanis Pontificibus

Oblatio aliquarum donationum exhibita Sedi Apostolicae a quibusdam a familia Flisco.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² De oppido Masserani aliisque feudis adnexis vide tom. XIV, pag. 57 et 465° nec non pag. 101 et 262 huius tomi: in loc. cit. semper legitur *Masserani* (R. T.).

³ Ed. Main. habet *qu.*, lectionemque mutilam significare *quam* coniectamus (R. T.).

⁴ Particula ac delenda (R. T.).

ficibus successoribus nostris donatione praesenti quae dicitur fieri inter vivos irrevocabiler donaverint, hoc adiecto ut huiusmodi donationum acceptatio a nobis intra sex menses fieri deberet; cumque primodictus Franciscus Maria donationem sic a se factam observare et adimplere iuraverit, et aliis prout uberius continetur in tribus publicis instrumentis tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor instrumentorum.

L'anno di nostro Signore corrente 1658, l'undecima indizione, e alli 24 del mese di novembre fatto in Messerano, diocesi di Vercelli, e nel palazzo dell'illustrissimo signor governatore apostolico Marco Tullio Camoncoli, cioè nella stanza della sua solita udienza, e avanti il molto illustre signore Andrea Gualla del principato di Messerano podestà, alla presenza del signor Giacomo Polini del fu Giulio Cesare di Bologna, abitante in Messerano, e Giovanni fu Paolo Marietta, Giacomo figlio di Giovan Battista Rigaldo, ambi di Vallesia, e di Giorgio del fu Comello Mascarella e del signor Francesco Polla del fu Antonio, ambi di Messerano, testimoni astanti domandati, conosciuti e pregati; dove, personalmente costituiti avanti me notaro sottoscritto e delli suddetti testimoni, il molto illustre signor Francesco Maria del fu signor Bernabò di Messerano, e il molto illustre e molto eccellente signor dottor Ottavio Fiesco del fu signor Pietro Agostino Fiesco del medesimo luogo, i quali avendo avuto fortuna di trovare con l'aiuto di Dio alcune ragioni per le quali a loro aspetta, come credano, il principato di Messerano e Crevacore, e desiderando essi mostrar la devozione dell'animo loro verso la Santa Chiesa, hanno risoluto di venir all'infrascritta donazione, mera e pura, qual si dice fra vivi, rimettendosi a quello che più piacerà a Sua Beatitudine; onde costituiti, ecc., spontaneamente, ecc., non per forza,

paura, nè inganno, ma liberamente hanno fatto, e ciascheduno di loro fa, pura, mera ed irrevocabile donazione, che di presente, che si dice fra vivi, alla santa Romana Chiesa, Sommo Pontefice e suoi successori, e per detti all'illustrissimo signor governatore apostolico qui presente e accettante a nome di Santa Chiesa, Sommo Pontefice e suoi successori, di tutte le sue ragioni, tali quali, e non altrimenti, che a loro spettano e appartengono sopra il principato di Messerano e marchionato di Crevacore, e sue terre e luoghi adiacenti; con questo però che le dette ragioni non si intendano incorporate alla Santa Chiesa fin a tanto non sia seguita l'approvazione del Sommo Pontefice nostro signore, dando anche licenza, e riservandosi di poter agitare le dette ragioni dove occorrerà sotto il nome loro, ad aver, ecc., costituendosi, ecc. divestendosi, ecc., di dette ragioni, e investendone detta Santa Chiesa e Sommo Pontefice, promettendo di non averne fatto contratto nè distratto alla presente donazione pregiudiziale, richiedendone per me notaro sottoscritto concederne e riceverne pubbliche testimoniali, con promissione di ratificare la presente donazione giunti che saranno in Roma nella più valida forma che si può con le clausole del clausolario romano, con qual ratificazione non si intendono in alcun modo pregiudicare nè invalidare la presente donazione per il presente instrumento; dichiarando ancora che nel termine di sei mesi si compiaccia Sua Beatitudine far accettare la presente donazione, e ratificare la stipulazione fatta dall'illustrissimo signor governatore, qual promissione d'accettazione si dichiara che non possa sospendere nè pregiudicare alla suddetta stipulazione, e che passato il detto termine, e non seguita la detta accettazione, s'intenda la presente donazione

nulla, e in libertà a detti signori Fieschi, come prima; e perchè detti signori possono portarsi in Roma per gli effetti suddetti, l'illustrissimo signor governatore promette far concorrere Messerano e Crevacore per la somma di doppie cinquanta fra loro in tutto per servirsene nel viaggio. Quali cose tutte detti signori, e caduno d'essi per quello li aspetti, hanno promesso e promettono d'aver rate, grate, valide e per ben fatte, e non contravenirli di ragione nè di fatto, ancorchè alcuno d'essi potesse, sotto obbligo dei suoi, e cadun di loro beni presenti e futuri, quali, ecc., intervenendo, ecc., promettendo, ecc., obbligando, ecc., rilevando, ecc., ratihabendo, ecc., rinunciando, ecc., iurando, ecc., e instrumentando, ecc., dict. etc.

E per maggior validità della presente donazione hanno richiesto il medesimo signor podestà sopra le promesse cose, come rettamente e giustamente fatte, a interporvi il decreto e l'autorità del suo officio, e testarli; le quali cose sentite, il medesimo signor podestà sedendo sopra una cattedra di busso ornata di corame, all'usanza de' suoi predecessori, qual per questo atto ha eletto e elegge per suo idoneo tribunale, conosciuta prima la causa sopra le permesse cose, come rettamente e giustamente fatte, ha interposto e interpone il decreto e l'autorità dell'offizio suo, le richieste testimoniali concedendo, come sopra.

Suprascriptum instrumentum rogatus recepi, scripsi, tradidi et levavi ego Ioannes Petrus Taratia, filius nobilis Nicolai, publicus apostolicæ principatus Messerani auctoritate notarius, pro fide manualiter ac tabellionaliter subsignatus.

IOANNES PETRUS TARATIA.

(Loco † signi)

1 Forsan *premesse* aut *promesse* (R. T.).

Sequitur legalitas in formâ.

In nomine Domini nostri Iesu Christi, amen. Anno a Nativitate eiusdem currente MDCLVIII, indictione undecimâ, die vero XXVIII mensis novembris. Actum Messerani dioecesis Vercellensis, etc., et in domo quondam domini Augustini Flisci, ibidem praesentibus domino Antonio quondam domini Ioannis Baptistae Cordae Crepacorii, domino Ioanne Baptista quondam domini Ioannis Barberii, Giorgio quondam Comelli de Mascarella, domino Francisco quondam Antonii Pullae, omnibus Messerani, et domino Iacobo quondam Iulii Caesaris Polini aliàs de Butrio Bononiae, testibus notis, vocatis et rogatis:

§ 2. Cum sit quod, praematuro habito consilio super iuribus ut dicitur de novo repertis pertinentibus et spectantibus ad antiquissimam Fliscorum familiam, et consequenter ad dominos Victorium Felicem, Franciscum Mariam, Iosephum Benedictum et Petrum Lucam, pupillos, et respective infantes, compertum fuerit perutile esse dictis minoribus et infantibus dicta iura cedere et renunciare sanctae Matri Ecclesiae, et primo ex capite inopiae dictorum, qui, quatenus dicta iura essent clarissima, non tamen valerent ea experiri, quam etiam ex capite, quod dicta iura incertum habent fundamentum, qui etiam litium finis est incertus, ex quo utilius fore visum et iudicatum fuit dicta iura cedere etiam pro parte dictorum minorum dictae S. R. E., quae nunquam evasit ingrata, sed omnibus aequè remuneratur, ideo personaliter constituti coram perillustri domino Andrea Gualla, praetore sedente pro tribunali principatus Messerani, meque notario substituto et testibus infrascriptis, perillustri domina Antonia, uxor quondam domini Petri Augustini de Flisco contutrix et respective concuatrix, ac etiam perillustri administrator ex-

cellentissimus dominus Octavius quondam domini Petri Augustini de Flisco, contutor et concuator cum dictâ dominâ Antonia dominorum Victorii Felicis, Francisci Mariae, Iosephi Benedicti et Petri Lucae, prout de eius tutelâ et curâ constat ex deputatione factâ sub die praesenti receptâ et rogatâ per dominum Carolum Franciscum Bornengum notarium et secretarium Messerani, et cuius tenor in calce praesentis instrumenti registrabitur, sponte et ex certâ scientiâ, eorumque animo deliberato, nominibus dictorum eius pupillorum et infantium, dictorumque haeredum et successorum, fecerunt et quislibet eorum facit puram, meram et irrevocabilem donationem, quae dicitur ad praesens et inter vivos, nulloque vitio ingratitudinis revocandam, sanctae Romanae Ecclesiae, Summo Pontifici, suisque successoribus, et illustrissimo domino Marco Tullio Canoncolae gubernatori pro dictâ S. R. E. summoque Pontifice eiusque successoribus praesenti et acceptanti, de omnibus eorum iuribus omnibusque actionibus et rationibus quae et quas habent et in futurum habere possint in et super feudis principatus Messerani, marchionatus Crepacorii, locis et terris eisdem adiacentibus, ad habendum, tenendum, fruendum et possidendum, et quidquid eidem S. R. E. Summoque Pontifici deinceps placuerit perpetuo faciendum, simul cum omnibus suis iuribus et pertinentiis dictis feudis supra donatis in integrum spectantibus et pertinentibus, cedentes supradicti domini de Flisco, nomine proprio et tutorio nomine quo supra, omnium eorum iura, omnesque actiones et rationes meras, mixtas et hypothecarias, ac in locum, ius, statum et gradum, in quo praedicti domini de Flisco ante praesentem donationem erant, dictam S. R. E. Summumque Pontificem et successores suos ponentes, promittentes praedicti do-

mini de Flisco, tam nomine proprio, quam tutorio nomine praedictorum dictorum fratrum, dicta iura supra donata pro dato et facto eorum tantum de iure legitime defendere et de evictione, nullumque contractum et distractum praesenti donationi praeiudiciale fecisse, constituentes sese praedicti domini de Flisco, tam nomine eorum proprio, quam dictus dominus Octavius tutorio nomine praedictorum dominorum eius fratrum minorum, et per sese eorumque haeredes et successores, dicta iura ut supra donata tenere et possidere nomine et vice dictae S. R. E. et Summi Pontificis eiusque successorum, donec de ipsis corporalem possessionem acceperit; quam accipiendi, et acceptam perpetuo in se retinendi quancumque voluerit eius propriâ auctoritate, licentiam omnimodam contulerunt, dederunt et dant requirentes praedicti domini donarii per me subsignatum notarium de donatione praedictâ publicum instrumentum cum promissione praecisâ, quam tenore praesentis instrumenti faciunt, de ratificando praesentem donationem in maiori et validiori formâ, quo magis et validius de iure erit, etiam cum clausulâ clausularii romani, statim quo pervenerint in almâ urbe Romae, qua ratificatione ullo modo intendunt aliquod praeiudicium afferre seu invalidare praesentem donationem tenore praesentis instrumenti; declarantes videlicet dicti domini donarii, supplicantesque Suam Beatitudinem, quatenus infra menses sex dignetur praesentem donationem acceptare et ratificare facere stipulationem factam a praedicto illustrissimo domino governatore, quae promissio acceptationis declaratur non posse suspendi, neque praeiudicare praedictae stipulationi, et quod exacto dicto termino, nullaque secutâ acceptatione, praesens donatio nulla intelligatur, et praedicti domini donarii remaneant in eorum primis iuribus et

ad hoc ut dicti domini possint sese Romani conferre pro praedictis causis et pro demandanda executione contenta in praedicta donatione, praedictus illustrissimus dominus gubernator promisit eisdem dominis donatoriis solvi facere a communitatibus Messerani et Crepacorii, et pro expensis itineris, duplas quinquaginta in totum, quae omnia in praesenti publico instrumento donationis contenta dicti domini donarii tam coniunctim quam unusquisque divisim et insolidum pro eo ad quod quilibet tenetur promiserunt et promittunt, seu promisit et promittit habere et tenere rata, grata, valida atque firma, et pro rite et recte gesta¹, et eis in aliquo nec in aliqua parte unquam contra facere, dicere, opponere vel venire, minusque contrafacere volenti ac consentire de iure nec de facto, etiamsi quis posset, sub expressa hypothecâ et obligatione omnium et quorumcumque eorum dictorum donatoriorum bonorum praesentium et futurorum, quae pro praemissorum observantiâ sic obnoxia, obligata et hypothecata tenere sese constituunt, seu quilibet ipsorum constituit. Interveniens demum in praemissis et circa ea omnibus aliis debitis promissionibus, bonorum obligationibus cum clausulâ constituti in formâ, submissionibus, relevationibus, ratihibitionibus, renunciationibus quibuscumque, tam specialibus quam generalibus et aliis legibus in praemissis apponi solitis et consuetis, cum eorum iuramento debite per quemlibet ipsorum praestito, tactis corporaliter Scripturis in omnibus et ad delationem mei notarii subscripti, nempe per dictam dominam Antoniam tutorio nomine et nominibus supradictorum eius filiorum, et per dictum dominum Octavium non solum nomine et nominibus supradictorum eius

¹ Oporteret legere *gestis* (R. T.).

fratrum, et sic tutorio nomine, sed etiam nomine suimetipsius, approbando, ratificando et confirmando, prout emulgavit, confirmavit et ratificavit omnia et quaecumque per eum acta, gesta, dicta, promissa et contenta in instrumento donationis per ipsum factae, de qua constat per rogatum mei infrascripti notarii sub die xxiv praesentis, requirens de praemissis publicum fieri donationis instrumentum per me notarium subscriptum consilio et sapientis dictamine quatenus opus sit. Pro maiori validitate praesentis donationis requirentes praedictum dominum praetorem sedentem, etc. super praemissis uti rite et recte gestis decretum et auctoritatem officii sui interponi, testimonialesque concedi. Quibus auditis, praefatus dominus praetor sedens super cathedrâ unâ nemoreâ coraminis ornatâ more praedecessorum suorum, praeviâ prius cognitione causae super praemissis uti rite et recte gestis, decretum et auctoritatem officii sui interposuit et interponit, testimonialesque requisitas concessit et concedit, datum ut supra.

Tenor testimonialium tutelae.

Anno Domini MDCLVIII, et die xxviii novembris, Messerani, iudicialiter et coram perillustri domino Andrea Gualla, principatus Masserani praetore sedente, etc., comparuit perillustis et administrator excellens physicus dominus Octavius, quondam domini Petri Augustini de Flisco Messerani, exponens sicuti ab hac ad meliorem vitam migraverit dictus quondam dominus Petrus Augustinus eius pater, nullâque per eum conditâ provisione tutelari dominis Victorio Felice, Francisco Maria, Iosepho Benedicto et Petro Lucae eius filiis in pupillari aetate constitutis, ideo, ne bona et personae ipsorum pupillorum dicti domini exponentis fratrum dilapidentur, ad officium dictorum

virorum recurrit unâ cum dominâ Antonia dictorum filiorum matre, et petunt dictam tutelam praedictorum eius filiorum et fratrum et bonorum respective sibi decerni et dari, exhibendo copiam testamenti dicti sui mariti et patris, offerendo se observare ea, quae de iure tenebuntur, et testimoniales. Quibus auditis praefatus dominus praetor, attentâ submissione per dictos exponentes factâ, et consideratâ expositione, necnon confidentiâ, quam testatus est¹ habere in dicto domino Octavio eius filio, unâ cum omnibus in eâ contentis, ipsos dominos exponentes in tutores et pro tempore curatores praedictis filiis et fratribus ut supra nominatis decrevit et decernit, dicens: Estote boni tutores et pro tempore curatores, utilia praedictorum pupillorum facite, inutilia vero praetermittite, inventarium omnium bonorum in haereditate existentium conficite, computa in fine administrationis eorum redite, et omnia alia necessaria dictae tutelae facite, et debitum iuramentum de bene et fideliter huiusmodi onus tutelae ministrando praestate, prout, tactis Scripturis, in manibus praedicti domini praetoris praestiterunt, quibus per has nostras omnem et opportunam auctoritatem concedentes. Datum, ut supra. Suprascriptum instrumentum rogatus recipi², scripsi, tradidi et levavi ego Ioannes Petrus Taratia, filius N. Nicolai, publicus apostolicâ principatus Messerani auctoritate notarius, pro fide manualiter et tabellionaliter subscriptus.

IOANNES PETRUS TARATIA, notarius.

Loco † signi.

Sequitur legalitas in formâ.

Anno Domini MDCLVIII, indictione xi, die vero xxix mensis novembris, actum

¹ An testatus est pater defunctus, an testata est mater vivens, nescio (R. T.).

² Potius lege *recepit* (R. T.).

in burgo Messerani Vercellensis dioecesis, et in palatio solitae habitationis infrascripti illustrissimi domini gubernatoris, praesentibus ibidem domino Iacobo quondam Iulii Caesaris Pollini aliâs de Musico Bononiae, Antonio et Carolo fratribus de Susellis Varallis, testibus notis atque rogatis, personaliter constitutus perillustis dominus Franciscus Maria quondam Barnabae de Flisco de Messerano coram me notario et testibus supradictis, et sciens se sub die xxiv praesentis, et in die dominico, meram, liberam, puram et simplicem donationem inter vivos fecisse, S. R. E. et Summo Pontifici, eiusque successoribus, de omnibus et quibuscumque iuribus ad se spectantibus et pertinentibus, et quae in futurum pertinere et spectare possint in et super feudis principatus Messerani et marchionatus Crepacorii, tam per se quam per suos haeredes et successores, in dictâque donatione se promississe nulli alii actum et contractum fecisse nec in futurum facere in praevudicium dictae donationis, et prout latius in instrumento dictae donationis rogato per dominum Ioannem Petrum Taratiam sub dictâ die, et quia ratione diei in honorem Dei dicta donatio non fuit iuramento vallata, et intendens illam etiam iuramento roborare, ideo ratificando, approbando et confirmando, prout approbat, ratificat et confirmat omnia acta, facta, dicta et promissa in praedicto donationis instrumento, ad delationem mei notarii infrascripti, testiumque supradictorum, corporaliter tactis Scripturis, iuravit omnia contenta in dicto instrumento observare, adimplere et non contravenire de iure nec de facto, etiamsi de iure posset, sub obligatione omnium eius bonorum praesentium et futurorum, quae hypothecata et obligata, etc., cum iuramento per ipsum praestito, tactis Scripturis in manibus, etc., renunciationibus, relevationibus, ratihibi-

tionibus et aliis clausulis et solemnitatibus in similibus necessariis et opportunis, et apponi solitis et consuetis, de quibus omnibus rogaverunt fieri publicum instrumentum per me notarium infrascriptum dictamine sapientis, si opus fuerit, etc.

Supradictum instrumentum rogatus recepi et scripsi unâ cum infrascripto domino Ioanne Antonio Badini, ego Carolus Franciscus Bornengus, publicus apostolicus principatus Messerani notarius, et pro fide manualiter subsignatus BORNENGUS, etc.

Supradictum instrumentum unâ cum supradicto domino Carolo Francisco Bornengo rogatus recepi ego Ioannes Antonius Badini, publicus apostolicâ auctoritate principatus Messerani notarius, in praemissorum omnium fidem manualiter subsignatus BADINUS.

Sequitur legalitas in formâ.

Acceptatio Pontificis.

§ 3. Hinc est quod nos, acceptationis econditionem donationibus praedictis, sicut praemittitur, adiectam adimplere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, donationes iurium et actionum huiusmodi per primodictum Franeiscum Mariam et memoratum Octavium proprio, necnon ab ipso Octavio et supradictâ Antoniâ tutorio praedictorum Victorii Felicis, et Francisci Mariae, ac Iosephi Benedicti et Petri Lucae pupillorum nominibus respective, S. R. E. praedictae, ac nobis et Romanis Pontificibus successoribus nostris, per instrumenta praeinserta factas, citra aliquam tamen approbationem vel canonizationem eorumdem iurium et actionum, nisi et quatenus aliquo modo subsistant et quatenus expediat Sedi Apostolicae praedictae, ac salvis et illaesis semper manentibus omnibus et singulis iuribus quomodocum-

que et qualitercumque super dictis feudis ac locis, et eorum quolibet, nobis, dictaeque Sedi et camerae nostrae competentibus et competituris, et iura iuribus ad dendo, et cautelam cautelae, et non aliâs, aliter, nec alio modo, tenore praesentium acceptamus.

§ 4. Praeterea, omnes et singulos iuris et facti, ac solemnitatum quarumcumque, tam ex iuris communis, quam ex statutorum quorumvis praescripto, etiam necessario observandarum, et alios quoslibet quantumvis magnos et substantiales defectus, si qui in donatione supra nominatorum pupillorum nomine per memoratos Octavium et Antoniam eorum tutores, sicut praemittitur, factâ, ex causâ seu ratione pnpillarum et respective infantilis aetatis eorumdem pupillorum, sive ex eo quod ipsi Octavius et Antonia tutores sufficienti ad donationem buiusmodi faciendam facultate de iure caruerint, caruisse praetendantur, quomodolibet intervenierint, seu intervenisse dici, censi, praetendi vel intelligi quoquo modo possent, motu, scientiâ deliberatione et potestatis plenitudine paribus, supplemus et sanamus, ac penitus et omnino tollimus et abolemus.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quomodocumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu simili concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, ac suos plenarios et in-

Quoscumque defectus in praedictâ donatione fieri possibiles tollit et abolet.

Decretum irritans.

tegrus effectus sortiri et obtinere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. camerarium et alios cardinales, etiam de latere legatos, necnon praedictae camerae nostrae apostolicae praesidentes clericos et alios quoslibet officiales et ministros quacumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et concellariae apostolicae regulâ de non tollendo iure quaesito, et felicis recordationis Pii Papae IV praedecessoris nostri de gratiis quaecumque interesse dictae camerae concernentibus in eadem camerâ intra certum tunc expressum tempus praesentandis, et in illius libris registrandis, itaut praesentes ibidem praesentari et registrari nunquam necesse sit, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, legibus quoque, etiam imperialibus, necnon principatus Messerani et marchionatus Crepacorii praedictorum, ac aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti

derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, servatis et insertis respective habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die VIII maii MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 maii 1659, pontif. anno v.

CCXLII.

Confirmat statuta edita in capitulo generali Toletano pro provinciâ S. Thomae apostoli in Indiâ Orientali Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praepositi, illa, quae pro felici christifidelium sub suavi religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus, et aliâs prospero eorumdem christifidelium regimini congruis rationibus providere studemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii minister provincialis

Prooemium.

Expositio fratrum Minorum de Observantiâ.

et definitorium provinciae S. Thomae apostoli in Indiâ orientali Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod in capitulo generali dicti Ordinis Toleti celebrato die xv iunii MDCLVIII sub dilecto pariter filio Michaëleangelo de Sambuca, eiusdem Ordinis ministro generali, pro praedictâ Indiâ orientali edita fuerunt statuta tenoris sequentis, videlicet:

« Finito triennio commissarii generalis illius familiae, duae illae provinciae regantur a suis ministris et definitoriis independenter a quovis commissario aut vicecommissario, etiam ab ipsis nominato.

In defectu commissarii generalis, instante tempore visitationis et capituli, definitorium eligat commissarium visitatorem ex eadem provinciâ, qui cum eadem potestatis plenitudine, quae de iure vel consuetudine commissariis visitatoribus debetur, visitabit provinciam, et praesidebit capitulo; quo finito nullam omnino auctoritatem habebit, sed tota residebit penes ministrum provinciae recens electum usque ad adventum novi commissarii generalis.

Commissarius generalis de novo adveniens nullam auctoritatem habebit, nullam sui officii possessionem accipere permittatur, nisi prius alicui ex ministris duarum illarum provinciarum, vel saltem guardiano illius conventus, ubi primum appulerit, patentes litteras suae institutionis exhibuerit; nec satis erit earumdem litterarum copiam quantumvis authenticam, sed necesse est ipsissimum autographum sigillo Ordinis munitum, et manu propria reverendissimi generalis subscriptum, exhibere, et ministri et guardiani aliter facientes punientur severe arbitrio reverendissimi.

Nemini liceat in alienâ provinciâ incorporari, nisi praevio consensu utriusque ministri, quantumvis consentiat aut forte

praecipiat commissarius generalis illarum partium.

Praecipitur provinciali ministro provinciae Portugalliae ut curet monere reverendissimum generalem de tempore opportuno, quo providere debeat de commissario generali Indiae orientalis, ut expleto ipsius triennio, vel morte praeviente, quam citius nominetur commissarius ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefati exponentes, ut bono provinciarum dicti Ordinis in Indiâ orientali huiusmodi consistentium regimini consulatur, statuta praeinserta apostolicae confirmationis nostrae robore communiri, et opportune a nobis ut infra provideri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, etc., absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praeinserta statuta, in praedicto capitulo generali Toleti celebrato pro memoratâ Indiâ orientali, sicut praemittitur, edita, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, statuentes et ordinantes, quod in dictis provinciis Indiae de cetero non fiat electio vicecommissarii generalis, prout fiebat virtute statutorum factorum in capitulo celebrato Romae anno MDCXXXIX, neque iungantur duo illa definitoria deficiente commissario transmissio, sed tali casu provinciae gubernentur eo modo, quo ordinant praeinserta statuta Toletana, quod-

Moneatur minister generalis quo tempore providere debeat commissarium generalem.

Statuta emanata in generali capitulo confirmata et approbata.

que minister provincialis provinciae Portugalliae dicti Ordinis teneatur procurare ut mittatur commissarius, supplicando ministro generali eiusdem Ordinis ut illum nominet, ac designando illi religiosos pro dicto officio, qui possint esse ex quinque provinciis Portugalliae, et ex duabus Indiae, nempe Portugalliae, Algarbiorum, Pietatis, Arrabidae, S. Antonii, S. Thomae, et Matris Dei.

§ 3. Ac demum, quod commissarius transmissus ex supradictis quinque provinciis Portugalliae possit remanere (si voluerit) in aliquâ ex dictis duabus provinciis Indiae, cum omnibus praeeminentibus concessis a statuto religionis, si laudabiliter officium suum adimpleverit. Atamen si commissarius fuerit ex duabus provinciis Indiae, finito officio redeat ad suam provinciam, cuius est filius, et in illâ gaudeat privilegiis concessis a statutis, quibus non gaudebit, si in illâ non remanserit.

§ 4. Ut autem praedicta suis loco et tempore debitum sortiantur effectum, eorum executionem, cum omnibus et singulis facultatibus necessariis ac opportunis, venerabili fratri archiepiscopi Goënsi, ac dilectis filiis adversus haereticam pravitatem inquisitoribus apostolicâ auctoritate deputatis, et aliis quibuscumque personis in dignitate ecclesiasticâ constitutis civitatis et insulae Goae, et eorum cuilibet in solidum, auctoritate et tenore praedictis iniungimus et demandamus, salvâ semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras, etc.; sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII

praedecessori nostri de unâ, et concilii generalis de dnabns dietis, etc.; et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, et aliis quibusvis, etc.; hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut praesentium transumptis, etc.

Datum Romae, in Arce Gandulphi Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die x maii MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 10 maii 1659, pontif. anno v.

CXLIII.

*Confirmatio concordiae super controversiâ confinium inter provinciam S. Didaci in Beticâ Ordinis sancti Francisci de Observantiâ et provinciam S. Ioannis Baptistae eiusdem Ordinis exortâ, cum praecepto ut termini et confinia inter easdem provincias iuxta concordiam huiusmodi serventur*¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ildephonsus de Medina, frater expresse professus et procurator provinciae S. Didaci in Betica Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod aliâs, cum inter dictam provinciam ex unâ et provinciam S. Ioannis Baptistae eiusdem Ordinis ex alterâ partibus super controversiâ confinium lis penderet, et coram dilecto filio nostro Virginio S. Mariae in Viâlatâ diacono cardinale Ursino nuncupato corcondatum fuisset dubium in congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita proponendum, an et cui competeret ius

Supplicatio.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Statuta aliâs emanata.

Auctoritas in capitulo resideat apud ministrum nuper electum.

Commissarius generalis non habet auctoritatem, nisi prius patentes litteras alicui ex ministris provinciarum exhibuerit.

Commissarius ubi remanebit post adimpletum officium.

Executores deputati.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

fundandi in episcopatibus Gaënsi, Cordubensi et Malacitano, dilectus filius minister generalis dicti Ordinis mandato nostro concordiam super praemissis inter partes praefatas de illorum consensu inijt, eisdemque¹ provinciis terminos et confinia assignavit, prout infra exprimetur.

Motiva.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat; praefatus Ildephonsus concordiam huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri, et (ne praefata provincia S. Didaci in possessione suorum terminorum a dictâ provinciâ S. Ioannis Baptistae vigore quarundam litterarum felicitatis recordationis Urbani Papa VIII praedecessoris nostri in simili formâ Brevis die IV septembris MDCXLII expeditarum, per quas conceduntur dictae provinciae termini provinciae Granatensis, necnon aliarum litterarum apostolicarum recolendae memoriae Clementis Papae VIII praedecessoris pariter nostri ac eiusdem Urbani praedecessoris, in quibus est clausula generalis concedens fratribus Ordinis praefati facultatem fundandi in quibusvis locis totius Hispaniae, de cetero turberetur) opportune a nobis in praemissis provideri et ut infra indulgeri summopere desideret:

Concordiam
initam et de-
cretam inter
fratres praedi-
ctos confirmat
et approbat.

§ 3. Nos, ipsum Ildephonsum specialibus, favoribus et gratiis, etc., et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de praefatorum cardinalium, qui concordiam per dictum ministrum generalem de mandato nostro ac de consensu partium super praenarratâ controversiâ confinium memoratarum provinciarum sancti Ioannis Baptistae et S. Didaci decretam et initam eiusdemque ministri generalis

¹ Male edit. Main. legit *eiusdemque* pro *eisdemque* (R. T.).

relationem audiverunt, consilio, eandem concordiam, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac prout ex eâ exinde inter memoratas provincias terminos et confinia servari et custodiri mandamus et praecipimus, ut scilicet tota continentia archiepiscopatus Hispalensis et episcopatum Gaditani, Cordubensis et Malacitani, necnon pars episcopatus Gaënsis, videlicet ab ipsâ civitate usque ad episcopatum Cordubensem, ad provinciam S. Didaci pertineat; reliqua vero pars dicti Gaënsis episcopatus ab eadem civitate versus Viasensem et Ubetensem ad provinciam S. Ioannis Baptistae praefatam spectare intelligatur, ita tamen ut in dictâ Gaënsi civitate neutri fundare, quacstare autem utrique liceat. Ac de cetero super praemissis perpetuum silentium imponimus, praecipimusque tam uni quam alteri dictarum provinciarum, ne super praedictâ terminorum et confinium praefixione et possessione sese invicem, seu altera alteram perturbare, vexare et inquietare, seu litem movere quoquo modo sub quovis praetextu vel quaesito colore audeant aut praesumant. Salvâ semper in praemissis auctoritate supradictae congregationis cardinalium.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis, etc., iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praedicti Clementis et Urbani praedecessorum litteris, aliisque praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictarum provinciarum et aliis qui-

Decretum irritans.

Contraria refellit.

busvis, etiam iuramento, etc.; quibus omnibus et singulis, etc., illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, etc., specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi¹ maii MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 31 maii 1659, pontif. anno v.

CCXLIV.

Statuit quod commissarii generales Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ non possint retardare capitula provinciae S. Thomae apostoli in Indiis Orientalibus dicti Ordinis, sed, statim congregatis in Goa vocalibus, intra quatrimum ad capitulum procedere, illudque intra simile spatium absolvere debere, licet aliqui vocales absint impediti vel adesse recusantes, cum diversis indultis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Praeemium.

Debitum sacrosancti apostolatus humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam impositi postulat, ut pastoralis vigilantiae nostrae oculos per universas christiani Orbis partes iugiter circumferentes, felici christifidelium, qui, spreto seculi vanitate, Altissimi obsequiis sese sub suavi religionis iugo manciparunt, directioni, spiritualique christianorum populorum utilitati congruis rationibus consulere studeamus, prout, locorum, personarum et temporum qualitate mature consideratâ, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Petitio.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii mi-

¹ Male ut puto ed. Main. habet III maii; nam ad marg. habet 31 maii, et ita requirit ordo hularum (R. T.).

nister provincialis et definitores provinciae S. Thomae apostoli in Indiis Orientalibus Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, quo regularis observantiâ paxque et concordia in eadem provinciâ melius conservetur, et debita christianis illarum partium populis cura a fratribus dicti Ordinis, quibus ex indulto Sedis Apostolicae parochi officium in eisdem partibus exercere licet, expeditius maiorique cum animarum fructu de cetero impendi valeat, ac prospero tam praedictae provinciae S. Thomae apostoli quam etiam SS. Dei Genitricis provinciae in dictis Indiis Orientalibus pariter consistentis fratrum Minorum Reformatorum nuncupatorum eiusdem Ordinis sancti Francisci regimini opportune provideatur, infrascripta a nobis respective statui ac concedi et indulgeri summopere desiderant:

§ 2. Nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, etc., absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consulationibus episcoporum et regularium praepositorum, quibus litterae consensum totius definitorii continentes in authenticâ formâ exhibitae fuerunt, consilio, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, statuimus quod nullus commissarius generalis capitulum provinciale dictae provinciae S. Thomae apostoli retardare valeat, sed, statim atque vocales fuerint in Goa congregati, intra spatium quatuor dierum ad capitulum huiusmodi procedere, illudque intra simile spatium cum omnibus electionibus ad id pertinentibus absolvere debeat, tametsi desiderarentur aliqui vocales, quavis occa-

Capitulum in Goa celebrari iubet, statim ad vocales intervernerint, etsi aliqui desint.

sione vel causâ legitime impediti, vel si vocati venire recusaverint. Quod si commissarius generalis in his terminis capitulum indicere et celebrare neglexerit, eo ipso excommunicatus et officio suo privatus existat; minister vero provincialis actualis provinciae huiusmodi, vel qui eius vices obtinuerit, celebret dictum capitulum, eique praesideat, ac illud sicut praemittitur absolutissime compleat. Si autem etiam dictus minister provincialis, vel eius vices obtinens, haec adimplere recusaverit, pater provinciae antiquior ad praemissa procedere, illaque pariformiter adimplere debeat; et sic successive, sub eisdem poenis.

Religiosis parochis continuari potest officium.

§ 3. Quia vero statutum in capitulo generali dicti Ordinis anno mdcxxxix in alma Urbe celebrato editum, quo disponitur, quod religiosi, qui fuerint parochi per tres annos, nequeant per alios tres annos subsequentes in eiusmodi officio continuare, quodque definitores nullo modo in parochos eligi possint, sine animarum dispendio in eadem provinciâ S. Thomae apostoli observari nequit, eo quod in provinciâ huiusmodi paucissimi nunc sunt religiosi, qui linguam indigenarum ita calleant, ut officium parochi perfecte valeant administrare; religiosos dictae provinciae S. Thomae apostoli, officio parochi per triennium functos, in officio huiusmodi ad aliud subsequens triennium continuari, necnon definitores ad officium parochi eligi (si tamen ministro provinciali et definitorio eiusdem provinciae ita expedire videbitur) libere et licite posse concedimus.

Equitare permittit.

§ 4. Praeterea dictae provinciae S. Thomae apostoli religiosi officio parochi fungentibus, ut aliquo animali domestico pro portandis oneribus sibi necessariis uti, illudque ad eum effectum secum retinere, necnon, quo expeditiori diligentia ovibus suis subveniant, ac ad evitandos serpentes

qui vias passim infestant, superandamque ipsarum viarum asperitatem, equitare libere pariter et licite valeant, indulgemus.

§ 5. Postremo (attento quod praedictae Indiae Orientales, in quibus praedictae duae S. Thomae apostoli et SS. Dei Genitricis provinciae constitutae sunt, remotissima ab urbe praedictâ christianitatis pars existunt¹) ut gratiae, uni earundem provinciarum pro bono eius regimine hactenus concessae et in posterum concedendae, etiam alteri concessae intelligantur, ita ut utraque provincia huiusmodi talibus gratiis indiscriminatim uti et gaudere valeat, pariter concedimus et indulgemus.

Executores deputat.

§ 6. Ut autem praefata suis loco et tempore debitum sortiantur effectum, eorum executionem, cum omnibus et singulis facultatibus ad id necessariis et opportunis, venerabili fratri archiepiscopo Goënsi, ac dilectis filiis inquisitori, dignitatibus et canonicis civitatis et insulae Goae, et eorum cuilibet in solidum, auctoritate et tenore praedictis iniungimus ac demandamus; salvâ semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., ac ab² illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, et illis respective plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, etc., aliisque

¹ Nempe illae Indiae sunt pars christianitatis remotissima ab urbe Goae (R. T.).

² Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, aliisque quibusvis, etc.; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, etc., specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, etc.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v iunii MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 5 iunii 1659, pontif. anno v.

CCXLV.

Confirmatio quarundam constitutionum in capitulo generali editarum pro felici fratrum Minorum sancti Francisci tam de Observantiâ quam Reformatorum dictorum statu¹.

Alexandar Papa VII, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium

Ad eximios uberesque fructus, quos dilecti filii fratres Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, tam de familiâ quam reformati nuncupati, in vineâ Domini Sabaoth, cuius curae atque regimini superni patrisfamilias providentiâ meritis licet imparibus praesidemus, in dies afferunt, mentis nostrae aciem contuentes, ea, quae pro feliciore eorumdem fratrum gubernio in capitulis praesertim generalibus statuta et ordinata sunt, ut ab omnibus, ad quos illa concernunt, inviolabiliter observentur, apostolico muniminis patrocínio libenter roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Constitutiones referuntur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michaëlangelus a Sambuca, minister generalis totius Ordinis fratrum

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Minorum sancti Francisci, quod in capitulo generali dicti Ordinis de anno MDCLVIII in civitate Toleti celebrato diversae constitutiones pro feliciore fratrum dicti Ordinis tam de Observantiâ quam Reformatorum nuncupatorum gubernio editae fuerunt, quas pro inviolabili earum observatione apostolicae confirmationis robore communiri plurimum desiderat. Nos, piis dicti Michaëlisangeli ministri generalis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus et gratiis, etc., et a quibusvis excommunicationis, etc., absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, constitutiones praedictas (in iis tantum, quae sacris canonibus, Concilii Tridentini decretis, ceterisque constitutionibus seu ordinationibus ac decretis apostolicis, praesertim reformationem dicti Ordinis illiusque fratres reformatos seu recollendos vel disalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, et quandocumque editis, non sint contraria), apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet exorti fuerint vel intervenerint, supplemus.

Confirmat constitutiones.

§ 2. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, et sub arbitrii nostri ac in constitutionibus praedictis contentis poenis, omnibus et singulis fratribus praedictis, ceterisque ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, ut constitutiones praedictae iuxta praesentium litterarum tenorem inviolabiliter observentur.

§ 3. Decernentes irritum et inane, si secus, etc., scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus

Contrarias derogat.

opus sit, Ordinis praedicti, etiam iuramento, etc., ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII iunii MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 7 iunii 1659, pontif. anno V.

CCXLVI.

Concessio indulgentiae plenariae fratribus regularis observantiae sancti Francisci ac reformatis cismontanae familiae, exercitiis spiritualibus per octiduum vacantibus.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

Cum, sicut nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michaëlangelus a Sambuca, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci minister generalis, in capitulo generali eiusdem Ordinis novissime Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, ut secessus et spiritualia mortificationis et orationis mentalis exercitia in omnibus provinciis cismontanae familiae Ordinis praedicti reassumantur, et illis fratres eorundem provinciaram aliquoties singulis annis vacent:

Concedit in rubrica.

§ 1. Nos, qui probe novimus quanto pere conducant exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini et confirmandis in illa christifidelium mentibus, devotionem fratrum memorati Ordinis, qui de suorum superiorum licentia, operi adeo pio et salutari vacaverint, caelestium Ecclesiae thesaurorum largitione magis incitare volentes, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis praedicti Ordinis fratribus, tam clericis quam laicis seu con-

4 Edit. Main. habet eorundem (R. T.).

versis, qui in domibus regularibus provinciarum praedictarum de suorum superiorum licentia exercitia praedicta per octidui spatium quocumque peregerint, et interea temporis vere poenitentes et confessi sacrosanctum Eucharistiae sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus in perpetuum valituris.

§ 2. Volumus autem quod si pro impenetratione, praesentatione, admissione seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, eadem praesentes nullae sint eo ipso; quodque earundem praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici vel secretarii dicti Ordinis subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae, vel ministri generalis praedicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI iunii MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 11 iunii 1659, pontif. anno V.

CCXLVII.

Constitutio super erectione collegii ex referendariis utriusque signaturae et super qualitatibus admittendorum deinceps in referendarios.

Alexander episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Inter ceteras apostolicae sollicitudinis curas, quibus incessanter urgemur, ea semper nobis cordi fuit, ut praelati Romanae curiae, qui tamquam stellae in firmamento militantis Ecclesiae relucet,

Fides transumptorum.

Exordium.

ac in arduis quibusque negotiis Apostolicae Sedi operam et consilio praesto esse debent, si dum deligantur, qui optimam indolem, moribus et litteris praestantiores, ceteris verae virtutis exemplar seipsum praefereant. Ad haec sane, licet nonnulli Summi Pontifices praedecessores nostri eorum constitutionibus multa praesertim pro referendariis utriusque signaturae stauerint, quorum tamen nonnulla temporum cursu, ut saepe solet, antiquata et forsitan neglecta fuerunt: propterea nos illa innovare, ac pristinae observantiae restituere, et aliqua etiam addere, quae rerum experientia docuit expedire, duximus opportunum.

Innovat praedecessorum constitutiones.

§ 1. Hac igitur nostra perpetuo valitura constitutione praedictas nostrorum praedecessorum in illis partibus, quae praesenti non adversantur, aut alias legitime reformatae non fuerint, confirmamus et innovamus: insuper erigimus et instituimus collegium eorundem referendariorum, quod volumus repraesentari ex duodecim votantibus signaturae iustitiae de corpore ac numero ipsorum referendariorum electis et in posterum eligendis, quorum caput ac moderatorem perpetuo constituimus praefectum eiusdem signaturae iustitiae pro tempore existentem, et antiquior eorum in officio appellabitur decanus.

Officium decani et collegii.

§ 2. Horum autem officium erit formare inquisitiones ac processus super qualitatibus eorum, qui ad praefatum referendarii munus ac dignitatem admittendi erunt, prout singulis a praefecto signaturae speciali rescripto demandabitur, ut infra statutum est. Praeterea eidem decano et collegio incumbet ceteros referendarios, praesertim in posterum recipiendos, diligenter instruere de his, quae spectant ad exercitium eorum officii, et omnibus intimare decreta et ordinationes quascumque, tam nostras quam eiusdem

praefecti, eorum personas ac munus concernentes et concernentia, necnon dies ac tempora et servitia a singulis eorum nobis tam in cappella nostra quam in aliis functionibus praestanda, ac etiam curare ut tabellae indicantes signaturas et congregationes faciendas congruis temporibus a ministris deputatis, ut moris est, exponantur, ac omnibus demum incumbere quae ordinis interesse concernent.

§ 3. Quoties vero dictum collegium convocari et coadunari necesse erit, requiratur prius licentia praefecti et de eius mandato per decanum convocetur, atque in domo habitationis eiusdem praefecti, et non alibi nec aliter, convocari et coadunari possit, nisi de expresso eiusdem praefecti consensu, ac licentia in scriptis tantum praestanda.

§ 4. Volumus autem praefatum collegium a nobis institutum eisdem privilegiis et exemptionibus perfrui ac potiri, quibus cetera collegia praelatorum Romanae curiae potiuntur et gaudent.

§ 5. Porro illi, qui in ordinem referendariorum cooptari petent, ante omnia curabunt, ut relatam nobis et successoribus nostris a praefecto signaturae eorum instantiam, nostrum ac successorum praefectorum beneplacitum praecedat: deinde ut ab eodem praefecto unus ex praelatis praefati collegii delegetur pro conficiendo processu, in quo infrascriptae instantium qualitates legitime iustificentur; primo scilicet ut ex vero et legitimo matrimonio et probis ac honestis parentibus nati et procreati sint, ac bonae indolis, vitae ac famae prorsus inculpatae fuerint, atque in vigesimoquinto aetatis anno constituti; praeterea in aliqua publica universitate studiis legalibus saltem per quinquennium operam dederint, ac in eadem utriusque iuris, scilicet canonici et civilis, hauriam doctoratus assecuti fuerint; atque annuos etiam redditus, summam scutorum mille

Forma convocandi collegium.

Collegii privilegia.

Qualitatum in ordine referendariorum processus.

quingentorum monetae constituentes, vere ac realiter et pacifice possideant, vel a parentibus aut propinquis fuerint illis valide assignati; ac demum in hac curia Romanâ saltem per biennium versati fuerint, et studios praxeos penes aliquem ex auditoribus Rotae nostrae, vel alios praelatos, officiales seu advocatos eiusdem curiae sedulo incubuerint; super quibus, compilato diligenter processu, fiat a ponente seu delegato illius relatio in collegio, cui si videantur probata sufficienter praemissa, tunc orator admittatur ad examen, assignatis illi (ut moris est) duabus supplicationibus seu commissionibus coram ipso collegio proponendis; et subinde peracto examine, si eiusdem praefecti, atque collegii, quorum conscientiam oneramus, fuerit concordi iudicio, vel saltem per duas ex tribus partibus votorum, quae secreto per fabas albas et nigras proferri volumus, approbatus, tunc praefectus, omnibus nobis et successoribus nostris relatis, illum auctoritate nostrâ pronuntiabit referendarium, ac in aliorum numerum adscribi mandabit, praestito tamen prius in eius manibus solito iuramento.

Vota signaturae nemini referantur.

§ 7. Postremo, ut in signaturis tam gratiae quam iustitiae liberior sit causarum discussio et votorum prolatio, prohibemus omnibus et singulis, tam votantibus quam aliis quibuscumque in eisdem signaturis intervenientibus, ac eorum auditoribus et studiorum coadiutoribus, vota ipsa cuiquam alteri etiam speciali expressione digno referre aut propalare oretenus vel in scriptis per se ipsos vel alios quacumque formâ et exquisito modo, sub poenâ indignationis nostrae.

Decretum irritans.

§ 8. Decernentes praesentes litteras validas, etc., inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de gratis non concedendis ad instar, ac felicitis recordationis Pii Papae IV praedecessoris nostri de gratis interesse camerae apostolicae quomodolibet concernentibus in praedictâ camerâ registrandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae praefati praedecessores in dictis constitutionibus voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, innovationis, erectionis, institutionis, voluntatis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem, etc.

Contraria tollit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCLIX, idibus iunii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 iunii 1659, pontif. anno v.

CCXLVIII.

Confirmatio decreti domini cardinalis Barberini protectoris totius Ordinis sancti Francisci de Observantiâ super praecedentiâ inter procuratores et commissarios generales eiusdem Ordinis¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Ad pastorale fastigium divinâ dispositione eveci, illa, quae pro conservandâ inter religiosos viros Altissimi obsequiis sub suavi arctioris vitae iugo mancipatos fraternâ animorum concordia, avertendisque controversiis quae inter eos excitari possint, provide conspiciamus emanasse, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis praesidio roboramus.

Prooemium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit

Expositio.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

dilectus filius Rocchus de Villareio, frater expresse professus ac in Romanâ curiâ commissarius generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod, cum ipse aliâs a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ petiisset, ut, ad occurrendum litibus quae inter procuratores et curiae praedictae commissarios generales eiusdem Ordinis circa praecedentiâ oriri poterant occasione statuti per capitulum generale dicti Ordinis anno MDCLII in almâ Urbe celebratum editi, quo cavetur inter procuratorem et commissarium Romanae curiae tam actualem quam habitualem hunc ordinem esse servandum ut ceteris paribus semper et utrobique procurator actualis debeat praecedere actualem commissarium et habitualis procurator habitualem commissarium, istam particulam *ceteris paribus* declarare dignaretur, eadem congregatio eam rem ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum episcopum Portuensem cardinalem Barberinum nuncupatum eiusdem S. R. E. vice cancellarium, ac Ordinis praedicti apud nos et Sedem Apostolicam protectorem remisit, ut decerneret prout iuris: Qui declarationem et decretum desuper edidit, prout continetur in eius litteris tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor decreti domini cardinalis Barberini protectoris.

« Franciscus miseratione divinâ episcopus Portuensis cardinalis Barberinus, S. R. E. vicecancellarius, ac Ordinis S. Francisci protector, corrector et gubernator, dilectis in Domino filiis patribus procuratoribus et commissariis Romanae Curiae habitualibus eiusdem instituti salutem in Domino. Cum, sicut expositum est sacrae Congregationi negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae, ad abigendos controversia-

rum anfractus circa praecedentiâ inter procuratores et commissarios generales habituales curiae Romanae, sive horum nominibus aut titulis insignitos, expediat huiusmodi lites terminari, statutumque editum Romae anno MDCLII exponi, videlicet: « Quod ceteris paribus semper et utrobique procurator actualis debet praecedere actualem commissarium, et habitualis habitualem »; nobisque ab eadem sanctâ congregatione fuerit commissum desuper decernere prout iuris: hinc est quod nos, pari honore et onere functos, non impares emcreri praeeminentias aequitati consonum esse putantes, primoque emeritis priora deberi praemia, atque Ordinis huiusmodi statutorum inviolabili observantiae et inveterabili consuetudini inhaerentes, necnon praedecessorum nostrorum decretis super hac re iamdudum emanatis, et praesertim eminentissimi domini cardinalis Veralli, olim dicti Ordinis protectoris, praevisque huius rei maturâ discussione, dicimus, decernimus et declaramus, procuratorem actualem generalem legitime iuxta statuta in comitiis seu congregationibus generalibus electum et nominatum praecedere debere actualem commissarium in eisdem comitiis legitime electum, habitualem vero commissarium prius electum praecedere habitualem procuratorem posterius institutum et suo munere functum, itaut in posterum praedicti procuratores et commissarii generales habituales inter se praecedere debeant iuxta antiquitatem, sive antianitatem, sive institutionis sive electionis in diversis comitiis et congregationibus generalibus; suffectos vero, seu substitutos, extra comitia et congregationes generales praefatorum procuratorum seu commissarium loco ad unum et alterum annum, sive quovis indulto eorum titulis insignitos, si aliâs in suis provinciis prius ministri provinciales non fuerint, non solum

praedictis patribus sic legitime institutis et suo munere functis, sed et his qui fuerunt in suis provinciis ministri provinciales cedere debere decernimus, et ita praedictum statutum intelligi inviolabiliterque observari. Confirmantes insuper et pro rato et valido habentes quascumque sententias a quibusvis superioribus eiusdem instituti, sive iudicibus ab eisdem delegatis, iuxta tenorem huius nostrae decisionis exaratas. Praecipientes sub poenâ officiorum actuumque legitimorum privationis, et aliis ad arbitrium nostrum infligendis poenis, ut haec nostra in hoc dubio decisio et ultima statuti explicatio adamussim in toto Ordine ita observetur. Datum Romae, in palatio cancellariae apostolicae, hac die XI aprilis MDCLIX.

F. card. BARBERINUS, protector.

Petitio.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Rocchus declarationem et decretum huiusmodi, pro firmiori illorum subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desideret;

Confirmat decretum a cardinali protectore emanatum.

§ 3. Nos, ipsum Rocchum specialibus favoribus et gratiis, etc., et a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem et decretum a memorato Francisco cardinalem protectore, sicut praemittitur, editum, emanatasque desuper litteras praesertim, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque indices, etc., definiri debere; ac

irritum et inane, etc., contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis et aliis quibusvis, etiam iuramento, etc., concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus, etc., hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium transumptis, etc., eadem prorsus ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVI iunii MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 16 iunii 1659, pontif. anno V.

CCXLIX.

Confirmat decretum, quo numerus vocalium capituli generalis congregationis Italiae fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini reducitur ad tres pro qualibet provinciâ¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini per abundantiam divinae bonitatis, nullo licet meritum nostrorum suffragio, praepositi, illa, quae pro felici christifidelium sub suavi arctioris religionis iugo Altissimi obsequiis nuncupatorum directionem provide statuta esse dignoscuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis patrocinio roboramus.

Prooemium.

¹ De his fratribus vide ad Constitut. CCLXXXV (al. 261) Urbani VIII, *Aliàs*, tom. XIII, pag. 652, circa electionem priorum provincialium, ac de modo regendi provincias.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii vicarius generalis et definitorium congregationis Italiae fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini, quod ultimum eiusdem congregationis capitulum generale sub directione dilecti filii nostri Ioannis Baptistae tituli S. Mariae Transtiberim S. R. E. presbyteri cardinalis Pallotti nuncupati, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, summâ cum tranquillitate et pace celebratum fuit, iuxta modum et formam cuiusdam decreti in proxime praecedenti capitulo generali congregationis praedictae editi, et per venerabiles fratres nostros eiusdem S. R. E. cardinales negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositos die X ianuarii proxime praeteriti (ut dicti exponentes asserunt) confirmati, quo numerus vocalium capituli generalis congregationis huiusmodi praescribitur, et ad tres pro qualibet provinciâ reducitur, et aliâs, prout continetur in scripturâ tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum capituli generalis.

§ 2. « Die XIII maii MDCLIX, sessione VII, invocato divini Spiritus auxilio, congregatis eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Pallotto protectore et praeside, ac patribus definitorii generalis congregationis patrum Discalceatorum sancti Augustini Italiae, propositum fuit, an confirmandum sit decretum in praeterito capitulo generali, sessione X, die XVIII maii MDCLVI editum, et a sacra congregatione super negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita confirmatum, super reductione vocalium capituli generalis sub infrascripto tenore, videlicet:

§ 3. « Ad tollenda inconvenientia et incommoda, quae ex celebratione capituli generalis more solito contingunt ex multitudine vocalium ad praedictum capitulum

generale concurrentium et expensarum ultra limites nostrae paupertatis, et ex periculis itinerum cum evidenti detrimento nostrae regularis observantiae, cum experientia compertum sit summopere expedire capitulum generale celebrari iuxta formam praescriptam in decreto aliâs facto in praeterito triennio, et a sacra congregatione praedictâ confirmato, paucis mutatis, ut infra, sub reservatione beneplaciti SS. D. N., et cum supplicatione S. S. pro confirmatione in perpetuum per litteras in formâ Brevis, decretum fuit, quod deinceps in perpetuum accedant suffragari ad capitulum generale, praeter admodum reverendum patrem vicarium generalem, quatuor definitores generales, duos visitatores generales, procuratorem generalem et secretarium generalem, ex qualibet provinciâ priores provinciales in capitulo generali sive extra illud ad formam litterarum apostolicarum electi; quod si aliquem ex dictis provincialibus ante elapsum triennium et ante capitulum generale decedere contigerit, et per tempus non licuerit novam fieri electionem ut supra, tunc ius ferendi suffragium in capitulo generali in locum demortui devolvatur ad proxime antecessorem in officio provincialatus, dummodo illi non competat huiusmodi ius ferendi suffragium in eodem capitulo ex alio titulo, quo casu ad antecessores in dicto officio eodem modo devolvatur; et si deatur casus quod nullus ex provincialibus antecessoribus existat, aut ferre votum ex alio titulo possit, tali casu ius ferendi votum devolvatur, in provinciâ Romanâ, ad priorem conventus Iesu Mariae de Urbe, et eo deficiente aut legitime impedito, ad priorem conventus S. Nicolai eiusdem Urbis; in provinciâ Neapolitanâ, ad priorem S. Mariae Veritatis, vel eo deficiente aut legitime impedito, ad priorem conventus S. Nicolai Tolentini eiusdem civitatis;

in provinciâ lanuensi, ad priorem conventus S. Nicolai Tolentinatis lanuae, et eo deficiente vel legitime impedito, ad priorem conventus S. Damiani Mediolani; in provinciâ Siciliae Panormitanae, ad priorem conventus S. Nicolai Tolentinatis Panormi, vel eo deficiente seu legitime impedito, ad priorem conventus S. Gregorii eiusdem civitatis; in provinciâ Germaniae, ad priorem conventus S. Augustini Viennae, et eo deficiente vel legitime impedito, ad priorem conventus S. Wincislai Pragae; in provinciâ regni Neapolitani, ad priorem conventus S. Mariae Pietatis Montis Leonis, et eo deficiente vel legitime impedito, ad priorem conventus S. Mariae Incoronatae Neritonensis; in provinciâ Pedemontanâ, ad priorem conventus S. Caroli Taurini, et eo deficiente seu legitime impedito, ad priorem conventus Ss. Nicolai et Annae Salutarum; in provinciâ Siciliae Messanensis, ad priorem conventus S. Restitutae, et eo deficiente seu legitime impedito, ad priorem conventus S. Annuntiatae eiusdem civitatis, et sic deinceps.

§ 4. Praeterea, loco priorum et discretorum cuiuslibet conventus, accedant suffragaturi ad capitulum generale, et ad idem laturo instantias ad statum provinciarum et singulorum conventuum, duo ex qualibet provinciâ, qui sint sacerdotes, et sine scandalo, et cum aedificatione in congregatione se gesserint, et saltem duodecim annos completos a professione habeant in congregatione, et triginta annos pariter completos habeant aetatis: et unus ex istis insuper philosophiam vel theologiam, si fieri poterit, per duodecim annos, vel ad minus per novem formiter legerit et docuerit, vel pro⁴ duodecim, vel saltem novem, cursus quadragesimales aut integros annuales laudabiliter concionatus

⁴ Videtur legendum per loco pro (R. T.).

fuert, excepto tamen hoc primo triennio, pro quo vocales, sive lectores, sive concionatores, eligi et admitti possint, etiamsi per sex tantum annos muneribus praedictis functi sint: quibus requisitis, ut supra, respective deficientibus, electiones nullae sint eo ipso, ac sine illis electi ad suffragandum in capitulo generali non admittantur.

§ 5. Praedicti autem duo in qualibet provinciâ eligantur in congregatione cogendâ per priorem provinciam cuiuslibet provinciae dominicâ primâ mensis maii proxime praecedentis capitulum generale, vel, si urgens aliqua necessitas coegerit, primo quoque tempore post diem dominicam primam mensis maii, in quibus congregationibus praesideant provinciales, non tamen in illis votum ferant; et provincialibus quovis modo deficientibus, praesideant priores conventuum in quibus congregationes fient; et officio scrutatorum fungantur, qui praeerit, et duo praesidenti proximiores, eligentur et alii duo cum eisdem qualitatibus et requisitis respective substituendi unicuique ex proxime electis in casu mortis sive alterius cuiusvis legitimi impedimenti.

§ 6. In praedictis autem congregationibus vocem habebunt priores cuiuslibet conventus et vicarii conventuum vicariatus, secretarii reverendorum patrum provincialium, necnon discreti, qui eligentur prout hactenus factum est. Et cetera faciant ad formam constitutionum. Congregationes autem habebuntur pro provinciâ Romanâ in conventu Ss. Crucifixi Spoleti, pro provinciâ Neapolitanâ in conventu S. Mariae Veritatis Neapolis, pro provinciâ lanuensi in proximo triennio in conventu S. Franciscae Romanae Mediolani, in subsequenti vero in conventu S. Nicolai Tolentinatis lanuae, et sic deinceps alternative; pro provinciâ Siciliae Panormitanae in conventu S. Nicolai To-

lentinatis Panormi; in provinciâ Germaniae, in proximo triennio, in conventu S. Augustini Viennae, in subsequenti vero in conventu S. Wincislai Pragae, et sic de singulis alternative; pro provinciâ regni Neapolitani, in proximo triennio, in conventu S. Mariae Incoronatae Neritonensis, in subsequenti vero in conventu S. Mariae Pietatis Montis Leonis, et sic deinceps alternative; pro provinciâ Pedemontanâ in conventu S. Caroli Taurini; in provinciâ Siciliae Messanensis in conventu S. Restitutae Messanae. Utque electiones pro qualibet provinciâ de dignioribus et magis acceptis personis in qualibet provinciâ in definitorio generali fiant, provisum et decretum pariter fuit, ut in electionibus praedictis intersint et admittantur ad ferendum votum provinciales, et duo vocales unicuiusque provinciae, unâ cum patribus definitorii in electionibus singularum provinciarum, itaut possint esse omnes numero duodecim electores. Et fuit affirmative per vota secreta omnibus concurrentibus, die xxv maii MDCLIX, in capitulo generali, praesidente eminentissimo domino cardinali Pallotto, ad maiorem quietem et pacem totius congregationis, etc., perlecto per secretarium capituli generalis altâ voce suprascripto decreto, et factâ propositione an placeat servari et confirmari dictum decretum tenoris prout supra, per vota secreta fuit resolutum affirmative per viginti octo suffragia, duobus tantum pro negativâ ».

Confirmat decretum prout in rubricâ.

§ 7. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedicti exponentes decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae praesidio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, etc., harum serie absolventes et ab-

solutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertum definitorii et capituli generalis dictae congregationis decretum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 8. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, etc., iudicari et definiri debere, ac irritum, etc., attentari.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, congregationis praedictae, eiusque provinciarum et aliis quibusvis, etiam iuramento, etc., quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores, etc., hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis, etc.

§ 10. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, manu, etc., eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi iunii MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 iunii 1659, pontif. anno v.

CCL.

Pro erectione provinciae B. Petri de Alcantara fratrum Discalceatorum sancti Francisci, et communicatione eorum quae provinciae S. Ioannis Baptistae et omnibus aliis provinciis eorundem fratrum Discalceatorum pro bono ipsarum regimine sunt concessa.

Decretum irritum.

Contraria refellit.

Transumptorum fides.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam impositum postulat, ut, paternam christifidelium, qui e fluctibus seculi in portum regularis vitae confugerunt, curam gerentes, eorum statui et felici directioni opportunis rationibus consulere studeamus, prout pia orthodoxorum regum vota exposcunt, et nos, maturâ consideratione præviâ, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Motiva.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum fratrum Discalceatorum provinciae S. Ioannis Baptistae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum nobis expositum fuit, quod eadem provincia, vigore facultatis aedificandi seu instituendi conventus seu domos regulares in quibusvis Hispaniae locis ei per quasdam felices recordationis Clementis Papae VIII praedecessoris nostri in simili formâ Brevis litteras concessae, ita (benedicente Domino) dilatata nunc reperitur, ut in Valentiae, Murciae et Granatae regnis, in quibus consistit, trigintasex illius conventus numerentur, in quibus singulis fratres notabili numero habitant. Qui conventus cum per spatium trecentorum milliarium in longitudinem, et centum quinquaginta in latitudinem dispersi existant, ministris provincialibus provinciae huiusmodi pro tempore existentibus, si non impossibile, saltem difficillimum redditur ipsam provinciam pedibus totam quotannis peragere et visitare, sicut per statuta dicti Ordinis praescribitur, nec ipsi, attentâ itineris longitudine, eam in singulis conventibus praefatis moram trahere valent quam spiritualis religiosorum consolatio exigit.

Supplicatio pro divisione provinciae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praemissis in capitulo pro-

vinciali dictae provinciae provide perpensis, fratres, qui eidem capitulo interfuerunt, omnes unanimiter decreverint nobis esse supplicandum, ut licentiam dividendi provinciam praedictam concederemus, hocque decretum non solum a tunc existente Ordinis praedicti ministro generali, qui capitulo provinciali huiusmodi praesedit, approbatum, sed etiam a capitulo generali eiusdem Ordinis in civitate Toletanâ novissime celebrato confirmatum fuerit: nobis propterea tam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nomine quam pro parte dictorum exponentium humiliter supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignareremur.

§ 3. Nos igitur, eiusdem Philippi regis desiderio, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, praefatosque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et ipsorum exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, etc., harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, huiusmodi piis et rationabilibus supplicationibus inclinati, attentis expositis, necnon etiam audito dilecto filio ministro generali Ordinis huiusmodi, memoratam provinciam S. Ioannis Baptistae fratrum Discalceatorum nuncupatorum praedicti Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ in regnis Valentiae, Murciae et Granatae consistentem, olim apostolicâ auctoritate erectam et institutam, quae in tantum postmodum (Deo favente) se dilatavit et exerevit, ut trigintasex iam conventus seu domos regulares cum competenti numero fratrum comprehendat, ac proinde impossibile sit per unum tantummodo ministrum provincialem, propter longam distantiam, eam quotannis ad praescriptum constitutionum et statutorum Ordinis praedicti visitari;

Dividit provinciam in duas.

§ 4. Auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, dismembramus, et ex unicâ in duas dividimus, ita scilicet, ut vigintiseptem conventus nunc existentes in provinciâ Valentiae, et si quos exinde in eadem erigi contingat, usque ad civitatem Murciae exclusive, retento nomine provinciae S. Ioannis Baptistae, sub eâ remanere; ceteri vero ab eadem civitate Murciae per praefata regna Murciae et Granatae diffusi, et in posterum pariter fundandi, ad provinciam de novo erectam et B. Petri de Alcantara nuncupandam pertinere intelligantur.

Gaudet privilegio aliarum provinciarum.

§ 5. Quam provinciam B. Petri de Alcantara, de novo, sicut praefertur, erectam et institutam, volumus inter provincias praedicti Ordinis Minorum regularis observantiae auctoritate apostolicâ erectas et approbatas aggregari et annumerari, ac aggregatam et annumeratam esse statuimus et decernimus, omnibusque concessionibus, gratiis, indultis et litteris apostolicis eidem S. Ioannis Baptistae et aliis dicti Ordinis provinciis Discalceatorum concessis, et pro tempore concedendis, frui et gaudere, ac si eidem de novo specialiter concessa essent et eisdem constitutionibus, legibus, statutis et ordinationibus, quibus dicta provincia S. Ioannis Baptistae utitur et gubernatur, similiter perpetuo uti et gubernari debere.

Dat. modum eligendi ministrum et definitores.

§ 6. In capitulo autem provinciali, in quo praeses ipsiusmet capituli ad novam electionem praesideat, vel etiam in congregatione more capituli provincialis ad hunc effectum habendam et celebrandam tempore et loco ab ipso ministro provinciali provinciae S. Ioannis Baptistae praescriptis, convocatisque per ipsum definitores et fratribus cunctisque omnium locorum seu conventuum ipsius provin-

ciae guardianis, ex omnibus eius fratribus, hoc est de toto corpore provinciae, unus illorum in ministrum provincialem pro provinciâ de novo erectâ per eosdem ministrum provincialem et definitores et guardianos per vota secreta ad praescriptum sacri Concilii Tridentini, et deinde ex corpore congregationis solummodo quatuor definitores et custos, servatis servandis, et prout in huiusmodi capitulis provincialibus moris est, eligantur, quos omnes, scilicet ministrum provincialem, definitores et custodem, postquam electi fuerint, idem minister provincialis S. Ioannis Baptistae, seu praeses capituli, apostolicâ auctoritate confirmet.

§ 7. Decernentes provinciam de novo, ut dicitur, erectam, tamquam veram et legitimam ipsius Ordinis filiam sub obedientiâ, visitatione et correctione ministri generalis illius pro tempore existentis perpetuo remanere, et in capitulo generali sicut ceterae eiusdem Ordinis provinciae locum habere, tractari, amplecti et debitis favoribus prosequi debere, illamque in celebrandis capitulis provincialibus, congregationibus, electionibus et aliis pariformiter ac provinciâ S. Ioannis Baptistae procedere, et ipsas ambas provincias suis propriis tantummodo, non autem alienis congregationibus et ordinationibus, regi et gubernari perpetuo teneri.

§ 8. Atque electionibus ministri provincialis, definitores et custodis supradicti, ut praemittitur, celebratis et confirmatis, dictus minister provincialis S. Ioannis Baptistae terminum sex mensium cunctis ipsius provinciae fratribus praefigat, intra quem ipsi alterutram ex ambabus provinciis, quam maluerint, ad incolendum et inhabitandum eligere possint, quo elapso nulli eorum locum aut provin-

Quod maneat sub auctoritate ministri generalis.

Praeficit tempus fratribus eligendi sibi provinciam.

1 Edit. Main. legit ac pro ad (R. T.).

1 Aptius legeretur provinciam (R. T.).

CCLL

ciam amplius mutare, sine utriusque provincialis consensu in scriptis obtento, ullo modo liceat.

§ 9. Eiusdem autem novae provinciae B. Petri de Alcantara limites et confines esse debere volumus episcopatum Carthaginensem, comitatum in regno Murciae, episcopatum Guadicensem et Baza, episcopatum Almeriensem, archiepiscopatum Granatensem, Adelantatum de Cazola, abbatiam de Alcala et Pliego, necnon partem episcopatus Ghiennensis, scilicet ab ipsa civitate Ghiennensi versus Biacensem et Ubetensem, relinquendo aliam partem, scilicet ab ipsa civitate Ghiennensi usque ad episcopatum Cordubensem: ita tamen, ut nec provincia noviter erecta nec provincia S. Didaci possit fundare conventum in civitate Ghiennensi, neque in eius districtu, sed ipsa civitas communis sit utrique provinciae pro quaestuatione, prout inter partes ita conventum et pactum extitit.

§ 10. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, etc.; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, etc., ac irritum, etc., contigerit attentari.

§ 11. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciae S. Ioannis Baptistae, eiusque conventuum huiusmodi, et aliis quibusvis, etiam iuramento, etc., in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus, etc., hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv augusti MDCCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 4 augusti 1659, pontif. anno v.

Novae provinciae limites.

Decretum irritans.

Contraria tollit.

Reintegratio, seu nova erectio conventus S. Laurentii in terrâ Bonitii, vulgari-ter Poggibonzi, ad favorem congregationis Ilicetanae Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Venerabilis fratri episcopo Collensi,
Alexander Papa VII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Ecclesiae catholicae regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam praepositi, ad ea, quae in religionis divinique cultus incrementum, spiritualemque populorum consolationem et animarum salutem cessura esse noscuntur, peculiare vigilantiae nostrae curas libenter convertimus, officiique nostri pastoralis partes propensâ charitate desuper interponimus, prout pia religiosorum antistitum vota postulant, et nos, prudenti consultatione adhibitâ, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit venerabilis frater Ambrosius Landucius episcopus Porphyriensis secretarii nostri apostolici praefectus, qui in minoribus constitutus habitum per fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini gestari solitum suscepit, et professionem per eosdem emitti consuetam expresse emisit regularem, quod, cum conventus S. Laurentii fratrum provinciae Pisanae dicti Ordinis in terrâ Bonitii, *Poggibonzi* vulgari-ter nuncupatâ, Collensis dioecesis existens, cuius redditus certi et incerti insimul ad summam trecentorum sexaginta scutorum monetae vel circiter ascendebant, ante aliquot annos per sinistram

† Conventus horum fratrum non possunt occupari ab aliis fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis, nisi de consensu prioris generalis. Vide ad Const. LXXXI Inocentii X, tom. xv, pag. 508.

Prooemium.

Expositio.

superiorum illius temporis relaxationem, vigore constitutionis felices recordationis Innocentii Papae X praedecessoris nostri, quae incipit *Instaurandae*, etc., suppressus fuisset, ordinatum fuit, attento quod dicta terra missarum et confessorum penuriâ laborabat, ut ecclesia eiusdem conventus sic suppressi in parochialem, cum assignatione curae animarum parochiali ecclesiae praepositurae nuncupatae eiusdem terrae, cui copiosa parochianorum multitudo suberat, incumbens, et in ipsâ novâ parochiali ecclesiâ una cappellania, quam obtinens pro tempore cappellanus missam in eadem ecclesiâ quotidie celebrare, illiusque parochum in curâ animarum exercendâ coadiuvare obligatus esset, respective erigerentur; et parochi quidem centum, cappellano vero sexaginta scuta ad rationem septem librarum monetae illarum partium pro quolibet scuto respective annuatim ex redditibus dicti conventus suppressi assignarentur, residuum vero reddituum huiusmodi seminario ecclesiastico Collensi applicaretur; quae, quantum quidem ad erectionem novae parochialis ecclesiae et cappellaniae huiusmodi attinet, executioni demandata fuerunt, eisdem parochiali ecclesiâ Francisco Mutii et cappellaniâ a primaevâ erectione vacantibus Ioanni Dominico Scachi presbyteris illarum partium dilectis filiis cum assignatione iamdictâ respective collatis: applicatio vero residui dictorum reddituum praedicto seminario faciendâ hactenus mansit in suspenso.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio snbiungebat, quidam conventus sub titulo seu invocatione S. Antonii fratrum Congregationis Ilicetanae dicti Ordinis, cuius fructus, redditus et proventus certi et incerti insimul computari ad quadringenta vel circiter scuta paria annuatim ascendunt, circiter trium miliarium intervallo a praedictâ terrâ distans reperiatur, qui, si

supprimeretur, illiusque redditus praedicto conventui S. Laurentii suppresso applicarentur, idem conventus S. Laurentii reintegrari, seu de novo erigi posset, atque ita memoratae terrae, quae populi frequentia situsque amoenitate inter alias conspicua existit, decori, illiusque civium et incolarum, qui per suppressionem dicti conventus S. Laurentii ope, operâque illius fratrum destituti notabilia incommoda passi sunt, spirituali consolationi et utilitati peropportune consuleretur, et illis, sicut ante suppressionem huiusmodi fiebat, divina officia celebrarentur, sacramenta Ecclesiae frequentarentur, praedicationes verbi Dei ad populum haberentur, necnon processiones aliaeque piac et devotae functiones;

§ 3. Cumque dilecti filii superiores memoratorum Ordinis et congregationis suppressioni dicti conventus S. Antonii, quantum ad eos spectat, consentiant, praedicti vero Franciscus et Ioannes Dominicus suas parochialem ecclesiam et cappellaniam supradictas respective resignare libere parati sint, si eorum indemnitate per infrascriptarum pensionum seu praestationum annuarum assignationem provideatur: nobis propterea praedictus Ambrosius episcopus, necnon dilecti filii universitas et homines dictae terrae Bonitii humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 4. Nos igitur, pio et religioso eiusdem Ambrosii episcopi desiderio, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Ambrosium episcopum ac universitatem et homines praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, etc., et absolutas fore censentes, necnon erectionum et institutionum novae parochia-

† Forsan illic pro illis legendum (R. T.).

Supplicatio.

Dat facultatem episcopo Collensi ut erigat et reintegret conventum S. Laurentii suppressis quibusdam conventibus S. Antonii.

lis ecclesiae et capellaniae huiusmodi ac dicti conventus S. Antonii tenores, et alia quaecumque etiam specialem et individuum mentionem et expressionem requirunt, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis et specificatis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, veris existentibus narratis, praedictum conventum S. Antonii, eiusque titulum, conventualitatem, ac dignitates, ministeria, munera et officia regularia quaecumque, necnon titulos beneficiale et collativos dictae parochialis ecclesiae S. Laurentii et capellaniae, sicut praemittitur, erectarum (facta tamen prius per memoratos Franciscum et Ioannem Dominicum respective ipsarum parochialis ecclesiae et capellaniae in manibus tuis libera et spontanea cessione et resignatione), auctoritate nostra apostolica perpetuo supprimas et extinguas, ac in supradicta terra Bonitii praedictum conventum S. Laurentii, sicut praemittitur, suppressum, ad statum conventus restituas et reintegres, seu de novo in conventum fratrum dictae congregationis Ilicetanae Ordinis praedicti, in quo de praesenti quidem octo fratres, nempe quinque presbyteri, unus clericus professus et duo laici seu conversi, post mortem vero dictorum Francisci et Ioannis Dominici duodecim, videlicet octo presbyteri, duo clerici professi et duo laici seu conversi fratres congregationis et Ordinis huiusmodi degere et commorari debeant, ea lege ut iidem fratres, donec ad numerum duodenarium pervenerint, tuae et pro tempore existentis Ordinarii Collensis iurisdictioni subiaceant, ipsique fratres divina officia celebrent, aliaque spiritualia exercitia iuxta eorum institutum obeant et peragant in ecclesia eiusdem conventus S. Laurentii, quae, licet titulus parochialis in ea suppressus et ex-

tinctus sit, nihilominus curata remaneat, et in ea curae animarum exercitium continuetur, ipsaque cura animarum ab aliquo fratre dicti Ordinis per definitorium praedictae congregationis Ilicetanae tempore illius capituli vel dietae intermediae, extra capitulum vero seu dietam huiusmodi per vicarium generalem eiusque congregationis pro tempore existentem ad hunc effectum eligendo seu deputando, ac, antequam administrationem curae animarum huiusmodi gerat, ad illam a te seu pro tempore existente Ordinario Collensi approbando, exerceri debeat, dicta auctoritate itidem perpetuo erigas et instituas.

§ 5. Praeterea eidem conventui S. Laurentii sic reintegrato seu de novo erecto, pro illius dote, ac prioris et fratrum in eo pro tempore degentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia et singula praedictis parochia et capellano assignata ac supradicto seminario applicari ordinata, ut praefertur, et alia quaecumque bona mobilia et immobilia, proprietates, census, redditus, proventus, obventiones, emolumenta, actiones et iura, aliave quaelibet, tam ad ipsum conventum S. Laurentii, illiusque ecclesiam, quam ad supradictum conventum S. Antonii a te supprimendum et extinguendum quomodocumque et qualitercumque respective spectantia et pertinentia, ubicumque locorum existentia, ac illis in futurum quandocumque tam in ultima voluntate quam inter vivos et aliis quomodolibet elargienda, eroganda, donanda et assignanda, ex nunc prout ex tunc postquam elargita, erogata, donata et assignata fuerint, itaut liceat eisdem priori et fratribus illorum omnium et singulorum corporalem, realem et actua-

1 Videtur legendum eiusdem (R. T.).

Pro sustentatione conventui S. Laurentii prioris proventus assignat.

per se, vel alium, seu alios suo et dicti conventus S. Laurentii nominibus, propria auctoritate apprehendere, et apprehensa perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus et emolumenta ex illis provenientia quaecumque ac eleemosynas ipsis eorumque conventui huiusmodi pro tempore factas recipere, percipere, exigere, levare, locare, arrendare, recuperare, ac in suos communes usus, necessitates et utilitatem, onerumque huiusmodi adimplementum convertere et erogare, dioecesani loci seu cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate praedicta pariter perpetuo applices, assignes et appropries, dictumque conventum S. Antonii, postquam sic, ut praefertur, suppressus et extinctus fuerit, membrum et grangiam eiusdem conventus S. Laurentii, priorem et fratres missas et anniversaria ad quae fratres dicti conventus S. Antonii ex legatis piis aut aliis quomodolibet tenebantur in ecclesia ipsius conventus S. Antonii (ita facta missarum huiusmodi distributione, ut saltem singulis diebus dominicis et festis de praeecepto una missa inibi celebretur per fratres eiusdem conventus S. Laurentii pro tempore existentes, qui tamen hac occasione extra conventum huiusmodi non pernotent, vel aliquem presbyterum secularem, eorum arbitrio, quoties ipsis placuerit, deputandum) celebrari et adimpleri facere perpetuo teneri et obligatos fore, dicta auctoritate decernas et declares.

Fratres S. Laurentii prius indulgentiis, immunitatibus, etc. gaudere permittit.

§ 6. Ad haec eidem conventui S. Laurentii sic reintegrato, seu de novo erecto, illiusque ecclesiae ac priori et fratribus pro tempore existentibus, necnon quibusvis christifidelibus eadem ecclesiam pro tempore visitantibus, ut omnibus et singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, praerogativis et indulgentiis, etiam illis,

quibus ante ipsius conventus suppressionem, mediante confraternitate Cinctorum sive *de centurati* vulgariter vocata in ecclesia huiusmodi erecta gaudebant; aliisque gratiis universis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus alii conventus congregationis et Ordinis praedictorum, illorumque priores et fratres de iure, usu, consuetudine, et aliis quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt quovis modo in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam aequae principaliter et pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, eadem auctoritate concedas et indulgeas.

§ 7. Ac demum memoratis Francisco quidem unam octuagintaquatuor, Ioanni Dominico vero alteram pensiones seu praestationes annuas triginta scutorum monetae dictarum partium super omnibus et singulis bonis, redditibus et proventibus dicti conventus S. Laurentii per eos quoad vixerint percipiendas, exigendas, levandas, ac in eorum usus et utilitatem convertendas, eisque per priorem et fratres ipsius conventus S. Laurentii pro tempore existentes annis singulis pro una in Nativitatis et pro altera medietatibus pensionum seu praestationum annuarum huiusmodi in Annunciationis B. M. V. festivitatis respective persolvendas; itaut pro dictis pensionibus annuis sic eisdem Francisco et Ioanni Dominico respective solvendis omnia et singula bona dicti conventus S. Laurentii specialiter obligata et hypothecata sint, auctoritate praedicta reserves, constituas et assignes; nos enim quaecumque necessariam et opportunam ad praemissa facultatem tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus et impartimur.

§ 8. Decernentes easdem praesentes litteras et in eis contenta ac inde legitime

Pensiones concedi memoratis Francisco et Dominico.

Decretum Ir-ritans.

secutura quaecumque nullo unquam tempore sub quibusvis similibus vel dissimilibus restitutionum, reintegrationum, erectionum, suppressionum et extinctionum, applicationum, assignationum et appropriationum, etiam effectum nondum sortitarum, ac indultorum aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus vel aliis contrariis dispositionibus etiam per quascumque litteras et constitutiones apostolicas, seu cancellariae apostolicae regulas, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam per nos et quoscumque successores nostros Romanos Pontifices, etiam in crastinum cuiuslibet eorum assumptionis ad summi apostolatus apicem ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine, ac consistorialiter et aliis quomodolibet pro tempore factis et concessis comprehendere, aut comprehensas et comprehensa censi, sed semper ab illis exceptas et excepta, ac quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, necnon restituta, reposita et reintegrata, ac etiam de novo sub quacumque posteriore data per priorem et fratres dicti conventus S. Laurentii pro tempore existentes eligenda concessas et concessa, firmaque, valida et efficacia existere et fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et illis ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri,

§ 9. Sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis censi, atque ita per quoscumque iudices, etc., iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

Contraria tollit. § 10. Non obstantibus praemissis, ac

de non concedendis indulgentiis ad instar, et, quatenus opus sit, de perpetuis suppressionibus, unionibus et applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, necnon de praestando consensu in pensionibus, seu illarum reservatione, aliisque nostris et cancellariae praedictae regulis, tam hactenus editis quam in posterum quandocumque edendis, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a iure expressis fieri prohibendis, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumcumque testatorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad praemissa sufficienter et expresse commutamus, ac praedictorum Ordinis congregationis, conventuum, ecclesiarum et seminarii, aliisque quibusvis, etc., eisdem Ordini, congregationi, conventibus, ecclesiis et seminario, illorumque superioribus, administratoribus, fratribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, etc., etiam motu proprio, et de apostolicae potestatis plenitudine, ac consistorialiter, et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et pluries innovatis;

§ 11. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialibus, etc., mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, etc., ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-

rem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDCCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 augusti 1659, pontif. anno v.

CCLII.

Indulget ut clerici Congregationis clericorum secliarium Doctrinae Christianae in Gallia ab anno MDCXLVII citra admissi, vota simplicia emittere possint, non renovato probationis anno, atque omnes supradicti sive iam admissi, sive in futurum admittendi in dicta Congregatione, qui post emissa vota ex licentia praepositi generalis vel provincialis mittentur ad sacros ordines suscipiendos, ordinari possint a quocumque catholico antistite vel dimissoriis illius episcopi, in cuius dioecesi existunt collegia seu domus, in quibus degunt de familia qui ad sacros ordines promoveri desiderant.

Alexandar Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prohemium. Alias emanarunt a nobis litterae in simili forma brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam. Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabile divinae bonitatis abundantiam, etc. (*prout supra pag. 445*).

Supplicatio. § 1. Cum autem, sicut praedictus Franciscus Avias nobis nuper exponi fecit, illi, qui in dictam Congregationem clericorum secliarium Doctrinae Christianae in Gallia ab anno MDCXLVII usque in praesentem diem admissi fuerunt, annum probationis expleverint, eoque expleto, missi fuerint ad diversa collegia et domos eiusdem Congregationis, in quibus tum in scholis faciendis, tum in aliis exercitiis, quibus dicta Congregatio ex instituto suo

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

incumbit, occupantur, nec inde ad novam probationem faciendam, nisi difficulter et cum gravi damno ipsius Congregationis revocari possint: nobis propterea dictus Franciscus humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum Franciscum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis ecommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, perspecta narratorum veritate, ut omnes qui a praedicto anno MDCXLVII usque in praesentem diem in dictam Congregationem fuerunt admissi, in eaque per annum integrum in probatione steterunt, postquam per alios duos menses in eadem probatione permanserint in collegiis vel domibus, in quibus ad praesens commorantur, si alioquin habiles inventi fuerint, ad tria vota simplicia, necnon votum seu iuramentum perseverandi perpetuo in eadem Congregationem admitti libere et licite valeant ad praescriptum praesentiarum nostrarum litterarum; atque ut omnes clerici, sive iam admissi sive in futurum admittendi in dictam Congregationem, qui post vota, ut praefertur, emissa ex licentia praepositi generalis vel provincialis mittentur ad sacros ordines suscipiendos, ordinari possint a quocumque catholico antistite, cum dimissoriis illius episcopi in cuius dioecesi existunt collegia seu domus in quibus degunt de familia iidem clerici qui ad sacros ordines promoveri desiderant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, indulgemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc.; sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

Indulget praeposito generali, ut clerici Doctrinae Christianae ordinentur a quolibet antistite.

Decretum irritans.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus Avenionensi et Narbonensi archiepiscopis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi vel eorum alter eandem praesentes ac praeinsertas litteras nostras, etc., et quoties pro parte clericorum secularium dictae Congregationis, seu alicuius eorum, aliorumve ad quos spectat et pro tempore spectabit, fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illos et eorum singulos ipsarum praesentium et praeinsertarum litterarum effectum respective pacifice frui et gaudere; non permittentes illos a quoquam desuper indubite molestari, perturbari vel inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias et censuras, etc.; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis de-
rogat.

§ 5. Non obstantibus praemissis, necnon recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, etc., aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etc., ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI augusti MDCCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 11 augusti 1659, pontif. anno v.

CCLIII.

Confirmatio statuti Congregationis Missionis in Gallia, quo cavetur, quod omnes et singuli in ipsâ Congregatione quatuor votis simplicibus, nempe castitatis, paupertatis et obedientiae, ac stabilitatis emissis, recepti, qui bona immobilia vel beneficia simplicia possident, aut in futurum possidebunt,

licet dominium illorum retineant, eorundem tamen usum liberum non habebunt, sed de fructibus cum facultate et arbitratu superioris in pia opera disponere tenebuntur¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs nos supplicationibus dilecti filii Vicentii de Paul, superioris generalis Congregationis Missionis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eandem Congregationem sub certis modo et formâ tunc expressis confirmavimus et approbavimus, cum emissionem votorum simplicium castitatis, paupertatis et obedientiae, necnon stabilitatis in dictâ Congregatione ad effectum se toto vitae tempore salutis pauperum rusticorum applicandi post biennium probationis faciendâ, in quorum tamen votorum emissionem nemo interesset, qui ea acceptaret, sive nomine Congregationis, sive nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis nomine, et vota sic ut supra emissa dissolvere posset solus Romanus Pontifex, necnon et superior generalis dictae Congregationis in actu dimissionis e Congregatione, itaut eadem Congregatio non censeretur propterea in numero Ordinum religiosorum, sed esset de corpore cleri secularis, et aliâs prout in nostris in simili formâ Brevis litteris die XXI septembris MDCLV desuper expeditis, quorum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Vincentius nobis nuper exponi fecit, circa observantiam dicti voti simplicis paupertatis in Congregatione praefatâ multae oriri possent difficultates, quae ipsam Congregationem turbarent, nisi opportune super hoc a nobis provideatur; et propterea

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Motiva

Statutum col-
latum a Vin-
centio de Paul.

idem Vincentius apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desideret statutum fundamentale memoratae Congregationis circa paupertatem editum tenoris qui sequitur: « Omnes et singuli in nostrâ Congregatione dictis quatuor votis emissis recepti, qui bona immobilia vel beneficia simplicia possideant¹, aut in futurum possidebunt, licet dominium illorum omnium retineant, eorundem tamen usum liberum non habent², itaut neque fructus ex huiusmodi bonis vel beneficiis provenientes retinere, neque in proprios usus, sine licentiâ superioris, quicquam convertere possint, sed de iisdem fructibus cum facultate et arbitratu dicti superioris in pia opera disponere tenebuntur. Si autem parentes aut propinquos indigentes habuerint, superior curabit, ut suorum necessitatibus ante omnia de huiusmodi fructibus in Domino subveniant »:

Statutum prae-
insertum confir-
mat Summus
Pontifex.

§ 3. Nos, ipsum Vincentium superiorem generalem amplioribus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri concilii interpretum consilio, statutum³ praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum ir-
riens.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., existere et fore, etc., sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

- ¹ Legerem possident (R. T.).
- ² Vel potius habeant (R. T.).
- ³ Edit. Main. legit statum (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XVI.

62

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac omnibus et singulis illis, quae in praedictis litteris voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria ro-
fellit.

§ 6. Volumus autem, ut praesentium transumptis, manu, etc., sigillo superioris generalis Congregationis praefatae, etc., eadem prorsus ubique locorum fides adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptio-
rum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII augusti MDCCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 augusti 1659, pontif. an. v.

CCLIV.

Confirmatio decreti congregationis episcoporum et regularium, quo eadem congregatio iniungit commissario generali curiae Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, ut aliud decretum dictae congregationis omnino exequi mandet super negotio praetensae erectionis custodiae Recollectorum Lotharingiae, et perpetuum silentium imponendum; eius autem conventus et domos sub obedientiâ et gubernio provinciae Franciae Parisiensis omnino redigendi et subiiciendi¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Leo Lefebure, minister provincialis, et fratres provinciae Franciae Parisiensis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod aliâs (pro eorum parte venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositis exposito, quod, licet iidem cardinales per eorum decretum die IX novembris MDCLVII emanatum, auditâ relatione procuratoris generalis dicti Or-

Supplicatio

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

dinis, eaque attentâ, mandassent dilectum pariter filium Bonaventuram Hocquard, praedicti Ordinis fratrem, super illis, quae ipsis cardinalibus exposita fuerant, de cetero non audiri, et, quoniam ipse otiose et absque ullâ subiectione in curiâ morabatur, eidem procuratori generali commisissent, quatenus illi iniungeret ut quamprimum ad suam provinciam rediret, et interim de conventu non exiret absque licentiâ praefati procuratoris, et socio ab eodem assignando, quibuscumque non obstantibus, dictus Bonaventura nihilominus non solum eidem decreto non obtemperaverit, sed etiam ad capitulum generale dicti Ordinis ire ausus fuerit, suffragiumque tacito praefato decreto quasi custos dederit, imo, contra idem decretum, quo a curiâ Romanâ eiectus fuerat et remissus ad suam provinciam, non redierit ad eandem provinciam, sed Romam venerit; ideoque per eosdem exponentes praedictis cardinalibus supplicato, ut praedictum decretum exequi manderent, silentium¹ perpetuum praetensae erectioni custodiae S. Nicolai Recollectorum huncupatorum in Lotharingia imponendo, necnon eius conventus, domos, seu hospitia obedientiae et gubernio ministri provincialis dictae provinciae Franciae Parisiensis reformatae subiiciendo) emanavit a congregatione memoratorum cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, et auditâ relatione commissarii generalis curiae Ordinis huiusmodi, committendum et iniungendum censuit, prout harum serie committit et iniungit eidem commissario ac omnibus aliis dicti Ordinis superioribus regularibus ad quos spectat vel spectare poterit, ut praesertim decretum omnino

¹ Edit. Main. legit *silentiumque* (R. T.).

exequi et effectum sortiri mandent et praecipiant, super negotio praetensae erectionis dictae custodiae Recollectorum nuncupatorum Lotbaringiae fratrem Bonaventuram Hocquard de cetero non audiendo, imo eidem negotio perpetuum silentium imponendo, eius autem conventus et domus sub obedientiâ et gubernio provinciae Franciae Parisiensis omnimodo redigendo et subiiciendo, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, II maii MDCLIX.

M. cardinalis GINETTUS ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat dicti exponentes decretum praesertim apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderent, nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.; sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII augusti MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 13 augusti 1659, pontif. anno V.

CCLV.

Indultum ut Complutensis academia recitare possit officium S. Thomae de

Decretum praesertim confirmatum et approbatum Pontifice.

Decretum irritans.

Contraria tollit.

Villanova sub ritu duplici secundae classis cum octavâ.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Emanavit nuper a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praeposita decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Sacra rituum congregatio, rectoris collegialium maiorum collegii S. Idelphonsi ac aliorum universitatis studii generalis oppidi Complutensis Toletanae dioecesis in S. Thomam de Villanova archiepiscopum Valentinum piis votis benigne inclinata, quod ibidem adipiscendis facultatibus, iisdemque mox gradu decoratus interpretandis ac edisserendis Sanctus idem operam navasset, eiusque costa cum parte carnis, ut asseritur, asservetur (quibus causis permotus sanctae memoriae Innocentius X eidem universitati indulget, ut inibi posset de eodem Sancto tunc beatitudinis tantum titulo insignito officium recitari ac missa pariter celebrari) ut posthac universitatis ac collegiorum eorumdem incolae, tam seculares quam regulares, tanti coalumni memoriam, quo solemnius celebrant, eo impensius imitentur, quotannis de eodem nuper inter Sanctos relato eis officium duplex secundae classis cum octavâ, reliquo autem oppidi eiusdem clero duplex maius sine octavâ recitandi facultatem tribucendam censuit. Die XIX iulii MDCLIX. Factâ autem de praedictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit. Die XX eiusdem mensis, eodemque anno MDCLIX.

I. episc. Sabinensis card. SACCHETTUS.

§ 1. Cum autem, sicut dilecti filii rector et collegiales et alii praedicti universitatis studii generalis Complutensis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere

desiderent: nos, specialem eisdem exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

§ 2. Decretum praesertim, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, salvâ tamen semper in praemissis auctoritate congregationis praedictorum cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXV augusti MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 25 augusti 1659, pontif. anno V.

CCLVI.

Praecipitur omnibus de universitate Complutensi observari statutum LXIV de obedientiâ rectori praestandâ.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Aliâs pro parte dilectorum filiorum rectoris et aliorum universitatis studii generalis oppidi Complutensis Toletanae dioecesis congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum exposito, quod, inter alia eiusdem universitatis Sedi Apostolicae immediate subiectae statuta, dudum a bonae memoriae Francisco dum vixit eiusdem S. R. E. cardinali Ximenez nuncupato auctoritate felicis recordationis Alexandri Papae VI praedecessoris nostri

Decretum irritans.

Reconset statutum olim emanatum universitatis Complutensis.

Decretum emanatum a congregatione cardinalium.

Facultatem recitandi officium sub ritu duplici secundae classis cum octavâ Summus Pontifex Complutensi academiae concedit.

Decretum praesertim confirmatum et approbatum.

condita, unum extaret sub cap. LXIV, incipiens *Statuimus et ordinamus*, etc., in quo disponitur, teneri lectores, doctores et scholares iuramentum obedientiae deferre rectori ipsius universitatis, quod quidem iuramentum praestandum est antequam praedicti de universitate describantur in matriculâ, aliâs privilegiis et exemptionibus non gaudeant; et in eâdem expositione subiuncto, quod saepius nonnulli, qui praedictis privilegiis uti praetendunt, nihilominus se in matriculâ describi non faciant, ne cogantur praestare iuramentum obedientiae; ideoque supplicato, ut caput hoc statutorum confirmaretur, et non observantes privilegiis praedictis minime gaudere declararetur:

Emanavit a praedictâ congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Die xv maii MCLVIII sacra congregatio eminentissimorum cardinalium Concilii Tridentini interpretum censuit, statutum academiae Complutensis in praecitato capitulo LXIV de obedientiâ rectori praestandâ ab omnibus, etc., confirmatum a Sede Apostolicâ, esse observandum.

F. cardinalis PAULUTIUS, praefectus.

Statutum apostolicâ auctoritate confirmat.

§ 2. Cum autem, sicut praedicti exponentes nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderent, nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, etc., harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, salvâ semper in praemissis auctoritate memoratae congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

Decretum irritans.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv augusti MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 25 augusti 1659, pontif. anno v.

CCLVII.

Declarantur poenae quas incurrunt non observantes statutum LXIV academiae Complutensis de obedientiâ rectori praestandâ.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Aliâs pro parte dilectorum filiorum rectoris et aliorum universitatis studii generalis oppidi Complutensis Toletanae dioecesis congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum exposito, quod inter alia eiusdem universitatis Sedi Apostolicae immediate subiectae statuta adesset LXIV tenoris qui sequitur, videlicet:

Expositio.

§ 1. « Statuimus et ordinamus, quod omnes et singuli regentes, cathedratici et alii quicumque lectores, doctores, magistri, licentiati, baccalaurei et scholares universi huius academiae et universitatis, cuiuscumque qualitatis, gradus, ordinis, conditionis aut praeeminentiae existant, in omnibus et singulis regimini et gubernio rectoris nostri collegii pro tempore eligendi perpetuo subiaceant, teneanturque omnibus et singulis mandatis ipsius licitis et honestis ac constitutionibus nostris non contrariis obedire; et ad vocationem rectoris praefati toties quoties ab

Tenor statuti ab universitate Complutensi emanati.

eo vel eius mandato vocati fuerint, convenire; statuta et constitutiones nostras in omnibus et per omnia inviolabiliter observare, honorem, utilitatem et dignitatem ipsius collegii semper et ubicumque fuerint procurare; exemptionem et libertatem eiusdem tueri; quae omnia et singula antequam scribantur in matriculâ universitatis infra sex dies a die electionis rectoris moderni computandos, si praesentes fuerint, vel infra alios sex dies postquam ad universitatem venerint, teneantur sic iurare; qui autem tale iuramentum non praestiterint, nullatenus gaudeant privilegiis et praerogativis ipsius universitatis, nec scribantur in matriculâ, in qua scribi debeant nomina et cognomina omnium et singularum personarum in eâdem universitate residentium, neque computentur aut admittantur alicui cursus, quos peregerit antequam praedictum iuramentum praestiterit, etc. »

Poenae statuantur contra inobedientes.

Sequuntur poenae.

§ 2. Et in eâdem expositione subiuncto, quod, cum ex statuto huiusmodi iuramentum de exhibendâ obedientiâ praedictâ praestandum sit, qui vero illud non praestiterit, privilegiis et praerogativis ipsius universitatis nullatenus gaudere debeat, dubitaretur an inter privilegia et praerogativas huiusmodi comprehenderentur stipendia debita ex gradibus conferendis et actibus universitatis cathedrisque moderandis, etc., et an similiter vox activa et passiva ad munia et officia academiae obeunda inter praerogativas et privilegia praedicta computarentur; ideoque petita a praedictis cardinalibus dubiorum huiusmodi declaratione, ut omnes in contrarium abusus de medio penitus tollerentur; emanavit ab eorundem cardinalium congregatione decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum sacrae congregationis.

§ 3. « Die xxvi iulii MDCLIX sacra congregatio eminentissimorum dominorum car-

1 Videtur legendum *debet* (R. T.).

dinalium sacri Concilii Tridentini interpretum censuit propinas et vocem activam et passivam comprehendi inter praerogativas et privilegia, de quibus in antedicto capitulo LXIV statutorum fit mentio ».

F. cardinalis PAULUTIUS, praefectus.

§ 5. Cum autem, sicut praedicti exponentes nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae praesidio roborari summopere desiderent, nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis, etc., harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, salvâ semper in praemissis auctoritate congregationis memoratorum cardinalium.

Decretum praesertim auctoritate apostolica confirmat et approbat.

§ 6. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., sicque per quoscumque iudices ordinarios, etc., irritum et inane, etc., contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Decretum irritans.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv augusti MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 25 augusti 1659, pontif. anno v.

CCLVIII.

*Declarationes super controversiis inter procuratorem generalem Ordinis Minorum strictioris observantiae sancti Francisci ac provincialem provinciae Romanae et guardianum S. Francisci Transtiberim de Urbe*¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Illius, qui charitas est et¹ Deus pacis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, ad illa propensis studiis intendimus, per quae dissidia inter religiosos viros in humilitatis spiritu et sub arctioris vitae iugo Altissimi obsequiis mancipatos² enata sopiantur, ut ipsi, sub laudabili institutorum suorum observantia quiete viventes, gratum divino numini praestent famulatum.

Motiva.

§ 1. Cum itaque inter dilectos filios procuratorem generalem Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci strictioris observantiae nuncupatorum ex unâ ac ministrum provincialem et definitores provinciae Romanae necnon guardianum conventus S. Francisci Transtiberim de Urbe ex alterâ partibus exortae sint controversiae: nos, eas dirimere intendentes, ut discordiarum semina tollantur, et pax inter religiosos conservetur, de voto nonnullorum dilectorum filiorum Romanae curiae praelatorum, quibus negotium examinandum ac nobis referendum commisimus, procuratorem generalem praedictum, nunc et pro tempore existentem, praeter secretarium prope³ habere duos socios eiusdem Ordinis professos ad summ beneplacitum deligendos, unum scilicet sacerdotem, qui ei deserviat pro scribâ, et alterum conversum, qui personae ipsius procuratoris curam gerat; ac eosdem socios teneri recognoscere dictum procuratorem generalem in eorum immediatum superiorem, non autem ministrum provincialem vel guardianum antedictos; ad haec spectare ad eundem procuratorem generalem retinere vel dimittere fratres forenses, qui ad negotia peragenda Romam veniunt, eisque obedientiam dare quando ob tarditatem vel dilationem negotiorum suorum,

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *mancipatis* (R. T.).

³ Videtur legendum *posse pro prope* (R. T.).

aliave de causâ, ad tempus in aliquo conventu provinciae Romanae commorari debent: ministrum vero provincialem debere huiusmodi conventum suo arbitrio assignare et illius guardiano iniungere ut eos recipiat: praeterea huiusmodi forenses infra triduum sui ingressus in Urbem subesse in omnibus eidem procuratori generali dumtaxat; elapso autem triduo, subiectos esse curae guardiani dicti conventus S. Francisci in his quae morum correctionem et regularem disciplinam concernunt: postremo fratres forenses huiusmodi, si quidem pro eorum propriis negotiis e dicto conventu S. Francisci exire voluerint, utique teneri licentiam ac benedictionem obtinere tam a procuratore generali quam a guardiano, ad praescriptum decreti capituli generalis Toleti ultimo celebrati; vcrum, si procurator generalis uti voluerit operâ ipsorum forensium pro negotiis ad officium suum spectantibus, eosque secum ducere, tunc non teneri dictam licentiam aut benedictionem petere a guardiano, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, etc., definiri debere, ac irritum et inane si secus, etc., contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciae et conventus huiusmodi, aliisve, etc.; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus, etc., specialiter et expresse derogamus ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII septembris MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 septembris 1659, pontif. anno v.

Decretum irritans.

CCLIX.

Confirmatio decreti congregationis episcoporum et regularium quo super controversiâ inter secretarium generalem ex unâ et secretarium provinciae Romanae Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ ex alterâ vertente declaratur ius praecedentiae competere secretariis generalibus curiae¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Aliâs pro parte dilectorum filiorum secretariorum generalium curiae Romanae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, necnon secretarii provinciae Romanae eiusdem Ordinis, congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod inter praedictos secretarios generales ex unâ et secretarium provinciae huiusmodi ex alterâ partibus exorta fuisset controversia super praecedentiâ, ad quem scilicet seu quos illorum pertinere deberet, eidemque congregationi supplicato, ut controversiam huiusmodi dirimeret: emanavit ab ipsâ congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra congregatio declarat ius praecedentiae competere secretariis generalibus curiae.

« Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, ac partibus, tam verbo quam scripto, in facto et in iure informantibus, auditis, eminentissimo Astalio referente, re diligenter ac mature discussâ, censuit, declaravit et decrevit huiusmodi ius praecedentiae competere secretariis generalibus curiae; in contrarium allatis et deductis pro parte secretarii provinciae Romanae non obstantibus quibuscumque. Romae XI iulii MDCLIX.

M. cardinalis GINETTUS ».

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ferdinandus de Ariona, frater expresse professus ac secretarius generalis familiae ultramontanae Ordinis praefati in curiâ memoratâ, nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, eundem Ferdinandum specialibus favoribus et gratiis, etc., et a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, salvâ semper in praemissis auctoritate congregationis praedictorum cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII septembris MDCLIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 septembris 1659, pontif. anno v.

CCLX.

Ut episcopus Patavinus, et alii commendatarii monasteriorum Congregationis Camaldulensis Ordinis sancti Benedicti monastico regimini se non ingerant, etc.¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Good confirmat Summus Pontifex.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per abundantiam divinae bonitatis commissum exposcit, ut religiosorum virorum sub suavi regularis vitae iugo Altissimi obsequiis mancipatorum paternam curam gerentes, illos a gravaminibus indebitis tueamur, ac eorum commodis et felici directioni, quantum nobis ex alto conceditur, consulamus¹:

Motiva.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Ferraccius, abbas generalis Congregationis Camaldulensis Ordinis sancti Benedicti, nobis nuper exponi fecit, licet sacri Concilii Tridentini decretis cautum reperitur, ut priores claustrales, aut in prioratibus conventuum habentibus subpriores qui correctiones et spirituale regimen exercent, a capitulis generalibus vel ipsorum Ordinum visitoribus instituantur, nonnulli nihilominus commendatarii quaedam monasteria Congregationis praefatae in commendam obtinentes, et signanter venerabilis frater Gregorius Cornelius episcopus Patavinus, qui monasterium abbatiam nuncupatum S. Mariae de Vangadicia eiusdem Congregationis in commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolica, ut asseritur, obtinet, forsitan in vim litterarum apostolicarum super eorundem monasteriorum commendis expeditarum, in quibus ipsorum monasteriorum cura, regimen et administratio tam in spiritualibus quam in temporalibus plenarie committitur, ius instituendi ac destituendi priores et officiales claustrales, necnon visitandi, corrigendi, statuendi, ordinandi et exercendi ea quae institutum regulare concernunt, ad se spectare, electionibus et depositionibus priorum et subpriorum, aliorumque officialium, ac etiam visitationibus

¹ Edit. Main. legit *consolamus* (R. T.).

et monachorum correctionibus sese ingerere, quinimo superiores dictae Congregationis, monasteria praedicta visitare et reformare iuxta eiusdem Congregationis regularia instituta cupientes, repellere et impedire praetendant et praesumant, non sine gravissimo ipsius Congregationis eiusque monasteriorum praeiudicio et observantiae regularis detrimento: hinc est quod nos, inconvenientibus huiusmodi remedium adferre, dictumque Petrum abbatem generalem specialibus favoribus et gratiis, etc., et a quibusvis excommunicationis, etc., harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, necnon Concilii praedicti decretis ac resolutionibus congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae in similibus casibus antehac emanatis inhaerentes, dicto Georgio episcopo et aliis commendatariis praefatis non licere priores, subpriores, aut officiales claustrales instituere ac destituere, visitare monachos, eosdemque corrigere, nec facultates ipsis commendatariis in litteris apostolicis concessas et expressas, prout supra, ad ea quae institutum regulare concernunt, et eiusdem Concilii dispositione monastico regimini relinquuntur, trahi posse aut debere, apostolica auctoritate, tenore praesentium, declaramus et decernimus ac statuimus.

§ 2. Quocirca dilectis filiis nostris et Apostolicae Sedis nunciis, sive etiam locorum Ordinariis, vel dictae Congregationis Camaldulensis conservatoribus, per easdem praesentes iniungimus, ut, quotiescumque requisiti fuerint, ab huiusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis commendatarios per censuras et alia iuris remedia, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, cohibeant et com-

Decretum.

Exequutores deputat.

pescant; salva semper in praemissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc., sicque in praemissis per quoscumque iudices, etc., definiri debere, ac irritum et inane, si secus, etc., contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et concilii generalis de duabus dietis, etc., aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, Congregationi et Ordinationi huiusmodi, etc.; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus etc., specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio cum fidei.

§ 5. Volumus autem, ut earundem praesentium transumptis, etc., eadem prorsus ubique locorum fides adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX septembris MDCLIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 19 septembris 1659, pontif. anno V.

CCLXI.

Ordinationes super admissione clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia ad vota simplicia eorumque ad ordines sacros promotione¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosancti apostolatus officium² humilitati nostrae per ineffabilem divinae bo-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Eadem fere est huiusmodi Constitutio ac duae simul iunctae quae iam praecesserunt supra pag. 445 et pag. 437 (R. T.).

nitatis abundantiam impositum postulat, ut Congregationum virorum in Ecclesia Dei pie prudenterque institutarum, uberesque bonorum operum fructus assidue producentium, statui et utilitati opportunis rationibus consulere studeamus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Avias, presbyter ac procurator Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia, quod eadem Congregatio anno MDCXLVII a felicitis recordationis Innocentio Papa X praedecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis litteras a Congregatione clericorum regularium de Somascha nuncupata¹ separata fuit, et pro futuris inde temporibus secularis remansit, atque ita ut² usque in hodiernum diem perseveravit. Sed ex eo statu plurima passa est et patitur incommoda. Nam, licet plurimi a praedicto anno MDCXLVII citra³ postulaverint, et adhuc hodie postulant⁴, in eadem Congregationem Doctrinae Christianae admitti, allecti vitam exemplari illius personarum et assiduis pietatis officiis in instituto docendi doctrinam christianam tam in missionibus quam in civitatibus, quibus indesinenter incumbit cum plurimo animarum fructu ut publica fama est, et praeter⁵ quam plurimis attestacionibus authenticis tam episcoporum quam civitatum in quibus ipsa Congregatio humaniores sacrasque litteras in academiis publicis docet; saepe tamen accidit, ut non pauci, nullis ligati vinculis perpetuis, postquam Congregatio huiusmodi plurimum temporis

Expositio.

¹ Male ed. Maio. habet *nuncupatae* (R. T.).
² Particula *ut* redundat (R. T.).
³ Male in loc. parallel. pag. 445 b lectum fuit *citra* pro *citra* (R. T.).
⁴ Aptius in loc. parall. legitur *postulent* (R. T.).
⁵ In loc. parall. legitur *pariter ex pro praeter* (R. T.).